

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

Nr.3

REVISTĂ

DIGITALĂ

STAR
KIDS

ISSN 2784 - 1146

CUPRINS

Ramona Mariana Chirilă - Proiect Tematic „Poveștile Toamnei”

VALEA ANICA - Mărțișoare Pentru Mama

IOANA MICLAUS - Importanța Creativității În Viața Celor Mici

FLORENTINA ANGELA LASC - Dezvoltarea Potențialului Creativ La Școlarul Mic

Nicoleta Sitaru - ”Stegulețe Colorate”

Ramona Ciobanu - POEZII PENTRU PITICI

Ionica Axene - Instrumente Interactive De Predare Și Evaluare În Era Digitală

CRISTINA ROXANA CAZACU - SĂRBĂTOAREA PAȘTELUI

MARIANA BECA - COMUNICAREA DIDACTICA EFICIENTĂ

Anca Candel - Rolul Predării Creative În Optimizarea Învățării În Învățământul Prescolar

Ileana Lucica Magdău - Vestitorul Primăverii

Soare Mihaela - Cum Se Poate Încuraja Creativitatea Elevilor?

Ramona Lubinsky - Efectele Învățării Tehnologizate

Kinga Tolnai - Metode De Cooperare În Învățământul Prescolar

Cornelia Tudorache - Creativitatea La Vârsta Preșcolară

Gabriela Mateescu - Universul Cărților

Laura Miron - Stimularea Gândirii Laterale La Preșcolari

Patricia Dediu - „Specificul Manifestării Creative La Vârsta Preșcolară”

OANA ANGHEL - CREATIVITATEA LA PREȘCOLARI

OANA ANGHEL - Dezvoltarea Limbajului Din Punct De Vedere Psihologic, In Cadrul Activitatilor Outdoor, La Prescolari, In Contextul Pandemic.

OANA ANGHEL - CEI 7 ANI DE ACASĂ

Maria Ujoc - „Unde-I Unul, Nu-I Putere .../Unde-S Doi, Puterea Crește!” (Mica Unire)

VALENTINA MANAILA - Predarea Online A Literei O

Mariuta-Elena Oprișor - "Dezvoltarea Creativității La Copii"

Ionela-Alexandra Albu - ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE PREȘCOLARE ÎN OPTIMIZAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

IOANA Butoi - Aplicarea Tehnicii "Desenului Din Covor"

Ștefănel Luminița - Călătorie Digitală În Lumea Poveștilor

Ancuta Moflic - EDUCATIA NON-FORMALA

ANGELA MUNTEANU - RESURSE EDUCAȚIONALE INTERACTIVE

Laura-Roxana Alexandru/ Șc.Gimn.Nr.39 „Nicolae Tonitza”, Constanța - Schimbarea Practicilor De Predare Folosind Curriculum-Ui Diferențiat Pentru A Răspunde Diversității Elevilor- Recenzie

Cotos Maria - Albinele, Prietenele Noastre

Mariana Mireuta - Proiect Educațional „Cu Primăvara Ne Jucăm”

Patricia Dediu - Specificul Manifestării Creative La Vârsta Preșcolară

Ana Maria Miron - Avem Un Singur Pământ

Zsuzsanna Torok - Importanța Marionetelor În Dezvoltarea Personalității Copilului

Ileana Cristea - Repere Metodologice În Predarea Disciplinei DEZVOLTARE PERSONALĂ

BEJENARU MANUELA - Importanta Lecturii

KLARA ISABELA KISS - Legenda Ghiocelului - Activitate Integrată

DELIA IONELA NAIMAER - ,, JOCURI PENTRU COPII CONFECȚIONATE DIN MATERIALE RECICLATE”

LENUTA TANJALA - CREATIVI PENTRU VIITOR

Nicoleta Lupu - METODE INOVATIVE FOLOSITE ÎN CADRUL D.L.C. ~ȘORȚUL POVESTITOR~

GABRIELA SANDA ION - EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Misaila Constantina - OMIDA MANGACIOASA

Anisoara Stanciu - Proiect De Intervenție Educațională- „Școala Părinților”

NAOMI TRIFU - ABC-UI Emoțiilor Într-O Situație De Bullying La Grădiniță

Ionela Fedmasu - Sunt Fericit La Grădinița

PASCU ANA-MARIA, VARGA MARIA - În Așteptarea Iepurașului De Paște

SORINA JULA - Unili În Cuget Și-N Simțiri

VOICHITA BUDA - Primăvara - Anotimpul Bucuriei

CLAUDIA AURELIA EROFEI - EDUCAȚIE MUZICALĂ LA GRĂDINIȚĂ

DANIELA BARBULESCU - PARTENERIATUL ȘCOALĂ- FAMILIE-COMUNITATE,

EFICIENȚA ȘI CALITATE IN EDUCAȚIE

ANA VIOLETA PASCUTI - Creativitatea In Prescolaritate

Frija Mariana - Impactul Utilizării Metodelor Creative Asupra Dezvoltării Gândirii Preșcolarilor

Adriana Elena Drumesi - Blocajele Creativității

Daniela Racuci - 8 Martie

Mihaela Budiu - 1 Martie

OANA ANGHEL - MAMA

OANA ANGHEL - Metode Interactive De Grup Folosite În Învățământul Preșcolar

Ecaterina Mituca - Rolul Memorizării In Educatia Timpurie

MIRELA GORUN - Lectura - Minunata Împărăție A Basmelor Și Poveștilor, Atât De Dulce Și Atât De Frumoasă

Daniela Vasile - CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

GABRIELA PADURARU - STIMULAREA COMPORTAMENTELOR POZITIVE La COPILUL HIPERACTIV

BOBEICĂ MARIANA - Creativitate Și Inovație În Procesul De Învățământ

Marioara Musuroia - Activitate Extrașcolară - „O Lume Dispărută„

BĂDESCU MIHAELA - Conceptul De Exercițiu Și Problemă În Ciclul Primar

LATARETU VIOLETA CECILIA - MAMA, Primul Meu CUVÂNT

Alice Mortoiu - DESENUL, MIJLOC DE DEZVOLTARE A CREATIVITĂȚII COPILULUI PREȘCOLAR

FRANCISCA IOANA LIENCHE - Ornament Pentru Masa De Paște

Cornelia Onofrei - Studiu Privind Creativitatea Școlarului Mic

Zinica Nour - JURNAL REFLEXIV COMPARATIV /PREDAREA LA CLASĂ VS PREDAREA ONLINE

Monica Mardare - PROIECT DE ACTIVITATE-TABLOU DE TOAMNĂ

ANA MARIA MARUSCA - Educația Online În Învățământul Preșcolar

Vișinoiu Irina Mădălina - PAȘTELE ÎN VIAȚA ȘI SUFLETUL PREȘCOLARULUI

Nicoleta Mocanu - COPILĂRIA, *RAIUL* DIN VIAȚA UNUI OM

Păduraru Comănoiu Mihaela - Activitățile Extrașcolare În Anotimpul Primăvara - Exemple De Bune Practici

Florica Voinic - Strategia Didactică, Element De Bază În Organizarea Învățării Copiilor

Ilie Vesa - Aspecte Privind Stimularea Creativității Elevilor

Cristina Vesa - Creativitatea La Vârsta Preșcolară

ANDREEA RALUCA BOCA - TEHNICI ȘI MODALITĂȚI DE PREDARE ÎN ONLINE

Irina-Ionela Chirilă - CUVINTE PICTATE - PROIECT EDUCAȚIONAL

Vasilica Popescu - Metode Creative Folosite În Procesul De Predare-Învățare-Evaluare

CLAUDIA-ECATERINA GAIDOȘ - IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN VIAȚA CELOR MICI

ADRIANA ANTOHI - Fișă De Lucru

ELENA-LUCIA MITROIU - „VINE IEPURAȘUL!”

Anca Elena Aruxandei - Paștele - Sărbătoarea Creștinilor

Despina Dascalu - ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ DEDICATĂ ZILEI DE 8 MARTIE
„TE IUBESC, MAMI!”

DANA JURCA - ACTIVITATE INTEGRATA

OLTEA HRITCU - Valorificarea Unei Competențe Specifice De La Disciplina CLR În Orele De
Lectură- Exemplu De Activitate De Învățare

Codila Monica - Importanta Creativitatii In Viata Elevilor

Toncu Liliana - Valențele Educației Estetice În Formarea Și Dezvoltarea Personalității Elevilor

SIMONA STOICA - PROIECT DIDACTIC

Eufemia Jurca - PROIECT DE ACTIVITATE- CLUBUL DE LECTURA

Rodica Mateș - DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR PRIN JOCURI DIDACTICE

GOTEA VASILICA - LADA CU ZESTRE

DANA JURCA - PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATA

MUSAT MARIANA - CREATIVITATEA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

LAZAR VERONICA - Realizarea Educației Ecologice Prin Utilizarea Jocului Didactic

MARIANA CRISTINA POPAN - Abordarea Interdisciplinară A Educației Ecologice În
Învățământul Primar

Drăgilă Ozana Coanita - STIMULAREA CREATIVITĂȚII PRIN LECȚIILE DE MATEMATICĂ
LA CICLUL PRIMAR

LUCHIAN ANDREEA CATALINA - ACTIVITATE CREATIVA - MARTISORUL-SIMBOL AL
PRIMAVERII

Proiect Tematic „Poveștile Toamnei”

Ramona Mariana Chirilă

Scoala Gimnaziala Nr.2 Resita

I. ARGUMENT

Varietatea culorilor frunzelor, a schimbărilor din natură atrag atenția copiilor, care încep să pună o serie de întrebări.

Pentru a satisface curiozitatea elevilor, nevoia de cunoaștere și pentru a profita de multitudinea materialelor pe care ni le oferă natura în acest anotimp, am hotărât împreună cu elevii să discutăm despre frumusețile și bogățiile toamnei.

Am propus să desfășurăm proiectul tematic „**POVEȘTILE TOAMNEI**” în vederea implicării copiilor într-un demers de cunoaștere a principalelor aspecte și caracteristici ale acestui anotimp considerând că la acest nivel de vârstă, investigația poate aduce în lumină și informații mai puțin cunoscute elevilor.

II. DESCRIEREA PROIECTULUI

Tematica proiectului oferă oportunități pentru lărgirea cunoștințelor elevilor legate de anotimpul toamna.

Utilizând metoda proiectului:

- elevii au șansa învățării prin descoperire;
- elevii desfășoară o investigație pe o temă generală „POVEȘTILE TOAMNEI”;
- fiind orientată spre interesul copiilor, accentuează motivația intrinsecă în dezvoltarea competențelor proprii;
- impune activitatea în echipă și responsabilitatea proprie;
- planificarea este centrată pe obiective interdisciplinare;
- contribuie substanțial la formarea și la modelarea personalității și comportamentului copilului;
- școala dă prilejul unui parteneriat cu părinții.

III. GRUPUL ȚINTĂ

- elevii clasei Pregătitoare B;
- părinții acestor copii;
- cadre didactice;

IV. RESURSE

Resurse umane:

- cadre didactice;
- preșcolari ;
- părinții copiilor;

Resurse materiale:

- fișe, planșe, imagini, jetoane;
- aparatură audio-video (casetă audio, aparate de fotografiat), calculator;
- produse de papetărie (hârtie colorată, glasată, șic colorată, carton);
- lipici, acuarele, pensulă, aracet, creioane;
- albume, reviste, atlase;
- pliante cu imagini despre toamnă;
- cărți de povești;
- fișe, caiete speciale;
- frunze presate, conuri de brad, castane, nuci;
- dovleci, semințe, crengute;
- fructe de sezon (mere, pere, struguri, gutui etc);

- legume de sezon (roșii, castraveți ,vinete);
- calendarul naturii toamna.

Resurse procedurale:

- metode și procedee tradiționale;
- învățarea prin descoperire, jocul didactic, conversația, observația, exercițiul, povestirea, lectura învățătoarei, explicația, brainstorming-ul;
- tehnici de lucru (dactilopictură, acuarelă, mototolire, amprentare etc)

V. OBIECTIVE GENERALE:

- stimularea interesului pentru cercetare, investigație prin noi forme de învățare și a curiozității față de fenomenul natural, mediul înconjurător, lumea vie și nevie din jur;
- cunoașterea unor aspecte ale lumii înconjurătoare;
- sprijinirea elevilor în procesul de asumare de roluri și responsabilități.

VI. OBIECTIVE SPECIFICE:

a) privind elevii:

- dezvoltarea capacităților de valorificare și îmbogățire a experienței de viață prin accentuarea dimensiunilor afectiv-attitudinale, cognitive și senzoriale;
- manifestarea și dezvoltarea curiozității și interesului pentru mediul înconjurător, în anotimpul toamna;

b) privind cadrele didactice:

- familiarizarea învățătoarelor cu metode noi de stimulare a interesului și curiozității micilor școlari față de fenomenele naturale;
- abilitatea cadrului didactic de a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de apropiere față de lumea vie și nevie din jur;

c) privind părinții:

- conștientizarea părinților cu privire la rolul lor în dezvoltarea și educarea propriilor copii;
- conștientizarea relației cu școală-familie;

VII. FINALITATEA PROIECTULUI:

- Organizarea unei expoziții cu lucrările elevilor;
- ” Culori și forme în cartea toamnei ”;
- Fotografii din timpul activităților derulate.
- “Albumul Toamnei”.
- Acțiune în parteneriat cu părinții: „Sărbătoarea toamnei”;
- “Dansul frunzelor ”;

Bibliografie:

- Lucica Buzenchi, *Lecturile copilăriei*, Editura Eduard, Constanța, 2009
- Charles Ghigna, *Descoperă anotimpurile*, Editura Univers Enciclopedic, București, 2017;
- Rotraut Susanne Berner, *Hoinari prin anotimpuri. Toamna*, Editura Casa, Oradea, 2017.

Mărțișoare Pentru Mama

VALEA ANICA

Scoala Gimnaziala Iernut

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

De ani și ani, la început de primăvară, 1 Martie ne readuce credința în mai bine. De fiecare dată, la români, izbânda renașterii naturii a fost invocată cel mai bine prin „mărțișorul” dăruit celor dragi, în semn de grațitudine și de noroc. De aceea, mărțișorul este considerat, din moși-strămoși, simbolul primăverii. Acest obicei s-a transmis din generație în generație, constituindu-se într-o tradiție de netăgăduit.

Activitatea s-a desfășurat pe bază de proiect cu tema ”**Mărțișoare pentru mama**” .

Scopul activității a fost cultivarea sentimentului de dragoste și respect față de mama prin îmbogățirea cunoștințelor referitoare la mărțișor, 8 Martie- Ziua Internațională a Femeii. În desfășurarea activității am pornit de la sentimentele pe care le manifestăm față de MAMA, față de părinți, în general, dar și de la ideea formării personalității elevului, considerând părinții un model și un sprijin în viață.

Pentru început , copiii au urmărit un PPT despre legenda mărțișorului, urmând ca apoi să aibă loc o dezbatere despre „mărțișor,, ca simbol al primăverii.

Am pornit de la ora de limba rămână, în care captarea atenției s-a realizat prin completarea unui ciorchine, cuvântul cheie fiind „mama”. Apoi elevii au avut de realizat o creație literară despre primăvară, ca anotimp al renașterii și bucuriei, după benzi desenate. În realizarea compunerii au fost evidențiate semnele sosirii primăverii, cu accent pe „mărțișor”, unul din primele simboluri ale primăverii.

La cea de-a doua activitate a proiectului am propus să continuăm printr-un atelier de lucru, în cadrul căruia copiii au realizat mărțișoare și buchețele de lalele pentru mamele lor. Pentru realizarea acestor produse s-au folosit: ațe de mărțișor, hârtie colorată, lipici, foarfece. Tehnicile folosite în realizarea lucrărilor: conturare după șablon, decupare după contur, lipire. În continuare, elevii au cântat cântece despre primăvară, cântece închinare mamei.

Activitatea s-a finalizat cu o expoziție cu lucrările realizate de elevi și o colecție de fotografii din timpul activității.

Importanța Creativității În Viața Celor Mici

IOANA MICLAUS

SCOALA GIMNAZIALA NR 1 BRUSTURI

"Din toate lucrurile prețioase din lume, care credeți că este cel mai important? Sunt parfumurile, aurul, rubinele, diamantele? Nul! Sunt copiii, pentru că fără ei, lumea nu ar mai avea viitor!"

Psihologii susțin în general, că a fi creație înseamnă a crea ceva nou, original și adecvat realității. A crea înseamnă a face să existe, a aduce la viață, a cauza, a genera, a produce. Creativ este cel care se caracterizează prin originalitate, expresivitate și este deschizător de drumuri, inventiv, inovativ.

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale. Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este enorm iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. Multă vreme creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni. Concepția conform căreia talentele și geniile sunt înăscute a fost depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare.

În primul rând, creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Potențialul creativ există latent în fiecare copil, putând fi dezvoltat sub influența unui mediu socio-educational stimulat, responsabilii pentru stimularea creativității copilului preșcolar și școlar fiind părinții și cadrele didactice.

Familia are rolul de a stimula încă de la cele mai fragede vârste, inițiativa și independența de acțiune a acestuia. La grădiniță, creativitatea copilului poate fi stimulată prin modele pedagogice a căror elaborare se fundamentează pe cunoaștere și pe respectarea particularităților de vârstă ale copilului preșcolar, dar și a nivelului de dezvoltare a potențialului său creativ.

Prin învățarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea” adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine”, „ce”, „unde”, „prin ce mijloace”, „în ce scop”, „cum”, „când”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului. Noul curriculum din învățământ presupune câteva mutații semnificative, printre care trecerea de la învățarea centrată pe acumularea de informații la structurarea de capacități și competență, de la „a spune” la „a face”. Reforma prin noul curriculum înseamnă creativitate, ceea ce presupune schimbarea ta ca dascăl, găsirea noului pentru fiecare activitate. Soluția o reprezintă o intensă activitate creatoare. În noul curriculum copilul devine centrul acțiunii educative, iar cadrul didactic îndrumător, organizator, dirijor în acțiunea de însușire a cunoștințelor.

În elaborarea noii programe s-a ținut cont de tendințele actuale în pedagogie (deschidere către abordarea Metodei proiectelor, a activităților integrate, a metodelor interactive de grup, etc.), de o serie de aspecte pozitive: nivelul de maturizare actual al copiilor din grădinițe și școli și de tendințele și evoluțiile în domeniul informațiilor și al tehnologiei moderne.

Învățarea integrată se reflectă cel mai bine prin predarea tematică (integrarea conținuturilor), care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii, în loc să se concentreze pe un aspect izolat, lucru nefiresc pentru dezvoltarea copilului. Predarea tematică se face în așa fel încât să reflecte legăturile dintre mai multe discipline și conexiunile lor de viață.

Pentru a se putea desăvârși, realiza și actualiza, pentru a putea contribui activ la modelarea lumii. Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare.

Lipsa de creativitate se datorează însă unei insuficiente înțelegeri a fenomenelor, lipsei sentimentului de libertate interioară sau lipsei de stabilitate a condițiilor externe.

Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și cu lumea sa exterioară. Curiozitatea și setea de cunoaștere ne face receptivi față de lumea exterioară. Libertatea interioară face posibilă folosirea cunoștințelor acumulate de către lumea trăirilor noastre subiective. Copilul care își manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat este considerat prototipul creativității.

Copilul este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot

ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile.

Preșcolăritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, neevidențiat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente prin susținerea manifestațiilor printr-o motivație intrinsecă.

Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un șir de operații șablon, de rutină.

Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este la copil un fenomen universal. Nu există copil care să nu deseneze, să nu fabuleze.

Copiii au o creativitate fantastică înnăscută, dar care trebuie șlefuită!

Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, diferitele jocuri în aer liber sau acasă, la grădiniță sau la școală, toate au darul de a-i ajuta să-și exprime emoțiile, gândurile și sentimentele.

Cadrul cel mai important de manifestare, dar și de stimulare a potențialului creativ este jocul, cu toate tipurile sale. Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială. Prin joc, copilul poate fi oricine își dorește, poate inventa jocuri de rol, poate crea personaje etc. Poveștile, memorizările, lecturile după imagini, toate au rolul de a le stimula creativitatea. Un exercițiu util pentru dezvoltarea creativității copilului, îl poate reprezenta continuarea unei povești fascinante, găsirea unui alt final sau crearea unei povești pe baza unui șir de ilustrații. Creativitatea le este stimulată, dezvoltându-le, în primul rând, încrederea în ei, în ceea ce pot oferi, respectându-i pentru frumusețea și unicitatea lor .

Mai mult decât orice activități, activitățile de educație plastică, abilități practice, educație muzicală, constituie cadrul și mijlocul cel mai generos de activare și stimulare a potențialului creativ. Arta îl pregătește pe copil să trăiască în frumusețe, în armonie, să respecte frumosul și să vibreze în fața lui. Cuvintele, sunetele, gesturile, culorile, formele plastice sunt mijloace de exprimare, de exteriorizare a dorințelor, a așteptărilor, a relațiilor cu ceilalți, a problemelor. Mijloacele artei devin pentru copil unelte autentice de rezolvare curajoasă și cu știință a problemelor de echilibrare, de armonizare, de modelare a spațiului în care trăiește și se joacă, de automodelare. Prin artă se dezvoltă sensibilitatea senzorială, dar și cea artistică și delicatețea comportamentală.

Activitățile artistico-plastice constituie un mijloc de dinamizare și exprimare a vieții copilului, a achizițiilor sale intelectuale, afective, voliționale și motivaționale. Motivația copilului pentru activitățile artistico-plastice și practice este nevoia de exprimare a propriilor trăiri, nevoia de a reda imaginea într-un mod artistic sau plăcerea de a povesti în imagini. Reprezentările plastice ale copilului evoluează treptat spre o redare cât mai realistă, alături intervine imaginația creatoare și trece spre fabulație, spre ireal. Dintre limbajele artei, limbajul plastic este cel mai apropiat preșcolarului și școlarului mic. Acest limbaj are misiunea de a echilibra și de a armoniza relațiile copilului cu natura, cu sine. Cadrul didactic nu va cere copilului să reproducă, să execute cu măiestrie asemănarea, până la identificare, cu înfățișarea naturii, care oricum este, în mod permanent, alta. Dacă ar acționa așa, ar face din copil un inapt în ceea ce privește creația artistică, l-ar îndepărta de artă și l-ar înstrăina de propriile posibilități creative.

Cultivarea creativității în mintea și sufletul copiilor este o necesitate și se impune din ce în ce mai mult într-o societate în plină mișcare.

„Creativitatea reprezintă miraculoasa întâlnire dintre energia neînhibată a copilului cu ceea ce pare a fi opusul și dușmanul ei, simțul ordinii, impus de disciplinată inteligență a adultului”. (Norman Podhoretz)

Bibliografie

Bocoș, Mușata, Catalano, Horațiu (2008) Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană
Bontaș, Ioan, Tratat de pedagogie,(2007) București, Editura Bic All

Dezvoltarea Potențialului Creativ La Școlarul Mic

FLORENTINA ANGELA LASC

SCOALA GIMNAZIALA NR 1 BRUSTURI

Ceea ce-l deosebeste pe om de semenii lui întru viață este desigur capacitatea de a raționa, de a-și pune mintea în slujba scopurilor sale. Nimic însă nu poate face omul mai *Om* decât încercarea de a-și egala Creatorul sau Creativitatea este darul cel mai de preț al omului, care i-a permis să făurească primele unelte, să stăpânească o parte din natură prin știință și tehnică, să modifice mediul înconjurător, să pătrundă în spațiul cosmic.

A fi creativ nu i se refuză nici unui om normal. Există în fiecare un *potențial creativ general*, anumite abilități creative care țin mai ales de dimensiunile constructive ale aptitudinilor, dar și de dimensiunile valorice ale personalității. Acest potențial latent, dacă este exersat și educat, poate fi valorificat la maximum, concretizat și obiectivat în diverse domenii ale activității umane, în diverse produse noi, originale.

Prin creativitate se înțelege capacitatea sau aptitudinea de a realiza ceva original. Există două nivele ale creativității din punct de vedere al relației creator-creație-societate. Se poate vorbi de o creativitate la scară personală în care rezultatul procesului este nou, original doar pentru individ, fără valoare deosebită pentru societate și de o creativitate ce oferă produse de mare valoare socială. Desigur, la școlarul mic nu se poate încă vorbi de aceasta din urmă decât în anumite cazuri.

Creația este un proces complex la care participă întreaga personalitate, pe baza acțiunii unitare a factorilor cognitivi, de personalitate și sociali. Astfel, se disting:

-factori cognitivi operaționali (intelectuali):inteligenta creatoare (care presupune sensibilitate față de probleme, fluența, flexibilitate, capacitate de redefinire) și imaginația creatoare (cu variantele efervescenta imagistică multidirecțională, imaginația combinatorie în plan figurativ, imaginația probabilistică și analogică), având ca factor deosebit de important *intuiția* și o formă superioară *ingeniozitatea*, finalizată în gasirea unor soluții simple, surprinzătoare și originale.

În funcție de domeniul în care acționează, creativitatea poate fi *artistică, științifică, tehnică și organizatorică*.

La vârsta școlară mică potențialul creativ al copilului este în plină dezvoltare chiar dacă în tipul ciclului curricular al achizițiilor fundamentale (clasele I - a II-a) stă preponderent sub semnul acumulării acelor structuri ce îi vor permite lărgirea orizontului și recombinațiile atât de necesare creației. Școlarul din primele două clase manifestă fantezii mai reduse în execuții de desene, modelaje, colaje și încă nu are formate deprinderile compunerii scrise. Manifestă și un spirit critic ridicat față de propriile produse pentru că le evaluează mai sever din punct de vedere al recognoscibilității ca formă.

Se formează treptat, după 8-9 ani capacitatea de a compune, de a povesti și de a crea povestiri. Tot dincolo de această vârstă desenul devine mai încărcat de "atmosferă", clișeele încep să fie eliminate, se manifestă elemente de originalitate deosebită. Cu toate acestea nu trebuie uitate câteva exemple edificatoare: Haydn a compus la 6 ani muzică, Mendel la 11 ani, Mozart la 4 ani, Chopin a manifestat evidente capacitati creatoare la 8 ani, Liszt la 9, iar Verdi la 10 ani și să nu-l uităm pe Enescu al nostru ! De aici rezidă importanța deosebită pe care o au educatorii (și includem aici învățătorul, părinții, instructorul de cerc etc.) în descoperirea și cultivarea realelor talente.

Creativitatea este un proces complex care angajează întreaga personalitate a elevului. În școală nu se poate vorbi de creații de mare originalitate decât la elevii excepționali, la ceilalți fiind vorba doar de un potențial creativ ce urmează a fi dezvoltat pe diferite căi, atât în procesul de învățământ cât și în cadrul activităților extrașcolare.

Educarea creativității este un proces continuu ce trebuie realizat pe tot parcursul școlii, având în vedere toți factorii cognitivi, caracteriali și sociali. Aș îndrăzni să prezic faptul că, dacă va avea loc o revoluție viitoare a învățământului mondial, aceasta va fi în direcția promovării unei educații prin și pentru creativitate, în scopul trecerii de la "homo sapiens-sapiens" la "omul creator".

”Stegulețe Colorate”

Nicoleta Sitaru

Gradinita Nr. 94

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTARII: Activarea și manifestarea potențialului creativ și finalizarea sarcinilor și a acțiunilor

COMPORTEMENTE VIZATE: Demonstrează creativitate prin activitățile artistico-plactice desfășurate și realizează sarcinile de lucru cu consecvență.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea deprinderii de a utiliza tehnici de pictură în realizarea unei compoziții plastice;

OBIECTIVE OPERATIONALE:

O 1 - Să identifice materialul pregătit pentru activitate;

Obiectivul este realizat dacă copiii identifică cel puțin un material.

O 2 – Să aplice pe suprafața steagului (în cele 3 patrate) culoarea aleasă pe baza demonstrației educatoarei;

Obiectivul este realizat dacă copiii reușesc să aplice culoarea pe cel puțin jumătate din suprafața steagului.

O 3 - Să numească ce a realizat pe baza demonstrației făcută de educatoare.

Obiectivul este realizat dacă copiii numesc lucrarea realizată.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII: Copiii vor fi anunțați că vor desfășura o activitate artistico-plastică și vor avea nevoie de următoarele materiale: fișe cu conturul steagului României, acuarele (roșu, galben, albastru), apa, servetele. Fișa o vor primi de la doamna educatoare care le va explica ce pași au de parcurs pentru a realiza această lucrare.

Copiii vor numi materialele puse la dispoziție în colaborare cu educatoarea. Se va explica modul în care se va realiza tabloul utilizând tehnica de pictură cu pensula. Un copil va repeta pentru a avea confirmarea înțelegerii modului de lucru.

Se va realiza de către educatoare un model pentru înțelegerea cât mai clară a sarcinii de lucru, modelul fiind expus în fața copiilor.

Doamna educatoare le va exemplifica o fișă model, reamintindu-le copiilor că ei sunt obișnuiți cu astfel de activități de pictură, încercând să păstreze conturul și lucrarea să fie cât mai îngrijită.

Se vor executa câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii.

”Mișcăm degetelele

Și bătăm palmuțele

Ale noastre degetele

Se fac mândre floricele

Mișcăm degetelele

Și bătăm palmuțele

Răsucim încheietura

Și dăm mingea dura-dura.”

Se va ura copiilor: „Spor la lucru!”.

Se va lucra individual, pe fond muzical : <https://www.youtube.com/watch?v=H7hGiZ579cs>

Le vor fi reactualizate copiilor cerințe privind corectitudinea și acuratețea lucrărilor, utilizarea materialelor.

Copiii vor fi încurajați, stimulându-le încrederea în forțele proprii. Se vor relua explicațiile care nu au fost înțelese.

Va fi anunțată încetarea lucrului, iar copiii își vor prezenta pe rând lucrările.

Se vor face aprecieri asupra modului de participare al copiilor și de desfășurare a activității.

POEZII PENTRU PITICI

Ramona Ciobanu

Grădina cu P.P. "Croitorasul cel Viteaz"

Primăvara

Primăvară dragă, scumpă

Ai sosit la noi în tindă

Cu alai de floricele

Ghiocei dar și lalele.

Vii cu soare bland și cald

Dar și ploii mărunte cad.

Ne aduci și păsărele

Rândunele frumoșele

Copaci plini de muguri, flori

Cete-mbie adeseori.

Toamna

Dulce toamnă aurie

Cu alai de bucurie

Tu vii și ne-aduci de toate

Mere, pere dulci și coapte

Livezile-s pline toate.

Grădinile-s pline, pline

De legume – vitamine

Ceapă, morcovi, dovlecei

Să mănânci de poți cât vrei

Să crești mare ca Andrei.

Și ne mai aduci în dar

Mult doritul an școlar.

Cu-a noastre ghiozdane pline

Pornim școală către tine.

Iarna

Din casă mă uit pe geam

Și deodată văd pe-un ram

Cum se așterne ușor un fulg

Și-ai lui frați pe rând, pe rând.

Alb, plăpând, foarte ușor

Se prezintă : "Îs Fulgușor"

Și-am venit ca să-ți vestesc

Iarna cu-al ei îngheț.

Și...îți mai vestesc ceva

Ce aștepti tu an de an

Pe bătrânul Moș Crăciun

Asta...dacă-i fost om bun.

Cuminte și ascultător

Un exemplu tuturor.

Instrumente Interactive De Predare Și Evaluare În Era Digitală

Ionica Axene

Scoala Gimnaziala General Dumitru Damaceanu Comuna Cosmesti

Era digitală, schimbă modul în care oamenii interacționează între ei, dar și cu toate instituțiile publice. Mai mult, pandemia ne-a obligat pe toți să ne adaptăm rapid la utilizarea noilor tehnologii.

Predarea și evaluarea în mediul online implică un grad mare de dificultate, însă multitudinea de instrumente și aplicații puse la dispoziția cadrelor didactice și elevilor au făcut munca noastră mai ușoară.

În munca mea la clasă am utilizat și am creat propriile materiale în funcție de nevoile elevilor mei, pe diverse platforme, cum ar fi: Wordwall, Livresq, Edupuzzle, Gamification, Wordart, Voki, Padlet și multe altele.

Wordwall este un instrument online gratuit pentru crearea de activități de învățare. Cu acest instrument, profesorii pot introduce subiectul și să primească o varietate de activități gata făcute, complet personalizabile, cum ar fi chestionare, jocuri de cuvinte, urmăriri în labirint și multe altele sau și le pot crea singuri.

Livresq este o platformă de creare de lecții interactive. În lecții se pot introduce chestionare complexe, asistenți educaționali, jocuri interactive, resurse externe. Lecțiile dezvoltate se pot folosi și offline. Există o comunitate mare de profesori ce o folosesc în România, aproximativ 12.000. Pentru cadrele didactice, accesul este complet gratuit. Au și o bibliotecă publică, cu peste 2400 de lecții.

Edupuzzle – această platformă îți permite să afli dacă elevii vizionează videoclipurile pe care le-ai trimis, de câte ori urmăresc fiecare secțiune ale acestora și, de asemenea, poți înțelege dacă elevii tăi au înțeles conținutul prezentat în videoclip.

Gamification este un concept destul de nou în România. Până la apariția jocurilor cu scop educativ, profesorii nu reușeau să trezească interesul elevilor pentru unele materii. Indiferent de materie, jocurile sunt o modalitate foarte bună pentru a interacționa cu elevii mai ușor, făcând astfel experiența lor de învățare și procesare a informațiilor mult mai ușoară și pe deasupra este și distractivă.

Este simplu să găsești, chiar și din întâmplare, câte un joc cu tematică educativă. Jocurile au numeroase țeluri, de la a face mai ușoară învățarea de limbi străine, la cunoștințe generale și matematică, însă acestea pot fi și personalizate de către creatorul grupului de participanți.

Word art sau text art este o formă de artă care include text, formând cuvinte sau fraze, ca componentă principală; este o combinație de limbaj și imagini vizuale. Se poate forma un „nor de cuvinte” care constă într-un mod de reprezentare a unui text sau a unui șir de cuvinte, în care, de obicei, semnificația unui element-cuvânt este relevată de mărimea acestuia relativă la celelalte elemente.

Poate fi un instrument pentru analiză de conținut. Aplicațiile disponibile permit crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică, statică sau interactivă. Puteți controla și forma „norului”, oferind astfel un element contextual suplimentar pentru interpretare.

Voki este o colecție gratuită de avatare de vorbire, personalizabile, pentru profesori și studenți, care îmbunătățește instruirea, implicarea și înțelegerea lecției.

Cu ajutorul acestei aplicații putem crea un avatar virtual, adică personaj digital, care poate fi, de cele mai multe ori, personalizat sau customizat. Poate fi animat sau static. Adesea, poate reda un text pe care i-l tastezi sau pe care îl înregistrezi (direct din aplicație sau încărcând un fișier audio).

Padletul este un avizier online, un panou de afișaj virtual, o filă pe care se pot adăuga anunțuri (text), linkuri la pagini web cu resurse sau la filme, fișiere pe care le încărcați etc. Avantajul aplicației Padlet este că este gratuită, simplă de utilizat, dă posibilitatea protejării cu parolă a avizierului, este colaborativă - permite postarea de către elevi, permite feedback de diverse tipuri pentru fiecare postare.

Fișierele încărcate pot fi:

- documente cu text - doc, pdf: exemple de eseuri, fragmente de texte literare, documente cu demonstrații matematice, rezultatele la concursuri școlare etc.;

- documente de calcul tabelar - xls: tabele cu date pentru exersare, situații cu punctele elevilor de pe parcursul semestrului etc.;

- imagini - jpg, gif, png: poze, scheme etc.; puteți face instantaneu o poză, direct din aplicația Padlet, utilizând camera dispozitivului dvs.;

- filme - avi, mpg etc.: fragmente dintr-o piesă de teatru, dintr-o lecție filmată, o situație-problemă pentru a fi vizionată de elevi acasă pentru a fi discutată în clasă; puteți înregistra direct un film, cu camera dispozitivului dvs., pentru a-l posta imediat pe avizierul dvs. Virtual;

- suporturi pentru prezentări - ppt: rezumatul lecției predate sau a celei următoare, o prezentare utilă pe care ați găsit-o pe Internet...;

- anunțuri-text.

E posibil ca învățatul să fie eficient chiar și prin intermediul educației online, dacă folosim instrumente care ajută ca predarea să fie cât mai eficientă.

Bibliografie: wikipedia

SĂRBĂTOAREA PAȘTELUI

CRISTINA ROXANA CAZACU

Scoala Gimnaziala Luca Solomon

Cuvântul Paști este de origine evreiască și vine de la cuvântul Pesah = trecere. El a fost moștenit de evrei de la egipteni. Termenul de Paști a trecut în vocabularul creștin pentru că evenimentele istorice care sunt comemorate în sărbătoarea noastră, adică patimile, moartea și Învierea Domnului au coincis cu Paștile evreilor din anul 33. Însă obiceiul sau motivul Paștilor creștine este cu totul altul decât al Paștilor evreiești.

Sărbătoarea Sfințelor Paști este cea mai mare sărbătoare a creștinătății, ea este vastă atât în semnificații cât și în obiceiuri, reprezentând un prilej de bucurie și veselie, de încărcare sufletească pozitivă pentru toți creștinii.

Interesul copiilor pentru tainele slovelor și măiestria penelului, îmbinată cu puterea unei pete de culoare, cunoașterea tradițiilor și păstrarea acestora, au fost motivele pentru care aceștia s-au implicat în proiectul nostru

Paștile sau Învierea Domnului este cea mai mare și îmbucurătoare dintre toate sărbătorile de peste an, întâi pentru că în această zi Hristos a înviat din morți, și în al doilea rând pentru că ea cade întotdeauna la începutul primăverii, anotimpul cel mai frumos și mai plăcut, când natura reînvie.

Pentru ca preșcolarii și școlarii mici să înțeleagă însemnătatea acestei perioade din an, se propun următoarele activități practice :

- "Coșul cu ouă încondeiate", sub formă de pictură sau activitate practică
- "Bucate tradiționale de Paști", sub forma unui atelier practic realizat împreună cu familia și prezentarea unuia dintre produse în cadrul colectivului ;
- "La Biserică", o activitate în afara cadrului educațional, unde copiii vor asculta o mică parte din slujbă și vor afla de la preot ce înseamnă Paștele pentru creștinii de pretutindeni.

COMUNICAREA DIDACTICA EFICIENTĂ

MARIANA BECA

Scoala Gimnaziala Nr. 30 gheorghe Titeica Constanta

Comunicarea umană este esența legăturilor interumane exprimată prin capacitatea de a descifra permanent sensul contactelor sociale realizate cu ajutorul simbolurilor și a semnificațiilor social – generale. Comunicarea ideală este aceea în care tot ce se emite poate să fie și receptat. Comunicarea joacă un rol important, esențial în cadrul vieții sociale. Nu s-ar putea concepe desfășurarea eficientă a vreunei activități, rezolvarea problemelor în afara transmiterii și receptării de mesaje.

Comunicarea este, așadar, absolut necesară, reprezentând una dintre trebuințele fundamentale de ordin spiritual al oamenilor. În lipsa ei, viața socială ar fi seacă, lipsită de sens, practic imposibilă. Esențială pentru actul comunicării este relația dintre indivizi, prin intermediul căreia se realizează schimbul de informații, de semnificații, care duc, voit sau nu, la modificarea comportamentelor celor angajați în acest proces.

Comunicarea educațională sau didactică este cea care mijlocește realizarea fenomenului educațional în ansamblul său. Comunicarea didactică constituie baza procesului de predare – învățare a cunoștințelor în cadrul instituționalizat al școlii și între parteneri cu roluri determinate profesori-elevi.

Ceea ce spunea L. Șoitu în „Condiționarea psihologică a mesajului audio – vizual” trebuie să ne dea de gândit fiecare: „nu tot ce intenționăm reușim să spunem, nu tot ce spunem se aude, nu tot ce se aude se și înțelege, se înțelege și ce nu spunem; iar ceea ce se înțelege nu depinde numai de noi ce devine”.

Deci, dacă luăm în considerare că mesajul transmis este o competență din partea educatorului și o performanță din partea educatului, trebuie să căutăm acele mijloace pentru a deveni competenți în ceea ce ține de comunicare, astfel încât să obținem comportamentul pe care noi ni-l dorim de la elevi.

Conform „Dicționarului de pedagogie” al lui Sorin Cristea „comunicarea pedagogică reprezintă un principiu axiomatic al activității de educație care presupune un mesaj educațional, elaborat de subiect (profesor), capabil să provoace reacția formativă a obiectului educației, evaluabilă în termeni de conexiune inversă”.

Comunicarea pedagogică are caracter bilateral, care evidențiază necesitatea instituirii unei corelații permanente între subiectul și obiectul educației. Caracterul bilateral, propriu unei comunicări prioritare formative este opus caracterului unilateral al comunicării preponderent informative, proiectată și realizată doar la nivel de monolog.

Așadar comunicarea trebuie să fie interactivă, învățătorul fiind nu doar emițător, ci și receptor, iar elevii sunt deopotrivă receptori și emițători de mesaje.

Este un fapt bine cunoscut că procesul de învățământ se realizează prin și pentru comunicare, fiind, în ultimă instanță, un act de comunicare.

Comunicarea, la rândul său, conține prin ea însăși potențialul educativ: transmitere de cunoștințe, formarea gândirii și facilitarea operațiilor intelectuale, autoreglarea activității intelectuale, transmiterea codurilor caracteristice fiecărei științe, etc., între comunicare și educație existând un raport de interdependență.

Comunicarea, atât cea didactică cât și cea de la nivelul societății, rămâne o problemă deschisă pentru cercetare în privința posibilităților de realizare a unei comunicări integrale, o comunicare în care pierderea de informații să fie minimă, obținându-se o satisfacție pentru ambii interlocutori, și în care ceea ce se receptează să coincidă într-o măsură semnificativă cu imputul de la capătul emiterii.

Perioada prescolară este perioada care se caracterizează prin cele mai profunde, și productive însușiri psihice ale individualității, este perioada unei intense receptivități, sensibilități și flexibilități psihice divergente. De aici necesitatea de a exercita și fructifica potențialul creativ al prescolarului, de a-i forma și dezvolta eul cognitiv, afectiv, socio-acțional în devenire.

De mic, copilul este atras de povești. Aproape că nu există familie cu copii, care să nu aibă în bibliotecă cărți de povești. De aceea, în organizarea și desfășurarea activităților de lectură ale educatoarei, trebuie respectate cerințele pedagogice ce decurg din particularitățile de vârstă ale prescolarilor și specificul lecturilor ca mijloc al comunicării.

Comunicarea didactică poate deveni un model eficient de formare a competențelor comunicative la

preșcolari dacă:

1. educatorul va practica un stil comunicațional adecvat situației educative concrete și particularităților de vârstă/individuale ale copiilor;
2. vor fi stabilite interconexiuni dintre tipul și structura comunicării didactice, relațiile comunicative „educator-educat”, „educat-educator”, grupul social și competențele comunicative ale preșcolarilor;
3. vor fi formate capacități intelectuale privind achizițiile lingvistice și încurajarea folosirii limbii române în diferite situații.

Comunicarea didactică privește direct relația educator-educat și de eficiența ei depinde scopul final al educației. În învățământul preșcolar, educatoarea stabilește relații la grupă formal și informal. Ținând cont de vârsta copiilor care este critică pentru formarea unui cetățean al societății, relațiile educatoarei trebuie să fie optim pozitive. Comunicarea se face în orice moment al zilei începând cu venirea la grădiniță, dezbrăcatul, îmbrăcatul, masa și plecarea. În procesul instructiv-educativ din grădiniță vorbim mai puțin despre dialog, dar mai mult despre conversație, utilizată în cadrul convorbirii. În grădiniță, dialogul întrebărilor și răspunsurilor poate fi realizat sub formă de exercițiu ludic, prin intermediul unor personaje, prin intermediul unor simulări. Copiii sunt puși astfel în situația „jocurilor de rol”, ca mijloace de educare a limbajului spontan. Nu trebuie neglijată contribuția convorbirilor la formarea deprinderilor de comunicare socială, la dialog respectuos între parteneri, la schimbul reciproc de mesaje.

Condițiile reușitei în comunicarea didactică din perspectiva formatorului sunt :participare, prezență, atmosferă, starea lui de spirit. Elevii merg spre motivația personală, doresc ca formatorul să-i respecte ,să adopte o atitudine pozitivă față de toți. Profesorul trebuie să fie exigent și drept, competent și interesant, informat, să recunoască când știe și când nu, și să fie capabil de a crea un climat foarte bun.

Comunicarea este o premisă a oricăror relații interumane.

Fără o comunicare nu există planificare, organizare, monitorizare și evaluarea activității. Nu există nici motivare, nici consultare, nici participare și nici parteneriat între profesor și elev, profesor și clasă, elev și elev.

Copilul comunică în permanență cu educatoarea și invers, îmbogățindu-și vocabularul, devenind mai rafinat în exprimare și în comunicare de aceea consider ca educatoarea trebuie sa lucreze interdisciplinar de fiecare dată pentru realizarea acestui obiectiv - comunicare.

Importante in realizarea sarcinilor și a obiectivelor învățământului preșcolar sunt calitățile și competențele educatoarei. Prin tot ce înțeprinde , prin personalitatea sa , educatoarea reprezintă un model pentru copil , un sprijin pentru familie , un factor de cultură în comunitate .Pentru a-și îndeplini rolul cât mai potrivit partenerilor de dialog , educatoarea trebuie să comunice. O adevărată educatoare trebuie să aibă o vorbire expresivă, gestică potrivită situației respective, capacitatea de demonstra logic și să folosească un vocabular accesibil copiilor, să aibă capacitatea de a antrena copiii într-un dialog ori de câte ori este nevoie.

Educatoarea trebuie să aibă o atitudine pozitivă față de întreaga grupă, să accepte greșelile, fără a-i ironiza pe copii,să fie creativă, să fie corectă, să-i felicite pe copii , să-i încurajeze și să-i recompenseze așa încât să realizeze o bună cooperare în comunicare.

În creșterea calității actului educațional o mare importanță revine modului în care dascălul reușește să comunice cu copiii, modului cum acesta facilitează comunicarea între copii.

Comunicarea didactică are rol hotărâtor în derularea și eficientizarea actului educațional.

Constituie o premisă a reușitei actelor pedagogice, dar și o finalitate a acestora, deoarece, un obiectiv general al învățământului îl constituie formarea și dezvoltarea competenței comunicative a preșcolarilor.

Profesorul cu vocație știe că a fi preocupat de conștientizarea, supravegherea și îmbogățirea conduitei sale comunicative este o cerință elementară, mai ales că „nu tot ce intenționăm reușim să spunem, nu tot ce spunem se aude, nu tot ce se aude se și înțelege, se înțelege și ce nu spunem, iar ceea ce se înțelege nu depinde de noi ce devine”.(L. Șoitu).V

Rolul Predării Creative În Optimizarea Învățării În Învățământul Prescolar

Anca Candel

Scoala Gimnaziala Sf. ANDREI

Motto: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

„Creativitatea înseamnă străpungerea lumescului pentru a găsi minunatul !” Theresa B. Moyers

Preșcolăritatea este perioada cea mai indicată pentru dezvoltarea și optimizarea competențelor emoționale, sociale și creative. Pe parcursul acesteia, copilul își dezvoltă competențe fundamentale în plan cognitiv, emoțional, social și creativ care sunt esențiale pentru adaptarea la viața adultă.

Cadrul didactic nu transmite doar cunoștințe, acesta trebuie să fie atent nu numai la dezvoltarea cognitivă a copilului, ci și la cea afectivă, creativă, la felul cum preșcolarul empatizează cu ceilalți din jur.

În cadrul activităților zilnice, copiii își dezvoltă și optimizează învățarea creativă prin jocuri, iar jucăriile reprezintă cel mai simplu și eficient mijloc de a-i ajuta să-și însușească aceste aptitudini.

Catrinel.A.Stefan, definea competențele sociale ca abilitate a copiilor de a forma relații sociale funcționale cu ceilalți copii și adulți din viața lor.

Pe diferite trepte ale preșcolărității, predarea desemnează procesul prin intermediul căruia cadrul didactic realizează transmiterea unui ansamblu încheșat de cunoștințe, în virtutea ascendentului pe care îl deține în raport cu elevii sub aspectul specializării sale, al experienței de viață și profesionale. La preșcolari vorbim însă despre un proces de educație, nu de învățare (Emil Păun)

Se înțelege că toate aceste diferențe se regăsesc între cei doi parteneri generici ai relației educaționale din mediul preșcolar (educatoare – copilul preșcolar). Sarcinile de învățare sunt mai puțin direcționate din punct de vedere al specializării și mult mai bine orientate în privința dezvoltării unor experiențe de viață autentice.

În zilele noastre rolul inteligenței crește tot mai mult de aceea obiectivele majore ale educației ne obligă să concepem pregătirea și educarea copiilor pentru școală și viață la cei mai înalți parametri de dezvoltare intelectuală și comportamentală. Generația actuală trebuie să aibă însușiri definitorii: inventivitate, inițiativă și spirit de inovație, pe scurt creativitate.

Din aceste cauze poziția pe care o deține educatorul preșcolar este puțin centristă, acesta apărând ca un partener de joc matur care cunoaște toate detaliile jocului și regulile care trebuie respectate. În grădiniță nu se predau lecții, ci se organizează activități: adevărate ocazii de învățare situațională.

Forța și eficiența actului didactic depinde de capacitatea educatoarei de a reproduce o situație de viață pe care copilul să o găsească interesantă, atrăgătoare.

Activitatea educatorului nu este doar o activitate de predare ci este, o continuă provocare a copilului la acțiune. Intervențiile educatoarei sunt scurte, precise, direcționale, calme, blânde, îngăduitoare (sub aspectul climatului afectiv – emoțional pe care îl induc)

Grădinița contribuie tot mai mult la modelarea personalității și la cultivarea trăsăturilor ei. În întreaga operă de formare a omului nou, a personalității sale, un rol important, uneori chiar decisiv, îl au anii de grădiniță. Grădiniței îi revine sarcina de a forma școlari pregătiți. Educatoarea trebuie să fie preocupată în permanență de perfecționarea metodelor și procedeele de predare – învățare, a stilului de muncă în general, pentru optimizare a procesului instructiv – educativ. Cadrul didactic trebuie să fie animat de o puternică receptivitate față de tot ce este nou și important în specialitatea sa și în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepășire, pentru a face față sarcinilor pe care le ridică învățământul. Crearea unui climat care antrenează gândirea și dezvoltă atitudinea creativă la copii este condiția esențială pentru desfășurarea unui program complex care să îi pregătească pentru viața socială tot mai solicitantă în care se vor integra. Pentru o proiectare adecvată este necesară atât disponibilitatea educatoarei de a încerca o nouă abordare a demersului didactic, dar și adaptarea și aplicarea unor tehnici moderne care corespund scopului propus, cu condiția să se respecte etapele specifice de lucru, iar obiectivele propuse de educatoare să fie în acord cu posibilitățile și interesul copiilor. Inovația didactică a adus în atenția cadrelor didactice termeni și atitudini noi necesare în procesul instructiv – educativ. Integrarea este unul dintre acești termeni, este o manieră de organizare similară cu

interdisciplinaritatea , în sensul că obiectivele învățării au ca referință nu doar o categorie de activitate .

Utilizarea metodelor interactive de predare –învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv -educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ – formativă asupra personalității preșcolarului.

Activitățile de educare a limbajului reprezintă domeniul cel mai important pentru formarea și dezvoltarea copilului pe tot parcursul vieții.

Imi doresc sa abordez factorii care influentează dezvoltarea limbajului si cum se formeaza limbajul la vârsta preșcolară.

Educarea limbajului stă la baza tuturor activităților din gradiniță. Acest tip de activitate este foarte important deoarece se știe că în perioada preșcolară , copilul asimilează cel mai mare număr de cuvinte și dezvoltă creativitatea , imaginația. Jocurile didactice facilitează dezvoltarea limbajului, fixează și activează vocabularul copiilor, creativitatea , nevoia de a asimila cunoștințele.

Consider că prin educația limbajului copiilor preșcolari, contribuim la formarea modului specific de exprimare a gândurilor și sentimentelor acestora, la formarea lor din punct de vedere intelectual, moral , creativ.

Pentru eficientizarea unei lecții de predare trebuie alese și utilizate metode active , centrate pe copilul preșcolar , preocuparea cadrului didactic de a forma deprinderi de activitate independentă dar și colective. Crearea motivației este realizată prin captarea atenției copiilor preșcolari în inducerea noului conținut al învățării , prezentarea obiectivelor pe înțelesul preșcolarilor . Cadrul didactic trebuie să creeze o situație de învățare adecvată pentru a avea o predare creativă și o finalitate a procesului instructiv – educativ eficient . O activitate de predare creativă în care reușești să acaparezi preșcolarii prin metode activ- participative eficiente adaptate nivelului de cunoștințe al grupei de preșcolari duce la însușirea cunoștințelor , formarea abilităților copiilor preșcolari . Odată însușită informația o să realizăm și o evaluare eficientă a procesului instructiv – educativ .

Vestitorul Primăverii

Ileana Lucica Magdău

Școala Gimnazială Nr.8 Borșa

Anotimpul primăvară este cel mai așteptat după iarna friguroasă cu multă zăpadă și ger. Este anotimpul în care natura „reînvie, se trezește la viață”. Începem să visăm, să alergăm, să plutim. Pe scurt este momentul unui nou început. Primăvara nu ar fi la fel de frumoasă fără culoarea și parfumul florilor: ghiocei, brândușe, iriși, lăcrimioare, lalele, liliac, narcise, viorele sau zambile. Ele aduc bucurie în suflet și zâmbete pe fețele noastre. Florile încep să coloreze pământul.

Calendaristic primăvara începe în 1 martie. Românii au un mod deosebit de a sărbătorii venirea acestui anotimp, prin oferirea de măștișoare.

Activitatea pe care am desfășurat-o în cinstea venirii anotimpului primăverii a constat în confecționarea unui măștișor.

Această activitate a debutat cu citirea câtorva „Curiozități” despre anotimpul primăvara și despre obiceiul de a oferi măștișoare:

- *Cea mai caldă primăvară din istorie a fost în 2011.*
- *Conform statisticilor, a nins de mai multe ori în luna Martie decât în Decembrie.*
- *Începând cu anul 1967, la noi în țară se sărbătorește anual Festivalul Internațional de Muzică „Măștișor”.*
- *Cel mai lung măștișor din lume a fost realizat în 2015 de locuitorii din Vidin, Bulgaria. Acesta are 17 kilometri și a fost inclus în Cartea Recordurilor.*

Am continuat cu activitatea ce a constat în realizarea simbolului primăverii. Le-am prezentat măștișorul pe care l-am adus model pentru ei. Pentru realizarea lui am folosit diferite **materiale**: hârtie colorată, sârmă plușată, sclipici, hârtie creponată, șnur, lipici.

Ustensilele pe care le-am folosit au fost și ele diverse, începând cu foarfeca cu forme, capsatorul cu forme, liniar, creion, cariocă colorată.

Pasul 1: Elevii au început prin tăierea unei hârtii colorate sub forma unui cerc. Peste acest cerc au decupat din hârtie plușată un alt cerc mai mic și l-au lipit.

Pasul 2: Realizarea unei flori din hârtie creponată, la care au atașat codița din sârma plușată.

Pasul 3: Realizarea unei fundițe din panglică.

Pasul 4: Atașarea celor două elemente realizate în pasul 2 și 3 dar și a șnurului specific.

Pasul 5: Scrierea mesajului.

Fiecare elev a putut să-l personalizeze!

“Primăvara ne arată ce poate face Dumnezeu dintr-o lume murdară și anostă.” Virgil A. Kraft

Rezultatul final a fost acesta:

Bibliografie/webgrafie

<https://anidescoala.ro/divertiment/stiati-ca/altele/10-curiozitati-despre-primavara/>

<https://stiripozitive.eu/2021/03/01/5-curiozitati-despre-martisor/>

Cum Se Poate Încuraja Creativitatea Elevilor?

Soare Mihaela

Scoala Gimnaziala Sfântul Andrei

Creativitatea înseamnă mai mult decât acuarele și creioane colorate. Este un proces și un mod de a gândi. Elevii pot învăța cum să acceseze sursele de creativitate și să folosească această abilitate esențială de la o vârstă fragedă. De aceea, profesorii trebuie să facă din sala de clasă mediul perfect pentru stimularea creativității.

Cu ajutorul câtorva idei de decorare a clasei, elevii pot fi încurajați să-și exploreze creativitatea pe tot parcursul anului școlar. Panourile decorate din sala de clasă pot fi adevărate surse de inspirație pentru aceștia!

De ce este importantă creativitatea în clasă? Când un profesor își propune ca dezvoltarea creativității să facă parte din agenda sa de zi cu zi, elevii pot avea un succes mai mare, pe termen lung, într-o varietate de domenii. Ei își vor exprima ideile originale cu ușurință și le vor pune în aplicare, vor rezolva probleme, vor gândi critic, vor reține informații, vor realiza conexiuni între subiecte, vor obține rezultate foarte bune la teste.

Activitățile de învățare distractive îi încurajează pe copii să-și folosească creativitatea, sunt antrenante, stimulatoare și energizante. Când sunt implicați în rezolvarea de astfel de sarcini, elevii se concentrează mai ușor și obțin satisfacții imediate.

Cum se poate încuraja creativitatea în clasă? Prin modul de amenajare a clasei, precum și prin felul în care își proiectează lecția, profesorul poate să injecteze o doză de creativitate în mediul de învățare. Iată câteva modalități:

- Alegerea unui mod flexibil de aranjare a mobilierului clasei. Elevii vor lucra în formate diferite, de la proiecte de grup, la evaluări individuale, ascultând prezentări și vizionând filme educative. În loc să se alinieze băncile, se vor aranja în formă de U sau se vor crea grupuri de învățare prin colaborare, unde elevii pot lucra împreună. Astfel sala de clasă poate găzdui o gamă largă de activități și stiluri de învățare.
- Alegerea unei teme pentru decorarea clasei. Una dintre cele mai distractive și captivante idei de decor pentru clasă este alegerea unei teme a clasei, care să se regăsească pe panouri, pe mobilier, pe ușa clasei. Indiferent dacă se vor alege teme precum flori, insecte, animale, supereroi, etc, profesorul trebuie să le explice elevilor motivul alegerii temei și să-i încurajeze pe aceștia să găsească paralele între temă și ceea ce învață.
- Crearea unei biblioteci a clasei. Profesorul poate încuraja lectura oferindu-le elevilor acces ușor la o serie de cărți interesante, adecvate nivelului lor de vârstă. Se poate adăuga un element creativ, de colaborare, solicitând elevilor clasei să creeze recomandări pentru colegii cărora le plac diferitele genuri literare.
- Vizualizarea de idei și obiective. Elevii vor fi încurajați să-și stabilească propriile obiective și să elaboreze idei originale, pe care să le afișeze într-un loc vizibil. Profesorul poate să-i învețe pe copii cum să folosească diferite tipuri de organizatori grafici, hărți mentale, diagrame Venn, șabloane Canva, cum ar fi Șablonul de obiective săptămânale maro și roz sau Harta mentală dreptunghiulară simplă gri.
- Afișarea unor resurse colorate în clasă. Afișele cu resurse în culori tari, reflectorizante îi ajută pe elevi să absoarbă informațiile mai ușor, sporind înțelegerea noilor concepte. Personalizarea și afișarea unui poster portocaliu electric cu noțiuni de limbaj matematic sau a unui poster verde cu definiții ale unor fenomene ale naturii la științe, îi poate ajuta pe elevi să rețină informațiile mai ușor.
- Afișarea unor citate inspiraționale. Prezentarea afișelor cu citate inspiraționale în sala de clasă poate avea un efect benefic asupra elevilor. Se pot iniția conversații pe baza acestora, în care elevii să-și folosească gândirea critică. Se poate discuta semnificația fiecărui mesaj și cum poate fi aplicat. Unele citate îi încurajează direct elevii să-și dezlănțuie creativitatea.
- Mutarea lecțiilor în aer liber. Când vremea este frumoasă, se poate face o lecție de științe ale naturii sau lectură în aer liber. Se pot alege activități de explorare, pe care nu le putem face în interior. Se pot planta flori sau copaci, se pot culege diverse materiale naturale pentru orele de AVAP, etc. Acest lucru adaugă o dimensiune cu totul nouă mediului de învățare.
- Introducerea materialelor multimedia. Pe lângă clasicele manuale și fișe de lucru, profesorul poate introduce o varietate de materiale moderne de învățare: muzică, videoclipuri și conținut media interactiv, software-ul educațional, diverse aplicații.
- Introducerea aplicațiilor practice în lecții. Aplicațiile practice oferă elevilor posibilitatea de a-și exprima idei noi, de a gândi critic și de a-și exprima opiniile, în cele din urmă, implicându-i la un nivel mai profund. Ideea este să-i lași pe elevi să ia contact cu realitatea, apoi să introduci teoria.

Spre exemplu, înainte de a studia capitolul *Unități de măsură* la matematică, putem face activități practice de măsurare a lungimii, putem cântări diverse obiecte folosind mai multe instrumente, pentru a le trezi interesul elevilor pentru tema care va fi studiată și pentru a-i pune în contact cu instrumentele despre care vor învăța. Abia apoi se va trece la teorie, care va fi asimilată cu mai multă ușurință de către elevi.

Concluzie:

Dezvoltarea creativității este un proces de lungă durată, iar „rezultatele” nu sunt vizibile imediat, ci în timp. Atunci când mediul de învățare este conceput pentru a stimula creativitatea, elevii vor rezolva probleme, vor gândi critic, vor inova.

Bibliografie:

1. Bouillercce, Brigitte. Cum să ne dezvoltăm creativitatea / Brigitte Bouillercce, Emmanuel Carré; traducere de Iulian Moga. - Iași : Polirom, 2002
2. Caras, Creola. Metode și tehnici de dezvoltare a creativității elevilor în ciclul primar / Creola Caras, Gabriela Apetroaie. - Ed. adăugită și revizuită. - Iași : Acalovschi, Iurie, 2015

Efectele Invatarii Tehnologizate

Ramona Lubinschy

Scoala Gimnaziala Sfantul Andrei

Învățarea eficientă într-un sistem e-Learning este posibilă numai în prezența unui complex de condiții, care trebuie asigurate în prealabil. Se pot enumera, printre altele, existența unei infrastructuri de comunicații corespunzătoare, a unui sistem de reglementări în domeniu, a aplicațiilor pentru suport, a conținutului, a cunoștințelor și, nu în ultimul rând, a unui context social propice. Mediul social trebuie să permită dezvoltarea procesului de creștere a capacității indivizilor sau a grupurilor de indivizi de a alege forma de instruire cea mai potrivită în raport cu particularitățile psihologice de vârstă, individuale, sociale etc. și de a transforma alegerile respective în acțiuni și rezultate.

În contextul dinamicii actuale din spațiul comunicării cunoașterii și a nevoilor tot mai complexe de (auto)cunoaștere și competență, procesul de predare-învățare-evaluare se redefinește într-un ritm tot mai alert. Încorporând teorii și aplicații consacrate, dar și practici noi și flexibile, educația online se prezintă ca un proces complex și dinamic, care încearcă să răspundă cât mai eficient nevoilor de învățare ale generațiilor actuale și viitoare de elevi și student.

Astfel, educația este forțată să se adapteze la un cadru în care spațiile și mediile electronice se reinventează și se modifică rapid, aducând în față constant noi provocări. Generațiile actuale par să prefere mediile digitale, urmărind conținuturi atractive, accesibile și sistematizate.

Profesorii care reușesc să fie eficienți în mediile online sunt cei care se angajează într-o pedagogie activă, bazată pe atenția crescută la nevoile de învățare și, deopotrivă, la cele emoționale ale elevilor. Este drept: eforturile pe care aceștia trebuie să le facă pentru a menține motivația și angajamentul educabililor sunt mai crescute, deoarece, în condițiile unei interacțiuni virtuale, cadrul didactic nu poate controla mediul de învățare și factorii ce distrag atenția și concentrarea elevului sau studentului.

Un avantaj al învățării online ar putea fi utilizarea unor materiale video extrem de bine structurate, care să permită celui ce învață să fixeze informațiile relevante și să le aplice cât mai concret. Aceste materiale au avantajul că pot fi oprite și reluate oricând, astfel că elevul / studentul își poate ajusta parcurgerea lor în funcție de capacitatea de înțelegere, de starea emoțională etc., fără să fie nevoit să le parcurgă în ritmul mediu al clasei / grupeii. De asemenea, educația online poate încuraja dezvoltarea învățării autoreglate prin faptul că elevii și studenții sunt puși să își monitorizeze procesul de învățare, să își planifice și să se auto-evalueze în raport cu cerințele și scopurile personale. Posibilitățile multiple de susținere a procesului educațional, pe care le oferă instrumentele online, pot dezvolta autonomia în învățare, creativitatea și flexibilitatea cognitivă. Desigur, o condiție esențială pentru ca aceste competențe să se dezvolte este ca profesorul să încorporeze în proiectarea didactică cele mai eficiente instrumente în raport cu obiectivele didactice și, totodată, să încurajeze colaborarea, căutarea susținerii din partea cadrului didactic sau a colegilor, stabilirea obiectivelor, gestionarea efortului și a timpului.

Totuși, o provocare importantă care se ridică aici este aceea că, în absența unui ghidaj sistematic, în selectarea informațiilor relevante și valide, oferit de cadrul didactic, elevul / studentul poate să găsească dificilă selectarea conținuturilor și să se încarce emoțional cu frustrare care, deseori, duce la dezangajarea din procesul de învățare. De aceea, atenția din partea cadrului didactic rămâne esențială în orientarea procesului educativ.

Deși învățarea online și cea tehnologizată reprezintă trecerea de la o psihologie a învățării centrată pe conținut la o psihologie centrată pe nevoile și interesele elevilor, accentul este pus, în principal, pe informarea și formarea unor abilități intelectuale, eliminându-se însușirea deprinderilor practice. Nu se pot realiza, în cazul învățământului online sau tehnologizat, experimente de laborator complexe sau diverse alte tipuri de operații, ci le putem doar simula virtual. În felul acesta, practica efectivă este înlocuită de învățarea sau observarea pe simulator. Prin urmare, nu toate disciplinele se pretează învățământului tehnologizat sau online. Aceste tipuri de experimente "virtuale" mai au și alte neajunsuri sau privări de natură psihologică pentru elev. Dintr-un alt punct de vedere, învățarea tehnologizată și cea online dezvoltă capacități și deprinderi care, în învățământul tradițional, sunt minimalizate: capacitatea de auto-formare (autoînvățare și autoevaluare), capacitatea de aplicare, analiză și sinteză. Se dezvoltă, de asemenea, și responsabilitatea elevului.

Poate cel mai mare beneficiu pentru predarea online este acesta - profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare. Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru cursant.

Bibliografie:

1. <https://ibn.idsi.md>
2. <http://researchandeducation.ro/>
3. <https://epale.ec.europa.eu/>
4. <https://oradenet.ro/>
5. <https://edict.ro/educatia-de-calitate-inovatie-si-diversificare/>
6. Ioan Neacșu, "Asigurarea calitatii in educație", Ministerul Educatiei si Cercetarii
7. <https://www.edupedu.ro/>
8. <https://www.contributors.ro/>

Metode De Cooperare In Invatamantul Prescolar

Kinga Tolnai

Grădinita Cu Program Prelungit Nr.30 Oradea

În lucrarea mea, am căutat metode interactive și cooperative noi care pot fi aplicate în grădiniță, și în ce măsură sunt folosite de cadrele didactice.

Metodele de predare diferite oferă răspunsuri eficiente la provocările pedagogice curente, astfel prin modificarea metodelor se poate ajunge la o dezvoltare eficientă.

Metodele interactive și de cooperare ajută munca în echipă dintre educatoarele- preșcolari, modul de cunoaștere educatoarele- copil, recunoașterea aptitudinilor și dezvoltarea continuă a acestora.

Importanța aplicării metodelor de cooperare:

Dezvoltă: - comunicarea

- capacitatea de a încheia relații și capacitatea de concentrare
- motricitatea
- imaginația
- empatia
- capacitatea de a recunoaște relațiile cauză/ efect

Învățarea prin cooperare este una din metodele muncii în echipă, prin care sarcinile sunt împărțite, între membrii echipei, fiecare contribuind la eficacitatea activității prin rezolvarea acestora. Reușita acestor activități depinde de munca fiecărui membru.

Efecte pozitive ale învățării prin cooperare: în primul rând este favorabil în cazul copiilor cu dizabilități. În al doilea rând, în cazul grupelor integrate, astfel dezvoltând o relație mai strânsă între diferite grupuri etnice. În al treilea, se poate observa o dezvoltare socială și afectivă în rândul copiilor. Se dezvoltă stima de sine, autocontrolul emoțional, comunicarea va fi mai ușoară, capacitatea de a accepta diferențele aptitudinale. Vor învăța să fie atenți unii cu alții, să coopereze, să cunoască și alți colegi, cei cu care nu se jucase până acum.

Metodele de cooperare și interactive oferă posibilitatea ca preșcolarii să lucreze împreună, această activitate fiind îndrumată indirect de educatoarele. În cadrul acestor activități sarcinile sunt împărțite între copii, având un efect pozitiv în pregătirea pentru viața socială, se dezvoltă capacitatea de cooperare și de comunicare, trăiesc momente de reușită încontinuu. Toate acestea contribuie la dispariția discriminării.

Din experiența mea, eficiența metodelor, procedeele interactive și de cooperare se pot observa la grupele de copii. Copiii devin mai deschiși, mai înțelegători și mai ajutători.

Copiii au posibilitatea de a cunoaște valorile colegilor. Ideile preluate de la ceilalți vor fi integrate în munca lor și valorificate în diverse activități. Copiii emotivi și introvertiți vor lucra cu mai multă ușurință cu ceilalți. Reușitele comune dezvoltă încrederea în sine, valorile proprii vor fi văzute mai clar și realist. Copiii lucrează cu mai mult drag în cadrul acestor activități.

Pregătirea educatoarelor pentru aceste activități, la început nu este ușoară, presupune multă muncă, însă văzând rezultatele pozitive, merită efortul depus.

Metode folosite la grădiniță:

„Ciorchinele” este o metodă didactică, utilizată în grup, care constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații. Metodă de brainstorming neliniară, având rolul de a facilita conștientizarea relațiilor dintre elementele învățate, aceasta este în același timp utilă în schematizarea informației.

Anotimpurile(evaluare

Brainstorming-ul este o tehnică de grup care ajută la generarea de idei și la stimularea gândirii creative.

El este folositor pentru a dezvolta noi moduri de a privi lucrurile. Statisticile spun că prin Brainstorming se emit de 1,7 ori mai multe idei decât individual. Dintre ideile emise, circa 20% sunt direct aplicabile. Dintre ele, o cincime sunt de o reală valoare.

Proiectul: Vântul

Diagrama Venn : are scopul de a sintetiza sau de a restructura ideile extrase dintr-o povestire. Poate fi aplicată în jocurile didactice, povestiri, convorbiri, cât și în cadrul observărilor. Diagrama Venn presupune studierea a două aspecte/ cazuri prin comparație. Metoda necesită ca material didactic două cercuri parțial suprapuse. În partea liberă a cercului din stânga se trec elementele specifice primului subiect/ obiect/ fenomen, în partea liberă a cercului din dreapta elementele specifice celui de-al doilea subiect/ obiect/ fenomen, iar acolo unde se suprapun cele două cercuri se trec asemănările dintre cele două cazuri. În cazul preșcolărilor, se folosesc imagini.

În concluzie, se poate afirma că, aceste metode de cooperare sunt mijloace importante în educarea și în formarea personalității preșcolărilor, pe care cadrele didactice le aplică cu o importanță sporită.

Bibliografie:

Arató Ferenc- Varga Aranka (2006) Együtt-tanulók kézikönyve Pécs

Benda József (2002): A kooperatív pedagógia szocializációs sikerei és lehetőségei Pécs

Creativitatea La Vârsta Preșcolară

Cornelia Tudorache

Gradinita Nr. 1 Voluntari

Prin învățarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea” adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine”, „ce”, „unde”, „prin ce mijloace”, „în ce scop”, „cum”, „când”, deoarece ele întretin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

G.W. Allport, introduce termenul „creativitate” în psihologie pentru a desemna o formațiune de personalitate. În opinia lui, creativitatea nu poate fi limitată doar la unele dintre categoriile de manifestare a personalității, respectiv la aptitudini (inteligentă), atitudini sau trăsături temperamentale. Acesta este unul dintre principalele motive pentru care în dicționarele de specialitate apărute înainte de 1950, termenul „creativitate” nu este inclus.

Cu toate acestea, abordări mai mult sau mai puțin directe ale creativității, s-au realizat și înainte de 1950, noțiunea fiind consemnată sub alte denumiri: inspirație, talent, supradotare, geniu, imaginație sau fantezie creatoare.

Una dintre cele mai valoroase interpretări ale creativității pe care în linii generale o regăsim în lucrările contemporane, aparține lui W. Duff și a fost elaborată în secolul al XVIII-lea.

Ipotezele teoriei sale au fost formulate plecând de la analiza intelectului unor genii precum: Platon, Bacon, Shakespeare, Descartes, Newton sau Berkeley.

W. Duff a distins trei facilități ale minții creatoare: imaginația, judecata și gustul pe care le consideră principalele componente ale geniului. Imaginația este facultatea mintală care elaborează o infinitate de asociații noi prin compunere și descompunere a ideilor, prin combinare și recombinație a lor, creând în final obiecte care nu au existat niciodată în natură.

Judecata permite combinarea ideilor elaborate de imaginație, observarea acordului sau dezacordului dintre ele, reunirea în aceeași categorie a celor omogene și respingerea celor discordante, în final urmând să se determine utilitatea și adevărul invențiilor și descoperirilor produse prin puterea imaginației.

Gustul este un simț intern care permite delimitarea ideilor frumoase de cele urâte, a celor decente de cele ridicole.

În România, începând cu anii '70, s-au efectuat studii multiple și intervine asupra creativității în știință, artă și învățământ. La început studiile asupra cercetivității au fost orientate spre factorii motivaționali, ca de altfel și în plan internațional, emoțional-afectiv sau de personalitate în general. Astfel, Rădulescu – Motru se referea la creație în termenii

personalismului energetic și al vocației; M. Ralea consideră că originalitatea este mai mult dependentă de sentimente decât de factorii intelectuali; V. Pavelcu aprecia că personalitatea creatoare integrează specific motivațiile individului.

Creativitatea poate fi definită ca trăsătură complexă a personalității umane, constând în capacitatea de a realiza ceva nou, original sau o activitate imaginativă adaptată astfel încât să producă rezultate care sunt atât originale cât și de valoare.

Nu avem idee ce se va întâmpla în viitor, cum se vor desfășura lucrurile. Educația este cea care trebuie să ne ajute să ne adaptăm pentru un viitor pe care încă nu îl putem decât bănuși cu atât mai puțin înțelege. Copiii dispun de un mare potențial de creativitate, iar noi suntem responsabili de valorificarea acestuia. Ei au o extraordinară capacitate de a se adapta unor situații inedite, sunt talentați și creativi, iar un sistem educațional prea rigid nu face decât să înăbușe ceea ce ar trebui de altfel să scoatem la iveală.

Un copil are nevoie de reguli pentru a-și însuși anumite conduite, însă de multe ori acestea ridică un zid care îl împiedică să se manifeste firesc, de frica sancțiunii. Greșeala și asumarea acesteia sunt inerente actului de creație. De pildă pentru un copil demontarea mașinuțelor pe care le are poate fi o modalitate de cunoaștere, de înțelegere a mecanismului de

funcționare, sau pentru unul căruia îi place să picteze, iar în demersul lui strică materialele de lucru, sancțiunile din partea părinților sau ale dascălilor nu fac decât să înăbușe din față posibile talente care încearcă să iasă la iveală.

Această rigiditate se regăsește din păcate și în maniera de predare a multor cadre didactice, care pun în plan secund sufletul copilului, starea lui de bine, ocupându-se doar de îmbogățirea lui cognitivă și evident sistemul de învățământ care pune accentul pe discipline cum ar fi limba română, matematică și mai puțin pe muzică, sport, educație artistică, plastică, dans, etc., activități care sunt iubite de copii dar care din păcate sunt cenzurate sistemului de învățământ. Astfel, copilul este educat să se axeze pe discipline „de viitor”.

Universul Cărilor

Gabriela Mateescu

Scoala Gimnaziala Nr.1 astileu

Obiective:- Cunoașterea importanței Zilei Naționale a Lecturii

- Apropierea copiilor de lectură, prin diverse cărți interesante și insule de lectură
- Aprofundarea poveștilor cunoscute de către copii
- Identificarea personajelor preferate din povești și colorarea acestora

Derularea activității

Activitatea a fost desfășurată în sala de grupă.

Preșcolarii au fost anunțați de activitatea pe care urmează să o desfășurăm împreună.

Apoi am avut o convorbire cu aceștia despre semnificația Zilei Naționale a Lecturii.

De asemenea am organizat o insulă de lectură în sala de grupă, unde le-am citit diverse cărți cu povești și le-am prezentat imagini.

După aceea, copiilor le-au fost împărțite materialele didactice necesare desfășurării activității, aceștia lucrând pe centre de interes (Bibliotecă, Artă, Științe).

Copiii au colorat personajele lor preferate din poveștile învățate și le-au expus în sala de grupă.

Evaluare:- fotografii, expoziție cu lucrările copiilor

- S-a realizat prin metoda „Turul Galeriei”, respectiv prin expunerea lucrărilor în sala de grupă, astfel încât fiecare copil să își poată exprima punctul de vedere cu privire la lucrările realizate de către colegii lor și cu privire la conținutul acestora.

-De asemenea, au fost purtate discuții libere despre cărțile răsfoite de către ei în cadrul acestei activități, și-au exprimat punctul de vedere cu privire la transformarea sălii de grupă într-o bibliotecă, iar la final au argumentat de ce le-a părut interesantă această activitate extracurriculară și ce le-a plăcut cel mai mult dintre activitățile desfășurate.

Stimularea Gândirii Laterale La Preșcolari

Laura Miron

Gradinita Cu Program Normal Stamate

În învățământul modern intuiția activă este esențială. Copilul nu învață doar prin urmărirea demonstrațiilor cu materialul didactic făcut de educatoare, ci și prin efectuarea directă a unor operații concrete cu sprijinul acestor materiale. În procesul de învățare copilul nu întâlnește doar situații stereotipice, dar și situații noi pe care le rezolvă prin căutarea și descoperirea soluției pe baza datelor cunoscute, deci în manieră euristică.

Modalitățile didactice prin care copilul caută, descoperă și rezolvă sunt denumite metode euristice, strategii euristice care duc la dezvoltarea gândirii laterale a copilului preșcolar.

Cum bine știm, copilul de vârstă preșcolară traversează un stadiu de maximă flexibilitate și receptivitate la influențele mediului. De aceea, respectând nivelul dezvoltării psihice și al capacității motrice specifice vârstei, rămâne ca educatoarea să asigure și o formă plăcută, antrenantă, stimulantă în organizarea conținuturilor de învățat. Ea trebuie să aibă măiestria de a trezi interese, pentru că activitățile care răspund intereselor copiilor se desfășoară cu plăcere și sunt mult mai eficiente. Atunci când copiii își satisfac curiozitatea, ei acumulează informații, găsesc singuri explicații, formulează concluzii, exersând „arta de a învăța”. Adesea se aude spunându-se că vârsta preșcolară este vârsta jocului, deși aceasta nu este forma unică de activitate. Totuși „jocul rămâne activitatea principală în special în prima jumătate a acestei perioade care e caracterizată prin trecerea de la manipularea obiectelor în cadrul jocului, la jocuri cu roluri (jocuri de creație), jocuri cu reguli (jocuri didactice) și jocuri de mișcare”. Jocul, activitatea predominantă a copilului preșcolar, poate fi o metodă activ – participativă foarte eficientă în cadrul activităților din grădiniță. Pentru a exersa unele deprinderi dobândite (de numărat, socotit, de selectat obiectele după formă, mărime, culoare; de exprimare corectă, de formulare de propoziții, de comparare a unor cunoștințe, etc.) se poate utiliza jocul, ca metodă ce atrage preșcolarii și-i convinge să participe la activități din proprie inițiativă.

Copiii trebuie să învețe jucându-se căci jocul este activitatea prin care copilul cucerește încredere în forțele sale. De aceea învățarea apare frecvent în împletirea cu jocul la această vârstă. În programul zilnic al preșcolarilor intervin schimbări impuse de ponderea pe care o are acum grădinița, schimbări care nu diminuează însă dorința de joc, jocul rămânând o problemă majoră a întregii copilării.

În familie, jocul se desfășoară într-o manieră distractivă, devenind un mijloc plăcut de petrecere a timpului liber. La grădiniță, acesta este înlocuit cu jocul didactic și cu elemente de joc, favorizând astfel adaptarea cu ușurință a preșcolarilor la activitatea dominantă – învățarea.

Am organizat jocuri didactice la toate activitățile, în orice moment al acestora, în funcție de obiectivele urmărite, considerându-le mijloace prețioase de învățare.

Știind că jocul este formă de organizare, metodă și procedeu, am folosit des metodele interactive, considerându-le jocuri cu multiple valențe formativ-informative ce se răsfrâng asupra minții și personalității copilului. Ele sunt mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile, capacitățile copiilor de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea. Am constatat că preșcolarii s-au implicat mai mult în învățare decât în abordările frontale sau individuale, au manifestat dorința de a împărtăși și celorlalți ce au experimentat. Dacă copiilor nu li se acorda ocazia discuției, a investigației, a acțiunii, învățarea nu are loc.

Grupa mare, joc de interior, Surprize din Regatul de Gheață!”-joc didactic

Jocul se va desfășura cu ajutorul materialelor prezentate de educatoare: un cub mic pe fețele căruia sunt reprezentate personajele din poveste (Elsa, Anna, Olaf, Kristoff, Sven, Hans) ,o baghetă și 6 cuburi de gheață mai mari pe care sunt lipite plicuri ce conțin imagini specifice personajelor din poveste: Elsa (gheață, fulg, castel), Anna (floare, soare, bulgăre de zăpadă), Olaf (fes, ghete, fular), Kristoff (sanie, ren, zăpadă), Sven (morcov, apă, grajd), Hans (inimă, piatră, baghetă), recompense constând în medalioane cu Elsa, Anna, Olaf, Kristoff .

Se prezintă regulile jocului: Copiii vor fi aleși pentru aruncarea cubului prin atingerea cu bagheta de gheață de către educatoare, utilizându-se versurile ritmice: „Cu bagheta ei de gheață / Elsa te roagă, problemei să-i faci față!”. Copilul care a aruncat cubul dă numele imaginii orientată în sus și o identifică cu cea de pe plic, extrage din plicul respectiv o ilustrație cu ajutorul căreia formulează o propoziție simplă / dezvoltată , fiecare răspuns corect fiind apreciat prin aplauze și un medalion, iar răspunsurile greșite vor fi corectate. Copiii trebuie să fie foarte atenți la activitate și să răspundă, pentru că în timpul jocului vor descoperi ce surprize a trimis Elsa pentru ei.

Se va realiza un joc de proba pentru a se asigura că toți preșcolarii au înțeles modul de desfășurare, apoi prin aruncarea cubului se trece la desfășurarea propriu-zisă a jocului. Se va urmări dirijarea și participarea copiilor.

Complicarea jocului se realizează în momentul în care copiii vor rezolva proba nr.2 : să răspundă la ghicitorile din plicuri pentru a formula propoziții cu răspunsul descoperit. După parcurgerea

cu bine a fiecărei probe propusă de Regina Elsa, copiii pot sparge cuburile de gheață cu surprize, (acestea constând în materialele necesare desfășurării altor activități). După încheierea jocului copiii vor primi medalioane cu Elsa, Anna, Olaf, Kristoff .

Relația între învățarea sistematică și joc constituie suportul pe care se sprijină întreaga muncă instructiv-educativă din grădiniță.

Bibliografie:

Curriculum pentru învățământul preșcolar, 2019

Colceriu Laura Metodica predării activității instructiv educative în grădinițe, 2010;

Gheorghe

Tomșa, - „Psihopedagogie școlară și preșcolară”- București , 2005;

Daniela

Jeder, Daniela Răileanu, Iuliana Alecsa,.....,Elemente de didactică aplicată în învățământul preșcolar,

București: Didactica Publishing House, 2017;

„Specificul Manifestării Creative La Vârsta Preșcolară”

Patricia Dediu

Grădinița Nr. 1 Voluntari

Preșcolarul își manifestă întregul potențial creativ în toate activitățile cotidiene: joc (ca activitate fundamentală), desen, pictură, modelaj (ca joc cu linii și culori), în limbaj (ca activitate de intercomunicare umană realizată cu ajutorul mijloacelor limbii). Însă, cel mai important cadru de manifestare și stimulare a întregului potențial creativ, îl constituie jocul, sub toate formele sale. Produsele noi, originale, cu valoare socială, nu numai individuală, materializează viitorul comportament creativ care are ca premisă conduita creativă ludică.

Jocul de mână a obiectelor, simplu în esență, alături de jocul imitativ, se îmbogățește treptat când copilul combină diverse mișcări și descoperă noi utilizări ale jucăriilor sale. Jocul de construcție îi oferă prilejul de a reproduce, prin simplificare (percepția și gândirea sincretică nu îi permit sesizarea relației dintre elemente și unitate) modele de acțiune implicate în situații de viață. Mai mult, adaugă elemente noi, aflate sub dominație emoțională și sub amprenta dorinței proprii (construiește o navetă spațială și o plasează în curtea bunicului, chiar dacă știe că bunicul nu are așa ceva în curte).

În jocul de creație cu subiecte din viața cotidiană, preșcolarul reproduce modele de comportament observate la cei din jurul său și le selectează doar pe acelea care sunt în total acord cu dorințele și preferințele sale. Aceste modele sunt preluate spontan, fără a fi nevoie de constrângeri externe sau cerințe impuse. Astfel, obiectele reale primesc semnificații proprii și semnificații reale. Acțiunile reproduse de preșcolară în joc sunt la început simple dar în timp, le complică, le combină între ele, le îmbogățește odată cu acumulările din sfera cognitivă. Acțiunile ludice capătă coeziune, fluentă, inventivitate (se realizează adevărate invenții prin adăugare, analogie, asociere), dacă sunt concentrate în jurul unei teme oferite de mediul social. În acest tip de joc, ficțiunea nu este absurdă ci este constructivă și originală. Realitatea înconjurătoare este și sursă de inspirație și criteriu de verificare, explorare și identificare. Jucând rolul mamei, fetița are grija de bebelușul jucărie corectând conduita acestuia nu neapărat cum face mama ei ci dorind să aibă libertatea de mișcare care îi este oferită ei.

Jucându-se astfel, preșcolarul substituie prin imagini, emoții gesturi și acțiuni, obiectele, relațiile, persoanele și chiar pe sine însuși, identificându-se cu rolul asumat. El trăiește empatic personajul pe care îl joacă, chiar dacă pentru acest stadiu al dezvoltării caracterul animist al gândirii este predominant. Prin jocul de creație cu subiecte din viața cotidiană, copilul se detașează de realitatea concretă și imediată și se transpune în trecutul său recent sau chiar în viitor.

Jocul de creație cu subiecte din povești și basme aduce și el adăugiri, modificări, combinații de replici, de acțiuni dând posibilitatea preșcolarului de a modifica, în funcție de propriile trăiri emoționale față de personaj, evoluția acestuia, relațiile cu celelalte personaje, acțiunile. Acest joc, îi permite copilului să manifeste independența în alegeri și spontaneitate în interpretarea rolurilor asumate. El este capabil să interpreteze toate rolurile din aceeași poveste, fără a fi asemănător în interpretare cu educatoarea sau ceilalți colegi având o pantomimică personală. El se transpune într-o lume mirifică, în care totul se poate chiar dacă știe că nu este așa dar așa vrea el să fie.

Manifestarea potențialului creativ în timpul jocului nu este intenționată, este posibilă datorită semnificației afectogene a obiectelor, persoanelor, relațiilor create dar mai ales, reflectă trebuința de independență și autoexprimare. Jocul nu este un veritabil produs creator dar este nou și original în raport cu sine și în raport cu ceilalți copii. El devine original doar prin funcția pe care acesta o are față de copil: asimilarea realului fără sancțiuni, rezolvarea echilibrului afectiv și intelectual al eului în confruntarea cu realul.

Evidentă la vârsta preșcolară este manifestarea potențialului creativ în desen și pictură, activități cu funcții foarte importante în această etapă. Cu ajutorul lor, copilul ajunge, prin întâmplare, la artă, învață instrumente de morfologie și sintaxă a artei, pe care le utilizează apoi deliberat. Prin lucrările sale, copilul reflectă selectiv și specific, întreaga realitate. Prin desen și pictură, copilul asimilează realitatea și o transpune propriului eu, echilibrează raporturile cu natura, cu ceilalți, cu el, le armonizează. Prin limbajul plastic al liniilor, al culorilor, al grafismelor, desenul și pictura exprimă percepțiile, reprezentările, emoțiile, cunoștințele receptate din diferite surse. Copilul recrează un univers care l-a impresionat, se identifică cu el.

Dacă la vârsta de 3-4 ani, desenul este linear, cu un număr mic de elemente, neorganizate, cu fluiditate și flexibilitate scăzute, cu depășirea liniilor de contur, spre 5-6 ani, crește numărul de elemente, se diversifică categorial, apar detaliile, este sugerată mișcarea. Elementele compoziționale sunt dispuse pe mai multe planuri, sunt organizate în ansambluri coerente. Cel mai des întâlnite sunt casa, omul, copacul, soarele, curcubeul, floarea, animalul preferat. Explicația prezenței acestora în desenul, pictura copiilor, se datorează faptului că sunt simboluri de securitate, că reprezintă primele obiecte ale cunoașterii imediate, primele obiecte ale spațiului cognitiv. Dincolo de elementele obișnuite, apar acum și elemente inedite, dar nu în mod deliberat ci datorită valorilor emoționale. Preșcolarul preferă desenul cu temă liberă sau cu puține elemente sugerate, desenul cu temă dată devine prea încărcat, fără flexibilitate, cu elemente care nu au legătură cu tema dată. La această vârstă, se poate vorbi deja de artă intenționată. Lucrările au simț al formei, preșcolarul dovedește simțul ritmurilor, liniilor, culorilor, formelor.

Mai puțin accentuat, se manifestă și potențialul creativ în domeniul verbal, creația impune stăpânirea limbii. La 4-5 ani, copilul crează cuvinte după structura celor cunoscute, caută și găsește cuvinte care să includă silabe sau sunete, folosește sinonime sau antonime, în funcție de contexte și cerințe. Literatura pentru copii îl introduce pe copil într-o lume fermecată a limbajului, îl ajută să construiască un univers în care irealul devine real, imposibilul devine posibil. Copiii se eliberează de egocentrism, deoarece se identifică în plan imaginar cu personajele în care găsesc ceva din ei înșiși. Cu fiecare reluare a textului, se sedimentează acțiunile, personajele, dar mai ales construcțiile verbale. Adultul care citește povestea este autorul, martorul întâmplării, magicianul cu joben fermecat, actorul, dar mai ales modelul demn de urmat în vorbire și povestire. Dacă atitudinea adultului este permisivă, copilul introduce în povestea sa personaje noi, acțiuni, aduce noi situații pentru care găsește soluții de rezolvare. Povestirile create de preșcolar sunt caracterizate ca fiind scurte, fără explicații întinse, parțial incoerente, cu o savoare deosebită, comparativ cu modelul adultului. De cele mai multe ori sunt povestite întâmplări cu și despre animale sau întâmplări umane hazlii și în majoritatea, sunt proiectate propriile dorințe, preferințe, probleme.

Un loc deosebit, între manifestările potențialului creativ, îl ocupă și lecturile după imagini, unde tablourile reprezintă veritabile texte iconice pe care copilul învață să le „citească” în mod creativ. Descifrarea conținutului lor nu se rezumă numai la descrierea imaginilor ci devine o autentică creație verbală. Frecvent, copiii își pun întrebări sau se completează unul pe celălalt.

Toate aceste manifestări ale potențialului creativ sunt originale, veritabile, în raport cu experiența individuală, nu și cu cea socială, dar constituie premisă pentru viitoarele produse, veritabil creative.

Bibliografie:

- ❖ Dincă, M. (2001) „Teste de creativitate” , București, Editura Paideia.
- ❖ Dănescu, E. (2009) „Stimularea creativității la vârsta preșcolară”, Pitești, Editura Paralela 45.
- ❖ Ezechil, L.;Păiși Lăzărescu, M.(2001), „Laborator preșcolar”, București, Editura V&I IntegralLandau, E. (1979).
- ❖ „Psihologia creativității”, București, Editura Didactică și Pedagogică.

CREATIVITATEA LA PREȘCOLARI

OANA ANGHEL

Scoala Gimnaziala Matasaru

Creativitatea își are originea în cuvântul latin « creare » care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ. De ce este nevoie de creativitate? Pentru a se putea desăvârși, realiza și actualiza, pentru a putea contribui activ la modelarea lumii. Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare.

Lipsa de creativitate se datorează însă unei insuficiente înțelegeri a fenomenelor, lipsei

sentimentului de libertate interioară sau lipsei de stabilitate a condițiilor externe. Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și cu lumea sa exterioară. Curiozitatea și setea de cunoaștere ne face receptivi față de lumea exterioară. Libertatea interioară face posibilă folosirea cunoștințelor acumulate de către lumea trăirilor noastre subiective. Copilul care își manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat este considerat prototipul creativității.

Copilul prescolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada prescolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile. Prescolăritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, nevedențiat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente prin susținerea manifestărilor printr-o motivație intrinsecă. Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un sir de operații sablon, de rutină.

Educatorea trebuie să dispună de capacitatea de înțelegere a copiilor, să trăiască împreună sentimente puternice, să creeze situații care să îmbogățească mintea copilului cu anumite reprezentări și obisnuințe, să-și transforme ocupația într-o frumoasă minune.

Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este la copil un fenomen universal; nu există

prescolar care să nu deseneze, să nu fabuleze. Din această perspectivă, profilul psihologic al vârstei prescolare cuprinde multiple premise favorizante pentru cultivarea potențialului creativ. Avem în vedere dinamismul, impetuositatea, expresivitatea proprie acestei vârste, acel freamăt permanent sau acea vibrație și efervescență lăuntrică ce conferă copiilor note specifice de dinamism creativ, disponibilitatea de exteriorizare spontană și autoexpresie însuflețită, analoage oricărui elan creator.

Stimularea potențialului creativ al prescolarilor impune utilizarea unor strategii neprescrise care pun accentul pe antrenarea autentică și plenară a prescolarului. Formative, din acest punct de vedere sunt strategiile euristice care implică prescolarul în activitatea de descoperire, de rezolvare de probleme, de investigare a realității. La fel de importante sunt și strategiile creative care pun accentul pe spontaneitate, originalitate, gândire laterală, divergentă, analogică. Ambele categorii de strategii au efecte deosebite în planul capacității de reflecție, a capacității anticipative, evaluative precum și în planul structurilor motivaționale complexe. Datorită specificului proceselor cognitive și voinței, care abia acum se constituie, prescolarul are nevoie de îndrumare, control și ajutor. El nu poate să-și asume încă riscul învățării prin încercare și eroare. Acest lucru impune utilizarea unor strategii semieuristice și semialgoritmice. Stimularea potențialului creativ al prescolarului impune utilizarea unor strategii care pun accentul pe antrenarea autentică și plenară a copilului, pe dezvoltarea autonomiei, a inițiativei, a gândirii sale critice.

Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității.

Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar. Prin joc se realizează asimilarea realului la eu și acomodarea eu- lui la real (mai ales prin imitație). Stimulative pentru creativitate sunt jocurile didactice dar și jocurile de simulare (jocul de rol). Prin implicarea afectivă și cognitivă a copilului, jocul de rol dezvoltă empatia, capacitatea evaluativă și cea anticipativă, stimulează relațiile interpersonale de cooperare și competiție, capacitatea de adaptare la comportamentul celuilalt.

La vârsta prescolară jocul și desenul constituie un cadru pentru antrenarea virtuților muncii și creației; ele amplifică posibilitățile de expresie comportamentală, sporesc vitalitatea spirituală, dinamismul creativ al copilului, nevoia activă de explorare a noului în raport cu experiența personală și generează acel elan lăuntric pentru noi elaborări, expansivitatea specifică pentru această vârstă.

Activitățile ludice și artistico - plastice sunt purtătoare ale unor multiple virtuți formative în dezvoltarea psihică generală a copilului și, implicit în dezvoltarea creativității. Întrucât jocul, prin excelență constituie cadrul specific al unui antrenament al spontaneității și al libertății de expresie, el constituie un stimul important în cultivarea receptivității și sensibilității, a mobilității și flexibilității specifice; el sporește vigoarea acțională a copilului și amplifică nevoia de activitate și explorare a noului, de imaginație, de elaborare.

Probe aplicate

- I. Test de creativitate – desenarea a mai multor figuri pornind de la un cerc și de la un pătrat.
- II. Testul de flexibilitate a gândirii (1) – completarea figurilor.
- III. Testul de flexibilitate a gândirii (2) – completarea figurilor.
- IV. Testul de flexibilitate a gândirii – completarea figurilor geometrice obținând un desen.
- V. Testul de flexibilitate a gândirii – completarea figurilor geometrice obținând un desen.

Prescolarii creativi se diferențiază de restul grupului prind diferite comportamente specifice, își dezvoltă în mod libercreativitatea. Foarte curioși, vin cu soluții neobisnuite, cu idei originale, au inițiativă și au un spirit de observație foarte dezvoltat, pun întrebări adecvate, fac conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, explorează noi posibilități, manipulează, controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, imaginație vie, vocabular vast.

Copilul prescolar este prin natura sa un creativ, datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său; peste tot ceea ce îl împinge pe copil spre acțiune este activitatea creatoare și numai după ce a câștigat o cunoștință și și-a împăcat curiozitatea începe cealaltă activitate plăcută, a copilului care devine descoperitor. Dezvoltarea unui comportament creativ nu se poate realiza numai prin acțiunea unui factor izolat, oricât de laborios ar fi el organizat ci presupune racordarea la circuitul creativității a întregii ambianțe în care trăiește ființa umană. Forțele creative ale prescolarului se formează și se dezvoltă numai în climatul ludic.

Pentru copil aproape orice activitate este joc. Jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihologică poate să respire în consecință poate să acționeze» spune E. Claparede, iar Liliu Rațiu în opera „Insemnări de scriitor” arată că: „În fața lor vor apare culmile necunoașterii, vor trebui să înfrunte deșertul neștiinței și nisipurile înșelătoare ale comodității, se vor lovi de arșița îndoielilor și vântul năprasnic al confruntărilor, dar

până la urmă, la tradiționala rubrică din catalogul vieții, va fi înscrisă nota de OM - participant devotat la uluitoarea expediție pe care o va face de la EU – la NOI - spre deplina afirmare a țelurilor noastre, a unei societăți pentru care învățătura, munca, cizelarea și desăvârșirea personalității reprezintă suprema satisfacție.

Dezvoltarea Limbajului Din Punct De Vedere Psihologic, In Cadrul Activitatilor Outdoor, La Prescolari, In Contextul Pandemic.

OANA ANGHEL

Scoala Gimnaziala Matasaru

Comunicarea presupune asocierea elementelor cognitive și afective cu scopul de a transmite informații, a introduce emoții sau a evidenția comportamente printr-un proces alternant de relații între vizual, nonverbal, vocal, auditiv, simbolic și comportamental (Level și Galle)

Scopul urmărit de către cadru didactic, în comunicarea educativă, este dezvoltarea personalității copilului.

Una din funcțiile limbajului este de comunicare. Limbajul este un proces psihic de stabilire și gestionare a relațiilor dintre oameni, cu ajutorul limbii. Dintre avantajele limbajului, aduse oamenilor, amintim:

- îi permite să trăiască alături de alți oameni,
- se face cunoscut altora dar și sieși,
- răspunde nevoii oamenilor de a fi apreciați.

Limbajul apare timpuriu, în jocul copilului, care descoperă plăcerea de a fi cauza, operând nu numai asupra obiectelor ci și asupra cuvintelor.

Conform studiului făcut de Stephen Fry, copilul, de la 18 luni la 2 ani jumătate, construiește sintagme de două cuvinte. De la 2 ani la 4 ani, copilul învață reguli de gramatică, își îmbogățește vocabularul, leagă propoziții complicate.

Conform studiului lui Roger Brown, în prima etapă, copilul articulează doar propoziții simple. În cea de-a doua etapă începe să folosească forme flexionare și articole. În a treia etapă începe să pună întrebări, iar în cea de-a patra folosește fraze simple.

Dezvoltarea vorbirii se înscrie ca sarcină esențială a educației intelectuale la vârsta preșcolară.

Înșușirea limbajului este un proces complex, începe din primul an de viață și se înlătuiește prin comunicarea verbală cu adultul și sub influența împrejurărilor concrete de viață și a relațiilor mereu noi, ce se stabilesc între copil și realitatea ce-l înconjoară.

Educația outdoor consideră că mediul înconjurător este foarte important în dezvoltarea copilului, astfel ajută la :

1. Interesul superior al copilului.
2. Starea de bine a copilului.
3. Bucuria, plăcerea de a învăța.

Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun “cei 4 pereți ai unei săli de clasă” poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc.

Educația outdoor facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți în acest sens.

- Dezvoltare personală atât al celor care o aplică, cât mai ales al copiilor.

-*Dezvoltarea spiritului de echipă* – conexiunea între copii, prescolari-educatoare duce la creșterea gradului de participare activă, creșterea cetățeniei active în rândul ambelor categorii;

Educația outdoor ofera nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură bunăstarea societății.

Un aspect important al educației outdoor este acela că poate contribui la creșterea nivelului de bunăstare al indivizilor; pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există și o serie de nevoi la care educația outdoor poate răspunde și anume: nevoia de a fi respectat, inclus social, de a fi activ și

responsabil, nevoia de a te simți în siguranță.

Nevoia de a se simți respectat – derularea de diferite activități în aer liber incurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți ca deciziile sale contează pentru ceilalți; elevii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități.

În domeniul Limbă și comunicare, educația outdoor presupune:

Limbă și comunicare – alegeți să țineți orele de clasă în aer liber, fie că aveți o poveste/nuvela/roman sau lecțiile de limbi străine.

Vă prezentăm mai jos câteva exemple:

- punerea în scenă a unei povești, după ce în prealabil aceasta a fost citită în sala de clasă – puteți solicita copiilor să schimbe firul epic al poveștii - activitatea nu presupune o repetiție propriu-zisă, este indicat să lăsați copiii să fie spontani, ei se vor gândi în prealabil cum să schimbe firul epic, însă pentru exemplificare ei vor fi încurajați să improvizeze
- identificați anumite elemente naturale pe care copiii pot scrie: pe pământ, pe pietre sau frunze
- începeți o poveste alegând un obiect din natură (un copac, o floare, etc) și încurajați copiii să continue povestea .
- încurajați copiii să compună povești cu diverse obiecte din jur (copaci, iarba, etc).

Având în vedere contextul pandemic, sala de grupă dispare ca mediu de învățare la preșcolari. Având în vedere ca aceștia au mai mult timp liber și nu sunt constrânși de pereții sălii de grupă, de programarea riguroasă a activităților de către cadrele didactice, este recomandat ca multitudinea de activități dirijate să se desfășoare afară, în mediul natural. Asta depinde doar de încurajările cadrelor didactice, de temele propuse și de dorința părinților, căci majoritatea copiilor petrec timp afară zilnic.

Cadrul didactic poate stimula copiii să observe fenomenele naturii în mediul lor, astfel e mult mai benefic contactul direct cu anumite obiecte, mânguirea lor, decât prezentarea unor imagini. Ele pot propune ca activitățile din cadrul nisip și apă să se desfășoare afară, astfel contactul direct cu natura va ajuta copilul să o înțeleagă mai bine, astfel reține aspecte importante participând la ele. Activitățile de domeniul psihomotric este recomandat cu precădere să se desfășoare în aer liber pentru menținerea stării de sănătate și dezvoltarea corpului copilului. Și activitățile de creație se pot desfășura extrem de plăcut în aer liber, folosind materiale din natură, pe care le pot mânui, dezvoltându-și creativitatea.

Ca atare, educația outdoor, utilizată în domeniul preșcolar, este benefică și vine în sprijinul atât copiilor cu probleme, cât și celor fără. Ea dezvoltă comunicarea și implicit limbajul, datorită situațiilor pe care le crează, care antrenează preșcolarii în descoperire, astfel devenind mai curioși, mai creativi și de ce nu, mai inteligenți

CEI 7 ANI DE ACASĂ

OANA ANGHEL

Scoala Gimnaziala Matasaru

Când vorbim despre cei 7 ani de acasă ne gândim la educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului acestuia până merge la școală. Când spunem că un copil are cei 7 ani de acasă ne gândim la un copil bine crescut, care știe să salute, să spună mulțumesc, te rog, care se comportă cuviincios cu cei de vârsta lui și cu adulții.

Copilăria reprezintă o perioadă a vieții pentru educație, pentru formarea și instruirea caracterului psihosocial. Familia este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia.

Dacă unui copil familia nu-i satisface nevoia de confort fizic și afectiv, atunci pe viitor va apărea acel sentiment de neîncredere în mediu, teama de viitor sau îndoiele de sine, o lipsă a încrederii în propriile sale forțe, dar va apărea și acel sentiment de rușine. Tot timpul familia trebuie să încurajeze copilul, să îl îndrume și să îi arate ce e bine și ce e rău. Familia este cea care oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socio-afectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale.

Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta atât direct, prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate cât și indirect, prin modele de conduită oferite de membrii familiei. Modelele de conduită oferite de părinți, pe care copiii le preiau prin imitație și învățare, și climatul socio-afectiv, în care se exercită influențele educaționale, reprezintă primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale.

În cadrul familiei se dezvoltă sprinjinul de afirmare a idealurilor tânărului, dorința sa de participare la viața socială, culturală și politică a țării sale. În familie se formează primele deprinderi de viață sănătoasă ale copilului, de conduită igienică individuală și colectivă și de altruism, componente majore ale moralei elementare a indivizilor societății, constituind bagajul educativ al „**celor 7 ani de acasă**”. Viața copilului acasă, alături de părinții săi, toate activitățile care se desfășoară împreună consolidează anumite deprinderi, abilități ce contribuie la autonomia copilului, conviețuirea socială, sănătatea, igiena și protecția lui. În familie copilul începe să se cunoască pe sine, să se definească prin jocul imitațiilor, comparațiilor și își însușește modele la care se poate referi în mod constant în devenirea sa ca adult.

După ce ajunge la vârsta preșcolară educația copilului se împarte între familie și dascăli și pedagogii din școală; cei din urmă vor fi chemați să șlefuiască ceea ce a realizat familia, să completeze golurile din procesul instructiv-educativ care au scăpat până la această vârstă și să-l ajute pe copil în înțelegerea și lămurirea unor probleme.

„Cei 7 ani de acasă” își pun accentul cel mai mult în ceea ce devine un copil mai târziu și anume – OM. Aceasta este perioada cea mai importantă, fiind temelie pe care se clădește o ființă cu diverse aptitudini și preferințe, cu un comportament normal sau deviant. Așa cum ne creștem și ne educăm copiii, așa cum ne comportăm noi, așa vor trăi și se vor manifesta pe viitor. Copii cresc și se formează în viață într-un univers pe care-l creează părinții.

BIBLIOGRAFIE

Golu, M., (2000), *Fundamentele psihologiei*, Editura Fundației România de Măine, București.

Negovan, V., (2003), *Introducere în psihologia educației*, Editura Curtea Veche, București.

Sălăvăstru, D., (2004), *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași.

„Unde-I Unul, Nu-I Putere .../Unde-S Doi, Puterea Crește!” (Mica Unire)

Maria Ujoc

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Rosia

Mai puțin riguroase decât cele formale, activitățile extracurriculare oferă oportunități pentru dezvoltarea unor competențe. Conținutul lor e dificil de delimitat, fiind flexibil și variat. Momentele legate de trecutul istoric constituie un prilej de a îmbogăți cunoștințele și prețui valorile poporului român.

Cu respectarea restricțiilor impuse în contextul pandemiei, activitatea extracurriculară „Unde-i unu, nu-i putere/Unde-s doi puterea crește!(Mica Unire) a marcat și în acest an această semnificația zilei de 24 Ianuarie, chiar dacă printr-o activitate mai simplă. Scenariul activității a fost următorul:

- Semnificația zilei de 24 ianuarie pentru români prin vizionarea materialului „24 IANUARIE 1859 - UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE / MICA UNIRE”, material disponibil la: <https://www.youtube.com/watch?v=G9psf6E2qyg>. Rezumarea celor vizionate prin completarea frontală a unor rebusuri;
- Vizionarea filmulețului „Moș Ion Roată și Unirea”, adaptare după Ion Creangă disponibilă la <https://www.youtube.com/watch?v=VXqmFvwvxXE>. Fixarea povestirii și prin intermediul paginilor de colorat de la <https://www.twinkl.ro/resource/mo-ion-roat-i-unirea-pagini-de-colorat-ro1-avap-14>;
- Vizionarea pozelor (trimise anterior) cu portul popular local și sintetizarea celor discutate pe baza materialelor prezentate în tr-o poezie. (I se zice Mica Unire,/ Dar, a înfăptuit un lucru mare:/ Principatele Române le-a Unit/ Și un vis de veacuri a împlinit! // Frați cu aceeași limbă, port/ Într-o unitate geografică/ I-a ctitorit printr-o faptă memorialistică/ Și care România s-a numit!)
- Realizarea unor desene pe tema Unirii pe fondul muzical al Imnului Unirii din 24 Ianuarie 1859, „Hora Unirii”, de Vasile Alecsandri, respectiv al audierii unor poezii;
- Realizarea unei miniexpoziții cu lucrările realizate și oferirea unui ecuson fiecărui copil.

Activitatea s-a încheiat prin evidențierea actualității semnificației deosebite a versurilor "Unde-i unu, nu-i putere,/ La nevoi și la durere./ Unde-s doi, puterea crește/ Și dușmanul nu sporește!" (Vasile Alecsandri, „Hora *Unirii*”), nu doar pentru realizarea Unirii, ci, de exemplu, și pentru efortul împotriva pandemiei COVID19.

Activitatea a fost prezentată părinților, comunității locale printr-un material realizat pe baza fotografiilor realizate în timpul activității.

Predarea Online A Literei O

VALENTINA MANAILA

Scoala Gimnaziala Vasile Alecsandri

Pandemia a lansat tututor persoanelor implicate în actul educației, o mare provocare, aceea a tehnologizării procesului instructiv-educativ, punând în dificultate cadre didactice, părinți, elevi. Nevoia de adaptare la noile condiții ale învățământului la distanță a determinat instruirea profesorilor, dar și a părinților și a elevilor mai mari, astfel încât să folosească platforme și instrumente digitale educative .

Educația online, sincron și asincron, oferă totuși multe avantaje:

- *valorifică pasiunea elevilor pentru tehnologie și experiența lor cu gadgeturile
- *dă lecțiilor un caracter atractiv, interactiv, dar și mai eficient, oferind o percepție vizuală superioară a conținutului predat
- *se bazează pe aceeași structură, principii didactice ca și cea tradițională
- *facilitează evaluarea prin intermediul quizurilor care afișează rapid rezultatele elevilor
- *oferă elevului posibilitatea de a învăța în ritmului lui personal, de la distanță, accesând materialele trimise pe platforma educativă, oricând și de oricâte ori dorește pentru a înțelege și a învăța
- *a îmbogățit portofoliul didactic cu instrumente digitale (site-uri, aplicații) pe care profesorul le folosește acum, în educația instituțională pentru a crea lecții atractive.

Printre neajunsuri putem menționa: lipsa computerelor, a tabletelor, a cunoștințelor tehnice în rândul părinților pentru a accesa platforma și pentru a descărca temele pentru acasă, eliminarea pauzelor în care elevii și profesorii socializau, comprimarea procesului educativ pentru a îl încadra în 25 de minute de predare sincron, imposibilitatea de a urmări/verifica scrisul de mână, rezolvarea în caiete în timpul lecțiilor- motiv pentru care a trebuit să găsim noi soluții. Eu, personal, am achiziționat laptop cu cameră , tablă magnetică pentru predare acasă, iar elevii de clasă pregătitoare tăblițe laminate pe care să exerseze scrierea semnelor grafice, a literelor, cifrelor, calculul și chiar desenul.

Tot ce am aflat în cadrul cursului de predare online **Îndreptal digital** am aplicat în lecția predării sunetului și literei O , la care micii elevi au participat cu mare plăcere și interes.

Ca obiective operaționale am avut analiza fonetică a cuvintelor, alcătuire de enunțuri după imagine, citirea și scrierea literei O, dar și a silabelor, a cuvintelor care o conțin, asocierea cuvintelor citite cu imagini potrivite.

Am folosit platforma educativă **Classroom** pentru postarea materialelor, a linkurilor care deschideau jocuri didactice, dar și **Google Meet** pentru a mă întâlni cu elevii mei online.

Activitatea a fost una integrată , presupunând și activități specifice altor discipline școlare: interpretare de cântece, realizare de desene, jocuri de rol etc.

Am început cu Întâlnirea de dimineață, folosind **wordwall.net** pentru a completa calendarul naturii. Am reactualizat cunoștințele anterioare , citind litere, silabe scrise pe jetoane , arătate la camera web, dar și realizate în PowerPoint, pentru a forma cuvinte.

Pentru captarea atenției am utilizat un filmuleț realizat cu aplicația **ChatterKidpix**, despre un ou vorbăreț și haios. Apoi am verificat înțelegerea mesajului transmis ,punând întrebări elevilor: *Cum îl cheamă pe personaj? Ce este el? Cum se împacă el cu fratele lui de ciocolată? Ce literă ne învață el?*

Astfel copiii au făcut cunoștință cu litera O pe care au recunoscut-o și în pagina auxiliarului de lucru. Au observat imaginea principală și au alcătuit propoziții despre Moni, fetița de la fermă, care strânsese ouăle din cuibar. Propozițiile mai simple au fost reprezentate grafic de către profesor la tabla magnetică și de către elevi , pe tăblițele laminate pe care ulterior le arătau la cameră. S-a identificat poziția sunetului O în cadrul cuvintelor. Elevilor le-am cerut apoi să prezinte la cameră un obiect din casă a cărui denumire conține acest sunet. Ei au rostit cuvântul, au despărțit în silabe și au precizat în care silabă se aude O. Au completat cu cuvinte din vocabularul lor care conțineau acest sunet.

Pentru a reține mai ușor litera O, elevii au modelat-o din plastilină, din sârme plușate și au arătat creațiile la cameră. Apoi au urmărit pe **Youtube** un filmuleț demonstrativ cu scrierea literei (de unde se începe,

spre ce direcție coboară mâna) și ulterior au exersat în aer, pe tăblițele personale și apoi în caiete.

Am integrat în etapa următoare, litera învățată, în silabe și cuvinte: mai întâi cu ajutorul jetoanelor, apoi cu ajutorul programului **Wordart**, creând un ou mare, colorat din cuvinte simple care conțin litera O. Au exersat pe rând și progresiv, citirea silabelor și a cuvintelor din 2-4 litere.

Obținerea performanței s-a realizat prin asocierea cuvintelor citite cu imaginile adecvate, în cadrul unui joc pe aplicația **Wordwall**. Elevii au accesat jocul asincron și au trimis fotografie cu scorul obținut.

Pentru o pauză mai plăcută , le-am propus să audieze cântecul Oul Humpty-Dumpty de pe Youtube și să deseneze și ei un ou haios pe care să îl posteze într-un **Padlet** al cărui link l-am postat pe **Classroom**. Astfel ei puteau admira expoziția de desene a clasei. Tot în Classroom , părinții și elevii au găsit postate ca sarcini de lucru suplimentar , opțional, fișe virtuale de pe siteurile : **liveworksheets**, **learningaps** adaptate la subiectul lecției.

Feedbackul activității l-am primit prin zâmbetele și tonusul elevilor din final, iar eu

i-am lăudat pentru implicare și răspunsurile corecte. Cu certitudine, educația online a crescut performanțele elevilor, dar și ale profesorilor dacă ne gândim la accesarea programelor digitale, a tutorialelor și a cursurilor de specialitate.

"Dezvoltarea Creativității La Copii"

Mariuta-Elena Oprișor

Grădinița Cu Program Prelungit Oțelul Rosu

Vârsta preșcolară este caracterizată de curiozitate, energie, egocentrism, este vârsta marilor "DE CE?". Stimularea creativității este un demers complex ce cuprinde simultan fenomene de activare, antrenare și cultivare a potențialului creativ. Activitatea plastică reprezintă principalul mijloc de stimulare a creativității copilului. Activitatea plastică din grădiniță, prin conținuturile sale, dezvoltă și satisface curiozitatea copilului. În scopul dezvoltării potențialului creativ, este necesară utilizarea adecvată a diferitelor metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității individuale și de grup, în toate momentele zilei și în toate domeniile de activitate. Motivația creativă este importantă în demersul creativ pentru că este supusă influențelor exterioare, putând fi influențată, dar motivația intrinsecă are un rol extrem de important în creație. Copilul preșcolar este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freazătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile.

Preșcolăritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, neidentificat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente prin susținerea manifestărilor printr-o motivație intrinsecă.

Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un șir de operații șablon, de rutină.

Educatorea trebuie să dispună de capacitatea de înțelegere a copiilor, să trăiască împreună sentimente puternice, să creeze situații care să îmbogățească mintea copilului cu anumite reprezentări și obișnuințe, să-și transforme ocupația într-o frumoasă minune.

În concluzie, creativitatea, este la copil un fenomen universal, un fenomen care își pune amprenta asupra personalității copilului.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE PREȘCOLARE ÎN OPTIMIZAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Ionela-Alexandra Albu

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.37

Problematika educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ, de pe instrucție pe educație.

În contextul afirmării unei viziuni holistice asupra educației, școala nu mai poate răspunde singură nevoilor tot mai complexe ale societății, un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul sau bine stabilit în formarea personalității copiilor. Grădinița ca instituție educativă, continuă educația copilului începută în familie, iar actul educațional are rolul de a stimula și valorifica talentul, aptitudinile, de a susține comunicarea, de a încuraja competiția și asumarea de responsabilități în vederea dezvoltării și formării unei personalități armonioase a copiilor încă de la cea mai fragedă vârstă. Timpul liber al copiilor stă din ce în ce mai mult în atenția organizatorilor procesului de instruire și educare în scopul folosirii mai eficiente a acestuia în procesul educațional al tinerei generații. Copiii, au nevoie, de activități de joc, de dans, de sport. Este și motivul pentru care educatoarele trebuie să acorde toată atenția unei organizări a timpului liber al copiilor din grădinițe, imbinând armonios, munca și învățarea cu distracția și jocul.

Prin activitățile extracurriculare desfășurate în grădinițe se urmărește completarea procesului didactic, organizarea rațională și plăcută a timpului liber. O cerință foarte importantă vizând opțiunea pentru astfel de activitate este selecționarea din timp a suportului teoretic în funcție de interesele și dorințele copiilor și ordonarea lor într-un repertoriu cu o temă centrală.

Activitățile extracurriculare organizate în grădinițe pot avea conținut cultural, artistic sau spiritual, conținut științific și tehnico-aplicativ, conținut sportiv sau pot fi simple activități de joc, de participare la viața și activitatea comunității locale.

În cadrul activităților extracurriculare cu o deosebită influență formativă sunt incluse toate formele de acțiuni care se realizează în afara programului propriu-zis: plimbări, ieșiri în natură, excursii, tabere, serbări cu diferite ocazii, concursuri între grupele aceleiași grădinițe sau între grădinițe, parteneriate școlare pe diferite teme, etc.

În activitățile organizate în mijlocul naturii și al vieții sociale, preșcolarii se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acțiuni directe asupra obiectelor, fenomenelor din mediul înconjurător, a unor zone geografice și locuri istorice. Ei dobândesc o mare cantitate de informații privind munca și viața omului în diferite contexte și formează reprezentări simple despre structura și condițiile de viață ale unor plante și animale, despre legi obiective ale succesiunii anotimpurilor și frumuseților patriei. În cadrul activităților în aer liber, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste pentru natură, de ocrotire a speciilor pe cale de dispariție.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a întui și pretui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Atât activitățile turistice cât și cele de concurs contribuie la îmbogățirea și largirea vocabularului activ, a socializării, a diverselor conținuturi stimulative, astfel copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate imaginea realității în cadrul activităților plastice și practice și de educarea limbajului, au mai multă inițiativă în cadrul jocurilor. Prin organizarea unor concursuri între grupele aceleiași grădinițe sau între grădinițe diferite (pe diferite faze, pe diferite teme) dezvoltăm dragostea și interesul copiilor pentru frumos, sensibilitatea și personalitatea lor suferind modificări pozitive, putând ușor depista tinere talente artistice în vederea cultivării și promovării lor.

Concursurile sportive vin ca și o completare a activităților de educație fizică, și ajută la dezvoltarea psihomotrică a copiilor, cei mici participând cu multă plăcere.

Așadar, nu trebuie neglijat rolul activităților extracurriculare în formarea caracterului colectiv care conduce la « sudarea legăturii » dintre cei mici, îi învață să trăiască în grup, să colaboreze, să accepte și să respecte părerile celorlalți.

”Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să stim cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (M. Montessori ”)

Aplicarea Tehnicii "Desenului Din Cover"

IOANA Butoi

Scoala Gimnaziala Vasile Alecsandri

Scopul acestui proiect a fost de a experimenta tehnica >, tehnică ce constă în raportarea permanentă a conținutului unui text în proză sau în versuri la posibile ilustrații.

Denumirea metodei este împrumutată după titlul nuvelei <> ce aparține scriitorului american Henry James, titlu devenit în cursul timpului un fel de formulă emblematică pentru întreaga sa operă. Titlul nuvelei lui Henry James folosit în sens metaforic a căpătat o universală și o prezență aproape obsedantă. Tot în sens metaforic, acest titlu poate exprima o veche convingere a autorului și anume că „oamenii, faptele, lucrurile prezente într-o operă nu capătă realitate și viață decât sub flacăra dogoritoare a imaginației”. N. Manolescu extinde experiența la nivelul receptării textului literar, ceea ce a constituit un fundament pentru proiectul realizat.

Pornind de la aceste considerente, s-a propus utilizarea acestei tehnici pentru a face accesibil conținutul unui text literar și pentru a-l structura pe trei niveluri de înțelegere.

Pentru a veni în sprijinul imaginației elevilor, având în vedere caracterul concret intuitiv al gândirii la vârstă școlară mică, am folosit această tehnică pentru a cere informații exacte din text, pe baza *întrebărilor literale*. Acestea, de obicei, nu necesită decât memorarea răspunsurilor, iar elevul nu trebuie să știe, pe termen scurt, informațiile specifice care au fost prezentate pentru a răspunde bine la aceste întrebări. În mod obișnuit răspunsurile la întrebările literale se găsesc în text. Contribuția sa este neglijabilă.

Când întrebările și gândirea rămân la nivel literal (nivelul memoriei) cunoștințele elevilor se aseamănă cu o informație dintr-o enciclopedie care stă prăfuită pe raft. Dar se trece la atingerea celui de-al doilea nivel de înțelegere a conținutului unui text literar, nivel ce constă în transformarea informațiilor pe baza *întrebărilor de transpunere*. O astfel de întrebare le va cere să-și imagineze situația, scena sau evenimentul despre care învață și să descrie ce văd și ce aud. Întrebările de traducere îi îndeamnă pe elevi să restructureze sau să transforme informațiile în imagini diferite. Ceea ce li se cere de fapt, este să trăiască mintal o experiență senzorială și apoi să folosească limbajul pentru a transmite experiența lor altora. *Acesta este un proces activ și creativ, care îl angajează pe elev.* Experiența comunicată prin limbaj este apoi exprimată în tablouri care reprezintă părți din text sau tot textul. Li se va cere să găsească în text cuvintele care pot fi reprezentate prin desene și să le lege într-un desen.

În felul acesta se trece spre al treilea nivel de înțelegere a textului literar — *înțelegerea personală*, prin care cunoștințele noi se leagă de experiența personală și de sensurile anterior construite.

Și vine inevitabil întrebarea: „La ce ajută aceste tipuri de întrebări și desene?”. Răspunsul îl vom găsi prezentându-vă nivelul de înțelegere spre care se tinde și anume „*înțelegerea critică*”, care îi dă celui care învață posibilitatea de a se distanța de conținut, de a-l analiza, de a-i stabili valoarea relativă, corectitudinea, utilitatea și semnificația în lumina a ceea ce subiectul învățării știe, crede și înțelege deja. Și aici ne îndreptăm spre testul Torrance pe baza căruia se face evaluarea creativității școlarului mic.

Mai întâi o evaluare inițială, una la mijlocul perioadei (februarie) și una în iunie. Elevul primește un desen, „un OU”, cu ajutorul căruia trebuie să realizeze un obiect sau un tablou, care să fie original „să nu semene cu al niciunui coleg”. Testul durează 10 minute. Elevii trebuie să dea un titlu tabloului. Acestea se măsoară cu ajutorul testului Torrance frecvența apariției obiectului printre desenele copiilor și se poate aprecia evoluția creativității școlarului mic.

Astfel, se acordă:

- 5 puncte dacă desenul se repetă de două ori - 1 - 1,99%
- 4 puncte dacă desenul se repetă de 4 - 6 ori - 2 - 2,99%
- 3 puncte dacă desenul se repetă de 6 - 8 ori - 3 - 3,99%
- 2 puncte dacă desenul se repetă de 8 - 10 ori - 4 - 4,99%
- 0 puncte dacă desenul se repetă de mai mult de 10 ori - 5%

Voi prezenta testul de început și testul final al fiecărui copil, precum și punctajul obținut pentru fiecare desen:

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Desenul 1	Desenul final	Punc taj	Punc taj
1.	A. A.	Floare mare	masca	0	5

2	B. M.	La studio	Bolidul mare	5	5
3.	B. C.	Puisorul	Frumosul	0	4
4.	B. P.	Gradina	In natura	5	5
5.	C. L.	Claunul si trapezul	Oglinda fermecata	4	4
6.	CH. M.	Cocosul gras	Soricelul politist	5	5
7.	C. M	Puisorul	elefantul	0	4
8	C. M.	Globul pe frunza	Floricea, albinuta si fluturasul	5	4
9	C. N.	Balonul cu aer cald	Peisaj de vara	5	4
10	C. A.	Soare viu	Puf	1	5
11	D. R.	Fantoma	Oglinda	4	4
12	I D	Tigaia	Pe lac	5	4
13	M. S.	Pasarea pierduta	Melcul suparat	1	5
14	N. C.	Papusica cea frumoasa	Sacosa	4	5
15	P. A.	Floarea straina	Ciuperca	0	5
16	P. S.	Fata frumoasa	Para	4	5
17	P. M.	Pisica	Peste	5	4
18	R. A.	Monstru	Cos	5	4
19	R. I.	Iepure	Caine	5	5
20	S. A.	Bufnita	Gura	5	5
21	S. S.	Nor	Cuib	5	5
22	S. C.	Lumina	Jucarie	5	5
23	S. V.	floare	iepuras	0	5
24	T. M.	Frunza	Fulg	5	5
25	T. A.	Leagan	Om de zapada	5	5
26	T. E.	Peste	caciula	4	5
27	T. A.	Balon	Lac	4	4

Astfel, la testul final 10 elevi au primit 4 puncte pentru originalitate, ceilalți 15 primind maximum de puncte.

Tot cu ajutorul testului Torrance se măsoara fluența gândirii. Elevul primește 30 de linii paralele pe care trebuie să le folosească în obținerea unui desen, timp de 10 minute. Figurile care se repetă se scad din total.

Rezultatele obținute au fost următoarele: 4 copii au realizat 30 de figuri, 3 copii 23 de figure, 3 elevi 20, 1 elev 18, 15 elevi 16, 1 elev 12.

În afară de acest test, testul Torrance mai cuprinde un set de 10 elemente grafice cu ajutorul cărora elevul trebuie să realizeze un obiect sau un tablou. Se listează fiecare element grafic și obiectul realizat de elev și, pe baza tabelului dat în test, se punctează creativitatea.

Călătorie Digitală În Lumea Poveștilor

Ștefănel Luminița

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- recapitularea și sistematizarea cunoștințelor privind povești și personaje cunoscute, din literatura română și universală
- stimularea interesului pentru cărți, lectură, biblioteci virtuale
- dezvoltarea abilităților digitale ale micilor școlari (inițiere în aplicația Chatter Pix Kids)

OBIECTIVE:

- să recunoască poveștile și personajele prezentate;
- să ordoneze cronologic imaginile date în funcție de acțiunea poveștii;
- să clasifice personajele în pozitive/negative după trăsăturile lor de caracter;
- să stabilească valoarea de adevăr a enunțurilor date;
- să rezolve poveștile matematice;
- să motiveze alegerea unui personaj preferat;
- să însușească personajul preferat prin aplicația Chatter Pix Kids;

APLICAȚII DIGITALE UTILIZATE: Chatter Pix Kids, YouTube, Power Point, Learning Apps, Word Wall, Kahoot, Mobizen Mirroring, Canva, Padlet

RESURSE:

- umane: 27 elevi
- temporale: 2 ore
- spațiale: sala de clasă
- bibliografice:

Asociația Techsoup/Programul *Îndreptar Digital* - Curs de formare continuă *Intensiv de educație digitală pentru învățământ primar - ediția 2021*

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

1. Activitatea începe cu mesajul învățătoarei adresat copiilor, realizat cu aplicația CHATTER PIX KIDS. Prin acest mesaj li se prezintă scopul și obiectivele activității.

Dragi copii, / V-anunț cu bucurie,

Că azi vom face o călătorie, / Fără mașini și avioane,

Fără autobuze și autocare, / Vom călători cu mare zor,

În minunata lume a poveștilor. / Navigând pe Internet,

Ne vom juca, ne vom distra, / Și lucruri noi vom învăța.

Acest mesaj, precum și celelalte produse ale activității au fost stocate cu ajutorul aplicației PADLET:
<https://padlet.com/luminitastefanel1/ienuwniyug1q2am7>

2. În următoarele etape ale activității, învățătoarea trece „în umbră”. Intervine Zâna Zânelor care o transformă pe învățătoare într-o Zână a Poveștilor. Mesajul Zânei Poveștilor este realizat cu aplicația CHATTER PIX KIDS:

Vai, copii, dar ce s-a-ntâmplat?

Zâna Zânelor m-a transformat!

În strai nou m-a îmbrăcat,

Numele de Zâna Poveștilor mi-a dat,
Bagheta fermecată mi-a încredințat,
Și o dorință să îi îndeplinim ea m-a rugat.

<https://padlet.com/luminitastefanel1/ienuwniyug1q2am7>

3. Prin intermediul unui material POWER POINT sunt prezentate dorințele Zânei Poveștilor:

a) Interpretați cântecul Zăpăcești poveștile.

YOUTUBE - <https://www.youtube.com/watch?v=GiedNkQNvTU>

b) Ajutați-l pe Zăpăcilă să-și facă ordine în povești. Denumiți corect titlurile poveștilor și desenelor animate încercate de Zăpăcilă în cântecul *Zăpăcești poveștile*.

<https://padlet.com/luminitastefanel1/ienuwniyug1q2am7>

4. Zâna Poveștilor le trimite elevilor mai multe sarcini prin intermediul altor aplicații digitale:

a) Ordonăți corect imaginile din povestea *Cei trei purceluși*.

LEARNING APPS – Povestea *Cei trei purceluși*

<https://learningapps.org/16921140>

b) Grupați personajele din imaginile date în pozitive/negative, în funcție de calitățile/defectele pe care le au.

LEARNING APPS – Personaje pozitive/negative

<https://learningapps.org/15223277>

c) Reconstituiți puzzle-ul din povestea *Degețica*, recunoscând personajele din poveste, calitățile Degețicăi și darurile primite de ea pe Tărâmul florilor.

LEARNING APPS – Puzzle – Povestea *Degețica*

<https://learningapps.org/17327773>

d) Stabiliți valoarea de adevăr a enunțurilor din povești.

WORDWALL – Adevărat sau fals?

<https://wordwall.net/resource/15675759/adev%c4%83rat-sau-fals>

e) Alegeți din povești sau din desene animate un personaj preferat și motivați alegerea făcută.

WORDART – Personajul preferat

<https://wordart.com/edit/drnhtf8n5tvf>

f) Rezolvați poveștile matematice propuse de Zâna Poveștilor.

KAHOOT – Povești matematice

<https://create.kahoot.it/details/2aa67b89-53b9-4d85-a5a5-576a384a5842>

5. Următoarea etapă a activității urmărește dezvoltarea abilităților digitale creatoare ale micilor școlari de clasa I, prin inițierea în aplicația Chatter Pix Kids.

a) Zâna Poveștilor le dă sarcina: *Dă viață personajului tău preferat cu ajutorul aplicației CHATTER PIX KIDS!*

b) În prealabil, elevii vor avea în vedere:

- descărcarea în telefon a aplicației CHATTER PIX KIDS;
- salvarea în galeria telefonului a unei fotografii cu personajul preferat;
- pregătirea pe o foaie de hârtie a 2-3 enunțuri despre personajul preferat, care vor fi înregistrate ca mesaj vocal în timpul orei;

c) Activitatea demonstrativă a învățătorului:

- se folosește aplicației MOBIZEN MIRRORING pentru oglindirea telefonului pe videoproiector;
- se parcurg toate etapele aplicației CHATTER PIX KIDS pentru a însufleți personajul preferat al fiecărui copil.

d) Activitatea practică a elevilor:

- deschiderea aplicației CHATTER PIX pe telefon;
- take a photo (preluarea fotografiei din galeria telefonului-butonul din stânga jos);
- desenarea liniei gurii pe fotografie;
- înregistrarea vocii cu mesajul pregătit pe hârtie;
- descărcarea video-ului în telefon;
- stocarea tuturor materialelor într-un Padlet.

<https://padlet.com/luminitastefanel1/ienuwniyug1q2am7>

e) Zâna Poveștilor le dă ca sarcină pentru următoarea activitate să realizeze un desen cu personajul preferat, apoi să-l însuflețească prin aplicația CHATTER PIX KIDS.

6. În finalul activității se poartă o conversație generalizatoare despre utilitatea poveștilor în viața oricărui copil, dar și a aplicațiilor digitale, care dau magie oricărei povești.

a) Zâna Poveștilor îi va răsplăti la sfârșit cu o diplomă de participare la activitate, realizată cu aplicația CANVA.

<https://www.canva.com/design/DAEd5FXIE8M/858hHxHz0uvq-uygUIHM8w/edit>

b) Se încheie activitatea cu un moment de audiție muzicală:

YOUTUBE – *În lumea basmelor*

<https://www.youtube.com/watch?v=5YxjFhcu9Vc>

EDUCATIA NON-FORMALA

Ancuta Moflic

Scoala Gimnaziala Nr. 8 Constanta

< lat "nonformalis" = în afara unor forme special/oficial organizate pentru un anumit gen de activitate"

- Def: Ed. non-formala cuprinde ansamblul activităților și al acțiunilor care se desfășoară într-un cadru instituționalizat, în mod organizat, dar în afara sist. de inv. constituindu-se ca o punte între cunoștințele asimilate la lecții și informațiile acumulate informal
- **Obiective:**

1. să lărgescă și să completeze orizontul de cultură , îmbogățind cunoștințele din anumite domenii
2. să creeze condiții pt. desăvârșirea profesională sau inițierea într-o nouă activitate
3. să sprijine alfabetizarea grupurilor sociale defavorizate
4. să contribuie la recreerea și la destinderea participanților precum și la petrecerea organizată a timpului liber
5. să asigure cadrul de exersare și de cultivare a diferitelor înclinații, aptitudini și capacități, de manifestare a talentelor

- **Trăsături:**

1. se desf. într-un cadru instituționalizat , în afara sist. școlar, cuprinzând

*activități extrașcolare (cercuri pe discipline, interdisciplinare sau tematice, ansambluri artistice, concursuri școlare, olimpiade, competiții)

* activități parașcolare (activ. de perfecționare și de reciclare, de formare civică sau profesională)

* activități perișcolare (activ. de autoeducație și petrecere organizată a timpului liber în cadrul universităților populare, al cluburilor, la teatru, muzee , biblioteci, excursii etc)

2. conținuturile și obiectivele urmărite – în documente special elaborate (au o mare flexibilitate diferențindu-se în fct de vârstă, sex, categorii socio-profesionale, interesul participanților, aptitudinile și înclinațiile lor)

3. caracterul opțional al activ. extrașcolare, desfășurate într-o ambianță relaxată, calmă, plăcută cu mijloace ce atrag, metodologie atractivă

4. evaluarea – facultativa, fără note/calificative oficiale

- **Importanta /Avantaje:**

1. centrată pe cel ce învață, pe procesul de învățare nu pe cel de predare
2. curriculum la alegere , flexibil, variat – activități diverse și atractive
3. contribuie la lărgirea și îmbogățirea cult. generale și de specialitate – activ de reciclare profesională, de completare a studiilor, de exersare a capacității celor superdotați
4. creează ocazii de petrecere organizată a timpului liber în mod plăcut
5. folosește noi tehnologii comunicaționale
6. este nestresanta – activ. plăcute scutite de evaluări riguroase
7. răspunde cerințelor și necesităților educ. permanente

- **Critici/Limite**

1. promovarea unui activism de suprafață, dependent doar de îndeplinirea obiectivelor concrete
2. avansarea unui proiect dependent doar de mijloacele tehnice disponibile

EDUCAȚIA INFORMALĂ

- ,lat. "informis/informalis" = spontan, neașteptat
- Def: Ed. informala include ansamblul influențelor cotidiene, spontane, incidentale care nu-și propun în mod deliberat atingerea unor țeluri pedagogice, dar au efecte educative, ocupând cea mai mare pondere de timp din viața individului (ac. influențe nu sunt selectate, prelucrate, organizate d.p.d.v

pedagogic)

- **Obiective:** - nu apar în mod explicit pt că acest tip de educație nu-și propune atingerea unor obiective pedagogice – oferă individului ocazia de a adopta anumite atitudini , de a se comporta într-un anumit fel
- **Trăsături:**- sunt determinate de multitudinea influențelor din micro-mediul social de viață(familie, prieteni, colectivul de muncă, chiar cartierul/stradă)

ex: copilul care învață să vorbească, e corectat

părintele/educatorul analizează experiențe zilnice cu copilul

- evaluarea se realizează la nivelul opiniilor și reușitelor

- **Limite/Dezavantaje:**

1. are funcție formativă redusă (pt. că nu e organizată, instituționalizată)
2. de multe ori individul are acces la informații în contradicție cu scopurile educ. formale/non-formale

NOILE EDUCAȚII

1. Ed. relativă la mediu
2. Ed. pentru pace
3. Ed. pt participare și democrație
4. Ed. economică și casnică modernă

ALTERNATIVE EDUCAȚIONALE

Repr. variante de organizare școlară care propun modificări ale anumitor aspecte legate de formele oficiale de organizare a activității instructiv-educative

1. STEP-BY-STEP

- promovează modele educaționale centrate pe elev , educația individuală (tot ce se întâmplă în viață e interdependent)
- accent pe colaborarea cu familia, pe implicarea părinților în conceperea și organizarea activ. din școală
- activ. didactice bazate pe munca în grupuri (copiii să învețe să-și dezvolte simțul identității și prețuirii de sine, să coopereze, să se respecte, să se integreze)
- metodologia utilizată -> abordarea individualizată a elevilor ținând cont de nivelul de dezvoltare al fiecăruia (ex. org. centrelor de activitate ce reflectă interesele și nevoile copiilor : c. de alfabetizare , de lectură, de mate, arte, teatru și jocuri)
- activ. elevilor – bazate pe cercetare (învață prin asociere –ce știu/cele noi)
- elevii sunt evaluați prin modalități specifice: scaunul evaluării, mapa de lucrări, caietul de evaluare
- atmosfera pozitivă , de încredere

1. MONTESSORI

- își propune să învețe copilul să gândească/acționeze independent și responsabil
- automotivarea -> cheia învățării complete => copilul și învățarea sunt pe 1-ul loc, iar predarea și programă de educație pe locul al 2-lea
- mediul de instruire e bazat pe obiecte mici, ușor de manipulat și detaliate dpdv vizual
- metoda de educație – bazată pe observarea directă a copilului , pe pregătirea mediului de instruire pe baza obs. realizate și pe conceperea programei funcție de nevoile copilului

1. WALDORF

- urmărește dezvoltarea personalității copilului , își orientează oferta funcție de particularitățile diferitelor trepte de vârstă și cerințe

- un loc important în curriculum: artele, lucrul manual, artizanatul, alte activ. de bază (tors, țesut), limbajul, istorie, geografie, mate, lb. străine
- clasa: elevi aceeași vârstă, nu-și modifica componentă
- esență: relația elev-profesor
- prof. ține legătura cu părinții (întâlniri cel puțin 1 data/lună)
- prof. predă în cuvinte proprii fără cărți, iar elevii confecționează propriile cărți
- evaluarea nu se bazează pe probe, teste, extemporale, teze sau examene ci are în vedere toți factorii : scrisul, dedicația, fantezia, logica și flexibilitatea gândirii, stilul, ortografia, cunoștințele reale
- evaluarea - caracterizare calitativă (ceea ce e pozitiv, critică negativul în leg. cu ceea ce ar putea realiza)

RESURSE EDUCAȚIONALE INTERACTIVE

ANGELA MUNTEANU

Scoala Gimnaziala Nr. 117

Școala modernă se bazează pe resurse care diferă mult de cele uzuale bazate pe expunere, memorizare, repetare. Elevii de azi au nevoie de activități care se bazează pe participare interactivă, socială, pe experimentare de situații de observare a realității, dar și pe posibilitatea de a valorifica cele învățate și în viața de zi cu zi.

De multe ori se pune problema cum pot fi motivați elevii, cum să fie puși în situații în care să-și testeze cunoștințele într-un mod cât mai eficient și nu în ultimul rând, cât mai atractiv.

Abordarea educației prin prisma celui ce desfășoară procesul educațional de acasă, necesită medii de educație moderne prin folosirea resurselor pedagogice interactive.

Astfel, resurse interactive pot fi:

1. Metodele didactice (metoda proiectelor, jocul didactic, experimentul, etc.)
2. Mijloacele de învățământ (cărțile, poveștile, resursele audio-video, aplicațiile online, ori simplii cartofi sau lămâile utilizate într-un experiment)
3. Formele de organizare (în echipă, pe grupe, în perechi)

În **alegera** acestora trebuie să urmărim:

- dezvoltarea competențelor cheie;
- relevanța pentru conținutul de predat;
- specificul clasei de elevi;
- gradul de interacțiune.

Câteva dintre **beneficiile** utilizării lor:

- captarea și menținerea cu ușurință a atenției elevilor;
- crearea unui mediu de învățare mai confortabil pentru aceștia.

Aceste resurse:

- valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile celor supuși actului educațional;
- organizează timpul învățării într-o manieră plăcută, relaxantă;
- activitățile care le implică au caracter recreativ, dar urmăresc un scop educativ;
- au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în clasă, creează un sentiment de siguranță și încredere.

Experimentele:

- stârnesc curiozitatea și motivația copiilor de a explora;
- îi ajută să pătrundă în lumea fascinantă a științei într-un mod accesibil.

Jocul de rol, dramatizarea:

Copiii se angajează cu entuziasm în realizarea dramatizărilor și jocurilor de rol cu subiecte din povești, din textele întâlnite în manuale, dar și în viața de zi cu zi.

Punându-se în pielea unor personaje reale, ei își explorează imaginația, își dezvoltă vocabularul, își îmbogățesc abilitățile sociale, conștientizează efectele sau consecințele unei acțiuni asupra altora. Totodată, prin implicarea activă în jocul de rol, capătă încredere în sine și în forțele proprii și găsesc soluții creative la diverse probleme.

Lapbook:

Este o resursă educațională interactivă, inovativă și de actualitate în vederea dezvoltării de competențe, o metodă practică, simplă, care stârnește entuziasmul și creativitatea elevilor, creează situații de învățare centrate pe cooperarea copiilor, o confruntare de idei și o comunicare permanentă între aceștia.

Etapile de realizare ale acestui proiect sunt: realizarea echipelor, explicarea temei prin prezentarea unor elemente ajutătoare, îndrumarea, documentarea, clasificarea și trierea informațiilor, realizarea propriu zisă, prezentarea proiectului.

Acest proiect se realizează prin plierea unor cartoane care vor deveni suport și lipirea informațiilor pe suprafața cartonului sub diferite forme (plicuri, figuri geometrice, fructe etc), multe din date pot fi ascunse pentru a stârni interesul copiilor când le descoperă. Totodată se pot integra mai multe discipline (Ex. La prezentarea munților Carpați se poate lipi o strofă dintr-o poezie în care se vorbește despre aceștia, se poate realiza un desen reprezentativ, se pot evidenția diferite informații de la disciplina științele naturii – resurse subsol, vegetație, faună etc). Proiectul se prezintă în fața clasei de către echipa care l-a realizat și apoi se etalează în clasă. În timpul pauzelor sau chiar în timpul orei de prezentare, celelalte echipe citesc și descoperă informații noi prezentate în proiectele colegilor.

Poveștile:

Dezvoltarea personală vizează în primul rând dezvoltarea inteligenței emoționale, și pentru a valorifica această resursă, folosesc povești terapeutice în sprijinul formării competențelor vizate de această disciplină.

Sub marea pălărie a emoțiilor, un rol important în viața celor mici îl are îngrijorarea. Pentru a încuraja exprimarea emoțiilor personale am ales o poveste scrisă de psiholog Lauren Snailham – "Cupa cu neliniști".

Prin prezentarea poveștii și discutarea acesteia cu elevii, urmată de dramatizarea acesteia, am reușit să îi determin pe majoritatea dintre ei să înțeleagă că este firesc să aibă neliniști uneori, dar că nu folosește nimănui să le păstreze numai pentru ei.

Similar cu personajul din poveste, fiecare copil pune îngrijorările personale în sacul cu neliniști, iar sacul este bine legat de către cadrul didactic.

La sfârșitul orei elevii au fost încântați că au scăpat de neliniști, acest lucru a fost întărit și de mesajele primite de la anumiți părinți prin care mi-au mulțumit pentru activitatea desfășurată și "închiderea neliniștilor" în sac.

Platformele și aplicațiile online:

Începând din martie 2020, odată cu trecerea școlii în mediul online, am învățat în permanență și am descoperit cu bucurie că pot crea clase virtuale, că am la dispoziție aplicații de comunicare în timp real, aplicații video, aplicații grafice, animații 3D, jocuri, că pot crea fișe și teste interactive, că există chiar și aplicații de evaluare.

Am ajuns să descopăr o adevărată bibliotecă de instrumente digitale: Google Classroom, Microsoft Teams, Zoom, Cisco Webex, Whatsapp Web, www.manuale.edu.ro, www.mozaweb.com, www.scoalaintuitext.ro, www.whiteboard.fi, www.vboard.ro, www.liveworksheets.com, www.evaluareinteractiva.ro, www.canva.com, www.wordart.com, www.prezi.com.free, www.padlet.com, www.wordwall.net, www.pinterest.com, www.kahoot.com, Quik, Chaterpix Kids și multe altele.

Având în vedere că elevii de azi au nevoie de activități care se bazează pe participare interactivă, pe experimentare de situații de observare a realității, dar și pe posibilitatea de a valorifica cele învățate și în viața de zi cu zi, aceste resurse oferă sprijin și suport atât lor, cât și profesorilor, pentru a continua predarea-învățarea în orice scenariu de funcționare s-ar afla școala.

În concluzie, ceea ce este însă important în momentul de față este să recunoaștem faptul că, pentru a progresa în noua societate, educație și economie digitală, avem nevoie de cunoștințe și competențe noi, de resurse interactive, care să contribuie la realizarea unui demers educativ ce îl are în centru pe elev.

Schimbarea Practicilor De Predare Folosind Curriculum-UI Diferențiat Pentru A Răspunde Diversității Elevilor- Recenzie

Laura-Roxana Alexandru/ Șc.Gimn.Nr.39 „Nicolae Tonitza”, Constanța

Scoala Gimnaziala Nr. 39 nicolae Tonitza Constanta

Pentru realizarea temei m-am oprit la primul capitol- „Curriculum-ul diferențiat și elevii”, din lucrarea lui Darlene Perner, intitulată „Schimbarea practicilor de predare: folosind curriculum-ul diferențiat pentru a răspunde diversității elevilor”, („Changing Teaching Practices: using curriculum differentiation to respond to students' diversity”- , pag-11- pag.37), publicată în 2004, la Paris, Franța sub egida UNESCO.

UNESCO mulțumește lui Darlene Perner, profesor de programe de excepționalitate la Universitatea Bloomsburg, Pennsylvania, din SUA, care a lucrat încă de la început la acest material, ghidând echipa colaboratoare prin coordonarea și modificarea materialelor primite de la membrii săi.

Lucrarea conține 113 pagini și este structurată în 5 capitole:

1. Curriculum-ul diferențiat și elevii noștri

2. Mediul strategic

3. Strategii de învățare instructivă

4. Strategii de evaluare

5. Curriculum diferențiat întregit

(Modele de Lecții, Glosar de termeni, Diagrama Venn, Bibliografie)

Materialul ne oferă informații de un real folos în care strategiile și activitățile de învățare susțin curriculum-ul diferențiat, având mereu în obiectiv ELEVUL, cu nevoile dorințele, capacitățile și limitele sale. Pe lângă „bagajul informațional” cerut, atenția profesorului se concentrează asupra motivației, curiozității și încurajării permanente. Învățarea nu are început și sfârșit, este un proces pe toată durata vieții, derulat sub o formă sau alta, fără rețete permanente valide. Educația este văzută ca o cheie principală pentru consolidarea capacităților oamenilor și lărgirea ariei lor de alegere și exprimare a opțiunii proprii.

Profesorilor le revine sarcina de a asigura accesul la educație pentru toți copiii, de a ajusta conținuturile de învățare nevoilor proprii prin îmbunătățirea calității în educație. Desigur că impactul nivelului economic, cultural și politic al societății în care trăiesc educabilii poate fi reglat tot de educație, printr-o mai bună gestionare a efectelor negative asupra personalității umane. Ajutând copiii să înțeleagă și să accepte ca pe un câștig propriu orice experiență de învățare, îi fortifică și le creează un câmp de încredere în propriile capacități și puteri. Mulți elevi renunță la școală după nivelul primar, fie pentru că nu fac față cerințelor neadaptate particularităților lor psiho-individuale, fie deoarece li se pare plictisitor învățatul. Profesorul este un „magician” al transformărilor pozitive pentru evoluția copiilor. El găsește „cheia” care să îi restarteze pe cei care întâmpină dificultăți.

Capitolul 1 Curriculum-ul diferențiat și elevii

În acest capitol se realizează o comparație între curriculum-ul diferențiat și curriculum-ul clasic. Se caută evidențierea unor aspecte benefice ale curriculum-ului diferențiat asupra personalității elevilor, care sunt ajutați să învețe în funcție de o serie de trăsături individuale. Se exemplifică printr-o situație concretă, desfășurată la o oră de curs, care este impactul unei activități „inerte (aș numi-o eu) asupra aplatizării interesului elevilor, desigur fără reușita atingerii scopului lecției, versus beneficiile aduse de implicarea activ-participativă a elevilor în derularea activității de predare.

Situație 1	Situație 2 (peste 1 an)
------------	-------------------------

<p>D-na profesor K. predă unui nr de 80 elevi o lecție-„Priscilla și fluturii”. Un elev, catalogat drept „bun cititor” citește lecția, timp în care foarte puțini îl urmăresc, fiecare ocupându-și timpul cu lucruri diferite de scopul lecției, în pofda amenințării dnei care le-a prevăzut o plimbare afară, stând în picioare pe culoar, celor care nu vor ști răspunsurile la întrebările despre text.</p> <p>Paralel cu prezentarea lecției de către elev, dna profesor completează documente. Intră directorul care îi cere o întrevvedere profesoarei legată de completarea documentelor în timpul orei.</p>	<p>D-na profesor K. predă tot unui nr de 80 elevi aceeași lecție-„Priscilla și fluturii”.</p> <p>Începe prin a –i încuraja, relaxa, apropiindu-se de sufletul și nevoile lor. Ține cartea sus, pentru a fi văzută de copii. Îi întreabă despre culoarea copertei, titlul, autorul, ce cred ei despre titlul ales, care ar fi acțiunea, personajele, deznodământul. Îi încurajează să lucreze în perechi despre ceea ce știu legat de fluturi. Intră directorul și se alătură discuției.</p> <p>Înainte să părăsească sala, îi reamintește profesoarei că trebuie să rămână 3 zile, după ore cu alți colegi, pentru a completa documentele.</p> <p>Elevii primesc ca temă să caute informații, povești, istorioare despre fluturi, din diverse surse (formale/ informale), pe care le vor valorifica, ora următoare, lucrând în perechi.</p>
--	---

Pornind de la aceasta prezentare paralelă, a unor tehnici de predare-învățare, capitolul dezvăluie pașii pe care un profesor îi are la dispoziție pentru a asigura atât un climat psiho-afectiv potrivit fiecărui elev, dar și instrumentele pentru diferențierea curriculum-ului, sau a unor părți din acesta, pentru a-și adapta demersul didactic particularităților psiho-individuale ale elevilor săi.

Din situațiile de mai sus, desprindem ghidajul unui profesor de care să țină cont în activitatea de predare-învățare : focusarea atenției elevilor la clasă, ajustarea conținuturilor pe înțelesul tuturor, oferta tipurilor de învățare, respectarea particularităților de vârstă dar și individuale ale fiecărui elev, accesarea materialelor existente și a resurselor umane, implicit a cunoștințelor lor de bază, provocarea învățării prin incitarea la comunicare, chiar dacă și divergentă.

În urma parcurgerii acestui prim capitol al lucrării de față, înțelegem importanța conștientizării conexiunilor între ceea ce se învață și utilitatea cunoștințelor și abilităților dobândite pentru viața reală.

Lucrurile pe care așteptăm ca elevii să le înțeleagă și să le utilizeze dar pe care niciodată nu le expunem în mod explicit sunt tehnicile de învățare. După ce termină școala, elevilor li se cere să fie capabili a învăța toată viața. Însușirea corectă a acestor tehnici de lucru poate aduce o mare economie de timp și o eficiență a învățării.

În urma unor îndelungi studii și cercetări s-au stabilit principiile învățării eficiente:

1. Poți învăța tot ce îți dorești cât timp ai un scop ce necesită însușirea acelor cunoștințe.
2. Învățând cum să înveți este abilitatea de bază.
3. Oricine poate învăța mai repede prin structurarea materiei.
4. Este deosebit de eficientă utilizarea tipurilor de inteligență (H. Gardner).
5. Cu cât știi mai mult, cu atât câștigi mai mult.
6. Cunoașterea și aptitudinile trec toate obstacolele.
7. Orice lucru căruia îi acorzi atenție, în mod conștient sau nu, rămâne definitiv în memorie.

Starea mentală potrivită este un aspect al învățării de calitate ce trebuie luat în considerare și tratat cu mare atenție pentru a elimina cazurile de refuz, suprasolicitare, dezinteres ; înainte de orice, copiii trebuie învățați și stimulați să învețe în condițiile unei stări mentale adecvate scopului activității desfășurate; în acest sens este bine dacă: elevul găsește un motiv personal pentru care vrea să învețe un anumit material, creează o dorință legată de anumite necesități; transformă motivele găsite în motivație, încearcă să vizualizeze, să audă sau să simtă o situație când acea informație i-ar putea fi de folos; găsește căi de a face materialul respectiv să fie relevant pentru sine („Ce este cel mai important în acest material? Ce mă interesează pe mine cel mai mult sau ce mă poate ajuta de aici?”); anticipează rezultatele învățării acelu material („imaginează-ți cum vei răspunde la un test, un interviu pentru un job etc și ce vei simți când vei ști acea informații”) pentru a începe lucrul motivat; formulează expectații pozitive – materialul va fi ușor de înțeles, va fi interesant, va fi folositor, va avea legături cu ceea ce știe deja etc. (expectațiile = profețiile care se autoîmplinesc); calmitatea –, relaxează-te, respiră adânc,

lucrează în liniște, organizat , într-un loc plăcut, oferă-ți recompense când ai terminat studiul”, simte sau își imaginează că simte fiecare parte a materialului (stilul tactil), evidențiază noile informații (utilizează marker de o culoare deosebită), citește părțile importante „dramatic” (ca pe scena unui teatru sau șoptește), rezumă cu voce tare ceea ce a citit deja, vizualizează materialul , informația transmisă, merge prin cameră în timp ce citește sau ascultă (poate înregistra lecția înainte pe o casetă), scrie ideile cheie/ principale pe post-it-uri sau cartonașe colorate și le aranjează cum vrea pe masa de lucru sau un panou/ perete, scrie notițe proprii (ideile din carte cu propriile cuvinte), merge la o plimbare sau doarme puțin (20') – creierul are nevoie de puțin timp să aranjeze noile informații, utilizează „**sistemul amical**”, împărtășește ideile învățate cu prietenii, le pune întrebări din lecție, dau răspunsuri împreună, explorează din unghiuri diferite noile informații - utilizează toate tipurile de inteligență pe care le are și le perfecționează pe celelalte, utilizează **tehnici de memorare**, folosește **hărți mentale**.

Curriculum-ul formal (experiențe planificate de învățare), curriculum-ul informal (ceea ce se întâmplă neprogramat), curriculum-ul ascuns (atitudini și credințe ce apar în predare-învățare) conlucrează pentru a produce o varietate a experiențelor de învățare, pentru a veni în întâmpinarea diferitelor nevoi ale elevilor.

Autorii acestui capitol remarcă posibilitatea ca actualitatea acestei strategii să nu aibă aplicație în clasa de elevi pe care o conducem, însă putem ajusta, în funcție de toate coordonatele înregistrate, acele părți ale curriculum-ului pe care trebuie să le adaptăm colectivului nostru de elevi.

Albinele, Prietenele Noastre

Cotos Maria

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

Scopul acestei activități a fost cunoașterea de către elevi a principalelor caracteristici structurale și funcționale ale albinelor în vederea formării unor noțiuni cu caracter operațional necesare înțelegerii modului de viață.

S-a pornit de la o prezentare despre albină. Elevii, împărțiți pe grupe, au primit sarcini de lucru utilizând diferite materiale despre aceste insecte: alcătuirea corpului, tipuri de albine și rolul lor, hrănirea, respirația, locomoția, rolul acului, formarea fagurilor, înmulțirea și importanța lor. După realizarea sarcinii de lucru, reprezentantul fiecărei grupe a prezentat materialul. Elevii care au participat online au încărcat pe platforma desene și creații literare care au ca personaje, albinele. Elevii, Costin Ecaterina și Nesculescu Nicolas Lucian au realizat o "revista" a clasei despre minunata lume a albinelor. Eleva Petrașuc Teodora a realizat un interviu cu domnul inginer Dorel Pălimariu, apicultor din Dorohoi, considerând că cel mai bun loc pentru a căuta informații despre albine este de la cineva a cărui treabă este să aibă grijă de aceste vietăți fascinante.

Totii elevii s-au implicat, activitățile au fost desfășurate cu plăcere și au înțeles importanța polenizatorilor, albinelor, în special. Au conștientizat că activitatea acestor insecte zburătoare, cunoscute sub numele de polenizatori, are ca rezultat polenizarea florilor și producerea de miere și ceară. Au înțeles de ce albinele sunt importante și trebuie protejate.

Proiect Educațional „Cu Primăvara Ne Jucăm”

Mariana Mireuta

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

ARGUMENT

Primăvara, cea aducătoare de bucurie și voie bună, este un veșnic început pentru fiecare. Aceasta are o poveste în care copiii dornici de nou, creează o lume mirifică cu zâne și spiriduși, cu raze de soare și zâmbete de flori.

Menirea noastră a dascălilor este de a forma și dezvolta personalitatea copiilor prin frumosul existent în natură, artă, astfel încât să devină creatori de frumos.

Copiii devin capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc și să o transforme, să recepteze și să transmită mesaje, prin cuvinte, prin cântece, prin desen, prin interpretarea unor roluri.

Am pornit la drum în realizarea acestui proiect de la ideea că anotimpul renașterii este preferatul copiilor, nu numai prin frumusețea sa, dar și prin bogăția sărbătorilor : 1 Martie, 8 Martie, Ziua Padurii, Ziua Poliției Rutiere, Ziua Mediului, Paștele, Ziua Europei etc.

Acest proiect are menirea de a construi punți de colaborare cu familiile copiilor (prin confecționarea de: măștișoare, felicitări, desene și dăruirea lor membrilor familiei), promovarea imaginii școlii în comunitate, atragerea părinților și implicarea lor în activități cultural-artistic.

SCOPUL :

- dezvoltarea spiritului civic și antrenarea unui număr mare de elevi în activități extrașcolare;
- afirmarea și stimularea potențialului creativ, artistic și plastic al elevilor;

GRUP ȚINTĂ : **Beneficiari direcți :** elevi din clasa pregătitoare B

Beneficiari indirecti : parinții copiilor, comunitatea locală

RESURSE UMANE : elevi, cadre didactice, părinți;

DURATA : 3 luni (martie, aprilie, mai)

OBIECTIVE VIZATE:

- sensibilizarea elevilor față de frumusețile sărbătorilor ;
- stimularea aptitudinilor și îndeletnicirilor artistice ale elevilor;
- dezvoltarea unui comportament responsabil față de activitățile efectuate;
- întărirea relației de colaborare și prietenie dintre elevi;
- creșterea gradului de socializare și comunicare;
- sensibilizarea față de protejarea mediului în care trăim, a spiritului civic;
- importanța cunoașterii regulilor de circulație;

MEDIATIZARE :

- anunțarea și descrierea proiectului (rezumat al activităților) în cadrul ședinței cu părinții;
- afișarea produselor, a imaginilor cu activități în holul școlii;
- înmânarea produselor (măștișoare, felicitări) părinților;
- prezentarea spectacolului **Carnavalul primăverii** în Aula școlii;

RESURSE MATERIALE :

- calculator, video proiector, aparat foto, C.D –uri;

- imprimanta, consumabile, stimulente;
- saci de plastic, mănuși, jardiniere, semințe;
- costume, ecusoane, panouri;

MODALITĂȚI DE EVALUARE :

- observarea sistematică a comportamentului elevilor în situații concrete;
- mape cu produse ale elevilor;
- realizarea unor panouri cu produse ale copiilor;
- spectacolul, costume, poze;

REZULTATE AȘTEPTATE :

- cooperarea elevilor în situații concrete de învățare;
- învățarea unor cântece, poezii , roluri etc;
- confecționarea unor obiecte simbol pentru sărbătorile de primăvară;
- dezvoltarea spiritului civic pentru mediu curat;
- învățarea simbolurilor Uniunii Europene și cine este ea;
- valorificarea potențialului creativ al elevilor;
- cunoașterea de către părinți a eficienței activităților extrașcolare;
- realizarea unor expoziții cu materiale din timpul desfășurării proiectului.

OBIECTIVE	REZULTATE	INDICATORI	ACTIVITĂȚI	PERIOADA
O1. - promovarea proiectului la nivelul școlii	- mediatizarea proiectului în cadrul ședinței cu părinții;	- s-au confecționat ecusoane -s-a realizat afișarea panoului cu activitățile propuse în proiect	- confecționarea de materiale pentru mediatizare; - realizarea unui referat : „ Rolul activităților extrașcolare în cultivarea creativității ”	Martie
O2. – stabilirea unor punți de comunicare cu familiile elevilor implicați în proiect	- implicarea unui număr mare de elevi și părinți de la clasa pregătitoare B	-se vor confecționa și dărua mărtișoare, felicitări și flori din hârtie.	„ Mărtișoare, mărtișoare „ - vizionarea unui material „Legenda mărtișorului”; - confecționarea de mărtișoare; - expoziție de mărtișoare; - dăruirea lor membrilor familiei;	1 Martie
			„ E ziua ta, mamico! ” - vizionarea unui film documentar; - confecționare de felicitări, flori din hârtie; - expoziție de felicitări; - înmânarea lor mamelor sau bunicelelor.	8 Martie

O3. – implicarea responsabilizarea elevilor în acțiuni de curățire a mediului și de plantare de flori/semințe	- un mediu mai curat -dezvoltarea simțului de responsabilitate față de mediul înconjurător	- vor participa toți elevii la curățarea parcului din fața școlii și la plantarea de flori	„ O picătură de apă, un strop de viață ” - activități de igienizare a Parcului de lângă școală -activități de plantare de flori, semințe	22 Martie
O5. – implicarea părinților în activități extrașcolare	- implicarea părinților în activitatea extrașcolară;	- vor participa un număr mare de elevi și părinți	„ Un picnic la padurea Zamca ” - vizitarea padurii Zamca; - realizarea unui picnic în pădure; - concursuri și activități de joc.	15 Aprilie
O6. – realizarea la nivel de școală a unei activități practice de încondeiere a ouălor	-dezvoltarea spirituală față de sărbătorile creștine și simbolurile pascale	- vor participa un număr mare de elevi	„ Atelierul fanteziei ” - vizionarea unui film documentar despre sfintele sărbători de Paști; - realizarea unui concurs de pictare a ouălor de poliester;	19 Aprilie
O7. – conștientizarea importanței Uniunii Europene	-cunoașterea apartenenței României la Uniunea Europeană (cine e?, ce face ?)	- vor participa toți elevii	„ Parada țărilor U. E. ” - realizarea de steaguri; - vizionarea unui material despre formarea U. E.;	9 Mai
O4. – realizarea la nivelul școlii unei activități culturale-artistice Carnavalul primăverii O8. – importanța cunoașterii regulilor de circulație	-valorificarea potențialului artistic al copiilor -conștientizarea cunoașterii regulilor de circulație și a pericolelor la care se expun dacă nu vor respecta regulile de circulație	- participă toți elevii	„ Carnavalul primăverii ” - realizarea de invitații; - spectacol realizat de elevii cl. preg. B; - realizarea stimulentei pentru activitatea desfășurată; „ Micul pieton” - concurs de biciclete, desene pe asfalt, jocuri de rol; - invitat din partea Poliției Rutiere; - vizionarea unui scurt film; - înmânarea premiilor.	15 Mai 25 Mai

FINALIZAREA PROIECTULUI:

- întâlnirea colaboratorilor de proiect pentru evaluarea finală;
- analiza portofoliului proiectului;
- acordarea de diplome de merit pentru elevii implicați în proiect;

Specificul Manifestării Creative La Vârsta Preșcolară

Patricia Dediu

Grădinița Nr. 1 Voluntari

Preșcolarul își manifestă întregul potențial creativ în toate activitățile cotidiene: joc (ca activitate fundamentală), desen, pictură, modelaj (ca joc cu linii și culori), în limbaj (ca activitate de intercomunicare umană realizată cu ajutorul mijloacelor limbii). Însă, cel mai important cadru de manifestare și stimulare a întregului potențial creativ, îl constituie jocul, sub toate formele sale. Produsele noi, originale, cu valoare socială, nu numai individuală, materializează viitorul comportament creativ care are ca premisă conduita creativă ludică.

Jocul de mânuire a obiectelor, simplu în esență, alături de jocul imitativ, se îmbogățește treptat când copilul combină diverse mișcări și descoperă noi utilizări ale jucăriilor sale. Jocul de construcție îi oferă prilejul de a reproduce, prin simplificare (percepția și gândirea sincretică nu îi permit sesizarea relației dintre elemente și unitate) modele de acțiune implicate în situații de viață. Mai mult, adaugă elemente noi, aflate sub dominație emoțională și sub amprenta dorinței proprii (construiește o navetă spațială și o plasează în curtea bunicului, chiar dacă știe că bunicul nu are așa ceva în curte).

În jocul de creație cu subiecte din viața cotidiană, preșcolarul reproduce modele de comportament observate la cei din jurul său și le selectează doar pe acelea care sunt în total acord cu dorințele și preferințele sale. Aceste modele sunt preluate spontan, fără a fi nevoie de constrângeri externe sau cerințe impuse. Astfel, obiectele reale primesc semnificații proprii și semnificații reale. Acțiunile reproduse de preșcolară în joc sunt la început simpliste dar în timp, le complică, le combină între ele, le îmbogățește odată cu acumulările din sfera cognitivă. Acțiunile ludice capătă coeziune, fluentă, inventivitate (se realizează adevărate invenții prin adaugare, analogie, asociere), dacă sunt concentrate în jurul unei teme oferite de mediul social. În acest tip de joc, ficțiunea nu este absurdă ci este constructivă și originală. Realitatea înconjurătoare este și sursă de inspirație și criteriu de verificare, explorare și identificare. Jucând rolul mamei, fetița are grija de bebelușul jucărie corectând conduita acestuia nu neapărat cum face mama ei ci dorind să aibă libertatea de mișcare care îi este oferită ei.

Jucându-se astfel, preșcolarul substituie prin imagini, emoții gesturi și acțiuni, obiectele, relațiile, persoanele și chiar pe sine însuși, identificându-se cu rolul asumat. El trăiește empatic personajul pe care îl joacă, chiar dacă pentru acest stadiu al dezvoltării caracterul animist al gândirii este predominant. Prin jocul de creație cu subiecte din viața cotidiană, copilul se detașează de realitatea concretă și imediată și se transpune în trecutul său recent sau chiar în viitor.

Jocul de creație cu subiecte din povești și basme aduce și el adăugiri, modificări, combinații de replici, de acțiuni dând posibilitatea preșcolarului de a modifica, în funcție de propriile trăiri emoționale față de personaj, evoluția acestuia, relațiile cu celelalte personaje, acțiunile. Acest joc, îi permite copilului să manifeste independența în alegeri și spontaneitate în interpretarea rolurilor asumate. El este capabil să interpreteze toate rolurile din aceeași poveste, fără a fi asemănător în interpretare cu educatoarea sau ceilalți colegi având o pantomimică personală. El se transpune într-o lume mirifică, în care totul se poate chiar dacă știe că nu este așa dar așa vrea el să fie.

Manifestarea potențialului creativ în timpul jocului nu este intenționată, este posibilă datorită semnificației afectogene a obiectelor, persoanelor, relațiilor create dar mai ales, reflectă trebuința de independență și autoexprimare. Jocul nu este un veritabil produs creator dar este nou și original în raport cu sine și în raport cu ceilalți copii. El devine original doar prin funcția pe care acesta o are față de copil: asimilarea realului fără sancțiuni, rezolvarea echilibrului afectiv și intelectual al eului în confruntarea cu realul.

Evidentă la vârsta preșcolarilor este manifestarea potențialului creativ în desen și pictură, activități cu funcții foarte importante în această etapă. Cu ajutorul lor, copilul ajunge, prin întâmplare, la artă, învață instrumente de morfologie și sintaxă a artei, pe care le utilizează apoi deliberat. Prin lucrările sale, copilul reflectă selectiv și specific, întreaga realitate. Prin desen și pictură, copilul asimilează realitatea și o transpune propriului eu, echilibrează raporturile cu natura, cu ceilalți, cu el, le armonizează. Prin limbajul plastic al liniilor, al culorilor, al grafismelor, desenul și pictura exprimă percepțiile, reprezentările, emoțiile, cunoștințele receptate din diferite surse. Copilul recrează un univers care l-a impresionat, se identifică cu el.

Dacă la vârsta de 3-4 ani, desenul este linear, cu un număr mic de elemente, neorganizate, cu fluiditate și flexibilitate scăzute, cu depășirea liniilor de contur, spre 5-6 ani, crește numărul de elemente, se diversifică categorial, apar detaliile, este sugerată mișcarea. Elementele compoziționale sunt dispuse pe mai multe planuri, sunt organizate în ansambluri coerente. Cel mai des întâlnite sunt casa, omul, copacul, soarele, curcubeul, floarea, animalul preferat. Explicația prezenței acestora în desenul, pictura copiilor, se datorează faptului că sunt simboluri de securitate, că reprezintă primele obiecte ale cunoașterii imediate, primele obiecte ale spațiului cognitiv. Dincolo de elementele obișnuite, apar acum și elemente inedite, dar nu în mod deliberat ci datorită valorilor emoționale. Preșcolarul preferă desenul cu temă liberă sau cu puține elemente sugerate, desenul cu temă dată devine prea încărcat, fără flexibilitate, cu elemente care nu au legătură cu tema dată. La această vârstă, se poate vorbi deja de artă

intenționată. Lucrările au simț al formei, preșcolarul dovedește simțul ritmurilor, liniilor, culorilor, formelor.

Mai puțin accentuat, se manifestă și potențialul creativ în domeniul verbal, creația impune stăpânirea limbii. La 4-5 ani, copilul crează cuvinte după structura celor cunoscute, caută și găsește cuvinte care să includă silabe sau sunete, folosește sinonime sau antonime, în funcție de contexte și cerințe. Literatura pentru copii îl introduce pe copil într-o lume fermecată a limbajului, îl ajută să construiască un univers în care irealul devine real, imposibilul devine posibil. Copiii se eliberează de egocentrism, deoarece se identifică în plan imaginar cu personajele în care găsesc ceva din ei înșiși. Cu fiecare reluare a textului, se sedimentează acțiunile, personajele, dar mai ales construcțiile verbale. Adultul care citește povestea este autorul, martorul întâmplării, magicianul cu joben fermecat, actorul, dar mai ales modelul demn de urmat în vorbire și povestire. Dacă atitudinea adultului este permisivă, copilul introduce în povestea sa personaje noi, acțiuni, aduce noi situații pentru care găsește soluții de rezolvare. Povestirile create de preșcolar sunt caracterizate ca fiind scurte, fără explicații întinse, parțial incoerente, cu o savoare deosebită, comparativ cu modelul adultului. De cele mai multe ori sunt povestite întâmplări cu și despre animale sau întâmplări umane hazlii și în majoritatea, sunt proiectate propriile dorințe, preferințe, probleme.

Un loc deosebit, între manifestările potențialului creativ, îl ocupă și lecturile după imagini, unde tablourile reprezintă veritabile texte iconice pe care copilul învață să le „citească” în mod creativ. Descifrarea conținutului lor nu se rezumă numai la descrierea imaginilor ci devine o autentică creație verbală. Frecvent, copiii își pun întrebări sau se completează unul pe celălalt.

Toate aceste manifestări ale potențialului creativ sunt originale, veritabile, în raport cu experiența individuală, nu și cu cea socială, dar constituie premisă pentru viitoarele produse, veritabil creative.

1. Bibliografie:

- ❖ Dincă, M. (2001) „Teste de creativitate”, București, Editura Paideia.
- ❖ Dănescu, E. (2009) „Stimularea creativității la vârsta preșcolară”, Pitești, Editura Paralela 45.
- ❖ Ezechil, L.; Păiși Lăzărescu, M. (2001), „Laborator preșcolar”, București, Editura V&I IntegralLandau, E. (1979).
- ❖ „Psihologia creativității”, București, Editura Didactică și Pedagogică.

Avem Un Singur Pământ

Ana Maria Miron

Scoala Gimnaziala Nr. 3 Galati

Dorința de a proteja planeta noastră și mediul înconjurător, ne-a oferit ocazia să promovăm educația pentru mediu și pentru sănătatea mediului.

Elevii și-au îmbogățit cunoștințele cu informații despre mediu, sănătatea mediului, factori și agenți de poluare, colectare selectivă a deșeurilor. Au corelat informațiile însușite în școală, cu cele rezultate din cercetarea și analizarea la fața locului.

Elevilor li s-au prezentat noțiunile de colectare a deșeurilor în mod diferențiat, în funcție de natura materialului. Am citit etichetele de pe spațiile destinate deșeurilor, mesajele postate și am stabilit necesitatea colectării deșeurilor diferențiat.

Copiii li s-au părut foarte interesante noțiunile privind durata lungă de degradare a unor deșeuri, care sunt aruncate sporadic în natură și impactul distructiv și poluant pe care îl au acestea. Au înțeles că, doar aruncarea deșeurilor în locuri amenajate și diferențiat, poate conduce la reciclare și astfel mediul este protejat, iar resursele naturale sunt economisite.

S-au identificat factorii de poluare a apei, solului, aerului, prin întreprinderea unei drumeții în mediul apropiat al școlii. Am conversat și pe tema resurselor naturale din zona geografică în care trăiesc.

Elevii au adunat în coșuri materiale naturale, pe care le vor folosi în orele de arte vizuale și de științe, prin amenajarea unui colț al naturii. Mottoul desprins este „Nimic nu se pierde, totul se transformă”.

Elevii au realizat desene și afișe pe teme ecologice. Am amenajat un colț al naturii în școală. Au învățat că nimic nu se pierde în natură, ci totul se transformă.

Importanța Marionetelor În Dezvoltarea Personalității Copilului

Zsuzsanna Torok

Scoala Gimnaziala Fogarasy Mihaly Gheorgheni

Marioneta are un efect puternic asupra copiilor. Ei cunosc adevărata ființă a marionetei, știu că este un simplu obiect, care nu se poate mișca sau vorbi, știu că oamenii le mișcă. Cu toate acestea, ei experimentează în cea mai mare măsură toate situațiile care se dezvoltă în jurul marionetei. Imposibilul se adevărește în fața ochilor copilului, cocoșul îl învinge pe puternicul împărat turc, năzdrăvanul se ridică în aer, dar toate acestea nu-i deranjează. Ei suprimă în conștiința lor faptul că marioneta este un obiect. Cuvintele a marionetei și tot ce i se întâmplă au un efect mai puternic asupra copilului decât vorbirea și acțiunea omului care controlează mișcarea marionetelor.

Celor mici nu le pasă cum arată aspectul marionetei. Ei nu sunt deranjați nici de faptul că pe masă sau pe scena improvizată puteți vedea nu numai păpușarii, ci și păpușarul. Existența sau absența ecranului nu are nimic de-a face cu faptul că copilul atribuie viața și sentimentul figurii amuzant vibratoare de pe mâinile adultului păpușar. Tot ce are nevoie este ca viața eroilor poveștii să fie similară cu viața lui. Ursoaica trebuie să facă o baie la fel ca el, pisoiul trebuie să mănânce, la fel ca el. Ei cred că în timpul jocului său marionetele trăiesc, evenimentele care au loc în fața ecranului li se întâmplă cu adevărat. Copilul este perfect cufundat în păpușari. Acest lucru este evidențiat de comportamentul publicului teatrului de păpuși, de atenția sa tensionată, uneori de strigătele și dialogul cu actorii. Una dintre caracteristicile ale marionetelor de pepinieră este micimea lor. Copilului îi plac figurile frumoase, mici, pentru că marionetele îi cer ajutorul, sfaturile și părerile de pe scenă, iar el însuși poate fi puternic, inteligent și de ajutor față de ei. Când el este cel care se mișcă, își dau seama de voința lui, de ideile sale, de dorințele sale cele mai secrete fără obiecții. Scenele scurte răspund întrebărilor personale despre viața de zi cu zi a copilului. Basmele "bune" mai lungi, deja adaptate orizonturilor în expansiune ale copilului, prezintă valori umane abstracte și adevăruri morale. Aceeași marionetă poate oferi o modalitate mai diversă de a o experimenta. El îi poate reprezenta pe frați, dar dacă fratele se supără, se poate transforma într-o vrăjitoare. În același timp, copilul își proiectează pasiunile și conflictele cu părinții, frații și prietenii pe marionetă. Dezvoltarea sănătoasă a copilului este mult mai bine asigurată dacă trăiește toate acestea în păpușă, jucându-l, ca și cum ar fierbe în interior și cântărindu-și conștiința ca o greutate. Copilul jucându-l cu marionetă vorbește, dar îl face pe marionetă să vorbească, astfel încât să-și poată exprima sentimentele și emoțiile mai curajos decât în joc. Păpușarul de pe mână se luptă și nu e responsabil pentru cuvintele urâte și furioase. Păpușarul este în primul rând un joc, așa că aduce bucurie copiilor, învață cunoștințele într-un mod jucăuș, creează contact cu lumea, cu mediile apropiate și îndepărtate și își procesează experiențele și impresiile în mod jucăuș.

Datorită efectului său versatil și complex, păpușile sunt o metodă foarte potrivită pentru dezvoltarea personalității copilului. Ajută la formarea relațiilor: între multe influențe străine, ei pot face contact cu o marionetă mică înainte de a intra în contact cu un adult necunoscut. Iar joaca copilului este legată nu numai de marionetă, ci de toți cei pe care îi consideră un coleg de joacă, deschizând astfel calea dintre un copil și un adult, un copil și un copil care a fost închis până atunci. Păpușarul îmbunătățește abilitățile de vorbire. Mediul din jurul nostru are un impact incredibil de mare asupra dezvoltării vorbirii. Copilul învață să vorbească aproape imperceptibil într-un mediu cald din punct de vedere emoțional, vorbăreț, dar orice tulburare emoțională apare în el se manifestă și în discursul său. Lumea colorată a păpușilor aduce și bucurie în sufletul copilului, iar acest lucru face ca discursul său să fie mai colorat. Povestirea, poezia și cântatul cu marionete îmbunătățesc foarte mult capacitatea copilului de a vorbi. În același timp, păpușarul dezvoltă și un simț al ritmului. În timpul cântării, ursul dansator, mergând până la pulsație, captivează și copilul, iar el începe să se balanseze și să aplaude sub influența ritmului. Păpușaria are de asemenea, un efect estetic, făcându-l un instrument potrivit pentru educația vizuală. Pe de o parte, marioneta este o priveliște, ale cărei forme și culori fac prima impresie, iar pe de altă parte este o figură în mișcare. Capacitatea inerentă de a se deplasa determină copilul să acționeze. De asemenea, dezvoltă simțurile copilului. În marionetă jocul este format prin interconectarea mișcării și a cuvântului, iar aceste două activități au un efect de dezvoltare asupra mișcării ochi-mână a copilului și a abilităților de vorbire. Marioneta dă impresia unei ființe vii, oferind astfel stimuli sub formă de experiență vizuală, auditivă și tactilă și prin urmare, duce la o cunoaștere mai aprofundată. Arată abilități și nivel de dezvoltare: păpușile poartă experiențe, transmit, înseamnă experiență. Din partea formală a jocului putem judeca dezvoltarea mișcării, ingeniozitatea, observația și adaptabilitatea copilului, gradul și calitatea dezvoltării vorbirii. Atunci când joacă într-un grup, capacitatea sa socială și sensibilitatea se manifestă într-o formă nedisimulată și naturală în timpul jocului. Agresivitatea ascunsă, iritabilitatea crescută, reacția excesivă, capricioasa, ostilitatea ies rapid la suprafață, la fel ca și inhibiția, timiditatea și ascultarea excesivă. Păpușarul contribuie, de asemenea, la creșterea încrederii în sine. Deoarece necesită independență față de copil, dă încredere și curaj. Marioneta acționează ca o persoană vie, dezvoltând astfel viața emoțională, voită și lumea fantastică a copilului și prin urmare și un instrument,

care formează caracterul și voința. Marioneta cu care poate fi jucat, manipulat, motivează pozitiv activitatea cognitivă a copilului și poate chiar să-și mențină permanent interesul și atenția, de aceea poate fi și un instrument eficient pentru dezvoltarea funcțiilor intelectuale. Ajută la sistematizare, gândire logică. Păpușarul este instrumentul magic prin care copilul își poate organiza cunoștințele existente, poate face comparații, distincții, grupări, concluzii, generalizări și chiar poate să judecă. Pe lângă că copilul joacă organizează și cunoștințele dobândite din lumea exterioară și practică gândirea logică. Ajută la dobândirea de cunoștințe. Prin păpușă, copiii pot învăța despre personajele umane, ceea ce le oferă de asemenea o înțelegere a sensului conceptelor lor (vulpea vicleană, iepurasul lipsit de apărare, dar bine intenționat, și ursul puternic, dar drept, binevoitor). Cu ajutorul păpușilor fabuloase, poate fi cunoscută o întreagă paletă de trăsături de personalitate umană. Copilul este deosebit de capabil de experiență. Concepte abstracte, cum ar fi onoarea și curajul, sunt transmise mai bine prin păpușă decât orice învățătură educațională. Transmite valoare morală. Voința și acțiunile noastre sunt ghidate de emoții, iar normele morale se trezesc în noi prin emoții. De obicei, recunoaștem binele și răul prin emoții. Proiecția emoțiilor și reacția lor sunt asigurate de piese bune de păpuși. Prin ele poți experimenta suprimarea, dorințele, pasiunile, să fii puternic, minunat, erou, să fii pedepsit și răsplătit. Toate acestea fără consecințe în realitate. Emoțiile negative sunt drenate, se creează dizolvarea, purificarea. Apoi, prin păpușar, putem oferi copiilor motive pozitive și opțiuni de rezolvare a problemelor. Acesta poate fi utilizat în mod eficient pentru a echilibra defectele emoționale-senzuale și pentru a rezolva leziunile de mediu (de exemplu, traumele preșcolare și familiale). Mai mult decât atât, interesul pentru basme ajută la dezvoltarea fanteziei. Acest lucru este deosebit de important pentru copiii care trăiesc în medii iritabile, deoarece se pot obține îmbunătățiri semnificative în starea al imaginației lor mai sărace. Copiii cu tulburări de comportament, în special cei care refuză toate abordările (de exemplu nu ating jucăriile fără a răspunde la întrebări), pot fi rezolvați în câteva minute cu o marionetă. În cazuri simple de timiditate, inhibiție și anxietate, putem obține de asemenea rezultate bune cu marioneta, pe care îl avem în mâini. Deoarece copilul se joacă cu marionetă, această circumstanță este perfect potrivită pentru a-și observa jocul feței, mișcarea, forma și conținutul discursului său, imaginația și inteligența într-un timp scurt în timpul activității sale naturale. Dacă ne implicăm în joc sau ne jucăm cu partenerii, putem observa comportamentul său general al comunității, dorința de a coopera comportamentul social. Terapia cu păpuși este o metodă utilă în determinarea și dizolvarea gradului de agresiune, drenarea emoțiilor de înaltă tensiune, reducerea frustrării. În același timp, poate fi folosit și pentru a depăși temerile fiziologice ale copiilor mici.

Bibliografie:

1. Gabnai Katalin: *Jocuri dramatice pentru copiii, tineri și adulți*, Budapesta, Centrul Cultural "Piața Marcizibányi", 1993
2. Gavin Bolton: *Teoria dramei educaționale*", Budapesta, Centrul Cultural "Piața Marcizibányi", 1993
3. Hanna Kende: *„Psihodrama copilului”*, Budapesta, Editura Osiris, 2003.

Repere Metodologice În Predarea Disciplinei DEZVOLTARE PERSONALĂ

Ileana Cristea

Scoala Gimnaziala Grigore Silasi Beclean

Accentele demersului didactic

Educația civică este o disciplină care motivează elevii și care influențează decisiv implicarea în viața școlară. Lecțiile pornesc de la ceea ce știu elevii, de la ceea ce li se întâmplă zilnic, în mediul în care trăiesc, ei sunt surprinși plăcut, de aceea i se mai spune „învățarea prin fapte”.

Etapetele standard ale unei lecții de educație civică sunt:

- identificarea dintr-o înșiruire dată;
- exemplificarea, întâi după un model, apoi independent;
- compararea prin sublinierea asemănărilor/ deosebirilor (model, independent);
- construcția personală a unui punct de vedere (model, independent).

Metode de lucru: învățare prin cooperare, brainstorming, joc de rol, dezbateri simplă – cu decizia luată de "public", vizită pe teren, studiu de caz, expunere structurată de întrebări, analiză de text (ziare, reviste), invitarea unei persoane-resursă, pălăriile gânditoare, mozaicul, ciorchinele/ explozia stelară.

Încă de la prima lecție de Educație civică, elevii învață că sunt persoane unice, că trebuie să fie respectată unicitatea fiecărui individ și că demnitatea nu poate fi încălcată. Individualizarea învățării presupune înțelegerea, acceptarea și respectarea diferențelor. Elevii vor respecta specificul fiecăruia, astfel se va crea o comunitate educațională care va valoriza diversitatea și o va utiliza ca un avantaj.

La lecția despre PERSOANĂ se discută despre *Noțiunea de persoană* : Ce înseamnă să fim persoane? Persoana mea Persoana lui/ ei despre *Trăsături morale ale persoanei* : bunătatea opusă răutății , respectul opus lipsei de respect , sinceritatea opusă nesincerității , curajul opus lașității, modestia opusă lipsei de modestie, încrederea în sine și în ceilalți opuse neîncrederii în sine și în ceilalți.

Elevii vor simți că fiecare persoană merită respect, laude, diplome, premii, excursii. Comentariile de tipul *Sunt de acord cu asta...* sau *Uite o idee minunată*, ajută la întărirea tipului de comportament (conform Heaphy și Losada-cercetători care au analizat raportul).

Pentru școlarii mici feedback-ul pozitiv asigură îmbunătățirea performanțelor școlare. Cum procedăm însă atunci când copilul acasă este lăudat pentru persoana lui (*Ești o fată frumoasă/ Ești un băiat bun*) și la școală trebuie să-i evidențiem comportamentul pozitiv? În cadrul ședințelor de consiliere trebuie reamintit părinților faptul că lauda trebuie să modeleze comportamentul și atitudinile față de viața ale copiilor. Părinții trebuie să învețe lauda-proces: „Ai muncit mult și ai reușit. Bravo!”, în detrimentul laudei-persoană. Copiii care primesc laude-proces sunt mai temerari, acceptă provocările fără rețineri, sunt motivați.

Concluzie: laudele părinților reprezintă "un motor" care stimulează copiii, însă trebuie ca aceștia să știe cum să le utilizeze!

„Laudă eforturile, acțiunea și munca copilului. În felul acesta o să pui în valoare mult mai mult demersurile lui, iar copilul o să perceapă lauda ca un adevărat premiu, cu efecte mult mai bune pe termen lung.” – Elizabeth Gunderson, profesor de psihologie la Universitatea Temple-Philadelphia.

1.Ce am intenționat?

a) Să înțeleagă noțiunea de persoană

Am pornit de la diagrama Venn a cărei reprezentare grafică a fost completată împreună. Cele trei cercuri conțin cuvintele oameni, plante, animale, pentru care să se scrie în interior ceea ce au specific dar în același timp asemănător, iar interferența cercurilor a conținut deosebirile dintre oameni și celelalte corpuri vii. Această metodă a angajat copiii în descoperirea noțiunilor care fac diferența dintre om și celelalte ființe și a facilitat asimilarea unor noi cunoștințe referitoare la oameni, ca: gândesc, vorbesc articulat, comunică, au sentimente, muncesc, etc. toate acestea conducând la noțiunea de persoană.

Pentru a fixa noțiunea de persoană am citit cu ajutorul manualului digital un fragment din textul „Bunicul,, de B.Șt. Delavrancea și apoi un fragment din Nicolae Grigorescu, de Al. Vlahuță. Fiecare a primit pe o fișă cu un tabel cu metoda Sinelg care a fost completată astfel:

• (bifă)	• (minus)	+ (plus)	? (semnul întrebării)
cunoștințele sunt confirmate de text	cunoștințe infirmate de text	cunoștințe noi, neîntâlnite până acum	cunoștințe neclare, incerte, care trebuie studiate

b) Să cunoască însușiri caracteristice ale unei persoane

Pentru a înțelege faptul că, persoanele se deosebesc între ele chiar dacă au trăsături comune, au lucrat în echipe. Fiecare echipă a primit o fișă cu un text scurt . Pe postituri au scris trăsături desprinse din textele citite, care îi deosebesc pe oameni unii de alții. Apoi au citit postitul în fața clasei și l-au lipit pe glogul pământesc. Concluzia extrasă: fiecare persoană este unică.

c) Actele de identitate

Pentru acest moment, fiecare are câte o copie a certificatului de naștere. Se discută pe baza lui, apoi se prezintă și celelalte acte de identitate. Se rezolvă exercițiul 1/10 din manual care fixeaza termenii noi despre identitate. Jocul de rol- „Să ne cunoaștem”, dă posibilitatea de exprimare și folosire a noilor temeni învățați. Ca temă de casă au primit un exercitiu (care se prezintă sub forma unei flori cu 8 petale pe a care sunt scrise elementele de identificare din Certificatul de naștere) . Rezolvarea acestuia ajută la fixarea noilor cunoștințe. In cercul din centru vor lipri fotografia personală.

2. Ce am obținut?

Cunoștințele transmise au fost ușor asimilate și înțelese. Munca în echipă a fost colaborativă și cu rezultate bune. Metodele folosite i-au adus pe elevi în mijlocul unor situații de învățare. Cu ajutorul acestora, teoria a fost transformată în practică și obiectivele în cunoștințe și experiențe.

3. Ce reacții au avut elevii (pozitive, negative)?

La finalul lecției „Ce înseamnă să fim persoane”, fiecare copil a fost solicitat să scrie pe o frunză „dorințe” pentru colectivul clasei. Acestea au fost citite în fața clasei, motivată alegerea și apoi, lipite în Copacul așteptărilor. Copiii au avut reacții pozitive, vizibil manifestate și la lecția despre „Persoana mea”, la activitatea realizată în perechi – cum vei proceda dacă întâlnești pe stradă un copil mic, rătăcit, care nu își cunoaște datele de identitate(nume, prenume, adresa, etc)? Răspunsurile au fost notate pe un bilețel și discutate cu colegii. Copiii se bucurau când soluțiile găsite de ei erau primite cu aplauze de ceilalți colegi.

4. Ce feedback am oferit elevilor?

Pe parcursul activității, am oferit feedback prin aprecieri verbale adresate atât individual cât și global, la nivelul grupelor sau al clasei. Am oferit un feedback informal. Aprecierile verbale au fost făcute cu rol stimulator și de încurajare.

5. Ce aș fi putut face mai bine? Aș fi putut folosi manualului digital și în ora a doua .

6. Ce îmi propun pentru data următoare?

Am propus ca temă de casă realizarea unei fișe: „ Mă recunoști?” Aceasta îmbină educația civica cu matematica și cu jocul didactic. Viitoarea lecție va debuta cu jocul didactic cu același titlu, pe baza temei realizate.

Importanta Lecturii

BEJENARU MANUELA

Scoala Gimnaziala Mihail Sadoveanu Falticeni

1.

1. Importanța lecturii pentru copii

„Cartea este un ospăț al gândurilor la care oricine este pofțit”[1] De altfel, cartea este o comoară fără de preț, în care își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie.

Alegerea cărților potrivite este doar un prim pas. Al doilea pas și tot atât de important este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Lectura elevilor este un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de școală și familie.

Importanța lecturii este dată de aspectele educative pe care le implică[2]:

- **aspectul cognitiv:** prin lectură elevii își îmbogățesc cunoștințele despre lume, despre realitate;
- **aspectul educativ:** lectura contribuie esențial la educarea copiilor în dimensiunile etice și estetice;
- **aspectul formativ** constă în faptul că lectura are drept consecință formarea și consolidarea deprinderilor de muncă intelectuală, dezvoltarea gândirii, a imaginației, a capacității de exprimare corectă și expresivă.

Finalitățile lecturii la școlarul mic sunt următoarele:

- consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă;
- formarea și dezvoltarea gustului pentru lectură;
- lărgirea ariei de informație a elevilor;
- creșterea interesului pentru cunoașterea realității, în general;
- îmbogățirea și dezvoltarea sentimentelor într-o gamă complexă;
- cunoașterea și dezvoltarea sentimentelor într-o gamă complexă;
- cunoașterea și înțelegerea valorilor etice;
- cultivarea sentimentelor, convingerilor și comportamentelor morale;
- definirea și aprecierea valorilor morale;
- formarea discernământului etic;
- dezvoltarea gustului estetic, cultivarea faptelor estetice;
- îmbogățirea și activizarea vocabularului, dezvoltarea capacității de exprimare;
- stimularea capacității creative;
- formarea idealurilor etice și estetice;
- dezvoltarea capacității de a gândi și de a se exprima în conexiuni interdisciplinare;
- lărgirea orizontului imaginativ, al capacității de imaginare a unor universuri posibile, ca anticipare a lumii viitorului.

Criterii generale în selectarea și indicarea titlurilor pentru lectură:

Titlurile lecturilor vor fi indicate copiilor în funcție de următoarele criterii[3]:

- gradul dezvoltării psihice a elevilor: gândire, limbaj, imaginație, emoții, sentimente etice și estetice;
 - sfera de interese și preocupări ale elevilor;
 - posibilitățile de înțelegere a mesajului conținut în opera literară;
 - calitățile educative și estetice ale cărții indicate;
- calitățile stilului - simplitate, naturalețe, proprietate - să permită elevului o înțelegere ușoară a mesajului lecturii.

[1] Eugenia Șincan, *Îndrumător pentru învățători, părinți și copii*, Editura „Gheorghe

Alexandru", Craiova, 1993, p. 9

^{2,3}Silvia Nuță, *Metodica predării limbii române în clasele primare*, Editura Aramis , București, 2000, p.233-234

Legenda Ghiocelului - Activitate Integrată

KLARA ISABELA KISS

Grădinița Cu Program Prelungit Parfum de Tei Cluj- Napoca

Știință:

sortare flori din alte anotimpuri și ghiocel

Artă:

înșirare

Joc de rol:

„Plăcinte pentru Zâne”

-activitate practică

Categoriile de activități de învățare: ADP +DLC + ALA 1+ DEC1 +ALA 2

Domeniul Limbă și comunicare

„Legenda ghiocelului”

de E. Jianu

-povestirea educatoarei

Domeniul Estetic și Creativ – educație artistică plastică

„Ghiocelul” dactilopictură

dactilopictură

„Legenda ghiocelului”

Activități Liber Alese 2

„Dansul ghiocelilor ”

DIMENSIUNILE DEZVOLTĂRII	COMPORTEMENTE ASOCIATE	OBIECTIVE OPERAȚIONALE
B.3. Conceptul de sine.	B.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale.	O1: Preșcolarul va fi capabil să se autoaprecieze pozitiv asupra muncii depuse, cu ajutorul și încurajările educatoarei; O2: Preșcolarul va fi capabil să denumească stările emoționale a cel puțin două personaje din “Legenda ghiocelului”, pe baza întrebărilor adresate;
C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ.	C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plactice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.	O1. Preșcolarul va fi capabil să frământeze aluatul, să îl întindă și să prepare plăcinte, respectând etapele prezentate de cadrul didactic O2.să realizeze un ghiocel prin tehnica dactilopicturii

D.1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute	D.1.1. Exersează, cu sprijin, să redea cel puțin două din momentele poveștii, având ca sprijin imaginile din poveste D.1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc.	O1.:Preșcolarul va fi capabil să identifice cel puțin două personaje din poveste: Ghiocelul, Zâna Iarna, Zâna Primăvara, Mos Zăpadă, Vântul, Soarele. O2 –să asculte activ un mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui
---	---	--

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee didactice: Conversația, explicația, demonstrația, problematizarea, observația, exercițiul, turul galeriei.

Mijloace didactice: Machetă dramatizare, păpușă Zâna Iarnă, păpușă Zâna Primăvară, coșuleț cu ghiocel, prezentare Power Point, calculator, CD, ghiocel de hârtie, fulgi de nea de hârtie, coșulețe, aluat, sorțulețe și bonete de brutar, planșete de lucru, tăvi, ață groasă, mucenici, tempera albă, șervețele umede, șervețele ucate, coroanițe albe de ghiocel și fulgi de nea, recompense.

Forme de organizare a activității: activități frontale, de grup și individuale.

Evaluare: corectitudinea răspunsurilor, acuratețea lucrărilor.

Durata: o zi

SCENARIUL ACTIVITĂȚII:

I.Moment organizatoric . În vederea bunei desfășurări a activităților de învățare au loc: aranjarea mobilierului, stabilirea liniștii și asigurarea unei atmosfere de lucru adecvate.

II.Întâlnirea de dimineață.Copiii intră în sala de grupă pe următoarea tranziție:„Ghiocel mititel /Semeni cu un clopotel/ Scoate capul din zăpadă/ Soarele ca să te vadă! după care, se așază în semicerc pentru a putea stabili fiecare un contact vizual cu toți membrii grupei.

Salutul pornește de la educatoare: „Bună dimineața,ghiocel!”, iar copiii răspund salutului.

Noutatea zilei este un coșuleț cu ghiocel. Acesta se prezintă copiilor și li se reamintește, cum această floare ne anunță că vine primăvara. De asemenea se vor discuta și alte aspecte ale sosirii primăverii: zăpada se topește, soarele încalzește mai tare, iarba înverzește.

Prezența copiilor se realizează prin așezarea jetonului cu poza sa în coșulețul cu ghiocel, după ce își aude numele spus de educatoare.

Calendarul naturii împreună cu copiii se stabilește cum este vremea afară și se așază imaginea corespunzătoare pe panou. Cu ajutorul educatoarei se stabilește ce zi este, ce lună, ce an și în ce anotimp suntem.

Împărtășirea cu ceilalți se va realiza prin argumentarea diverselor stări emoționale:”sunt fericit/trist pentru că...”, iar starea majorității copiilor din grupă se transmite coșulețului cu ghiocel prin așezarea feței corespunzătoare în acesta.

Momentul de mișcare este realizat prin jocul ”Rasare ghiocelului!”

Tranziție: Copiii vor iesi organizat din sala de grupa pe cântecelul: ”Vine, vine primăvara”

III.Captarea atenției. După ce copiii au servit micul dejun, vor intra organizat în sala de grupă și se așază în semicerc pe scaunele. Se restabilește liniștea prin jocul: “Cel mai cuminte copil este...”.Educatoarea prezintă personajele:două zâne surori, Zâna Iarnă și Zâna Primăvară. Cu ajutorul dramatizării, educatoarea va reda un moment de ceartă între aceste două zâne. Acestea sunt foarte supărate, s-au certat deoarece Zâna Iarnă nu mai vrea să plece, iar Zâna Primăvară pretinde că a sosit vremea ei.Acestea cer ajutorul copiilor pentru a se împăca, însă pentru aceasta copiii vor trebui să realizeze anumite sarcini, care vor fi descoperite pe parcursul zilei, deoarece zânele vor rămâne la grădiniță toată ziua.

IV.Anunțarea temei și a obiectivelor activității

"Pentru început la cererea zânelor, educatoarea va spune copiilor, o poveste care se numește "Legenda ghiocelului" ce este scrisă de Eugen Jianu. Mai târziu, copiii vor picta ghiocelul pentru a o împăca pe Zâna

Primăvară, anunțându-i temele propuse pentru activitatea AIA1:

fulgii Zânei Iarna s-au amestecat cu ghiocii Zânei Primăvara, așadar copiii de la centrul Știință vor trebui să îi sorteze pentru a îi așeza în împărăția potrivită. Zâna Primăvara este supărată ca din greșeală sora ei Zâna Iarnă i-a rupt colierul ce îl avea la gât și ea a rămas fără colier, așadar la centrul ARTA, copiii confecționează coliere pentru zâne. Zânele vin de departe și le este tare foame, așadar roagă toți copiii să le pregătească ceva de mâncare, astfel la centrul Joc de rol, copiii vor face plăcinte pentru zâne.

V. Dirijarea învățării DLC- Domeniul limbă și comunicare. Expun conținutul poveștii "Legenda ghiocelului" (Anexa 1, povestea a fost puțin modificată de către educatoare, pentru a o putea integra total în "povestea zilei" și pentru a putea fi mai accesibilă copiilor) descoperind treptat imaginile power-point. Explic cuvintele și expresiile noi: "*legenda*" (poveste), "*a se răsti*" (a striga), "*vestitor*" (cel care ne anunță, ne aduce o veste). În scopul fixării poveștii, la finalul povestirii se face o succintă prezentare a povestirii și a personajelor sale. Educatoare invită copiii la un dialog adresând întrebări de tipul: Cum se numește povestea pe care tocmai v-am spus-o? Care sunt personajele din poveste? De cine v-a plăcut? De cine nu v-a plăcut? Cum s-a comportat Zâna Iarnă cu ghiocelul?. Pe cine a chemat Zâna Iarnă în ajutor pentru a-i face rău ghiocelului? Au reușit Zâna Iarnă, Mos Zăpadă și Vântul să îl înghețe pe ghiocel? Cine a venit în ajutor ghiocelului, ca să îl încălzească, când nu mai putea de frig? Ce vestește ghiocelul? Cum este anotimpul primăvara dacă ne aduce soare, ghiocii, păsărele

La centrul **ARTA** vor realiza colierul, înșirând materialul dat pe ață groasă.

La centrul **JOC DE ROL** vor pregăti plăcinte din aluat.

La centrul **ȘTIINȚĂ** vor sorta ghiocii și alte flori de primăvară

Se prezintă modelul și tehnica de lucru, după care se coordonează copiii către centre prin tranziția:

Tranziție: „Astăzi în grădina mea, ghiocelul a-nflorit și eu am zâmbit!

Copiii vor fi ajutați pe tot parcursul activității, stilul de îndrumare este non directiv, specific învățării prin problematizarea în context creativ, care lasă câmp liber de manifestare a independenței de gândire și acțiune, de autoexpresie a copilului, Se vor roti și la celelalte centre deschise. Se fac aprecieri, sub îndrumarea educatoarei un copil își va autoevalua munca, după care acesta va evalua și munca celorlalți colegi..

Tranziție: Copiii vor ieși organizat din sala de grupa pe cântecelul: „Vine, vine primăvara”

VI. Obținerea performanței și asigurarea retenției și a transferului

DEC1 Copiii identifică materialele de lucru aflate pe masute: ghiocii de hartie, tempera albă, servetele umede, șervețele de hârtie. Se prezintă doi ghiocii, ca model, se intuiesc de către copii, după care se vor face precizări asupra materialelor și tehnicilor folosite pentru decorare.

Explicarea modului de lucru :

Se aplică tempera albă cu degetul, pe suprafața de lucru, până la acoperirea unei părți cât mai mari din lucrare, cu punctulețe albe. Se vor efectua exerciții de încălzire a mușchilor mici a mâinii: "Povestea vântului". Zânele sunt foarte multumite de ceea ce copiii au realizat, s-au împăcat și pentru asta drept recompensă le propune să se joace un joc: „Dansul ghiocilor”

VII. Asigurarea transferului Copiilor li se cere să povestească acasă părinților despre vizita celor două zâne, ce frumos s-au jucat și cum au reușit ei să le împăce pe zâne.

Activități Liber Alese 2

Educatoarea explică copiilor regulile jocului propus de cele două zâne:

Copiii sunt invitați să își pună pe cap coroanițe albe de ghiocii și fulgi de nea și să danseze liber după bunul lor plac, iar când muzica se oprește, aceștia vor trebui să se așeze ghemuit și să stea nemiscati până la repornirea muzicii. Jocul se va repeta de mai multe ori.

VIII. Încheierea activității Se fac aprecieri colective și individuale, și se oferă recompense copiilor. Zânele vor rămâne la grupă toată ziua, pentru a putea fi admirate și de părinți. Copiii vor ieși organizat din sala de grupă pe tranziția "Ghiocelul".

„ JOCURI PENTRU COPII CONFECTIONATE DIN MATERIALE RECICLATE”

DELIA IONELA NAIMAER

Scoala Gimnaziala Theodor Costescu Drobeta Turnu Severin

Procesul educațional din grădiniță presupune și forme de muncă didactică complementară activităților obligatorii, astfel o importanță deosebită în formarea personalității copilului o au pe lângă activitățile obligatorii și activitățile extracurriculare. Între aceste activități nu există un hotar, o graniță, nici măcar imaginară. Ele se întrepătrund, se interferează atât în ceea ce privește conținutul cât și modul de organizare, desfășurare și modalitățile de îndrumare și antrenare a copiilor.

Jocul și jucăria sunt prieteni nedespărțiți ai copilăriei.

Jucăria a fost și este folosită încă din cele mai vechi timpuri ca mijloc de educație. Ea trezește copiii stări afective, stimulează gândirea, imaginația, curiozitatea. Un rol important îl au jucăriile confecționate de copii.

Am considerat că, încă de mici, copiii trebuie să învețe cum să-și construiască singuri jucării, cum să le păstreze și să le manipuleze în timp ce se joacă. Nevoia de reciclare a materialelor impune desfășurarea unor asemenea activități, care vor produce plăcere și satisfacție în muncă și joc.

Jucăriile confecționate din materialele la îndemână, deloc costisitoare, cu participarea educatoarei, oferă micului meșter, ocazia de a-și descoperi propriile calități, satisfacția de a o vedea ieșind din propriile sale mâini (o sfârlează, un animăluț, o păpușă, o mască cu care apoi poate continua sau începe un alt joc cu roluri). Dacă jucăria se poate realiza relativ ușor, putând fi terminată până la încheierea activității și copilul o poate lua imediat acasă „să se joace”, atunci va fi și mai încântat.

Având în vedere toate acestea, precum și faptul că materialele din care se pot confecționa astfel de jucării nu costă nimic (sau costă foarte puțin, am încercat și am reușit să realizez cu copiii tot felul de obiecte, folosind diferite materiale pe care trebuie doar să le colecționezi, fără să implice acest lucru un efort financiar).

În funcție de materialele utilizate, așa putea clasifica jucăriile după cum urmează:

- jucării din hârtie sau carton, hârtie albă sau glasată, din ziare sau reviste, staniol, carton duplex, carton colorat pe o parte sau pe ambele părți.

-jucării din materiale din natură (frunze,petale întregi,coji,semințe,conuri de brad,ghindă,castane ,coji de nucă,boabe de porumb, mătășori de salcie etc.).

-jucării din materiale refolosibile (fire de ață, lână, PNA, fâșii de material textil, blănițe, nasturi, dopuri etc.).

Tot din astfel de materiale se pot realiza tablouri decorative,felicitări cu ocazia sărbătorilor de 1 Martie, 8 Martie, sărbătorile de Paști, Crăciun, invitații, podoabe etc.

Am organizat un atelier de creație care le oferă copiilor ocazia să își creeze propriile jocuri de masă, cu ajutorul unor cutii de carton alb și al dopurilor de plastic de la cutiile de lapte, sticle de apă, de suc . Am confecționat două jocuri de masă, îndrăgite de copii: “X și O” și “Găsește perechea”. Pentru primul joc, din cartonul recuperat dintr-o cutie am decupat planșete pe care apoi copiii le-au liniat după modelul meu, iar pentru piese am folosit dopuri albe pe care au scris semnele specifice jocului: X, O. Pentru cel de-al doilea joc am folosit mai multe perechi de dopuri pe care copiii au lipit decupaje rămase de la activitățile de lipire.

Prin intermediul acestui atelier, copiii au descoperit că pot recicla obiecte pe care să le transforme mai apoi în obiecte inedite, prin activități de lucru manual.

CREATIVI PENTRU VIITOR

LENUTA TANJALA

Liceul Tehnologic Costache Conachi Comuna Pechea

„Creativitatea- este o floare atât de delicată încât elogiul o face să înflorească, în timp ce descurajarea o înăbușă adesea chiar înainte ca ea să se poată transforma în floare.”

Disponibilitățile creative ale școlărilor mei de clasa I se manifestă în activitățile matematice, în desen și în activitățile de comunicare. Prin desen, copilul reflectă selectiv și subiectiv realitatea. În domeniul verbal creația impune stăpânirea limbii ca instrument de cunoaștere și de comunicare. Produsele elevilor exprimă nevoile, dorințele, trăirile afective care stau la baza combinațiilor creative. Lecțiile în care s-au folosit metode active au fost dinamice, plăcute, stimulatoare și au antrenat toți elevii clasei. Luând în calcul toate activitățile și lucrurile desfășurate împreună cu elevii la programul de stimulare al creativității, se pot evidenția unele caractere pozitive sau beneficii dobândite de aceștia. Utilizarea metodelor active a determinat o mai bună colaborare între copii, au devenit mai îngăduitori, doresc să se ajute între ei, iar ceea ce este mai important este faptul că s-au împrietenit, nemaiținând cont de rezultatele obținute la învățatură. Au învățat să se integreze într-un grup, să facă parte din el, ceea ce-i va ajuta să se integreze în societate și orice alt grup. Desigur, evoluția omenirii a demonstrat în decursul timpului, mergând pe calea progresului și istoriei moderne, că pare la un moment dat tendința elevului de a se îndepărta de "modelul" lui, pedagogul, însă acesta joacă un rol deosebit în formarea lui ca tânăr.

Modalități de stimulare a creativității de zi cu zi

- Provocarea activităților creative este bine să fie o practică curentă, la orice obiect, în orice situație, chiar și în pauze și în timpul liber.
- Știu că, pentru a putea crea ceva nou, trebuie să ai o bază de date solidă despre un domeniu; amploarea și calitatea cunoștințelor permit corelații din cele mai neobișnuite și fructuoase.
- Activitățile sau secvențele didactice cu caracter inter/transdisciplinar constituie un teren favorabil cultivării creativității, atât a elevilor cât și a învățătorului.
- Ideile noi pot fi sugerate de învățător sau de colegi; se pot concepe lanțuri creative de idei, soluții etc.
- Elevul trebuie să aibă libertate de gândire, de alegere, de acțiune; (materialele de lucru, subiectele, tehnicile). Putem avea elevi creativi dacă îi „creștem” în clase cu cât mai puține constrângeri.
- Ideile creative nu trebuie „amenințate” cu evaluarea imediată.
- Copilul trebuie să aibă timpul necesar pentru a crea ceva nou; (dacă nu a reușit din prima încercare, el trebuie încurajat, ajutat să reia demersul).
- Cu cât sunt mai puține reguli, cu atât gândirea creatoare „se mișcă mai în voie”.
- Conținuturile din manuale, auxiliare și alte surse să fie supuse unui proces de adaptare și combinare.
- Indiferent de vârsta elevilor, să lăsăm loc pentru „elementul- surpriză”;
- „Nici o zi fără provocare!”
- Jocuri „trăsnete”: Desenați câte un obiect la alegere pe fiecare jeton, ridicați două jetoane la întâmplare, creați un enunț cu cele două cuvinte, creați o povestire care să aibă ca titlu cele două cuvinte; ex.: tren – ochelari.
- Să inventăm titluri de povești: „Copacul cu fructe de cristal”, „Pantofii veveritei”, „Maimuța de zăpadă”, etc.
- Creați benzi desenate cu personaje inventate de voi!
- Joc de recreație: „Am amestecat basmele”.
- Imaginați-vă mișcări pentru anumite cântece!
- O călătorie în viitor (cum voi arăta, ce meserie voi avea, cum va fi familia mea, unde voi locui, ce voi mânca, ce mașină voi avea, cum îmi voi petrece timpul liber, cum îmi voi educa copiii, cine vor fi prietenii mei, cum va arăta orașul).

- Folosirea unor materiale diverse, aparent improprie ca suport didactic (ziare, colecții personale, obiecte foarte cunoscute elevilor), în situații inedite.
- Desene reprezentând diferite figuri făcute doar din forme geometrice (animale, pomi, păsări, oameni).

BIBLIOGRAFIE:

1. Amabile, Teresa M., Creativitatea ca mod de viață – ghid pentru părinți și profesori -, Ed. Științifică și Tehnică, București, 1997
2. Alecu, S., Metodologia cercetării educaționale, Ed. Fundației Universitare „Dunarea de Jos”, Galați, 2005

METODE INOVATIVE FOLOSITE ÎN CADRUL D.L.C. ~ȘORȚUL POVESTITOR~

Nicoleta Lupu

GRADINITA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.39 GALATI

Scopul activității:

Formarea deprinderii de a asculta o poveste și de a reda ideile acesteia;

Îmbogățirea vocabularului cu noi cuvinte și expresii;

Domenii de dezvoltare:

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

D1 Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicarea receptivă).

D1.1.2. Înțelege mesaje simple;

D1.1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;

D2. Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicarea expresivă).

D2.2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;

C1: Curiozitate, interes și inițiativă în învățare.

C1.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi.

Obiective operaționale:

O1: Să precizeze titlul și personajele întâlnite în povestea "Melciulică";

O2: Să redea conținutul unei scene din poveste, folosind cuvintele și expresiile întâlnite în text: *hârș, cochilie, limax, a se șine scai, stup, licurici*;

O3: Să descrie\argumenteze înțelegerea textului, rezolvând corect sarcinile cubului.

SCENARIUL ZILEI

Înainte de sosirea copiilor se pregătesc o parte din materiale și se aranjează sala pe centre de activitate.

Activitatea integrată debutează cu **Întâlnirea de dimineață**. Educatoarea recită următoarele versuri: "*Dimineața a venit\ Toți copiii au sosit\ În cerc să ne adunăm\ Cu toți să ne salutăm.*"

Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toți preșcolarii grupei, de la stânga la dreapta.

Educatoarea le transmite un salut, însoțit de o apreciere: „*Bună dimineața, copii isteți și frumoși! Mă bucur că suntem și astăzi împreună!*”. Aceștia vor răspunde salutului adresat de educatoare: „*Bună dimineața, doamna educatoare!*”. Copiii se salută unul pe altul, de la stânga la dreapta, uitându-se unul la celălalt, dându-și pumnul\cotul, folosind formula de salut „*Bună dimineața,!*” și numele colegului pe care îl salută.

Împărtășirea cu ceilalți se realizează printr-o conversație, menită să dea frâu liber imaginației copilului. Copiii sunt invitați să se gândească la o însușire specifică unei insecte:

"harnică ca o albină"\ "roșie ca buburuză"\ "vesel ca un fluturaș"\ "somnoros ca un melc".

Noutatea zilei: Se realizează prin prezentarea albinuței Zumzi. Albinuța a venit cu o pelerină cu buline colorate, o scrisoare pentru copii și un colet în care se află șorțul povestitor.

Albinuța Zumzi le povestește copiilor despre pățania unui prieten al ei, care era mai "*colorat*". Educatoarea anunță tema zilei și activitățile ce urmează a fi desfășurate.

Educatorea anunță copiii că vor audia povestea “*MELCIULICĂ*” de Alina Oancea, Daniela Stoicescu.

Ei trebuie să asculte cu atenție povestea, să rețină personajele și ordinea desfășurării evenimentelor. Activitatea va continua la centrele de interes deschise.

Educatorea va expune povestea cu ajutorul “Șorțului povestitor”, frontal. Se fixează momentele principale din poveste cu ajutorul imaginilor expuse. Pentru a verifica dacă au înțeles mesajul poveștii, educatoarea aplică metoda CUBULUI.

Se prezintă copiilor un cub, pe fețele căruia se afla câte o sarcină:

1. **DESCRIE:** Spune-ne cu a aparut Melciulica?
2. **COMPARĂ:** Cum era Melciulica fata de ceilalți melci?
3. **ASOCIAZĂ:** Cu ce pot fi asociate bulinele lui Melciulica?
4. **ANALIZEAZĂ:** Cu cine s-a întâlnit Melciulica?
5. **APLICAĂ:** Ce sfat i-ai da lui Melciulica?
6. **ARGUMENTEAZĂ:** Pro sau contra- Îi placeau melcului bulinele de pe cochilie?

La finalul activității copiii descoperă câte o piesă din puzzle. După reconstituirea imaginii, copiii îl descoperă pe Melciulică, iar pe spatele acestuia, o scrisoare prin care le mulțumește copiilor că au dorit să îl cunoască și că l-au ajutat în călătoria lui.

Activitatea integrată se încheie cu “petrecerea albinușelor”-un dans liber pe melodii ritmate.

Bibliografie:

- *** Curriculum pentru educație timpurie, Ministerul Educației Naționale, 2019
- *** Metode interactive de grup - ghid metodic pentru învățământul preșcolar, Editura Arves, 2006
- *** Repere metodice-Utile pentru învățământul preșcolar, vol III, Editura Delta Cart Educațional, Pitești, 2017
- *** Piramida cunoașterii- Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Editura Diamant, 2014

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

GABRIELA SANDA ION

Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 3 Tulcea

Motto: "Am primit lumea ca o moștenire pe care nu-i îngăduit nimănui să o deterioreze, ci pe care fiecare generație este obligată să o lase mai curată!"

(J. Joubert)

Educația ecologică se bazează pe cea mai importantă latură "igiena" și este angajată pe drumul transformării conștiințelor pentru a le determina să stabilească noi relații chiar din cele mai bune între om și natură, pentru a opri asaltul dezechilibrelor, consecința poluării, artificializării, al suprapopulației sau al exploatărilor sociale și economice.

Vârsta copilăriei este cea mai propice pentru demararea activităților pentru educația de mediu și trebuie să fie rezultatul unui lucru în echipă, la care își aduce aportul familia, prietenii, administrația locală și școala.

Comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă în general natura pentru ei. În acest context, educarea preșcolărilor în vederea însușirii unor norme de comportament ecologic, a devenit tot mai necesară astăzi, când se înregistrează o influență crescută a omului asupra naturii.

Curiozitatea pe care copiii o manifestă față de fenomenele naturii trebuie menținută și transformată într-o puternică dorință de a le cunoaște și înțelege din ce în ce mai bine. Observarea sistematică a dezvoltării și schimbării în timp a plantelor, a creșterii și îngrijirii animalelor, educă atenția, spiritul de observație deprinderea de a sesiza schimbările din natură și dorința de a cunoaște cauzele acestora. Noile cunoștințe transmise copiilor cu prilejul observării diferitelor fenomene ale naturii sunt înțelese și memorate cu multă ușurință.

Acțiunile organizate cu copiii trebuie să urmărească obiective accesibile și posibil de realizat, cu conținuturi, strategii și tematici corespunzătoare:

- Însușirea unor cunoștințe din domeniul ecologic prin activități cu caracter demonstrativ și experimental;
- Antrenarea copiilor în activități de îngrijire a păsărilor, plantelor și animalelor;
- Conștientizarea copiilor de a economisi apa, energia electrică și lemnul;
- Vizitarea unor rezervații naturale, a unor amenajări speciale;
- Educarea copiilor în sensul păstrării sănătății mediului natural în care trăiesc;
- Valorificarea educativă a unor texte literare, casete video cu conținut ecologic
- Formarea unui comportament civic și a deprinderilor de ocrotire a mediului înconjurător.

Dorința copiilor de a explora și de a descoperi noi orizonturi este pe deplin satisfăcută de activitățile de cunoașterea mediului desfășurate prin mai multe mijloace de realizare: observare, povestire, experiment, lectură după imagini etc. Pe lângă activitățile desfășurate în sala de grupă o modalitate atractivă de educație ecologică a copiilor o reprezintă și excursiile didactice, vizitele și drumețiile. Putem organiza cu copiii excursii în pădure, unde ei pot înțelege mai bine importanța pădurii, pot simți diferența dintre aerul expirat în oraș și aerul curat din pădure.

La vârstele mici, cel mai bun mijloc de educație ecologică este jocul cu imagini sau jocul de imitație, prin care el găsește noi căi de comunicare interioară a cunoștințelor sale despre mediul înconjurător (comunică, ghicește, se distrează, descoperă, reconstituie, compară, clasifică). Scopul educatoarelor este de a-l face pe copil să respecte natura, orice om este prieten cu natura dacă o respect.

Prezența și mișcarea copiilor în mediul înconjurător curat, ordonat și cu permanenta grijă pentru buna lor relație cu ceea ce-i înconjoară fac cel mai înalt serviciu educației ecologice.

BIBLIOGRAFIE:

- Dilă, S., Crăciun, V., 2002 -"Glasul Naturii". Ghid practic de educație pentru mediu pentru învățământul preșcolar, Tulcea.

OMIDA MANCACIOASA

Misaila constantina

GRADINITA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.39 GALATI

1. ADP - Activități de dezvoltare personală:

- Rutine: Întâlnirea de dimineață:

Salutul.Prezența.Asistentul zilei , Calendarul naturii, Stirea zilei-Notam tot ce mâncăm, Activitatea de grup:-Gaseste omida

- Tranziții:*Imi place omida*

Sunt omida colorată și la centrul... mă opresc îndată.

- Rutina: Recunoaste simbolul specific fiecărei zi din săptămâna

2.ADE - Activități pe domenii experiențiale:

- Domeniul limbă și comunicare (DS): Educarea limbajului:*Omida mâncăcioasă*, deEric Carle

Mijloc de realizare: lectura educatoare

3.Jocuri șiactivități didactice alese:

- ALA I:

- Bibliotecă(la masa luminoasă):-*Exerciții grafice - Omida mâncăcioasă*

- *Tipuri si feluri de alimente- citire de imagini din cărți, reviste comerciale.*

- *Nisip și apă : Aliment sau obiect? (sortare pe baza unui criteriu dat)*

- ALA II:

- Joc distractiv: *Marșul omizilor*

Scopul activității:

- - însușirea conștientă a conținutului poveștii și redarea acestuia în succesiunea logică a evenimentelor.;

Obiective operaționale:

O1-să formuleze în mod independent propoziții corecte respectând succesiunea logică a întâmplărilor.

O2- să reproducă desene și semne grafice prin suprapunere/ simetrie .

O3- să sorteze alimentele din mulțimea de obiecte .

O4 – să îmbine corect materialele puse la dispoziție , exersându-și creativitatea pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru ;

O5-să coopereze între ei în vederea rezolvării sarcinilor în mod corect.

Metode și procedee: povestirea, explicația, conversația, observația, exercițiul, jocul, demonstrația, lucrul individual sau în grupuri mici;

Material didactic:

- omidă de pluș, cartea *Omida mâncăcioasă*, hartie in forma de cerc , minge , alimente din plastic , carti,

reviste , masa luminoasă, șabloane plastificate , jucarii, alimente de plastic , masa pentru nisip.

Durata: 1 zi

Bibliografie :

- *Omida mîncăcioasă*, Eric Carle, Editura Cartea copiilor, 2009
- *Curriculum pentru învățămîntul preșcolar*- MECT, 2008;
- *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.*

Scenariul activității

Activitatea debutează cu **întîlnirea de dimineață**, toți copiii stau pe scăunele, așezați în semicerc, asigurându-se contactul vizual între aceștia.

Se realizează un joc de socializare -Îmi place omida!

Salutul se va desfășura prin intermediul cântecului: „*Copilașii s-au trezit, bună dimineața!...*”, fiecare copil salutând atunci când își aude numele.

Asistentul zilei denumește un obiect care are formă de cerc, triunghi , patrat etc. Educatoarea selectează pe rînd, în ordinea alfabetică a numelui de familie, copilul care va avea rolul de asistent pentru realizarea rutinelor, precum și alte sarcini necesare desfășurării activităților, completează panoul cu vremea, dată, zi, an, evidența zilelor de grădiniță, numără copiii prezenți.

Se stabilește cum este vremea și se completează **Calendarul Naturii**.

Stirea zilei : Notam tot ce mancam.

Activitatea de grup: Gaseste omida.

Tranzitia;Imi place omida , omida , omida.

Rutina : Recunoaste simbolul specific fiecarei zi din saptamana

Activități pe domenii experiențiale:

În continuare se derulează activitatea de **Educarea limbajului**, în care educatoarea lecitește copiilor povestea *Omida mîncăcioasă*.

Povestea este expusă după următorul **plan**:

1. *Dintr-un oușor a ieșit o omidă mică.*
2. *De luni până sâmbătă omida a mâncat diverse alimente.*
3. *Pentru că a mâncat prea mult, a durut-o burtica.*
4. *Duminică a mâncat doar o frunză verde și s-a simțit mai bine.*
5. *Omida era acum mare și grasă.*
6. *Și-a construit o căsuță numită cocon și a dormit înăuntru câteva săptămâni.*
7. *Când s-a trezit și a ieșit din cocon era un fluture.*

Fixarea conținutului se va face prin intermediul unei mingi pe baza unui plan de întrebări.

Se adresează întrebări referitoare la conținutul poveștii.

Prin intermediul tranziției *Sunt omida colorată și la centrul...mă opresc îndată!*, se intuiesc materialele puse la dispoziție în centrele deschise.

La centrul **BIBLIOTECĂ** copiii vor exersa scrierea pe foaia proprie prin exercitii grafice de pe șabloanele puse la dispoziție (șabloane plastificate).

La o altă masă alăturată vor citi/ răsfoii diverse cărți, reviste cu alimente . Copiii vor fi solicitați să verbalizeze conținutul cărților.

Centrul **NISIP SI APA**: prescolarii vor avea de sortat alimentele din multimea de obiecte. Alimentele trebuie ridicate cu o lingură/ clește și puse într-un bol .

După finalizarea lucrărilor din cadrul centrelor, copiii se vor pregăti pentru programul de **LECTURA** - Cartea ma face om mare

(ALA II) Marșul omizilor

Atmosfera va fi destinsă prin intermediul jocului *Marsul omizilor* – joc distractiv

1. Copiii mășăluiesc pe holurile din gradinita/ curteinterpretand rolul omizilor.La semnalul educatoarei, aceștia se opresc/ pornesc in cautarea de mancare.

Proiect De Intervenție Educațională- „Școala Părinților”

Anisoara Stanciu

Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

1.Problema identificată:

Prea mulți părinți- aflați în situații de risc social- ai elevilor ce frecventează Școala.....
.....au o reală nevoie de a fi informați asupra dezvoltării copilului lor, asupra responsabilităților ce le revin ca factori educativi în triada școala- familie -societate.

2.Scopul intervenției: Dezvoltarea capacităților parentale a familiilor în situații de risc social, în vederea creșterii randamentului școlar al elevilor și a îmbunătățirii comunicării părinte-copil- școală.

3.Grupul țintă: de familii cu un total decopii școlarizați; aceste familii au o situație de locuire precară, ori sunt cazuri de suspiciune neglijență/abuz al copilului, ori cazuri cu copii neșcolarizați sau cu suspiciune de abandon școlar/absenteism, ori familii monoparentale, ori cu părinți plecați în străinătate. Beneficiarii sunt de ambele sexe cu vârste cuprinse între 19-41 ani, mediul de proveniență fiind rural.

4.Descrierea echipei de intervenție: profesori din sistemul de învățământ local, psiholog, polițist, medicul, asistenți medicali comunitari, asistent social primărie și funcționari publici.

5.Analiza situației:

5.1. Analiza SWOT:

- Puncte tari benefice atingerii obiectivelor provenite din sursă internă: nevoia reală exprimată de părinți de a fi informați despre dezvoltarea copilului lor, nevoia de emancipare socială, spirituală, de corectare și schimbare a unor prejudecăți, o exersare a abilităților de autocunoaștere și descoperire de sine, ca adult responsabil și ca factor educativ important.
- Puncte tari benefice atingerii obiectivelor provenite din surse externe: colaborarea eficientă a echipei de intervenție.
- Puncte slabe care pun în pericol atingerea obiectivelor provenite din sursă internă: necunoașterea de către părinți a particularităților individuale și de vârstă ale copilului, lipsa posibilităților materiale, abuz psihic.
- Puncte slabe care pun în pericol atingerea obiectivelor provenite din sursă externă: disponibilitatea scăzută a autorităților locale în vederea sprijinirii derulării proiectului.

5.2.Metodele concrete de culegere a informațiilor utile despre beneficiar au fost: documentarea(studierea datelor colectate despre familiile din.....
localitatea....., deținute de Primăria), interviul, povestea autobiografică, chestionarul.

6.Evaluarea preliminară și operațională.

6.1. Concept cheie: familia-factor educativ.

Creșterea și educarea copiilor reprezintă îndatoriri și responsabilități deosebit de importante ale familiei, oricare ar fi dificultățile economice sau de altă natură. Mediul educogen familial are influențe deosebit de puternice asupra formării personalității copilului, a comportamentului lui, care își mențin forța educativă uneori toată viața. De aceea poporul nostru acordă o importanță deosebită educației „celor 7 ani de-acasă”.

-Alte concepte cheie: relația părinte-copil, relația familie-școală.

6.2.a.Obiectiv intermediar: îmbunătățirea relației școală-familie prin intermediul dezvoltării capacităților parentale a familiilor în situații de risc socialși a realizării unei comunicări eficiente părinte-copil-școală.

6.2.b. Ipoteza: informarea și consilierea părinților poate duce la îmbunătățirea relațiilor școală-familie.

7. Conținutul proiectului de intervenție:

7.1 . Proiectul de intervenție acționează asupra unui grup de părinți cu vârste între 19 și 41 ani ce provin din familii aflate în situații de risc social, familii din care fac parte elevi ai școlii din localitatea....., elevi care nu au rezultate bune la învățătură sau care se află în situație de abandon școlar. Proiectul se va derula pe parcursul a 5 luni, în semestrul.....al anului

școlar sub forma unor întâlniri cu frecvență o dată pe lună (septembrie- ianuarie).

7.2. Activitatea desfășurată

a) „Meseria de părinte”-focus grup

-exersare a abilităților de autocunoaștere și descoperire de sine, ca adult responsabil și ca factor educativ

-Responsabili : psiholog, profesori, medic, asistent social, funcționar, polițist

-Durata : 2 ore

-Observații: s-a aplicat un chestionar părinților

b).Probleme fundamentale ale îngrijirii și educării

-Responsabili : psiholog, profesori, medic, asistent social, funcționar , polițist

-Durata : 2 ore

c).Promovarea drepturilor copilului - s-au prezentat documentele referitoare la copilărie

-Responsabili : psiholog, profesori, medic, asistent social, funcționar , polițist

-Durata : 2 ore

d).Reducerea riscului de abuz si neglijare exercitate de parinti asupra copiilor.

-Durata : 2 ore

e).Asistarea psihologică a familiilor în care apar situații de criză în educația copilului sau care au copii cu diverse tulburări- psiholog - pe toată perioada desfășurării proiectului s-a desfășurat program de consiliere individuală

-Responsabili : psiholog, profesori, medic, asistent social, funcționar , polițist

-Durata : 2 ore

8). Activitățile se desfășoară în perioada, în incinta școlii, o dată pe lună, după-amiaza între orele, după un program stabilit de către directorul școlii care are rolul de a monitoriza derularea acțiunii.

9). Evaluarea rezultatelor:

Educația parentală nu reprezintă o soluție unică, pentru toate problemele vieții de părinte dar în mod cert reprezintă un pas către o nouă abordare a meseriei de părinte, deoarece dincolo de provocări, de stresul parental și inerentele îngrijorări, "meseria de părinte", este cea mai recompensatoare și generatoare de bucurii și satisfacții.

Ca rezultate ale acestui proiect, în urma activităților realizate s-a prevenit și diminuat absenteismul și abandonul școlar; s-a dezvoltat capacitatea părinților beneficiari de a-și înțelege și a-și ajuta copiii; s-au dezvoltat abilități de comunicare, în beneficiul copiilor, al școlii; s-a îmbunătățit climatul familial și a comunicării între copil și familie pentru părinții copiilor beneficiari; s-a lucrat și intervenit la prevenirea și diminuarea factorilor care conduc la situații de risc educațional, prevenirea și diminuarea factorilor care conduc la discomfort psihic pentru beneficiarii direcți (părinții). Toate aceste rezultate au avut efecte benefice asupra celor 31 de familii beneficiare. S-a lucrat foarte mult la formarea beneficiarilor direcți în spiritul ideii de parteneri egali și responsabili în educația copilului și la formarea de abilități pentru părinți în ceea ce privește modul de interacțiune eficientă cu copiii.

ABC-UI Emoțiilor Într-O Situație De Bullying La Grădiniță

NAOMI TRIFU

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.37

Grup țintă

- Preșcolari - Grupa mare (5-6 ani)

Tipul de activitate

- Consolidarea de cunoștințe, formare de priceperi și deprinderi

Scopul activității

- Dezvoltarea abilităților socio-emoționale ale copiilor în scopul prevenirii comportamentelor de tip bullying
- Promovarea și dezvoltarea unor atitudini pozitive, de toleranță, de prietenie și relaționare cu ceilalți
- Identificarea rolurilor într-o situație de bullying

Obiective:

- să enumere punctele forte personale
- să numească propriile emoții
- să exerseze comportamente sociale și morale sănătoase
- să precizeze înțelesul cuvântului „bullying”
- să identifice în exemplele date situații de tip bullying
- să descrie comportamente și soluții antibullying
- să explice importanța comportamentelor pozitive în relația cu cei din jur
- să colaboreze în timpul activității cu colegii de echipă

Resurse de timp: 1 zi

Scenariul activității

Etapa I - Inimă frântă - inimă bucuroasă

Activitatea debutează printr-un joc de spargere a gheții "*Inimă frântă - inimă bucuroasă*" pentru a le capta atenția preșcolarilor.

Sarcina nr.1 Foaia de hârtie – Mototolește hârtia, apoi încearcă să o readuci în forma inițială. Ce ai constatat?

Preșcolarii sunt așezați la măsuțe, iar activitatea se va desfășura frontal. Educatoarea oferă fiecărui copil câte o coală de hârtie roșie, apoi le cere să deseneze câte o inimă.

Educatoarea decupează inimile, apoi cere preșcolarilor să mototolească hârtia.

După ce această sarcina este îndeplinită, educatoarea le cere preșcolarilor să încerce să o readucă în forma inițială.

Întrebarea pentru fiecare preșcolar este: Ce ai observat?

Sarcina nr.2 Spuneți un mesaj care ar putea să "rănească" inima unui coleg/prieten

Preșcolarii, pe rând își prezintă prietenii și spun cam ce cred ei că i-ar supăra/deranja dacă le-ar spune. Educatoarea notează mesajul pe un poster pe tabla flipchard.

Sarcina nr.3 Transformați mesajul pe care l-ați spus astfel încât să aducă bucurie celui coleg/prieten.

Educatoarea repetă fiecăruia în parte afirmația pe care au avut-o în prealabil, iar preșcolarii, pe rând transformă mesajul pe care l-au spus astfel încât să aducă bucurie celui prieten. Ei vor fi ajutați de către doamna educatoare, iar aceasta va nota mesajul pe același poster în a doua coloană.

Educatoarea concluzionează precizându-le preșcolarilor că diferențele îi fac pe oameni unici. Este important să respectăm oamenii cu unicitatea și diferențele lor. Este important să înțelegem că diversitatea este o cale de a învăța.

Ceea ce îi face pe oameni diferiți, îi face speciali!

Etapa II - Vizionarea filmului educativ "Ursul cafeniu"

La propunerea cadrului didactic, preșcolarii vor viziona filmulețul "Ursul cafeniu", adaptare după povestea "Ursul cafeniu" de Vladimir Colin.

După vizionarea filmulețului se va purta o conversație cu preșcolarii referitoare la conținutul vizualizat precum și la mesajul transmis prin intermediul acestui filmuleț.

Evaluarea textului se realizează pe bază de întrebări.

Întrebări referitoare la conținut:

- La cine se uita ursul cafeniu ajuns la Polul Nord?
- De ce credeți că râdeau focile?
- Ce a făcut ursul când și-a dat seama că focile râdeau de el?
- Cum credeți că s-a simțit ursul?
- Cine i-a venit ursului în ajutor?
- Ce l-a sfătuit pinguinul să facă?
- Cum au reacționat urșii polari când ursul cafeniu avea blana acoperită de clăbuci albi și strălucitori de săpun?
- Ce întâmplare le-a stricat urșilor polari joaca?
- Ce faptă frumoasă a făcut ursul cafeniu?
- Care au fost cuvintele de mulțumire adresate de ursoaica-mamă ursului cafeniu-salvator?
- Cum credeți că s-au comportat începând din acea zi urșii polari față de ursul cafeniu?
- Ce ați învățat voi din această poveste? Care este mesajul transmis prin intermediul acestei povești?

Etapa III - Identificarea situațiilor de bullying și rolurile persoanelor participante

Educatorea prezintă tema pe care urmează să o discute împreună cu preșcolarii.

"Astăzi, plecând de la cele vizionate în filmuleț, vom discuta despre ce înseamnă bullying-ul, vom identifica astfel de comportamente în situații date, vom încerca să înțelegem cum se simt persoanele aflate în situații de bullying și vom exersa comportamente pozitive bazate pe empatie".

Educatorea explică preșcolărilor ce înseamnă acest termen "bullying", urmând ca să recitească cuvintele pe care ei le-au spus ei la începutul activității care ar putea să "rănească" inima unui coleg/prieten.

Educatorea citește cuvintele spuse de preșcolari și din acestea vor extrage o definiție a termenului bullying. Ea le precizează preșcolărilor că aceste comportamente de intimidare (engl. bullying) reprezintă un fenomen întâlnit și în mediul școlar. De cele mai multe ori, actele de intimidare pot să se manifeste în forme diverse: intimidare fizică, verbală, relațională. Principalele caracteristici prin care acest fenomen se poate diferenția de violență în general sunt: diferența de putere, repetitivitatea și intenția de a face rău altcuiva.

Educatorea le cere preșcolărilor să dea exemple de situații de bullying pe care le-au întâlnit sau despre care au aflat.

Este analizată o astfel de situație urmărindu-se:

- identificarea principalele caracteristici ale comportamentelor de intimidare;
- identificarea rolurilor într-o situație de bullying de agresor, victimă și observator;
- conștientizarea consecințelor unei astfel de situații asupra celor implicați;
- identificarea de strategii de gestionare a unor astfel de situații.

Etapa IV - În pantofii altcuiva...

Educatorea le propune preșcolărilor un joc "În pantofii altcuiva..."

Preșcolarii împărțiți în 5 echipe vor extrage câte o biluță dintr-un bol pe care sunt descrise mai multe situații de tip bullying, apoi vor avea de realizat următoarele sarcini de lucru:

Educatorea citește împreună cu preșcolarii din echipă situațiile descrise, apoi răspund la următoarele întrebări:

- Cum credeți că se simt copiii în situațiile prezentate?
- Care este motivul pentru care ceilalți copii se comportă în acest fel cu ei?
- Cum credeți că ar putea copiii să se împrietenească cu ceilalți colegi de clasă?
- Care este rolul personajelor întâlnite în fiecare caz (agresor, victimă și observator/martor)?

Exemple de situații :

Echipa 1. Este un copil nou-venit în grupă. Acesta a fost la grădiniță în altă țară și nu știe să vorbească corect. Este prietenos cu colegii, dar aceștia îl evită, îl ignoră adesea și îl exclud din jocurile lor pe motiv că încă nu cunoaște bine limba română.

Echipa 2. Este un copil nou-venit în grupă. Îi este dor de prietenii săi, de foștii săi colegi. Stă tot timpul mai retras. În noua grupă nu are prieteni. Nimeni nu-i adresează nici un cuvânt. Toți cred despre el că este prea "arogant" deoarece este foarte frumos îmbrăcat.

Echipa 3. Este un copil care vine la grădiniță sărăcăcios îmbrăcat. Colegele râd zilnic de ea pentru că nu este în pas cu moda. Ceea ce nu știu colegele este faptul că fetița este crescută doar de bunica ei. Mama ei a plecat de mult în străinătate și de atunci nu a mai dat nici un semn de viață.

Echipa 4. Este un copil care la sport este foarte slab și îi este frică să încerce crezând că va eșua. Din acest motiv băieții îl evită. Nici un coleg din grupă nu știe că el sculptează foarte frumos, că este artist la olărit.

Echipa 5. Este un copil cuminte și silitor. Zilnic vine la grădiniță cu pachetul pregătit chiar de el însuși. Dar nu reușește niciodată să-și mănânce pachetul deoarece un coleg îi smulge de fiecare dată pachetul din mână, spunându-i că este suficient de "gras" și că nu are nevoie de pachetul.

Fiecare grupă va prezenta, pe rând, concluziile la care au ajuns în urma muncii de echipă.

Discuție liberă cu rol de concluzie

Fiecare preșcolar, pe rând, va preciza care este mesajul său antibullying și cum va empatiza de acum înainte cu cei din jur.

Etapa V – Imaginea mea în oglindă

Educatorea le propune un ultim joc. Să se fotografieze împreună cu colegul sau colega de la grupă cu care a vorbit cel mai puțin de la începutul anului școlar, cu cine a petrecut cel mai puțin timp la grădiniță.

Cabina foto – un panou mare de carton decorat cu baloane și cu mesajul "Cei mai grozavi apărători anti-bullying din grădiniță".

Bibliografie

- Aspecte metodologice de mediere a conflictelor școlare, Ala Pantea, 2017
- Strategii pentru o școală fără bullying. Manual pentru profesori și personal școlar. Editare: Salvați copiii, București, Angelova, M., 2016.
- Pedagogia și psihologia educației, Editura Pro universitaria, București, Condor, M., Vlasceanu, G.A., 2016.
-
- Petrică, S., 2016. Bullying. Cum să învățăm un copil să facă față umilirii, hărțuirii și intimidării.
- <https://republica.ro/bullying-cum-sa-invatam-un-copil-sa-faca-fata-umilirii-hartuirii-si-intimidarii>

Sunt Fericit La Grădinița

Ionela Fedmasu

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

A sosit și mult așteptata primăvară. Preșcolarii grupei mari nr. 1 ai Grădiniței cu Program Prelungit nr.37 Brăila au parcurs cu entuziasm alături de cadrele didactice coordonatoare activitățile din cadrul proiectului Fabrica de fericire din Programul Erasmus+ finanțat de Uniunea Europeană. Profesorii din această grădiniță au mers la cursuri la instituții formatoare din spațiul european pentru a-și îmbunătăți competențele în ceea ce privește adaptarea stilului propriu de predare la stilul de învățare al copiilor bazat pe teoria inteligențelor multiple a lui H. Gardner. Ei au învățat că un conținut nou de predat, o activitate de învățare sau un joc se poate transmite copiilor sub diferite forme astfel încât fiecare copil să își folosească inteligența predominantă pentru a acumula noi cunoștințe și deprinderi. Acum se văd roadele muncii lor. Pe parcursul anului s-au organizat activități diferite de înțelegere a fenomenelor naturii, a vieții și activității oamenilor, de protecție a mediului și de păstrare a sănătății și a igienei personale folosindu-se elemente caracteristice ce se întâlnesc predominant în inteligența lingvistică, vizual-spațială, muzicală, naturalist, kinestezică, logico-matematică, astfel încât copiii să își dezvolte performanțele în anumite domenii, să se simtă apreciați și mulțumiți de activitățile lor la grădiniță, ca în final să considere că este fericit la grădiniță.

La sfârșitul acestui proiect am invitat părinții la o activitate intitulată Ziua Porților deschise. Și pentru că Sărbătoarea Paștelui nu este departe am organizat un atelier de lucru – părinte-copil pentru decorat ouă și iepurași de Paște și de realizat o coroniță a primăverii. Iepurașul de Paște nu s-a lăsat așteptat. El a lăsat pentru copiii ouă frumoase colorate în locuri ascunse în curtea grădiniței. Mare bucurie a fost pentru copii să pornească la vânătoarea de ouă de Paște.

În Așteptarea Iepurașului De Paște

PASCU ANA-MARIA, VARGA MARIA

Grădinița Parfum cu Tei

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Preșcolarul va fi capabil să pregătească aluaturile pentru fursecuri și ouă, respectând rețeta și indicațiile educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil să respecte normele de igienă în folosirea aluatului, conform indicațiilor educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil să se autoaprecieze pozitiv asupra muncii depuse, cu ajutorul și încurajările educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil să decoreze ouăle și fursecurile folosind bombonele de ciocolată și nucă de cocos;
- Preșcolarul va fi capabil să modeleze aluatul pentru ouă prin mișcări translatorii circulare, realizând ouă;
- Preșcolarul va fi capabil să taie (decupeze) din coca pentru fursecuri, utilizând formele din plastic;
- Preșcolarul va fi capabil să formuleze propoziții corecte din punct de vedere gramatical, pe baza imaginilor date;
- Preșcolarul va fi capabil să identifice cât mai multe cuvinte cu un sunet dat, valorificând experiența personală;
- Preșcolarul va fi capabil să precizeze sunetul inițial, final al cuvântului din imagine și litera corespunzătoare sunetului inițial, după modelul dat;
- Preșcolarul va fi capabil să despartă cuvântul în silabe, precizând numărul silabelor și arătând cifra corespunzătoare;
- Preșcolarul va fi capabil să numere crescător-descrescător în limitele 1-9, folosindu-se de cifrele magnetice;
- Preșcolarul va fi capabil să raporteze numărul la cantitatea corespunzătoare de obiecte și invers, folosind ouăle de plastic și cifrele;
- Preșcolarul va fi capabil să precizeze care este numărul cu o unitate mai mare sau mai mică decât numărul dat;
- Preșcolarul va fi capabil să identifice vecinii unor numere date, folosind cifrele magnetice;

ADE: DLC (Domeniul Limbă și Comunicare) + DȘ2 (Domeniul Știință – activitate matematică) + DOS2 (Domeniul Om și Societate - activitate gospodărească)

Preșcolarii intră ordonat în sala de grupă și se așază pe scăunele, în semicerc.

Copiii vor fi împărțiți în două echipe prin procedeu „Mâna oarbă”. Fiecare copil își alege din săculeț un ecuson. Se va forma echipa iepurașilor gri și echipa iepurașilor albi.

Educatoarea, scoate din cutie un plic pe care scrie cifra 1, în care se află un bilet, pe care îl citește preșcolarilor:

„Dragi copii! Prima probă a jocului nostru se va desfășura astfel:”

Explicarea jocului:

Coșulețul cu jetoane se va da din mână în mână, pe versurile „Coșulețul acum pornește/Ghici la cine se oprește?”. Copilul la care s-a oprit coșulețul va alege un jeton și îl va denumi, un coechipier va identifica sunetul inițial, final și va arăta litera corespunzătoare sunetului inițial, altul va despărți cuvântul în silabe, precizând numărul lor și arătând cifra corespunzătoare. Al patrulea coechipier formulează o propoziție utilizând cuvântul echipei, iar al cincelea copil va număra cuvintele din propoziția formulată și va arăta cifra corespunzătoare numărului de cuvinte din propoziție. Restul echipei va da cât mai multe exemple de cuvinte pornind de la sunetul inițial al cuvântului sugerat de imaginea aleasă. Răspunsurile corecte vor fi recompensate cu ouă roșii care vor fi puse pe panou unde se află semnul echipei.

Executarea jocului de probă:

Un copil se deplasează în față, alege un jeton și rezolvă toate sarcinile cerute. Dacă este nevoie, se vor repeta încă o dată toate sarcinile cu un alt copil. În cazul în care copilul solicitat nu reușește să rezolve corect și în întregime toate sarcinile, se va cere ajutorul celorlalți copii. Iepurașul Țup-Țup este alături de noi și încurajează ambele echipe.

Desfășurarea jocului:

Varianta I

Pentru a vedea care echipă va începe prima, vom folosi un zar pe care sunt buline (de la 1 la 6). Se va alege un copil din fiecare echipă care va da cu zarul. Copilul care va da numărul mai mare, echipa lui va începe prima să rezolve sarcinile. Se vor rezolva sarcinile de către fiecare echipă. Răspunsurile corecte vor fi recompensate cu ouă roșii. Acestea se vor pune pe un panou unde se află semnul echipei. La finalul zilei se va desemna echipa câștigătoare.

Varianta II

Educatorea prezintă a doua probă a jocului de astăzi, care se află în plicul cu numărul 2.

Avem două măsuțe, pe care se află câte un coșuleț cu ouă mari, mijlocii, mici, cifrele în limitele 1-9 și câte două cercuri. Cerințele sunt:

- Prima echipă va număra crescător, iar a doua echipă va număra descrescător în limitele 1-9 , aranjând cifrele pe tabla magnetică;
- Fiecare echipă va lucra concomitent la măsuța sa și va forma grupe de obiecte după forma și culoarea lor, utilizând ouăle de plastic și va preciza cifra corespunzătoare numărului de ouă;
- Fiecare echipă va raporta numărul la cantitatea de obiecte și invers, folosind ouăle de plastic și cifrele;
- O echipă va alege o cifră, iar cealaltă echipă va preciza care este numărul cu o unitate mai mare sau mai mică decât numărul dat și va arata cifra respectivă. Se procedează la fel și cu cealaltă echipă;
- Fiecare echipă va identifica vecinii unor numere date, folosind cifrele magnetice.

Echipele vor rezolva cerințele în același timp. Dacă copilul care este solicitat nu reușește să rezolve va fi ajutat de un coechipier. Răspunsurile corecte vor fi recompensate.

Varianta III

Complicarea jocului

Tehnica Lotus (Floare de nufăr)

Educatorea anunță că vor juca un joc care se numește „Litere și cuvinte” și explică modul de desfășurare (plicul cu numărul 3). Timp de 5 minute copiii cooperează și dialoghează între ei și cu educatoarea despre 8 idei secundare desprinse din tema centrală. Ajunși la un consens copiii enumeră ideile secundare, aleg litera respectivă și o lipesc în diagramă (8 litere).

Colectivul de copii se împarte în 8 grupe, deci fiecare echipă va fi împărțită în 4 grupe. Ideile secundare (literele alese) devin teme principale. Fiecare grupă va preciza opt cuvinte cu sunetul respectiv și va desena în căsuța diagramei două imagini corespunzătoare literei alese. Răspunsurile corecte vor fi recompensate. Iepurașul Țup-Țup este foarte fericit că Puișorii din grupa mare sunt așa de deștepți.

Obținerea performanței

Educatorea le propune preșcolarii să termine activitatea începută dimineața la *Joc de rol* formând din aluaturile pregătite fursecuri și ouă.

Rutină: preșcolarii se deplasează la baie

Tranziție: „Iepurașul Țup”

Preșcolarii se așază la măsuțe astfel: o echipă va forma ouă și le va orna cu nucă de cocos de diferite culori, iar cealaltă echipă va forma fursecuri și le va orna cu bombonele de ciocolată.

Intuirea materialelor

Preșcolarii identifică materialele de pe măsuțe. Echipa care va forma ouă: aluatul pentru ouă, boluri cu nucă de cocos de diferite culori, boluri unde vor pune ouăle formate. Echipa care va forma fursecurile: aluat, sucitoare, forme de plastic, bombonele de ciocolată, tavă pentru copt fursecurile.

Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii:

„Mâna mea-i ca un cuvânt, /Care-ți răvășește un gând/ Mâna bate, mâna tace / Mâna floare se desface./ Dacă vrei în sus să zbori/ Fă-ți degetele pocnitori/ Și pocnește de trei ori”; Plouă, plouă....; Cântăm la pian; Închidem și deschidem pumnii; Cercuri mici, cercuri mari...; Morișca.

Se subliniază regulile de igienă și protecție care trebuie respectate.

Explicația și demonstrația

Educatorea explică și demonstrează modul de lucru:

Educatorea prezintă copiilor două ouă, unul mai mic și unul mai mare și câteva fursecuri. Se explică în paralel cu demonstrarea, modul de lucru. Echipa care va forma ouăle de Paște va proceda astfel: va lua puțin aluat, și prin mișcarea translatorie între palmele așezate față în față va forma ouă mai mari sau mai mici pe care le va orna cu nucă de cocos și le va pune în bol. Echipa care va forma fursecurile va proceda astfel: se ia o parte din aluat, și prin mișcări circulare între palmele așezate față în față se dă formă rotundă aluatului, apoi se întinde pe masă cu ajutorul sucitorului, pe urmă cu ajutorul formelor de plastic se formează fursecuri care vor fi ornate cu bombonele de ciocolată. Fursecurile decorate se aranjează în tavă și vor fi duse la bucătărie pentru a se coace. Dacă este cazul se reia explicarea și demonstrarea modului de lucru.

Preșcolarii încep să lucreze ajutați și îndrumați de educatoare și de Iepurașul Țup-Țup care este foarte fericit că Puișorii sunt așa de harnici. Educatorea urează „Spor la lucru”, și acordă sprijin celor care au nevoie. Se lucrează pe fond muzical.

Educatorea face aprecieri asupra modului de desfășurare a activității, apreciază contribuția copiilor în realizarea bunătăților pentru masa de Paște, și recompensează ambele echipe.

Unii În Cuget Și-N Simțiri

SORINA JULA

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Rosia

„Unii în cuget și-n simțiri”

„România este patria mea, restul sunt doar țări.

- Octavian Paler

Românii de pretutindeni sărbătoresc pe 1 Decembrie Ziua Națională a României.

Ziua națională este o zi deosebită pentru toți românii, mai ales pentru că ea are o semnificație istorică deosebită. Unirea înfăptuită în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru. Insuflarea dragostei pentru strămoșii noștri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice și culturale, precum și pentru personalitățile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale și până azi, sunt doar câteva din subiectele pe care le abordăm cu ocazia acestui eveniment.

În cadrul proiectului „Unii în cuget și-n simțiri” desfășurat la Școala Primară Nr.2 ROȘIA, la clasele ;CP, I ,a III-a și a IV-a am avut ca temă „ 1 Decembrie-Ziua Unirii.”

Ziua de 1 Decembrie a fost sărbătorită în școala noastră prin activități ce au urmărit trezirea conștiinței naționale. Am considerat că e impetuos necesar ca elevii să cunoască ceea ce au realizat înaintașii noștri, de pe meleagurile în care locuim, pentru a putea aprecia mai mult istoria locală și națională.

Încă de la vârsta cea mai fragedă, copiii trebuie să afle despre istoria și strămoșii noștri tot la fel cum este obligatoriu ca să-și cunoască familia: părinții, frații, bunicii, rudele mai apropiate sau mai îndepărtate.

Patriotismul se învață în primul rând acasă, în familie, ca toate valorile reale, ca tot ceea ce ne ghidează în viață. A fi român nu înveți nici la școală, nici la televizor, nici din cărți înveți mai întâi de la părinți.

Am vorbit tuturor generațiilor de copii despre semnificația zilei de 1 Decembrie și am organizat an de an diverse activități și festivități.

Imbrăcați frumos, în costume tradiționale, fiecare elev a avut o serie de responsabilități pe care și le-au asumat cu toată seriozitatea.

Activitățile propuse au vizat cunoștințe din mai multe arii curriculare. Disciplinele la care am apelat au fost: istoria, matematica, educația civică, limba română, muzica, arte vizuale și abilități practice.

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au fost:

- Intonarea Imnului României și alte cântece dedicate zilei de 1 Decembrie
- Confectionarea de steagulețe și diverse obiecte cu culorile steagului țării;
- Recitarea unor poezii dedicate zilei de 1 Decembrie;
- Realizarea unui steag din hârtie colorată sau creponată ;

Pe tot parcursul proiectului, elevii au realizat materiale ce s-au constituit parte dintr-o mini-expoziție.

Ziua Națională este un bun prilej de a aborda astfel de subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm copiilor sentimente de dragoste și respect pentru: limba română, țara noastră, poporul român, strămoșii noștri, pentru obiceiurile și tradițiile strămoșești, pentru istoria și eroii noștri, mândria că sunt descendenții unor oameni curajoși și iubitori de neam și țară.

De asemenea, Ziua Națională a României este un prilej de bucurie pentru întreg poporul român. Sunt clipe solemne care ne trimit în timp spre vremuri mărețe, pline de eroism, patriotism și dăruire. Sunt clipe în care comemorăm evenimente de importanță esențială pentru neamul românesc. Sunt clipe în care gândul ne poartă spre locuri și persoane fără de care noi n-am mai fi ceea ce suntem: un popor liber și unit.

„LA MULȚI ANI , ROMÂNIA !”

„LA MULȚI ANI TUTUROR ROMÂNILOR !!”

Primăvara - Anotimpul Bucuriei

VOICHITA BUDA

Scoala Gimnaziala Dimitrie Cantemir Baia Mare

Primăvara – anotimpul bucuriei

Lecturile după imagini constituie un mijloc eficient de a-i determina pe copii să se exprime prin intermediul imaginilor dintr-un tablou sau dintr-un șir de tablouri, cu o anumită temă. Ele vizează analiza, descrierea și, mai ales, interpretarea datelor, a acțiunilor înfățișate în ilustrații.

Au un aport însemnat la lărgirea și adâncirea cunoștințelor însușite anterior de către copii, având rolul de a fixa și sistematiza cunoștințele însușite la alte activități, prin activizarea vocabularului.

Copiii se familiarizează cu diferite aspecte ale mediului mai îndepărtat, pe care nu l-au cunoscut pe cale directă, nemijlocită, ci numai prin intermediul imaginilor sau povestirilor. Lecturile după imagini sunt un mijloc de dezvoltare multilaterală a copiilor, dar, în primul rând, ele constituie un mijloc important de dezvoltare a capacității de observare și îndeosebi a gândirii și a vorbirii clare, nuanțate și expresive.

Exemple practice – Explozia stelară

Ce schimbări se produc în natură primăvara?

Când a sosit primăvara?

Cine înveselește pădurile și luncile?

Unde se văd semnele primăverii?

De ce este numită primăvara „anotimpul renașterii”?

Metoda predării – învățării reciproce

1. Selectați expresii care să descrie anotimpul primăvara:

- dăruia raze calde, covorul verde, copacii înveșmântați cu haine verzi, primăvara veselă, frunza cea crudă, cer senin ca oglinda, copaci în floare, soarele cald și vesel”, “dulce vânt de primăvară” câtă frumusețe, câtă viață și veselie peste tot locul”,

“fiica cea mai tânără și mai frumoasă”

1. Formulați întrebări pentru planul compunerii:

Plan

Introducere

În ce anotimp suntem ?

Cuprins

Cum se zărește soarele?

Cum este cerul?

Cum este vremea?

Cum sunt pomii, florile, grădina?

Ce poți spune despre cântecul păsărilor?

Ce fac animalele pădurii?

Ce fac oamenii?

Încheiere

De ce îți place anotimpul primăvara?

1. Compunere - Primăvara

La sfârșitul lunii martie, a venit primăvara veselă, cu ghiociei firavi și brândușele violete.

Din cerul senin ca oglinda, soarele dăruia raze calde pământului umed. În livezile întinse, copacii înveșmântați în haine verzi se bucură de primăvara veselă. În crângul din apropiere, au plesnit mugurii copacilor și s-a ivit frunza cea crudă și lucioasă. Păsările călătoare, întoarse din țările calde, își cântă veselie în triluri melodioase.

Albinele vesele și buburuzele drăguțe mișună printre florile înmiresmate.

Primăvara, anotimpul renașterii naturii, ne aduce bucurie și culoare!

În clasele de elevi, avem nevoie de metode care să ne ajute să gândim liber, care să ne scoată la iveală creativitatea, ingeniozitatea și curajul de a ne pune în aplicare ideile și de a le permite să se dezvolte, dorința de a schimba ceva. Tocmai de aceea, trebuie să aplicăm de timpuriu aceste metode care dezvoltă capacități cognitive superioare, să deprindem copilul de mic să devină constructiv în elaborarea de soluții, să fie mereu în căutarea de idei și perspective noi, să amâne atitudinea critică, adică să fie deschis noului, să se implice activ în procesul instructiv-educativ și în dezvoltarea lui viitoare.

BIBLIOGRAFIE:

- Bout, Odarca, *Ghid de practică pedagogică pentru elevi și studenți. Limba și Literatura română. Învățământ primar și preșcolar*, Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2006;
- Norel, Mariana, *Didactica limbii și literaturii române pentru învățământul primar*, Editura ART, București, 2010.

Primăvara – anotimpul bucuriei

Lecturile după imagini constituie un mijloc eficient de a-i determina pe copii să se exprime prin intermediul imaginilor dintr-un tablou sau dintr-un șir de tablouri, cu o anumită temă. Ele vizează analiza, descrierea și, mai ales, interpretarea datelor, a acțiunilor înfățișate în ilustrații.

Au un aport însemnat la lărgirea și adâncirea cunoștințelor însușite anterior de către copii, având rolul de a fixa și sistematiza cunoștințele însușite la alte activități, prin activizarea vocabularului.

Copiii se familiarizează cu diferite aspecte ale mediului mai îndepărtat, pe care nu l-au cunoscut pe cale directă, nemijlocită, ci numai prin intermediul imaginilor sau povestirilor. Lecturile după imagini sunt un mijloc de dezvoltare multilaterală a copiilor, dar, în primul rând, ele constituie un mijloc important de dezvoltare a capacității de observare și îndeosebi a gândirii și a vorbirii clare, nuanțate și expresive.

Exemple practice – explozia stelară

Ce schimbări se produc în natură primăvara?

Când a sosit primăvara?

Cine înveselește pădurile și luncile?

Unde se văd semnele primăverii?

De ce este numită primăvara „anotimpul renașterii”?

Metoda predării – învățării reciproce

1. Selectați expresii care să descrie anotimpul primăvara:

- dăruia raze calde, covorul verde, copacii înveșmântați cu haine verzi, primăvara veselă, frunza cea crudă, cer senin ca oglinda, copaci în floare, soarele cald și vesel”, “dulce vânt de primăvară” câtă frumusețe, câtă viață și veselie peste tot locul”,

“fiica cea mai tânără și mai frumoasă”

1. Formulați întrebări pentru planul compunerii:

Plan

Introducere

În ce anotimp suntem ?

Cuprins

Cum se zărește soarele?

Cum este cerul?

Cum este vremea?

Cum sunt pomii, florile, grădina?

Ce poți spune despre cântecul păsărilor?

Ce fac animalele pădurii?

Ce fac oamenii?

Încheiere

De ce îți place anotimpul primăvara?

1. Compunere - Primăvara

La sfârșitul lunii martie, a venit primăvara veselă, cu ghiociei firavi și brândușele violete.

Din cerul senin ca oglinda, soarele dăruia raze calde pământului umed. În livezile întinse, copacii înveșmântați în haine verzi se bucură de primăvara veselă. În crângul din apropiere, au plesnit mugurii copacilor și s-a ivit frunza cea crudă și lucioasă. Păsările călătoare, întoarse din țările calde, își cântă veselia în triluri melodioase.

Albinele vesele și buburuzele drăguțe mișună printre florile înmiresmate.

Primăvara, anotimpul renașterii naturii, ne aduce bucurie și culoare!

În clasele de elevi, avem nevoie de metode care să ne ajute să gândim liber, care să ne scoată la iveală creativitatea, ingeniozitatea și curajul de a ne pune în aplicare ideile și de a le permite să se dezvolte, dorința de a schimba ceva. Tocmai de aceea, trebuie să aplicăm de timpuriu aceste metode care dezvoltă capacități cognitive superioare, să deprindem copilul de mic să devină constructiv în elaborarea de soluții, să fie mereu în căutarea de idei și perspective noi, *să amâne atitudinea critică, adică să fie deschis noului*, să se implice activ în procesul instructiv-educativ și în dezvoltarea lui viitoare.

BIBLIOGRAFIE:

- Bout, Odarca, *Ghid de practică pedagogică pentru elevi și studenți. Limba și Literatura română. Învățământ primar și preșcolar*, Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2006;
- Norel, Mariana, *Didactica limbii și literaturii române pentru învățământul primar*, Editura ART, București, 2010.

EDUCAȚIE MUZICALĂ LA GRĂDINIȚĂ

CLAUDIA AURELIA EROFEI

Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 3 Tulcea

Educația muzicală ocupă o mare parte din activitățile din grădiniță și din afara ei, copiii antrenându-se cu plăcere în orice activitate însoțită de melodie. Muzica este considerată cea mai profundă formă de manifestare a artei, datorită bogăției de sunete prin intermediul cărora sunt exprimate idei și sentimente pe care le generează.

Educația muzicală se realizează de timpuriu pentru a se obține rezultate considerabile în educarea copiilor „să asculte muzică”, nu doar „să audă muzică”. Drept urmare, curriculumul pentru educație timpurie include activități de educație muzicală încă de la naștere sub formă de audiții sau alte forme mai puțin organizate, iar odată cu creșterea copilului, acestea să se desfășoare organizat și sistematic, cu selectarea de mijloace, metode și procedee corespunzătoare. Pornind de la receptivitatea copiilor față de lumea sunetelor se va urmări dezvoltarea vocii, se vor cultiva auzul muzical, simțul ritmic, al armoniei, precum și formarea unor priceperi și deprinderi elementare de a cânta. Prin îmbinarea armonioasă a mijloacelor de realizare a educației muzicale (cântecul, jocul muzical, audiția muzicală) și folosirea mijloacelor audio-vizuale se consolidează cunoștințele și deprinderile muzicale, se dezvoltă dispoziții speciale care se vor transforma ulterior în aptitudini sau chiar talent

Prin educație muzicală nu este posibil și nici nu trebuie ca toți copiii să fie pregătiți pentru a deveni artiști, ci se urmărește numai dezvoltarea sensibilității și receptivității față de arta sunetelor, formarea gustului și punerea bazelor educării capacității de a emite judecăți de valoare. Muzica are deosebite valențe formative, învățarea și practicarea ei constituind o adevărată “terapie” pentru intelectul copilului preșcolar. Ea educă și dezvoltă o serie de procese psihice gândirea, memoria, atenția, afectivitatea, voința, contribuind și la socializarea copiilor, dar și la dezvoltarea lor fizică. Perceperea clară și dirijată a unor materiale intuitive (tablouri, imagini), familiarizarea cu conținutul cântecelor și apoi reproducerea acestora dezvoltă spiritul de observație, le îmbogățește cunoștințele și vocabularul cu noi cuvinte. Cântecul, jocurile cu cântec sau jocurile muzicale interpretate de copii contribuie la dezvoltarea aparatului respirator, a aparatului vocal și asigură o mai bună oxigenare a sângelui. Mișcările executate ritmic devin mai puțin oboseitoare și în același timp dau corpului suplețe și frumusețe.

Pentru a-i sensibiliza pe copii cu lumea sunetelor am folosit experimentul „Sunetele din borcan”. Copiii și-au adus de acasă câte un borcan de sticlă și folosind diferite obiecte (linguri, bețișoare, piese de plastic) au avut posibilitatea să descopere intensități diferite ale sunetelor. La final au încercat să vorbească sau să cânte ținând borcanul aproape de gură. Sunetele emise erau diferite, iar copiii au spus că „se aud ca un ecou” sau „ce voce groasă avem”.

Prezența în sala de grupă a instrumentelor muzicale pentru ritm îi ajută pe copii să-și „compună” propria muzică sau pot învăța să acompanieze ritmul unui cântec sau dans.

Din materiale reciclabile (pet-uri, bile, de lemn, paie, resturi de hârtie colorată) am confecționat instrumente muzicale pe care copiii le-au folosit în cadrul unor jocuri muzicale, accentuând atmosfera de bunădispoziție din sala de grupă.

Prin îmbinarea armonioasă a mijloacelor de realizare a educației muzicale (cântecul, jocul muzical, audiția muzicală) și folosirea mijloacelor audio-vizuale contribuim la consolidarea cunoștințelor și a deprinderilor muzicale, la dezvoltarea dispozițiilor speciale care se vor transforma ulterior în aptitudini sau chiar talent. „Cu cât copilul va fi mai atras spre muzică, cu atât mai mult el va deveni beneficiarul emoțiilor artistice. Muzica va fi pentru el un izvor curat de munte care, pe unde trece, face să rodească pământul și cu timpul modelează chiar și piatra.” (Lupu Jean – Educarea auzului muzical dificil)

Educația muzicală ne oferă o paletă largă de organizare a activităților obligatorii prin intermediul cărora formăm copiilor deprinderea de interpretare, de intonare a sunetelor și a cântecelor, de pronunțare corectă a textelor, mânăuire a instrumentelor muzicale, dezvoltăm ritmul și nu în ultimul rând educăm memoria muzicală reproductivă.

Muzica este una dintre cele mai bogate resurse pentru procesul educațional al copiilor, este o componentă firească a jocului lor, înlesnind contactul pozitiv și fructuos cu adulții. Muzica nu cere un echipament prea scump sau prea pretențios ca tehnologie, cel mai valoros instrument fiind vocea omenescă. Între muzică și emoții, între muzică și limbaj există interconexiuni intense. Muzica trebuie să fie parte integrantă a fiecărei zile preșcolare.

Bibliografie:

Lespezeanu, Monica, (2007), *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*, București, Ed. Omfal Esențial

*** *Crearea claselor orientate după necesitățile copilului*

<https://edict.ro/educatia-muzicala-in-gradinita/>

PARTENERIATUL ȘCOALĂ- FAMILIE-COMUNITATE, EFICIENȚĂ ȘI CALITATE ÎN EDUCAȚIE

DANIELA BARBULESCU

ȘCOALA GIMNAZIALA NR 117

Problematika educației dobândește noi conotații și ridică noi provocări în societatea contemporană, schimbările recente sunt adânc reflectate în școli, mulți factori sociali dobândind un impact tot mai puternic asupra parcursului educativ, al devenirii însăși a celor ce învață. Educația depășește limitele exigențelor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității.

Eficiența educației depinde în primul rând de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine, dar și de măsura în care școala reușește să pună bazele formării personalității copiilor sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare în societate. Devine tot mai stringenta pentru noi, educatorii de azi, necesitatea de a ne stradii tot mai mult să-i privim pe școlarii pe care îi îndrumăm, în fireasca devenire a lor, „Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi”, cum frumos îndemna la începutul secolului Maria Montessori, să fim conștienți că „Această lume nu va mai exista atunci când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părți care acționează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune în condiții de comunicare, coordonare și cooperare și presupune împărțirea responsabilităților în derularea unei acțiuni cu precizarea obligatorie a atribuțiilor și contribuțiilor acestora. Parteneriatul educațional trebuie privit mai mult decât un simplu acord, ci mai ales ca un factor pozitiv care vine în sprijinul dezvoltării instituției, presupune participarea activă a tuturor celor implicați și constituie în același timp un punct forte în vederea stabilirii unei interacțiuni constructive între partenerii implicați, motivația fiind integrarea instituțiilor de învățământ în mediul comunitar și participarea activă la formarea viitorilor adulți.

Date fiind complexitatea și gradul impactului educațional asupra întregului sistem social, vor atrage după sine creșterea necesității colaborării în parteneriat cu o categorie foarte largă: întreg personalul angajat în sistemul de învățământ, toți copiii cuprinși în sistemul de învățământ, părinții copiilor, organizații nonguvernamentale, reprezentanții cultelor religioase, autorități locale, instituții de învățământ din alte țări. Educația copilului este o acțiune care presupune schimb de experiențe, de valori între adulții care îl susțin în dezvoltarea sa și cu care intra în contact, motiv pentru care trebuie acordată în regim prioritar importanța cuvenită partenerilor educaționali.

Atunci când există un adevărat parteneriat între școală, familie, comunitate, profesorii își însușesc noi căi de a îndrepta copiii către standarde școlare provocatoare. Obiectivul general al oricărei acțiuni de parteneriat trebuie să fie dezvoltarea unei serii de categorii de conduite necesare în viață: curiozitate investigatoare, originalitate și independență în gândire și acțiune, imaginație, fantezie, perseverență și de aceea, toate instituțiile partenere trebuie să-și unească forțele pentru a promova și asigura egalitatea de șanse în educație, revigorarea spiritului civic și a mentalităților comunitare, promovarea dialogului, transparenței și a comunicării deschise, încurajarea inițiativei și a participării la proiecte educaționale, dezvoltarea colaborării și cooperării, încurajarea autodiscipliniei și a responsabilității, dezvoltarea personalității copilului și implicit integrarea lui în societate.

Școala aflată în dialog autentic și permanent în primul rând cu părinții copiilor, cu societatea, este chemată azi să realizeze punți de legătură între nevoile educaționale, resursele intelectuale ale copiilor și perspectivele de dezvoltare ale societății. De aceea parteneriatul nu este un proces spontan, ci este o activitate organizată, susținută, conștientă, direcționată spre problemele educative ale copiilor. Partenerii recunosc interesele lor comune și responsabilitățile față de copii și lucrează împreună pentru a crea programe mai bune și oportunități pentru o integrare optimă în societate.

Prin demersurile comune ale școlii, familiei și comunității, copiii devin capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc, să se cunoască pe sine și să se transforme, să se exprime, trăiesc experiențe reale, sunt puși în situații model pentru viața lor viitoare ca adulți, învață să reacționeze adecvat la situații date, să colaboreze, să comunice, să aibă inițiativă, să devină creativi, să nu rămână doar la stadiul de subiecți ai propriei formări. Ilustrând realitățile vieții lor cotidiene, activitățile specifice școlii, familiei și comunității din care fac parte, variatele forme de exprimare ale copiilor, dobândesc deopotrivă multiple valențe formative, pe lângă cele informative ce se aveau în vedere și până acum.

Factorul primordial în educarea unui copil este familia și de aceea colaborarea între școală și mediul familial trebuie să se bazeze pe o bună cunoaștere reciprocă. Parteneriatul școală- familie organizat corect duce la o educație solidă, la formarea unor deprinderi și bune practici de relaționare și

comunicare, dezvoltarea unor atitudini pozitive și active față de comunitate, condiții esențiale pentru o integrare optimă în societate.

Parteneriatul școală- familie autentic nu poate să fie decât unul democratic, părinții fiind deseori implicați în pregătirea și organizarea activităților proiectate pentru a crea un climat educativ stimulat și armonios. Părinții, dar și reprezentanții ai comunității locale pot fi implicați în acțiuni extracurriculare cu copiii, putând participa efectiv la activitățile organizate la nivel de clasă sau instituție școlară.

Există cel puțin trei căi prin care interacțiunea dintre școală și comunitate poate fi eficientizată. Prima, prin mijloace de comunicare de la școală către comunitate și dincolo de ea; a doua, prin crearea unui mediu în care copiii să demonstreze ce pot face ei pentru comunitate și să obțină respectul adulților; și ultima, dar nu cea mai puțin importantă: oferirea posibilității pentru membrii comunității de a se implica în activitățile elevilor.

Experiența pe care am dobândit-o prin activarea într-o școală gimnazială, mă ajută să trec în revistă succint câteva din modalitățile concrete la care am participat sau chiar le-am inițiat la nivelul instituției în care îmi desfășor activitatea. Rezultatele pozitive ale parteneriatului cu părinții nu rezidă doar în dotarea clasei cu materiale didactice sau prin voluntariat ori de câte ori am cerut ajutorul în organizarea anumitor activități, ci prin participarea efectivă a părinților elevilor la activitățile din clasă, prin schimb de informații, aprecieri și sugestii, activități de voluntariat sau acțiuni de ecologizare, prin colaborarea strânsă din Săptămâna Școala Altfel „Să știi mai multe să fii mai bun!”, prin organizarea unor serbări cu ocazia Crăciunului sau a Sărbătorilor Pascale, inițierea unor proiecte mult îndragite de copii: „Carnavalul Toamnei”, „Sărbătoarea Primăverii”, „Din lada de zestre a străbunilor”, prilejuri prin care am colaborat cu familiile la crearea costumelor, la realizarea filmărilor, precum și la asigurarea premiilor pentru copiii participanți.

Am colaborat prin diverse parteneriate atât cu alte școli și grădinițe din oraș sau din țară, asezăminte sociale pentru copiii defavorizați, dar și cu instituții importante, biserică, biblioteci municipale, Poliția Rutieră, Inspectoratul pentru Situații de Urgență, teatre pentru copii și tineret, contribuind la promovarea imaginii școlii la nivelul comunității prin organizarea unor expoziții cu lucrările copiilor în spații publice. Am derulat activități ca „Mari personalități românești”, „Chipuri de legendă”, „Mari inventatori români” ce au avut drept scop cunoașterea istoriei neamului, a personalităților românești marcante din diferite domenii. Cu ocazia Centenarului Marii Uniri am participat cu elevii și celelalte cadre didactice din școală la plantarea unui stejar în curtea școlii, sub egida „Un stejar, pentru Centenar!” împreună cu reprezentanții ai comunității locale.

Toate aceste demersuri precizate mai sus pot fi considerate experiențe benefice pentru toți factorii implicați: copiii în primul rând, părinții, școala și nu în ultimul rând comunitatea.

BIBLIOGRAFIE:

Băran Pescaru, Adina- „Parteneriat în educație- familie- școală- comunitate”, Ed. Aramis, 2004

Băran Pescaru, Adina- „Familia azi. O perspectivă sociopedagogică”, Ed. Aramis, 2004

Creativitatea In Prescolaritate

ANA VIOLETA PASCUTI

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.41 Oradea

Prin cercetările lor psihologii și pedagogii au relevat că evoluția școlară a copilului este dependentă de educația realizată la vârsta preșcolară. Grădinița, fiind prima treaptă a sistemului de învățământ este cea care asigură dezvoltarea copiilor sub aspect psihic, intelectual, fizic cât și socio-afectiv. Tot în grădiniță copilul este pregătit pentru integrarea cu succes în învățământul primar.

Preșcolăritatea, denumită și „vârsta de aur” a copilăriei este considerată și vârsta care cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața fiecărei persoane. Copilul, fiind în viața sa o „lume proprie” și activă, aflat într-o permanentă schimbare trebuie tratat cu multă dragoste și delicatețe de către educatoarele.

În timpul preșcolărității copilul are o atitudine deschisă, manifestă o receptivitate deosebită față de tot ce îl înconjoară. Copilul preșcolar este caracterizat de curiozitatea veșnic trează care este însoțită de o sensibilitate și de o dorință aprinsă de a experimenta, de a controla și verifica tot ce aude de la cei din jurul său ori ceea ce descoperă în activitatea independentă. Aceasta este cauza pentru care suntem asaltați în permanență de o serie de întrebări din partea copiilor preșcolari. Unele dintre aceste întrebări sunt formulate ca pentru el însuși, iar altele sunt adresate adultului în ideea că acesta îl poate ajuta să înțeleagă ceea ce el nu poate înțelege singur. Multitudinea de întrebări formulate de copii evidențiază faptul că la această vârstă are loc o dezvoltare intensă la nivelul cunoașterii, al voinței și al întregii personalități.

Numai prin asigurarea unui climat instructiv-educativ optim pot fi dezvoltate și impregnate afectiv curiozitatea, receptivitatea și bogăția imaginației, tendința spontană către nou, pasiunea pentru fabulație, dorința lui de a realiza ceva constructiv - creator.

Copilul este un „unicat cu particularități originale” care trebuie să beneficieze de atenție pentru a i se putea asigura tot ceea ce are nevoie pentru a se dezvolta frumos și armonios sub scutul răbdării și al grijii iubitoare. Pentru acest lucru, educatoarele sunt datoare să găsească și să folosească metodele și procedeele cele mai adecvate prin care să-1 pună pe copil să acționeze, să lucreze în libertate, dar să fie îndrumat și îndemnat.

În perioada preșcolară se înregistrează înalte ritmuri în dezvoltarea individualității umane și unele din cele mai semnificative achiziții cu ecouri evidente pentru etapele anterioare ale dezvoltării sale. De aceea nu se poate face abstracție de una din dimensiunile esențiale pentru întreaga dezvoltare și afirmare a personalității umane care este creativitatea.

Se spune despre un copil că este creativ dacă atunci când se află în fața unei sarcini este capabil să-și restructureze datele de care dispune și să găsească o cale de rezolvare proprie.

La vârsta preșcolărității educarea creativității presupune lărgirea percepției realității, formarea unor capacități intelectuale cu care să prelucreze fondul de informații existent.

Prin dezvoltarea creativității copilului preșcolar nu trebuie să se urmărească transformarea copilului într-un mic geniu sau inventator, lucru care ar fi greșit, ci trebuie să-i dezvoltăm capacitățile de orientare în condiții noi, de valorificare a cunoștințelor și deprinderilor însușite în condiții cât mai variate și de a găsi prin rezolvări personale răspuns la viața din familie și din grădiniță. Copilul sau este creativ prin natura sa ori un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent de a cunoaște tot ce se petrece în jurul său.

Receptivitatea și creativitatea copilului preșcolar, bogăția imaginației, tendința sa spontană către nou, dorința lui de a realiza ceva creativ pot fi împlinite afectiv și puse în valoare prin solicitări și exerciții care pot oferi multe elemente pozitive în stimularea potențialului creativ propriu preșcolărității. De un mare ajutor în acest sens, atât pentru educatoare cât și pentru părinți este cartea *Cum să cultivi creativitatea copiilor. Exerciții pentru stimularea inventivității și exprimării de sine scrisă* de Julia Cameron și Emma Lively

Se poate afirma că perioada preșcolară este cea mai propice pentru cultivarea inteligenței, a spiritului observativ, a sensibilității senzorial-motrice, a independenței gândirii și acțiunii, a spiritului creativ, a memoriei vizuale și a imaginației creatoare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., (2002), *Metode interactive de grup - ghid metodic*, Editura Arves
2. CAMERON Julia, LIVELY Emma, *Cum să cultivi creativitatea copiilor. Exerciții pentru stimularea inventivității și exprimării de sine scrisă*, Editura Polirom, 2013
3. **PĂUN** Emil (coord.), *Educația preșcolară în România*, Editura Polirom, Iași, 2002.
4. RAFĂILĂ, E., *Educarea creativității la vârsta preșcolară*, Editura Aramis, București, 2002
5. ROCO, M, *Creativitatea și inteligența emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2004

Impactul Utilizării Metodelor Creative Asupra Dezvoltării Gândirii Preșcolarilor

Frija Mariana

Scoala gimnaziala Vanatori, structura Crivesti

Contribuția metodelor creative asupra dezvoltării intelectuale la vârsta preșcolară este determinată, pe de-o parte de dobândirea informațiilor, iar pe de altă parte de diversificarea acțiunilor mentale. În felul acesta, copilul descoperă căi de reorganizare a cunoștințelor, de stabilire a legăturilor interne între fapte, acțiuni, idei, de îmbogățire și valorificare a cunoștințelor prin noi scheme de acțiune. Integrarea metodelor creative în activitățile instructiv-educative din grădiniță asigură reactualizare a reprezentărilor și noțiunilor, a anumitor deprinderi intelectuale, în condiții noi și variate. Aceste tipuri de metode creează motivația învățării și pregătesc preșcolarii pentru însușirea noilor cunoștințe. Astfel, metodele creative devin posibilități atractive de extindere, de consolidare și sistematizare a cunoștințelor însușite. Prin joc, dezvoltarea intelectuală este puternic influențată în sensul dobândirii de informații, dar și al diversificării acțiunilor mintale.

Deși la început gândește sincretic, pornind de la cunoașterea propriei lumi, copilul (prin antrenamentul jocului) începe treptat să opereze cu simboluri. Utilizând fiecare nou concept, se aventurează în necunoscut, intrând astfel, într-o lume din ce în ce mai complexă. Experiența nemijlocită prin intermediul analizatorilor implică procese de clasificare, generalizare, îmbogățirea conceptelor, rezolvarea unor probleme, ceea ce constituie baza în înțelegerea și pricepere ulterioară a copilului. El își activează din plin aptitudinile imaginative, devine capabil să creeze sisteme de imagini generalizate, despre obiecte și fenomene, să opereze mintal cu reprezentări după modelul acțiunilor din timpul jocului.

Prin folosirea metodelor creative în educația timpurie, are loc o însușire mai rapidă și mult mai trainică, mai plăcută dar și mai accesibilă a unor cunoștințe aride. Utilizarea metodelor creative are o mare influență în plan cognitiv (pentru consolidarea unor cunoștințe), pe plan formativ (dezvoltarea unor laturi ale personalității) precum și formarea unor deprinderi. Atunci când participă la realizarea metodelor creative, copiii se află în situația de a efectua operații mentale complexe, cum ar fi și exersarea capacității de analiză și sinteză. Ei se comportă și scot în evidență asemănările și deosebirile dintre obiecte, analizează, sintetizează și realizează generalizări și clasificări simple, ținând seama de elemente specifice și constante ale obiectelor. Prin intermediul acestor jocuri, copiii învață să reacționeze, să gândească logic. De asemenea, preșcolarii își perfecționează și își dezvoltă memoria, atenția și spiritul de observație.

Îndeplinirea sarcinilor de lucru specifice metodelor creative îl ajută pe preșcolar să realizeze observații, să stabilească elementele comune și deosebirile dintre mai multe obiecte. În acest mod, operațiile gândirii, analiza și sinteza, generalizarea și abstractizarea sunt activate, astfel încât este favorizată trecerea de la senzații, percepții, reprezentări, la noțiuni, judecăți și raționamente.

Utilizarea metodelor creative accentuează rolul formativ prin exersarea operațiilor gândirii (analiza, sinteza, comparația, clasificarea); dezvoltarea spiritului de observație și imaginativ-creator; dezvoltarea spiritului de independență și de echipă; formarea unor deprinderi de lucru corect și rapid; însușirea conștientă, într-o formă accesibilă, plăcută și rapidă a cunoștințelor.

Introducerea cu pricepere a metodelor creative în diferite etape ale activităților instructiv-educative din grădiniță, determină o eficiență formativă în planul cunoașterii, atitudini afective și a conduitei preșcolarului, de natură să activeze copilul din punct de vedere cognitiv, acțional și afectiv, sporind gradul de înțelegere și participare activă a copilului la actul de învățare. Cu ajutorul metodelor creative, preșcolarul reușește să identifice modul corect sau incorect de acțiune între diverse situații. De asemenea, metodele creative determină formarea autocontrolului eficient al conduitelor și achizițiilor. Metodele creative contribuie la dezvoltarea operațiilor gândirii. Formarea capacității de analiză este unul din obiectivele importante ale educatoarei. Analiza este operația de disociere, descompunere, „dezmembrare mentală a unui întreg (obiect sau fenomen) în părți și elemente componente cu ajutorul semnelor verbale pentru a descoperi semnificația lor”. (Crețu, 2005, p.52). Analiza de tip intelectual-reflexiv este subordonată unui scop cognitiv și se raportează la un anumit etalon sau model. Analiza urmărește rezolvarea unor sarcini, aflarea răspunsului la întrebări cum ar fi “ce?”, “cum?”. Prin intermediul analizei, se pătrunde în interiorul obiectelor, dezvoltându-se structura lor specifică și conexiunea dintre părțile componente. Descompunerea obiectului sau a fenomenului se realizează pentru descrierea structurii sale interne, prin identificarea caracteristicilor constitutive și a conexiunilor dintre ele. Analiza este o verigă esențială a gândirii. Cu ajutorul ei se descoperă logicul și esențialul și se găsesc soluții la

diverse tipuri de probleme.

Aceste metode au eficiență formativă ridicată în situația consolidării și verificării cunoștințelor. În etapa predării, însuși procesul de înțelegere, de învățare constituie o sarcină destul de complexă pentru copii ca să nu mai fie precedată de predarea unor noi cunoștințe. În consecință, este recomandabil a se realiza o activitate comună de predare a cunoștințelor, prin care facilitează predarea într-o formă atractivă. Repetarea, consolidarea sau verificarea cunoștințelor copiilor prin intermediul metodelor creative se realizează diferit în funcție de scopul imediat al activității, de forma pe care o îmbracă acțiunea jocului și de materialul folosit de cadrul didactic. Prin intermediul metodelor creative, activitățile instructiv-educative din grădiniță devin o modalitate adecvată de formare intelectuală, deoarece se realizează trecerea în etape de la acțiunea practică la acțiunea mintală. De asemenea, metodele creative favorizează și dezvoltarea aptitudinilor imaginative. În acest mod, se realizează trecerea de la reproducerea imitativă la combinarea reprezentărilor în imagini. Metodele creative dezvoltă la preșcolari abilitatea de a gândi independent, de a aplica noțiunile achiziționate în diverse situații, cât și capacitatea de autoevaluare a propriului demers cognitiv, în vederea conștientizării propriilor acțiuni și operații realizate. O altă contribuție a metodelor creative e constă în formarea sentimentelor intelectuale, ca urmare a stimulării curiozității de a cunoaște și a plăcerii de a rezolva diferite probleme activate.

Metodele creative pot fi utilizate cu succes pentru captarea atenției preșcolarilor, cât și pe tot parcursul activității pentru înlăturarea plictisului, dezinteresului. Activitățile cu ajutorul metodelor creative generează învățarea reflexivă și stimulează interesul față de sarcinile de lucru. În acest mod, se îmbină activitatea de joc cu cea de învățare, înlăturându-se astfel oboseala, plictiseala, dezinteresul, captându-i mereu atenția. Atunci când metodele creative sunt integrate în procesul de învățământ, acestea îndeplinesc funcții psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a copilului la activitățile instructiv-educative, sporind interesul de cunoaștere față de conținutul curricular. În condițiile în care sunt aplicate cu măiestrie într-un climat educațional adecvat, metodele creative devin căi de formare și exersare a flexibilității gândirii. Prin urmare, metodele creative contribuie la dezvoltarea capacităților intelectuale, la educarea inițiativei creatoare, la educarea trecerii treptate de la concret la abstract, ajută la realizarea laturii formative a învățământului, antrenând intens operațiile gândirii preșcolarului. Metodele creative formează deprinderi de muncă intelectuală și de muncă independentă, pregătind preșcolarul pentru activitatea de învățare.

BIBLIOGRAFIE:

- Burnichi, M. (2012). Studiu de specialitate: Stimularea creativității elevilor – Revista educațională Orizont Didactic. Neamț.
- Dumitriu, C. (2004). Introducere în cercetarea psihopedagogică. București: Editura Didactică și Pedagogică

Blocajele Creativității

Adriana Elena Drumesi

Liceul George Tarnea Babeni

Multă vreme creativitatea a fost considerată apanajul exclusiv al unei minorități restrânse, ceea ce este adevărat dacă ne gândim la nivelul creativității inovatoare și cel al creativității emergente. Distingându-se mai multe trepte calitative în creație și observând cum și eforturile de gândire implică ceva nou, cel puțin pentru persoana aflată în impas, astăzi nu se mai face o separare netă între omul obișnuit și cel creator. Orice om normal poate realiza o îmbunătățire în munca sa, o mică inovație sau invenție. Dovadă în acest sens este faptul că în multe țări numărul inventatorilor cu brevet este de ordinul zecilor și chiar al sutelor de mii. Pentru a se ajunge la o astfel de performanță e nevoie de o preocupare specială, de condiții favorabile dezvoltării creativității, mai ales în școală. În adevăr, asistăm astăzi la deschiderea unor *cursuri de creativitate* și chiar *școli de inventică*. Ce se poate face pentru stimularea creativității?

Mai întâi, trebuie să fim conștienți și să combatem anumite piedici în calea manifestării imaginației. Asemenea obstacole exterioare sau inerente individului sunt așa numitele *blocaje ale creativității*.

În calea stimulării elanului creator, apar blocajele sociale, blocajele metodologice și blocajele emotive.

- **Blocajele sociale.** *Conformismul* este unul dintre ele: dorința oamenilor ca toți cetățenii să se poarte și să gândească, în mod obișnuit, la fel ca ei. Cei cu idei sau comportări neobișnuite sunt priviți cu suspiciune și chiar cu dezaprobare, ceea ce constituie o descurajare pentru asemenea persoane. Apoi, există în general o neîncredere în fantezie și o prețuire exagerată a rațiunii logice, a judecății critice. Nici matematica nu poate progresa fără fantezie. Această atitudine sceptică, observată atât la oamenii simpli, cât și la cei cultivați, ar putea avea originea în existența unor indivizi cu imaginație bogată, dar comozi, leneși, care nici obligațiile de serviciu nu și le fac cum trebuie, darămite să creeze opere de valoare.
- **Blocajele metodologice** sunt acelea ce rezultă din procedeele de gândire. Există o rezistență la schimbare, o *rigiditate a algoritmilor anteriori*. Se numește algoritm o succesiune determinată de operații permițând rezolvarea unor anumite categorii de probleme (așa sunt formulele matematice, așa este și regula de trei simplă). Suntem obișnuiți să aplicăm într-o problemă un algoritm și, deși nu pare potrivit, stăruim în a-l aplica, în loc să încercăm să aplicăm altceva.

Tot în această categorie de blocaje găsim și *critica prematură*, evidențiată de Al. Osborn, unul dintre promotorii cultivării creativității. *Atunci când ne gândim la soluționarea unei probleme complicate, spune el, sunt momente când ne vin în minte tot felul de idei. Dacă îndată ce apare o sugestie, ne apucăm să discutăm critica valoare ei, acest act blochează venirea altor idei în conștiință. Și cum de obicei prima sugestie nu e bună, ne aflăm în impas.* Osborn recomandă ca ideile survenite în momentul de *inspirație* să fie notate pentru a nu fi uitate. El a intitulat acest procedeu *brainstorming* -asaltul de idei.

- Mai există și **blocaje emotive**, întrucât, așa cum se știe, factorii afectivi au o influență importantă: teama de a nu greși, de a nu se face de râs, poate împiedica pe cineva să exprime și să dezvolte un punct de vedere neobișnuit. De asemenea, graba de a accepta prima idee este o altă eroare, fiindcă rareori soluția apare chiar de la început. Unii se *descurajează rapid*, dat fiind că munca de creație, de inovație este dificilă și solicită eforturi de lungă durată. Și tendința exagerată de a-i întrece pe alții implică evitarea ideilor prea deosebite și dăunează procesului de creație.

BIBLIOGRAFIE

1.

1. Blideanu, E., Șerban, I., *Orientări noi în metodologia studierii limbii române la ciclul primar*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981;
2. Munteanu, A., *Introducere în creatologie*, Editura Augusta, Timișoara, 1994;
3. Roșca, Alexandru, *Creativitatea*, Centrul de Informare și Documentare în Științele Sociale, București, 1975.

8 Martie

Daniela Racuci

Scoala Gimnaziala Sona

Luna martie este prima lună de primăvară, luna în care razele soarelui încep să ne încălzească sufletele.

Ziua de 8 Martie este cunoscută în întreaga lume ca *sărbătoarea internațională a femeii*.

În această zi specială, în care sărbătorim femeile din întreaga lume, elevii claselor I și a II-a de la Școala Gimnazială Șona, județul Alba, au desfășurat activități prin care au sărbătorit Ziua Mamei. Au confecționat flori din hârtie și felicitări pe care le-au dăruit mamelor. De asemenea au recitat poezii și au cântat cântece dedicate acestora.

1 Martie

Mihaela Budiu

Scoala Gimnaziala Sona

Ca în fiecare an, în prima zi a lunii martie, sau în preajma acestei zile, sărbătorim ,, Mărțișorul,, sosirea primăverii. Cu prilejul acestei sărbători, elevii clasei a III- a, au desfășurat o activitate educativă legată de acest eveniment. Scopul acesteia a fost stimularea creativității și a potențialului artistic al elevilor precum și dezvoltarea sentimentelor de dragoste și prețuire pentru valorile naționale.

Activitatea a început prin prezentarea unui material PPT care a cuprins imagini de primăvară, un colaj de poze din activitățile realizate în ziua de 1Martie, în fiecare an.

După cele vizionate, copiii au auzit,, Legenda Mărțișorului,, , au discutat pe baza conținutului, motivând semnificația acestuia. În continuare, sub îndrumarea mea, au realizat mărțișoare, cu ajutorul diferitelor materiale de lucru, pe care le vor dăruia persoanelor dragi lor.

În finalul activității s-a realizat o miniexpoziție cu lucrările copiilor, care a fost expusă pe holul principal al școlii.

Rezultatele așteptate au fost atinse. Elevii s-au implicat efectiv și responsabil în această activitate extracurriculară antrenantă, plăcută, convingându-se că pot îmbunătăți aspectul propriei școli.

La dorințele și sugestiile școlărilor, pe viitor ne propunem și alte activități în care să îmbinăm utilul cu plăcutul, să dovedim că suntem mici, dar creativi.

MAMA

OANA ANGHEL

Scoala Gimnaziala Matasaru

Mama draga, mama buna,
Astazi este ziua ta
Toate florile din lume
In buchet ti le voi da.

Ghioceii albi ca neaua
Ti- i voi prinde in cununa,
Impletiti cu bucurie,
Mama draga, mama buna.

Si cu stele eu voi scrie:
„ La multi ani, mamica mea!"
Iti promit :voi fi cuminte
Si nu te voi supara!

Metode Interactive De Grup Folosite În Învățământul Preșcolar

OANA ANGHEL

Scoala Gimnaziala Matasaru

Metodele de învățare constituie instrumente de prim rang în mâna educatorului, este calea eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda care reunește într-un tot familiar eforturile cadrului didactic și ale copiilor.

În grădiniță un accent deosebit se pune pe folosirea învățării active și pe cooperare, acestea concurând la obținerea unor performanțe notabile. Atunci când se folosesc metodele de învățare activă toți copiii asimilează la un nivel mai profund, rețin ideile mai mult timp, sunt motivați și le place școala, și pot corela ceva ce au învățat. cu viața reală și în rezolvarea de probleme.

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții.

De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare-copil. Metodele de învățare activă implică copiii în procesul de învățare în sensul formării lor ca participanți activi la procesul de educare, astfel fiind ajutați să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educațională alături de cele tradiționale ori în combinație cu acestea.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul instructiv educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Bula dublă - este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

Exemplu. La activitatea DLC-convorbire „Ce știm despre anotimpuri?” în cercurile mari am așezat imagini reprezentative despre anotimpurile toamna și iarna. Copiii au completat două caracteristici ale anotimpului toamna (cad frunzele, pleacă păsările călătoare), două caracteristici ale anotimpului iarna (ninge, îngheață apa) în cercurile exterioare și două asemănări (anotimp, 3 luni) în cercurile mici din mijloc. O altă activitate la care am folosit metoda Bula dublă a fost o activitate DLC-joc didactic „În curând voi fi școlar,„. În acest joc în cele două cercuri mari am așezat imagini cu preșcolari și școlari, iar copiii au completat cercurile mici din mijloc cu asemănările existente între preșcolari și școlari (sunt copii, se hrănesc și cresc), iar în cercurile exterioare au completat cu caracteristicile acestora (preșcolarii se joacă, merg la grădiniță, școlarii merg la școală, învață).

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea,„ am folosit-o în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc.

Exemplu. La activitatea de observare cu tema „Fructe de toamnă ”, am urmărit ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale fructelor care se coc în anotimpul toamna. Am organizat copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei, copiii au luat din coș un fruct la alegere pe care l-au observat, l-au analizat pentru a spune totul despre el. Perechea a analizat fructul timp de 3-5 minute. La comanda educatoarei „Schimbă perechea” copiii din interior s-au deplasat și au format o nouă pereche. Copiii din cercul exterior au făcut o sinteză a observațiilor anterioare și au continuat analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor fructului prin câți mai mulți

analizatori. Perechile s-au schimbat atunci când s-au epuizat toate ideile copiilor și când fiecare copil a făcut pereche cu toți membrii grupei.

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei,, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema „De ce îmi place anotimpul vara?” la începutul activității copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului vara pornind de la întrebarea „Ce știți despre anotimpul vara?”. Fiecare copil a răspuns printr-un enunț scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporționale cu numărul membrilor grupului. După enunțarea ideilor, copiii au fost rugați să reflecteze asupra lor și să se pronunțe care sunt cele mai aproape de adevăr.

Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică și care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărțite în 3 categorii:

- Caracteristici care țin de evoluția naturii;
- Caracteristici care țin de relația omului cu mediul în anotimpul vara;
- Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie și care vor fi eliminate.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativității și o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activitățile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steluța mare am așezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluțe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ?.

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potențialului creativ al preșcolariilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacității acestora de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și am folosit-o cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc.. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri am așezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am așezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire „Totul despre păsări”, preșcolarii au realizat o diagramă în care au evidențiat asemănările și deosebirile existente între păsările de curte și păsările sălbătice. De asemenea, am folosit această metodă în jocul didactic „În lumea poveștilor” cu scopul de a verifica cunoștințele copiilor privind poveștile învățate. În cadrul acestui joc, copiii au realizat o diagramă Venn în care au așezat în cele două cercuri personajele specifice fiecărei povești, iar în arealul în care se suprapun cele două cercuri au așezat personajele comune .

Din multitudinea de metode interactive, am prezentat pe scurt doar câteva pe care le-am aplicat la grupă, metode prin care noul și căutarea de idei conferă activității ”un mister didactic” în care copilul e participant activ la propria formare.

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit și alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriuțele gânditoare, studiu de caz etc..

Bibliografie

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Goncea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001.
4. Curriculum pentru învățământul preșcolar.
5. Dicționarul limbii române DEX.

Rolul Memorizării In Educația Timpurie

Ecaterina Mituca

Grădinița Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

Memorizarea este o activitate de educare a limbajului, axată pe obiectivele învățământului preșcolar și de particularitățile de vârstă ale copiilor. Valoarea formativă a acestei activități se concentrează pe dezvoltarea memoriei logice voluntare a preșcolarilor, având ca premise specificul proceselor psihice la această vârstă.

Rolul memorizărilor în activitățile din grădiniță este binecunoscut. Ele dețin un loc important în activitatea instructiv-educativă și constituie un mijloc prețios de cunoaștere, de dezvoltare a vorbirii, de cultivare a sentimentelor estetice și a celor morale, de exersare a memoriei și de stimulare a imaginației creatoare.

Memorizările constituie activități obligatorii, special organizate în grădinița de copii pentru însușirea conștientă a poeziilor de preșcolari, pentru repetarea sau verificarea lor. Ele au o deosebită valoare în educația intelectuală.

Memorizarea este mijlocul prin care se realizează obiectivele educaționale în mod sistematic, organizat în detaliu, la care participă toți copiii grupei. Ele se pot organiza pe grupuri mici sau frontal, pe baza unor teme de interes comun și se pot desfășura fie sub forma lor tradițională, pe un singur domeniu, fie sub formă de activități integrate, cu caracter interdisciplinar.

Scopul memorizării constă în: dezvoltarea gândirii logice a copilului, pe baza succesiunii sentimentelor și ideilor poetice ale textelor literare; dezvoltarea atenției și a puterii de concentrare; dezvoltarea memoriei voluntare prin comunicarea unor obiective urmărite în demersul didactic, prin conștientizarea efortului solicitat; dezvoltarea auzului fonematic al copiilor; dezvoltarea capacității de a păstra și de a reproduce cunoștințele; formarea deprinderii de a recita corect și expresiv; sensibilizarea copiilor la expresivitatea limbajului prin însușirea unor cuvinte și expresii cu valoare emotivă.

Prin intermediul poeziilor ascultate și învățate, copiii își largesc treptat orizontul de cunoaștere, își precizează și își îmbogățesc reprezentările despre obiectele și fenomenele naturii, societății, înțeleg anumite reguli de comportare morală. Strategiile didactice folosite de cele mai multe ori sunt: expunerea, observația, conversația, narațiunea, modelarea, întrebările constituind elementul de stimulare a percepției copiilor, a operațiilor gândirii și a limbajului. Astfel, cunoștințele copiilor se îmbogățesc, educându-se și gustul estetic. Copiii descoperă frumosul din natură și artă, învață să-și exprime preferințele, să facă aprecieri de ordin estetic.

Prin învățarea și recitarea versurilor, copiii descoperă în cuvinte sensuri noi, neașteptate, își însușesc expresii literare, figuri poetice, care, odată intrate în vocabularul lor, îl nuantează. În același timp, în măsura în care copiii au înțeles sensul versurilor, intenția, sentimentele poetului, învață să recite expresiv, să respecte pauzele gramaticale, logice și psihologice marcate de punctuație, de sensul poziției sau al frazei rimate.

Importanța instructiv-educativă a activităților de memorizare constă atât în educarea unor sentimente morale și estetice, cât și în exercitarea și dezvoltarea unor procese psihice ca: memoria, imaginația, gândirea. În același timp, sub influența imaginilor poetice, activitatea creatoare a copiilor își mărește conținutul.

Bibliografie:

1. Damșa, I., Toma-Damșa, M., Ivănuș, Z. - „Dezvoltarea vorbirii în grădinița de copii și în clasa I”, Editura Didactică și Pedagogică, R.A. București, 1996.
2. Florica Mitu, Ștefania Antonovici - „Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar”, Editura Humanitas Educațional, București, 2005.

Lectura - Minunata Împărăție A Basmelor Și Poveștilor, Atât De Dulce Și Atât De Frumoasă

MIRELA GORUN

Colegiul National George Cosbuc Motru

Cartea este o comoară fără de preț , în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie. Ea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole ale vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate.

„*Lubiți cartea, îngrijiți-o și citiți cât mai mult !*” ne îndeamnă G.F.Morozov în lucrarea sa „ Cărți prietene”, arătând importanța cărții pentru cititor. Tot el a afirmat că în compania personajelor nu i se urăște niciodată. „*Personajele sunt gata să-mi răspundă la orice întrebare. Unii îmi povestesc despre lucruri de demult, alții îmi dezvăluie tainele naturii, mă învață cum să trăiesc, alții, cum să mor...Acești prieteni sunt cărțile mele...*”

Alegerea cărților potrivite este doar un prim pas. Al doilea pas și tot atât de important este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți. Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenței omeniești, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Uitate între file de sute de ani, par moarte, dar ele reprezintă de fapt o stare cataleptică a istoriei omului, pe care fiecare dintre noi o poate risipi, înviind o lume nebănuită.

Nu ignorăm radioul sau televiziunea, dar spre deosebire de aceste surse informaționale și de culturalizare trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea. Instruirea și cultura nu se fac numai prin presă, prin radio și cinematograful, prin televiziune sau cale orală. În afara cărții nu poate fi concepută azi o cultură sistematică a individului și implicit a societății. O carte o citești când vrei, cum vrei și de câte ori vrei. Acest prieten tăcut îți oferă ori de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l-ai înțeles. Cartea este atât de înțelegătoare încât atunci când n-ai înțeles-o nu se supără, nu jighește, te așteaptă să revii. O regăsești oricând la fel de credincioasă și discretă.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Lectura elevilor este un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de școală și familie. Importanța lecturii este dată de aspectele educative pe care le implică:

- aspectul cognitiv**: prin lectură elevii își îmbogățesc cunoștințele despre lume, despre realitate;
- aspectul educativ**: lectura contribuie esențial la educarea copiilor în dimensiunile etice și estetice;
- aspectul formativ** constă în faptul că lectura are drept consecință formarea și consolidarea deprinderilor de muncă intelectuală, dezvoltarea gândirii, a imaginației, a capacității de exprimare corectă și expresivă.

Prin lectura elevilor la clasele primare se urmăresc **finalitățile**: consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă, formarea și dezvoltarea gustului pentru lectură, largirea ariei de informație a elevilor, creșterea interesului pentru cunoașterea realității, îmbogățirea și dezvoltarea sentimentelor într-o gamă complexă, cunoașterea și înțelegerea valorilor etice, cultivarea sentimentelor, convingerilor, comportamentelor morale, dezvoltarea gustului estetic, îmbogățirea și activizarea vocabularului, dezvoltarea capacității creative, formarea idealurilor etice și estetice, dezvoltarea capacității de a gândi, și de a se exprima în conexiuni interdisciplinare, largirea orizontului imaginativ, al capacității de imaginare a unor universuri posibile, ca o anticipare a lumii viitorului.

Stimularea interesului pentru lectură începe din clasa I. Știm că micii școlari sunt vrăjiți de carte, sunt purtați de aceasta în universul minunat al cunoașterii. Învățătorul este dator să îndrume pașii tinerelor mlădițe pe acest nou drum, plin de neprevăzut. În clasa I un rol important îl are conversația problematizată, care menține vie relația dascăl- elev. După studierea textelor din abecedar care se analizează și comentează în mod amănunțit, se recomandă lecturi potrivite vârstei , pe marginea cărora se poartă discuții. După ce textele au fost parcurse, pot fi formulate următoarele cerințe:

- să formuleze întrebări pe care să le adreseze colegilor;
- să folosească cuvintele noi și expresiile artistice în contexte variate;
- să redea prin cuvinte proprii conținutul textelor citite;
- să recunoască ilustrațiile care înfățișează personaje sau scene din poveștile citite;
- să le așeze în ordinea desfășurării faptelor.

La clasa a II - a, la ora de lectură, sub îndrumarea învățătorului, elevii pot fi deprinși să se orienteze în structura unei cărți, ceea ce îi va ajuta mult la efectuarea notațiilor scrise în legătură cu cărțile citite în clasele următoare. Începând cu clasa a II-a, o altă formă de îndrumare a lecturii o constituie formarea bibliotecii de clasă, precum și a bibliotecii personale. Prima se compune din cărți aduse de copii , sau numai de învățător, se stabilește un bibliotecar al clasei și apoi se trece la împrumutarea cărților.

La clasele a III-a și a IV-a interesul elevilor pentru lectură se amplifică. La studierea unor autori se urmărește stimularea elevilor în citirea și a altor opere scrise de aceștia. Se pot întocmi cu elevii portofolii pentru fiecare scriitor cunoscut, cuprinzând portretul, date biografice și aspecte esențiale din opera lor, prilej cu care poate fi stârnită curiozitatea și interesul pentru lectură.

Trezirea și educarea interesului pentru lectură se realizează prin acționarea asupra raportului dintre obiect și necesitate, astfel încât obiectul - în cazul nostru cartea - să răspundă unei necesități intelectuale și afective a copilului. Acest fapt nu impune existența unui anumit nivel de instruire din partea părinților, dar cere tuturor conștiința clară asupra importanței lecturii în dezvoltarea deplină a copilului și preocuparea permanentă și constantă de a-i trezi interesul pentru această activitate.

Ca exemplificare ne putem gândi la modelul Smarandei Creangă, mama marelui nostru scriitor care, în inegalabilele sale *Amintiri din copilărie* notează : «Și când învățam eu la școală, mama învăța cu mine acasă și citea acum la ceaslov, la psaltire și *Alexandria* mai bine decât mine și se bucura grozav când vedea că mă trag la carte.» La vârsta preșcolară, lecturile facute de părinți sau bunici, în anumite momente ale zilei, îndeosebi înainte de culcare, constituie cea mai bună modalitate de a stabili primele contacte cu lumea cărților. Poveștile, povestirile din lumea pasărilor sau animalelor sau cele având ca eroi copii de vârstă apropiată, cu care deseori copilul se poate identifica, este genul de literatură menită să încânte copilăria.

Intervenția învățătorului în clasele ciclului primar este absolut necesară, în vederea formării gustului pentru lectură. Fără a i se comunica , micul școlar este purtat printre multitudinea de tipuri de lectură . Iată câteva modalități de clasificare:

-*lectura liniară* - textul e parcurs secvențial și în întregime (de la început până la sfârșit).;

-*lectura literară* - accentul se pune mai mult pe “cum” se spune decât pe “ce” se spune;

-*lectura informativă* - e o lectură selectivă care vizează obținerea unei idei de ansamblu asupra textului;

-*lectura exploratorie* - constă în recuperarea unui simbol sau a unui grup de simboluri predeterminate din ansamblul unui text (găsirea unei referințe în dicționar, a numărului de telefon în anuarul abonaților, etc.);

-*lectura de cercetare* - este o variantă a lecturii exploratorii, ea constă în recuperarea unei informații pe o temă prestabilită, dar căreia nu-i cunoaștem cu precizie reprezentarea simbolică; e caracterizată de inspecția atentă a textului în direcția globalității, nu însă a liniarității, și de frecvente mișcări înainte-înapoi;

-*lectura obligatorie* – e stabilită prin programele școlare și este în mare parte cuprinsă sau discutată în manuale. Se urmărește stabilirea unui contact cu diverse creații literare și deprinderea de a analiza cuprinsul unor opere literare.;

-*lectura suplimentară* - are ca scop stimularea interesului pentru lectură și formarea de cititori pasionați.

Cartea este învățătorul care te conduce la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. Ea îți oferă posibilitatea să te oprești mai multă vreme asupra unui pasaj, să te întorci la altul pe lângă care ai trecut în grabă, dar la care simți nevoia să revii, să meditezi îndelung în timpul lecturii și după ce ai terminat-o, să reiei cartea oricând dorești. Să urmărim exemplul scriitorului Mihail Sadoveanu, care a spus: “Mi-a plăcut să caut frumusețile limbii și puterea vie a imaginilor. Le-am găsit în multe cărți ale trecutului și în creația anonimă a folclorului spre care m-am aplecat totdeauna cu interes și prețuire,... le-am învățat de la înaintași și de la dascălul meu de limbă...”

CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Daniela Vasile

Grădinița Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

MOTTO: „Legea superioară a existenței este munca creatoare prin care lăsăm în lume o urmă după ce nu vom mai fi, o operă care ne prelungește existența și după moarte. „

LEONARDO DA VINCI

Creativitatea își are originea în cuvântul latin « creare » care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ. De ce este nevoie de creativitate? Pentru a se putea desăvârși, realiza și actualiza, pentru a putea contribui activ la modelarea lumii.

Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare. Lipsa de creativitate se datorează însă unei insuficiente înțelegeri a fenomenelor, lipsei sentimentului de libertate interioară sau lipsei de stabilitate a condițiilor externe.

Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și cu lumea sa exterioară. Curiozitatea și setea de cunoaștere ne face receptivi față de lumea exterioară. Libertatea interioară face posibilă folosirea cunoștințelor acumulate de către lumea trăirilor noastre subiective. Copilul care își manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat este considerat prototipul creativității.

Copilul preșcolar este prin natura sa creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada preșcolară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face copilul la grădiniță la toate activitățile.

Preșcolăritatea reprezintă vârsta la care este imperios necesar stimularea potențialului creativ al copilului, neevidențiat sau neexprimat prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente prin susținerea manifestațiilor printr-o motivație intrinsecă.

Activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un șir de operații șablon, de rutină. Educatoarea trebuie să dispună de capacitatea de înțelegere a copiilor, să trăiască împreună sentimente puternice, să creeze situații care să îmbogățească mintea copilului cu anumite reprezentări și obișnuințe, să-și transforme ocupația într-o frumoasă minune. Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este la copil un fenomen universal; nu există preșcolar care să nu deseneze, să nu fabuleze. Din această perspectivă, profilul psihologic al vârstei preșcolare cuprinde multiple premise favorizante pentru cultivarea potențialului creativ.

Avem în vedere dinamismul, impetuositatea, expresivitatea proprie acestei vârste, acel freamăt permanent sau acea vibrație și efervescentă lăuntrică ce conferă copiilor note specifice de dinamism creativ, disponibilitatea de exteriorizare spontană și autoexpresie însuflețită, analoage oricărui elan creator. Stimularea potențialului creativ al preșcolărilor impune utilizarea unor strategii neprescrise care pun accentul pe antrenarea autentică și pleneră a preșcolărilor. La fel de importante sunt și strategiile creative care pun accentul pe spontaneitate, originalitate, gândire laterală, divergentă, analogie. Ambele categorii de strategii au efecte deosebite în planul capacității de reflecție, a capacității anticipative, evaluative precum și în planul structurilor motivational complexe.

Bibliografie: Bocoș, M., Catalano, H. (2008), Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca. Bontaș, I., (2007) Tratat de pedagogie Editura Bic All, București. *** (3-4/2008), Revista învățământului preșcolar, București. *** (1-2/2008), Revista învățământului preșcolar, București.

STIMULAREA COMPORTAMENTELOR POZITIVE La COPILUL HIPERACTIV

GABRIELA PADURARU

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

Până la vârsta de șase ani copiii sunt în general lipsiți de răbdare iar un anumit nivel de hiperactivitate este considerat normal, fiind o trăsătură temperamentală sau o consecință a unui stil educațional incorect în cele mai multe cazuri. Dacă însă copilul trece de vârsta de șase ani și în continuare pare într-o continuă mișcare și agitație fără ca acest comportament să fie legat neapărat de ceea ce se întâmplă în acel moment și independent de comportamentul celorlalți din jur, atunci putem vorbi despre o tulburare destul de serioasă. Atunci când comportamentul copilului afectează abilitățile de zi cu zi ale acestuia - legate de începerea și mai ales finalizarea unor sarcini uzuale, activitățile de învățare, relaționare cu ceilalți copii și adulți și respectarea regulilor de disciplină sau de grup – vorbim despre tulburarea de comportament denumită generic hiperactivitate care poate face parte din tabloul clinic al ADHD (tulburarea de deficit de atenție și hiperactivitate).

Din punct de vedere medical, sindromul ADHD este inclus pe lista tulburărilor comportamentale și emoționale cu debut din copilărie sau adolescență și recunoscut ca atare de către Organizația Mondială a Sănătății, însă în ciuda numeroaselor dovezi științifice, se presupune că ADHD ar fi rezultatul unei educații deficitare sau chiar o boală inventată.

La copiii hiperactivi intervine nevoia intensă de mișcare, sunt în mod frecvent neliniștiți și par a avea un comportament haotic, dezvoltă ticuri nervoase și simt o stare permanentă de agitație. De multe ori îi deranjează pe cei din jur din activitățile lor și îi întrerup atunci când vorbesc. Aparent, nimic nu este mai important decât ceea ce gândesc sau vor ei în acel moment, și sunt total lipsiți de răbdare în a primi ceea ce își doresc. Pentru părinți este extrem de stăjenitor atunci când copilul lor hiperactiv îi deranjează pe ceilalți sau face chiar o criză de nervi într-un magazin dacă nu primește ceea ce își dorește. În astfel de momente, este crucial să își păstreze calmul și să nu recurgă la pedepse fizice. Studiile demonstrează că pedepsele nu au niciun efect asupra copilului cu ADHD. Există multe alte opțiuni mai eficiente pentru managementul unor astfel de comportamente.

Problema comună a copiilor cu hiperactivitate este lipsa autocontrolului asupra propriului comportament, adică o insuficientă capacitate de inhibiție, inhibiția comportamentală fiind specifică, ca deficiență centrală în ADHD. Pur și simplu nimic nu sta în calea impulsului de a spune sau a face ceva, indiferent de consecințe. Mulți specialiști consideră că de vină pentru această problemă este modul în care funcționează creierul. Cauzele ADHD-ului sunt atât genetice cât și ca urmare a unei afectări cerebrale (leziuni dobândite) sau factorii familiali și sociali (mediul haotic de creștere, deprivarea afectivă și lipsa de stimulare din primii ani de viață).

Intensitatea simptomelor ADHD este influențată de o serie de factori contextuali și de particularitățile sarcinilor pe care copilul le realizează. De exemplu, comportamentul copiilor cu ADHD este mult mai problematic pe parcursul activităților prelungite cum ar fi efectuarea temelor sau în contexte care implică respectarea unor reguli și mult mai puțin pregnant în situațiile de joc liber, excursii, pauze. În acest sens, orice modificare comportamentală trebuie să înceapă cu o analiză funcțională a acelei manifestări.

În familiile în care există copii cu probleme comportamentale, părinții au adesea sentimentul că trebuie să îi amenințe, să îi pedepsească mereu, iar copiii au sentimentul că părinții se ceartă cu ei mereu și sunt nemulțumiți. Acest dezechilibru între experiențele pozitive și negative duce la formarea unor așteptări negative atât la părinți, cât și la copii. Atenția părinților și a copilului se concentrează asupra evenimentelor negative și deși experiențele pozitive au loc în continuare, ele abia mai sunt percepute. Pentru a avea rezultate pozitive, părinții copiilor hiperactivi trebuie să își păstreze calmul, să aibă o atitudine optimistă, să comunice cu aceștia în propoziții scurte, la obiect, să aibă cerințe clare și să își orienteze atenția asupra evenimentelor pozitive.

Tinând cont că părinții le comunică frecvent copiilor ceea ce nu le place și ori de câte ori unele sarcini care decurg mai bine sau puțin problematic părinții au tendința de a îi dojeni sub forma "Vezi că poți?" sau „De ce nu se întâmplă întotdeauna așa?", copii percep această dojană ca observație astfel că experiența pozitivă este schimbată în opusul ei. De aceea este de preferat ca la un eveniment care decurge mai puțin problematic să îi spunei copilului că de data aceasta lucrurile au mers mai bine decât de obicei, să apreciați situațiile în care copilul dumneavoastră se comportă bine și să îi arătați copilului ce vă place la el, ce vă face să vă bucurați și cu ce sunteți mulțumiți, punând astfel accent pe punctele forte și ajutându-l pe copil să își depășească punctele slabe.

Este destul să apreciați faptele bune prin zâmbet și îmbrățișare, să împărtășiți copilului dumneavoastră bucuria produsă de ceea ce a reușit să facă și aspectele pe care le apreciați la el, gândindu-vă la acele

lucruri care pe parcursul unei zile vă trezesc mulțumirea dar mai ales când el reușește să finalizeze situații dificile cum ar fi de exemplu realizarea temelor.

În atingerea obiectivului este relevantă recompensarea imediată prin aprecierea din partea părintelui în mod consecvent a situațiilor în care copilul se comportă mai puțin problematic cu scopul de a întări acțiunile pozitive ale copilului și penalizarea atunci când apar comportamente nedorite.

De asemenea este necesar ca părinții să țină cont de condițiile de învățare acasă prin stabilirea unor rutine de viață care să-i ofere copilului predictibilitate, stabilitate și consecvență, iar profesorii ar trebui să ia în considerare caracteristicile acestei tulburări în managementul clasei de elevi pentru îmbunătățirea abilităților de învățare și aplicarea de măsuri de sprijin educațional.

Creativitate Și Inovație În Procesul De Învățământ

BOBEICĂ MARIANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION I. GRAURE,,

Termenul de creativitate își are originea în cuvântul latin creare, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea. Originea cuvântului arată că termenul de creativitate definește și cuprinde atât originea cât și scopul. Creativitatea pedagogică definește modelul calităților necesare educatorului/ cadrului didactic pentru proiectarea și realizarea unor activități eficiente prin valorificarea capacităților sale de înnoire permanentă a acțiunilor specifice angajate la nivelul sistemului și al procesului de învățământ. Creativitatea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social.

Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări. Rolul școlii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl folosește pentru cultivarea creativității la membrii ei tineri, de vârstă școlară. Preocuparea de formare a independenței în gândire și exprimare implică și o legătură cu familia. Mediul familial joacă și el un rol foarte important, putând favoriza din fragedă copilărie dezvoltarea creativității. Familia trebuie să atragă atenția copiilor asupra tuturor fenomenelor, stimulând astfel propriile lor observații, să le permită să vadă, să pipăie, să audă ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător. Părinții trebuie convinși că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii și fanteziei lui, factori esențiali în dobândirea viitoare a unei autentice competențe profesionale. În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în activitatea didactică. Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă. Imaginația creatoare este considerată de mulți autori ca nucleu al creativității, analiza făcându-se prin prisma celor trei grupe de abilități specifice, descrise de Guilford: fluență, flexibilitate, originalitate. Aceste abilități trebuie dezvoltate pentru a ajunge la o imaginație reușită, la „tipuri creatoare”, cum spunea C. Rădulescu-Motru.

F. Barron constată că persoanele creative sunt întreprinzătoare, capabile de asumarea riscului, foarte bine informate, cu o bună fluiditate verbală. Trăsăturile de personalitate mai des asociate cu capacitatea creativă sunt: capacitatea de a gândi abstract, flexibilitatea gândirii, o inteligență generală superioară, sensibilitatea la probleme, legată de un mai pronunțat spirit de observație și de o mai bună receptivitate, curiozitate, încredere în sine, dispoziția de a-și asuma scopuri îndepărtate și autoimpuse, perseverență în urmărirea lor, independență în gândire. Iată și câteva aspecte asupra cărora părerile sunt împărțite: dacă unii îi apreciază pe indivizii creatori ca fiind nonconformiști în conduită, alții afirmă contrariul: unii vorbesc de un autocontrol al impulsurilor, stăpânire de sine, alții invocă impulsivitatea, excitabilitatea și lipsa de echilibru; dacă unii autori îi văd sociabili și bine integrați social, alții îi consideră individualiști, închiși în ei și chiar izolați. Fiecare persoană creatoare vine, de fapt, cu nota sa proprie, având o dominantă specifică în funcție de înzestrarea sa de experiența acumulată, nivelul creativității, domeniul de manifestare. În fapt, creativitatea poate însemna fie o facultate sau capacitate a persoanei, aceea de a produce lucruri originale și utile, fie mișcarea sau procesul care duce la produsul original, acesta din urmă fiind adeseori luat la rândul lui drept criteriu obiectiv al creativității. Ana Stoica, referindu-se tot la creativitate, arată: "Acesta este un produs al stadiului de civilizație la care a ajuns societatea contemporană. Secolul nostru favorizează creativitatea multidirecțională și de masă". Tot Ana Stoica, în lucrarea "Creativitatea elevilor", propune o listă ce poate fi utilizată în identificarea elevilor creativi:

- Ø curios, investigator cu întrebări profunde;
- Ø original, în gândire și acțiune, oferă soluții neobișnuite;
- Ø independent în gândire și conduită, individualizată, plin de sine;
- Ø imaginativ, fantezist, povestitor de istorii;
- Ø nonconformist;
- Ø vede corelațiile;
- Ø plin de idei, cu fluență verbală și conversațională;

- Ø experimentator care încearcă idei noi, produse noi;
- Ø flexibil în idei și gândire;
- Ø persistent, perseverent;
- Ø construiește, reconstruiește;
- Ø preferă complexitatea, se ocupă de mai multe idei în același timp;
- Ø preocupat.

Este necesar să cunoaștem elevii creativi și domeniul în care pot excela. În lucrarea "Invenție, descoperire, creativitate", A.D. Moore consemnează: "Ne deosebim prin capacitățile și talentele individuale, mai puternice sau mai slabe. Stradania de a cultiva talente acolo unde ele nu există le-a stricat multora viața. O primă condiție pentru a fi fericiți în viață constă în a descoperi domeniul pentru care suntem mai bine înzestrați și a folosi talentul astfel identificat pentru scopuri creative". Creativitatea elevilor este o premiză esențială și necesară pentru activitatea de creație autentică a omului matur, care reprezintă momentul final al unui lung proces de valorificare a resurselor existente și consolidate pe parcursul formării individului, în care școala are un rol hotărâtor.

BIBLIOGRAFIE

- Mihaela Roco. Creativitate și inteligență emoțională. Iași: Polirom, 2004;
- Educație pentru schimbare și creativitate, Venera – Mihaela Cojocariu, Ed. Didactică și Pedagogică, București;
- Psihopedagogie, Ed. Polirom;
- A.D. Moore, "Invenție, descoperire, creativitate" Ed. Didactică și Pedagogică, București.

Activitate Extrașcolară - „O Lume Dispărută,,

Marioara Musuroia

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION I. GRAURE,,

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Grupa noastră are în componența sa copii cu vârste cuprinse între 3-6 ani. Din acest motiv trebuie foarte bine gândită orice activitate, să fie atractivă, să fie dinamică pentru a menține interesul pe tot parcursul ei.

Activitatea propusă „O lume dispărută,, a integrat mai multe domenii experiențiale:

1. Domeniul Științe;
2. Domeniul Estetic Creativ ;
3. Domeniul Psihomotric ;
4. Domeniul Om și Societate.

Am început cu dansul tematic „Micul dinozaur,, ca formă de tranziție , apoi am realizat experimentul „Vulcanul,, - posibila dispariție a dinozaurilor. Preșcolarii au fost foarte încântați de experiment , ca de fiecare dată. Materialele folosite au fost:

- bicarbonat de sodiu;
- oțet;
- pet de 250 ml;
- dinozauri (jucării);
- hârtie creponată;
- folie de aluminiu;
- -hârtie igienică.

La DOS au modelat ouă de dinozauri ținând cont de culoarea dinozaurului și de tehnicile învățate.

La DȘ au studiat și observat cu lupa cum din uoăle de dinozauri (înghețate) , prin topire la căldură apar puii .

Aceste activități au menținut interesul copiilor constant , antrenându-l să descopere ce se întâmplă la fiecare sector .

Conceptul De Exercițiu Și Problemă În Ciclul Primar

BĂDESCU MIHAELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION I. GRAURE,,

„În sens etimologic (lat. exercitium, din exercere), metoda învățării prin exercițiu (exersare) înseamnă repetiția execuției unei mișcări, acțiuni, forme, comportamentale până la formarea unor deprinderi ca reacții sau răspunsuri automatizate unei situații bine definite.”

“Exercițiul:

- Este metoda didactică care constă în efectuarea unor operații sau acțiuni mintale sau motrice, conștient sau repetat în vederea achiziționării sau consolidării unor cunoștințe sau abilități;
- Are caracter algoritmic în sensul că presupune parcurgerea unor secvențe prescrise;
- Tipuri de exerciții (după funcțiile îndeplinite): introductive, de observație, de asociație, de bază, de exprimare corectă (desen, lucrări manuale, gimnastică), de exprimare corectă (lectură, cântec, limbaj vorbit), repetitive (de modelare, de vorbire), de consolidare, operatorii, structurale, de creație (alcătuire de probleme, jocuri de creație, compunere liberă).”

Exercițiul are un rol deosebit în ciclul primar și nu numai. Prin exercițiu repetat elevul își dezvoltă ușurința de a gândi.

Exercițiile la nivelul învățământului primar, nu se întâlnesc doar la disciplina matematică, ci și la celelalte discipline. Acestea au un rol important în dezvoltarea gândirii elevilor, în formarea priceperilor și deprinderilor, în dezvoltarea îndemnării și flexibilității mentale ale copiilor.

O categorie aparte este cea reprezentată de exercițiile matematice. Exercițiile matematice pot fi formulate sub formă de jocuri, concursuri sau alte metode interactive ce au rolul de a motiva elevii.

Exercițiul din aritmetică urmează legi și reguli fixe, ele sunt piatra de încercare a deprinderii de a calcula, a îndemnării de a efectua calcule aritmetice cu siguranță. Cadrul didactic trebuie să se preocupe mereu ca elevii să cunoască temeinic regulile de operații cu numere naturale și raționale, referindu-mă strict la ciclul primar. “În aritmetică după fiecare regulă câștigată, în procesul de predare, se poate formula un exercițiu, iar la încheierea unui capitol un exercițiu care să cuprindă toate operațiile”.

Activitatea de predare-învățare a matematicii în învățământul primar nu se poate realiza fără rezolvări de probleme, activitate complexă prin care elevii sunt antrenați să își dezvolte operațiile gândirii.

Învățarea prin rezolvarea de probleme (problem-solving) sau, altfel spus, prin explorarea alternativelor, este o variantă a euristicii, o altă modalitate, mai complexă, de aplicare a teoriei învățării prin descoperire.

Prin problemă înțelegem o dificultate întâmpinată de gândire în activitatea practică sau teoretică pentru care nu există un răspuns gata formulat.

„Problema de matematică reprezintă transpunerea unei situații practice în relații cantitative în care intervin valori numerice cunoscute și necunoscute, relații pe baza cărora se solicită determinarea valorilor necunoscute.”

Rezolvarea problemelor de matematică se sprijină pe baza unui șir de raționamente ce constituie fundamentul unei metode de rezolvare.

Clasificarea problemelor de matematică s-a realizat în funcție de mai multe criterii. Astfel distingem următoarele criterii și tipuri de probleme:

a. În funcție de numărul de operații avem:

1. probleme simple (cu o singură operație);
2. probleme compuse (cu cel puțin două operații).

b. După gradul de generalitate al metodei avem:

1. probleme generale;
2. probleme tipice;
3. probleme de perspicacitate și recreative.

c. După conținut avem următoarele tipuri:

1. probleme de mișcare;
2. probleme de amestec și aliaj;
3. probleme de geometrie;
4. probleme de algebră.

d.În funcție de finalitate și sfera de aplicabilitate distingem:

1. probleme teoretice;
2. probleme practice.

e.După gradul de implicare a creativității întâlnim:

1. probleme demonstrativ-aplicative;
2. probleme reproductiv-creative;
3. probleme euristic-creative.
4. probleme inventiv-creative;
5. probleme de optimizare;

f.După rolul pe care îl au în procesul instructiv-educativ avem:

1. probleme cu rol formativ;
2. probleme cu rol informativ.

Descoperirea modului de rezolvare și soluției unei probleme de matematică contribuie la dezvoltarea capacității creatoare a gândirii elevilor, la sporirea flexibilității ei și la educarea perspicacității.

La nivelul învățământului primar problemele de matematică pot fi prezentate sub formă de jocuri, într-un mod atractiv și plăcut copiilor și astfel să le stârnească motivația și curiozitatea.

În rezolvarea problemelor de matematică, de orice tip, trebuie parcurse mai multe etape.

Astfel, o primă etapă ar fi cunoașterea enunțului problemei. Acum elevii trebuie să citească enunțul problemei de mai multe ori pentru a face diferența între date și cerință. Ei trebuie să își însușească enunțul în mod corect, să pună în evidență datele și relațiile dintre ele, să scrie enunțul pe tablă și/sau în caiete, în funcție de situație.

În această etapă trebuie optimizat conținutul prin delimitarea datelor, prin evidențierea legăturilor dintre ele, și stabilirea întrebării problemei. Acest lucru se poate realiza prin discuții cu elevii și cu ajutorul schemelor grafice, a imaginilor etc.

Înțelegerea enunțului problemei permite generalizarea și abstractizarea prin construirea unor scheme ce conțin doar datele esențiale, eliminându-se aspectele descriptive.

A treia etapă este: analiza problemei și întocmirea planului de rezolvare. Acum cel care rezolva problema descoperă calea ce trebuie să o urmeze, elimină datele neesențiale și elaborează planul logic de rezolvare. Se efectuează un șir de raționamente care duc la formularea unor probleme simple ce conduc la descoperirea soluției problemei.

Alegerea și efectuarea operațiilor corespunzătoare succesiunii planului de rezolvare presupune alegerea și efectuarea calculelor, conștientizându-se semnificația fiecărei operații matematice, pentru ca în final să se obțină rezultatul problemei. Trebuie acordată foarte mare importanță modului de redactare a planului de rezolvare.

O ultimă etapă în rezolvarea problemelor de matematică este cea a activităților suplimentare. În această etapă se poate verifica soluția descoperită, se pot căuta alte metode de rezolvare, se poate scrie rezolvarea sub formă de exercițiu. De asemenea, se pot compune probleme sau se poate crea o generalizare a problemei rezolvate.

“Chiar dacă această etapă este facultativă pentru formarea priceperilor și deprinderilor corecte de rezolvare a unei probleme, este necesară verificarea soluției deoarece astfel se realizează autocontrolul asupra corectitudinii demersului de corectare. Această etapă poate fi valorificată de institutor în direcția cultivării creativității elevilor și a creșterii interesului pentru matematica.”

MAMA, Primul Meu CUVĂNT

LATARETU VIOLETA CECILIA

Scoala Gimnaziala Nr. 112

Ziua Internațională a femeii este sărbătorită anual la data de 8 martie pentru a comemora atât realizările sociale, politicile și condițiile economice ale femeilor, cât și lupta împotriva discriminării și violenței care își fac încă simțită prezența în multe părți ale lumii. a sărbătorit pentru prima dată Ziua internațională a femeii pe 8 martie, în 1975 .

SCOPUL :

- creșterea gradului de conștientizare a importanței zilei de 8 Martie;
- stimularea creativității și a expresivității prin citirea unor texte creative cu titlul "Mama", recitarea unor poezii sau realizarea de desene.

GRUP ȚINTĂ: elevii clasei a IVa B de la Școala Gimnaziala Nr.112, București

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de clasă

RESURSE MATERIALE:

- filme didactice, ppt-uri;
- poezii, cântece;

Resurse:

- **materiale:** imagini, creioane colorate, hârtie colorată, hârtie creponată, lipici, foarfecă, PC, Quilling, licheni
- **umane:** elevii, profesori
- **procedurale:** lectura, audiția, observația dirijată, conversația euristică, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea
- **forme de organizare:** frontal, individual

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

- urmărirea unui material realizat cu ajutorul imaginilor cu tema,, Vestitorii primăverii" și ,,Mama"
- ascultarea unor cântece;
- citirea textelor realizate de elevi;
- recitarea unor poezii;
- realizarea unor produse precum: mărtișoare, felicitări, Tablouri din quilling, Ghiocel

Desfășurarea activității:

Atelier 1 -confeționare de mărtișoare;

- urmărirea unui material dedicat zilei de 1 Martie;
- discutăm pe baza materialului;
- realizează o lucrare plastică(pictura, desen, colaj), la alegere dedicată acestei zile;

Atelier 2- Ziua mamei;

- urmărirea unui material dedicat zilei de 8 Martie;
- discutăm pe baza materialului;
- citirea textelor creative
- realizează o lucrare plastică(desen, colaj), la alegere dedicată acestei zile;
- expunem lucrările realizate;
- alegem cele mai frumoase lucrări;
- completăm un chestionar (3 întrebări).

DESENUL, MIJLOC DE DEZVOLTARE A CREATIVITĂȚII COPILULUI PREȘCOLAR

Alice Mortoiu

Grădinița Cu Program Normal Voinicel Comuna Valea Calugareasca

La vârsta preșcolară singurul nivel ce poate fi atins este cel al creativității expresive. Această creativitate se caracterizează printr-o exprimare liberă și spontană a persoanei, fără ca aceasta să fie preocupată de produsul activității să aibă un anumit grad de utilitate sau valoare. Activitățile incluse în Domeniul Estetic și Creativ (educație plastică, abilități practice, educație muzicală), constituie cadrul și mijlocul cel mai generos de activare și stimulare a potențialului creativ. Copilul învață să trăiască în frumusețe, în armonie, să respecte frumosul și să vibreze în fața lui.

Culorile, formele plastice sunt mijloace de exprimare, de exteriorizare a dorințelor, a așteptărilor, a relațiilor cu ceilalți. La fel și desenul este un mijloc de expresie de aceeași valoare ca orice alt limbaj. Desenul artistic este o artă pe care nu toți vor putea să o stăpânească dacă nu-i cunosc limbajul. Cadrul didactic trebuie să satisfacă trebuințele de creație ale copilului. Toți vor fi antrenați, dar fiecare va avansa conform aptitudinilor sale, își va dezvolta gusturile și își va valorifica imaginația.

Desenul este un mijloc de însușire a cunoștințelor prin felul în care este folosit în învățământ, deci este o formă de cultură căreia grădinița, școala trebuie să-i acorde locul pe care-l merită în ansamblul activităților desfășurate în sistemul de învățământ.

Arta și creația se numără printre activitățile preferate ale copiilor. De fiecare dată când li se oferă ocazia, cei mici reușesc să făurească mici obiecte, mai mult sau mai puțin stilizate, scoțând la iveală potențialul lor creativ. Pentru a-și putea dezvolta latura creativă, esențială în toate planurile vieții, este nevoie ca cei mici să fie expuși unei game largi și variate de activități într-o manieră plăcută și distractivă.

Scopul principal al activităților este acela de a descoperi, prin urmare NU se va urmări rezultatul activității, ci procesul pe care îl desfășoară copilul în manipularea materialelor puse la dispoziție. Intervenția adultului în munca de creație a copilului nu face decât să imprime nota personală, inhibând dorința înăscută de a exploata mediul, curiozitatea de a vedea ce se întâmplă dacă...

De aceea este ideal ca exprimarea bucuriei în timpul sau la finalul realizării "operei de artă" să se manifeste liber. Copilul, mulțumit de ceea ce a realizat, nu-și dorește asemenea adultului, cu experiență de viață și câteodată cu preconcepții de ceea ce ar trebui să fie, un produs finit. Pentru el este de ajuns că a putut participa liber și direct.

Desenul, ca exprimare și mod de execuție și precizie, conduce spre realizarea de modele ce vor fi reale și cât mai corecte, cuprinzând programări compoziționale.

Imaginația fiind un proces de cunoaștere a realității obiective se manifestă în acest sens în mod spontan în întreaga activitate a copilului, jucând un rol important în viața emoțională și intelectuală a acestuia, deoarece ea constituie latura proiectivă a conștiinței umane.

Dezvoltarea imaginației copilului se poate dezvolta prin stimularea curiozității. Dezvoltarea imaginației copilului trebuie orientată spre un tip sau altul de imaginație pentru care copilul are o anumită înclinație-artistică, constructivă, aplicativă, de substituție. Este știut faptul că imaginația copilului începe atunci când copilul este capabil de a realiza imagini și când este capabil de a organiza aceste imagini într-o structură a activității intelectuale.

Piaget și Inhelder, prin cercetările lor, au ajuns la concluzia că există trei tipuri de imagini:

- a) imagini care reproduc obiectul ca atare;
- b) imagini care depășesc percepția obiectului static, anticipând rezultatul transformării obiectului, dar prezintă o anticipare incompletă;
- c) imagini capabile să furnizeze anticipări complexe ale rezultatelor în acțiuni neștiute anterior, adică de a vedea dincolo de percepție.

Având în vedere tezele enunțate mai sus voi prezenta un set de teste de stimulare a potențialului imaginativ și rezultatele lor, teste care au fost prezentate copiilor ca fișe de lucru individuale.

Teste de execuție:

Testul 1

Se dă fiecărui copil o fișă pe care este desenat un pui. I se spune copilului să deseneze și el la fel, adică aceiaș pui desenat pe fișă lui de lucru.

Testul 2

Se prezintă copilului un tablou, de preferință un peisaj și i se cere să facă și el un desen la fel cu cel din imaginea dată.

Teste de compoziție:

Testul 1

Se așează în fața copilului o fișă individuală pe care sunt desenate diferite figuri geometrice și i se spune acestuia să facă un desen așa cum vrea el cu ajutorul figurilor de pe fișă lui.

După ce a desenat, copilul trebuie întrebat ce anume a făcut. O parte din copii au reușit să ansambleze toate elementele într-o structură (compoziție), alții doar trei elemente iar alții au mers pe elemente separate fără o ansamblare, fără o legătură care să vizeze o idee.

Testul 2

Se dă copilului fișă și i se spune: „completează desenele din căsuțele 1 și 2, de sus și de jos începute, în așa fel încât să-ți iasă un desen cât mai frumos. În căsuța 3 desenează ceea ce crezi tu că am vrut eu să desenez și nu am terminat. Să te uiți bine la liniile începute de mine, pentru că ele îți spun ce am vrut eu să desenez, caută să faci cât mai frumos și mai interesant, mai deosebit”.

Unii au reușit să intuiască că am vrut să desenez un ghiocel și o mașină, alții nu .

Testul 3

Acest test a fost imaginat de către prof. U. Șchiopu și intitulat „ Fereastra de aur” sau „Fereastra deschisă”.

Este vorba de o fereastră desenată și colorată în auriu sau în galben și decupată în așa fel încât să se poată deschide cele două geamuri. I se prezintă copilului fereastra și i se spune să o deschidă și să deseneze în deschizătura ferestrei ceea ce ar dori el să vadă în acel moment prin acea fereastră de aur.

Copiii au realizat desene diferite . Oameni, pomi, flori, pasari, soare, nori, etc.

Testul 4

Se dă fișă care are 5 rânduri de puncte și i se spune copilului să se joace cu punctele așa încât să facă un desen cum vrea el. Unii au realizat un singur desen, alții au realizat mai multe desene.

Testul 5

Se prezintă copilului un set de 8 linii și figuri geometrice, imaginate după Warteg și Guilford. I se spune copilului să deseneze ce vrea el în fiecare căsuță, cu figura geometrică, punctul sau linia pe care o are acolo. Cu cât desenul se distanțează mai mult de figura geometrică dată în model, cu atât copilul este mai original.

Compoziții originale-zar, scară, deal, bănuț, cruce, castron, aragaz, coroană, cort, căluț, dovieac, perete, față zâmbitoare, trifoi, eșarfă, înghețată, balon, joc, degețele, rotund, păianjen, sârmă de rufe, carte, farfurie, riglă, gard, minge, sapă, gratii, șapte, romb, periuță, indicator.

Teste ce vizează capacitatea de colorare:

Testul 1

Punem în fața copilului fișă ce reprezintă un pom și i se spune să coloreze așa cum dorește el, folosind culorile preferate. S-au folosit culorile preferate în realizarea lor.

În afară de faptul că este o capacitate și aptitudine a personalității, a intelectului, creativitatea este în același timp un proces și un produs. Este un proces fiindcă presupune evoluție în timpul dezvoltării și este un produs pentru că se dobândește prin activitate, necesitând foarte multă muncă. Edison spunea că în creație este nevoie de 99% transpirație și 1% inspirație.

Adoptarea unui învățământ creativ reprezintă o parte integrantă a modernizării învățământului și contribuie la afirmarea potențelor creative ale copiilor și la dezvoltarea capacităților creatoare ale acestora.

BIBLIOGRAFIE

Cristea,M” **Metodica Predarii Educatiei Plastice In Invatamantul Primar Si Prescolar** ,Ed. Corint,2009

Iovan M-„**Stimularea activităților creative desfășurate de elevi**”-Revista de pedagogie,nr.10, 1988

Landau,E „**Psihologia creativității**” Ed.Didactică și Pedagogica

Nicola,Gr.,”**Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ**”,Ed. Didactică și Pedagogică,București, 1981

Roco,M „**Creativitate și inteligență emoțională**”,Ed. Polirom,2004

Ornament Pentru Masa De Paște

FRANCISCA IOANA LIENCHE

Scoala Gimnaziala Leon Danaila Darabani

Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ. Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Copilul este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său. În perioada școlară imaginația se exprimă viu prin tot ceea ce face el la școală. Cadru didactic trebuie să dispună de capacitatea de înțelegere a copiilor, să trăiască împreună sentimente puternice, să creeze situații care să îmbogățească mintea copilului cu anumite reprezentări și obișnuințe, să-și transforme ocupația într-o frumoasă minune.

Anul acesta am clasa pregătitoare și pentru că se apropie sărbătorile pascale mi-am propus să realizez cu elevii un ornament pentru masa de Paște. Acesta a fost început cu două săptămâni înainte când am pus în pahare la încolțit grâu. Între timp elevii foarte curioși urmăreau evoluția încolțirii plantelor. Am discutat despre plante, despre ce au nevoie ele pentru a se dezvolta. Totodată am analizat și părțile componente ale unei plante privind paharele transparente. Am vorbit și despre importanța părților unei plante. Astfel am îmbinat armonios explorarea mediului și abilitățile practice.

Pentru a finaliza ornamentul am pictat farfurioare de hârtie, am vopsit ouă, am confecționat un iepuraș din hârtie. Înainte de confecționarea iepurașului am discutat puțin despre părțile corpului unui animal, despre cum sunt membrele lui, urechile, ochii, blănița. Copiii au demonstrat că dețin cunoștințe vaste despre aceste minunat animal. Bineînțeles am urmărit și Povestea iepurașului de Paște.

Paharul cu grâu a fost învelit în hârtie colorată tăiată sub formă de iarbă pe care au lipit floricele. Înainte de vacanței am asamblat ornamentul pe care mai apoi fiecare elev l-a luat acasă.

Fiecare elev a venit cu amprenta lor personală, cu imaginația lor, creativitatea lor, astfel că la final fiecare ornament era personalizat. Privind fața lor mi-am dat seama că produsul muncii lor le-a plăcut foarte mult. Dacă mai aveam timp probabil că ar mai fi venit cu idei pentru a îmbogăți ornamentul.

Prin astfel de activități copiii își dezvoltă creativitatea, imaginația, îndemânarea, spiritul de întruajutorarea, spiritul de echipă, simțul estetic.

Studiu Privind Creativitatea Școlarului Mic

Cornelia Onofrei

Scoala Gimnaziala Nr. 3

Copiii sunt creativi în mod natural și doar așteaptă atmosfera propice pentru a-și manifesta creativitatea.

G.D. Demos

Creativitatea este una dintre dimensiunile esențiale pentru întreaga dezvoltare și afirmare a personalității și de aceea se impune să se dezvolte prin strategii adecvate. Dascălii participă activ la modernizarea conținuturilor și metodelor procesului instructiv-educativ, cu scopul declarat de a forma deprinderi și aptitudini de învățare, de a modela spiritul de observație și gândirea creatoare a elevilor.

Omul se naște cu anumite atribute și caracteristici care-i asigură unicitatea și care trebuie respectate și întărite prin educație, pentru că în viitor acestea vor fi sursă de satisfacție, creativitate și originalitate. Sunt numeroase metodele și procedeele care pot fi utilizate în dezvoltarea creativității, dar selecția lor are nevoie de repere. Metodele și procedeele de lucru cele mai eficiente sunt cele care activează predarea – învățarea, care-i implică pe elevi în procesul de învățare și-i ajută să devină participanți activi la propria lor formare.

Plecând de la conceptul că orice persoană normală este capabilă de creativitate într-un anumit domeniu, la un moment dat, Teresa Amabile, propune un model „componential” al creativității, ce cuprinde trei factori: deprinderi specifice domeniului, gândirea creativă și deprinderile de lucru, precum și motivația intrinsecă.

Sensul curent al creativității la elevi este acela de potențial creativ, de factori sau capacități aptitudinale predictive pentru performanțele de mai târziu. Aceasta vizează capacitatea elevului de a acționa independent atât pe plan mental cât și pe plan practic, privită ca o premisă și un prim pas pe calea obținerii unor produse, în care independența actului să garanteze originalitatea soluției.

Ana Stoica afirmă că „fiecare persoană creatoare vine de fapt cu nota sa proprie, având o dominantă specifică, în funcție de înzestrarea sa, de experiența acumulată, de nivelul creativității, domeniul de manifestare și de multe alte condiții. Există o infinitate a formelor particulare de structuri psihice pe care le pot căpăta persoanele creatoare: nu se poate vorbi de un tip al creatorului, ci de diferite tipuri, ba mai mult încă, de individualități specifice ale creatorului.” (p. 6)

La vârste mici potențialul intelectual al copiilor este însoțit de o curiozitate activă, trează și de receptivitate, sensibilitate, predilecție pentru inedit. Imaginația bogată le înlesnește școlarii mici combinațiile noi și surprinzătoare, acceptarea ambiguității, a surprizei și crearea fantasticului. Învățătorul trebuie să creeze o atmosferă permisivă, lipsită de rigiditate, iar elevii, eliberați de tensiuni, teamă, frică de pedeapsă ori admonestare, într-un climat care favorizează comunicarea și conclucrarea, vor prinde gustul activității creatoare eliberându-și treptat energiile psihice latente și dobândind dorința de autoafirmare.

Creativitatea copilului este diferită de creativitatea autentică pe care o întâlnim la adult, în sensul că produsul activității sale „creatoare” nu este nou și valoros din punct de vedere social. El este însă nou pentru copil, beneficiază de atributul originalității și este realizat în mod independent. Modalitățile prin care poate fi stimulată imaginația și creativitatea sunt multiple. Spre exemplu, rezolvarea unei probleme bine definite, pe o altă cale decât cea prescrisă, poate fi considerată o activitate creativă. Paul Osborn consideră că de fiecare dată când elevul este pus în fața unei probleme, acesta restructurează datele problemei sau imaginează noi procedee ce pot conduce la soluție, indiferent dacă aceasta este o sarcină școlară, o problemă curentă de viață sau un test, el realizează o activitate creatoare. Suplețea cu care elevii găsesc noi soluții pentru rezolvarea problemelor le oferă acestora o stare emoțională pozitivă, bucurie, surpriză sau satisfacție, motivându-i și alimentându-le dorința și curiozitatea de a căuta și alte soluții și căi de rezolvare.

Școlarii mici posedă o creativitate naivă și efervescentă. Pe măsura dezvoltării operațiilor mintale și a capacității logice, aceștia vor înțelege realitatea obiectivă și naivitatea fanteziei înregistrează o scădere bruscă. La aceasta contribuie și sistemul de cerințe școlare, focalizate predilect spre o abordare logică, ca și sistemul de evaluare care descurajează și sancționează modalitățile neuzuale de rezolvare ale problemelor. Cercetătorii demonstrează că, cu cât se oferă mai mult copilului posibilitatea de a fi spontan și independent, cu atât mai creativ va fi el mai târziu.

Lowenfeld consideră că nu este niciodată prea devreme pentru a începe educarea creativității elevilor.

Educația artistică reprezintă mijlocul de educare al creativității generale. Dezvoltând sensibilitatea și receptivitatea copilului pentru diverse materiale și pentru particularitățile lor, pentru perceperea lumii înconjurătoare și corelarea fenomenelor percepute, copilul învață cu timpul să folosească acele aptitudini și în alte domenii. (apud. E. Landau, p. 99)

Mediul familial joacă și el un rol foarte important, putând favoriza din fragedă copilărie dezvoltarea creativității. Familia trebuie să atragă atenția copiilor asupra tuturor fenomenelor, stimulând astfel propriile lor observații, să le permită să vadă, să pipăie, să audă ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător.

„Creativitatea nu este nici pură imitație sau memorare, nu este nici accident – atunci când copilul face o greșală sau un anume înțeles și o anume valoare – și nu înseamnă nici gândire bizară ieșită din comun și necontrolată.“ (Amabile T. M., p. 56) De multe ori, răspunsurile neobișnuite provin din ignoranță, confuzie, stări alterate de conștiință, ele fiind în totală neconcordanță cu realitatea.

Creativitatea elevilor din ciclul primar este o premisă esențială și necesară pentru activitatea de creație autentică a omului matur, care reprezintă momentul final al unui lung proces de valorificare a resurselor existente și consolidate pe parcursul formării individului. În acest demers complex școala are un rol hotărâtor, determinant.

Bibliografie

Amabile, Teresa M., *Creativitatea ca mod de viață* (Ghid pentru profesori și părinți), Editura Știință și Tehnică, București, 1997;

Clinciu, Aurel, *Creativitatea în vol.: Pregătirea psihologică, pedagogică și metodică a profesorilor*, Editura Universității Transilvania, Brașov, 2001;

Landau, Erika, *Psihologia creativității*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979;

Roco, Mihaela, *Stimularea creativității tehnico-științifice*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1985;

Stoica, Alina, *Creativitatea elevilor – Posibilități de cunoaștere și educare*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

JURNAL REFLEXIV COMPARATIV /PREDAREA LA CLASĂ VS PREDAREA ONLINE

Zinica Nour

Scoala Gimnaziala Nr. 3

„- Du-te să mai vezi o dată trandafirii. Vei descoperi că floarea ta nu are-n lume seamă. Înțoarce-te apoi la mine, spre a-ți lua rămas bun, iar eu îți voi dăruia o taină.

Micul prinț se duse, să mai vadă o dată trandafirii:

– Voi nu semănați întru nimic cu floarea mea, voi încă nu sunteți nimic – le spuse el. Pe voi nimeni nu v-a îmblânzit, precum nici voi n-ați îmblânzit pe nimeni. Sunteți precum era și vulpea mea. Eu însă mi-am făcut din ea un prieten, iar ea acum nu are-n lume seamă.

Și florile se rușinară.

– Voi sunteți frumoase, dar sunteți deșarte! le mai spuse el. Nimeni n-ar avea de ce să moară pentru voi. Floarea mea, firește, un trecător de rând ar crede că-i asemenea vouă. Ea însă, singura, e mai de preț decât voi toate laolaltă, fiindcă pe ea am udat-o eu cu stropitoarea. Fiindcă pe ea am adăpostit-o eu sub clopotul de sticlă. Fiindcă pe ea am ocrotit-o eu cu paravanul. Fiindcă pentru ea am ucis eu omizile (în afara doar de câteva, pentru fluturi). Fiindcă pe ea am ascultat-o eu cum plângea, ori cum se lauda, ori câteodată chiar cum tăcea. Fiindcă e floarea mea.

Și se duse înapoi la vulpe.

– Rămâi cu bine! zise el...

– Te du cu bine! zise vulpea. Iată care-i taina mea. E foarte simplă: limpede nu vezi decât cu inima. Ochii nu pot să pătrundă-n miezul lucrurilor.

– Ochii nu pot să pătrundă-n miezul lucrurilor! spuse după dânsa micul prinț, ca să țină minte.

– Numai timpul cheltuit cu floarea ta face ca floarea ta să fie atât de prețioasă.

– Numai timpul cheltuit cu floarea mea...! făcu micul prinț, ca să țină minte.

– Oamenii au dat uitării adevărul acesta – zise vulpea. Tu însă nu trebuie să-l uiți. Devii răspunzător de-a pururi pentru ceea ce ai îmblânzit. Tu ești răspunzător pentru floarea ta.

– Eu sunt răspunzător de floarea mea... spuse după dânsa micul prinț, ca să țină minte.” (Antoine de Saint Exupery- **Micul prinț**)

Argument

Spațiul generos din jurul școlii, care este îngrădit și mărginit de buxus, așteaptă să fie fondul multor activități educative! Primăvara ne invită de fiecare dată, să gătim acest spațiu, în care se poate face cu succes o ora/ o activitate de Educație ecologică sau de Științe ale naturii.

Cred că atunci când vom planta o floare a noastră vom ști doar îngrijind-o, că prețuiește, exact cum ne spune Micul prinț. Ce poate să fie mai fără seamă decât floarea noastră?

Pe ea o vom cunoaște, pe ea o vom iubi! Când suntem mici, plantei noastre îi putem asocia cele mai frumoase trăsături și arome. Va prinde suflet.

Fiecare floare va avea povestea ei. Cât de frumos sună: „Povestea trandafirului din curtea școlii mele”. Sau: „Când voi trece pe drum, voi spune, copiilor mei : **Vezi, acela este trandafirul meu!**”

UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	CE MI-AM PROPUȘ SĂ FAC?	CE ACTIVITĂȚI / METODE AM FOLOSIT?	CE AM OBȚINUT / OBSERVAT?
<p>1 .ÎN GRĂDINĂ</p> <p><i>Activitate realizată la clasă/ curtea școlii</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • descoperirea părților componente ale unei plante; • observarea modului de îngrijire a acestora; • interacțiunea cu lumea plantelor; • participarea la jocul de imaginație:” • Ce s-ar întâmpla dacă...?” • crearea unei pagini de album : ”Floarea mea de primăvară” • dezvoltarea atitudinii de ocrotire a mediului natural. 	<p><i>Activitate practică:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • pregătirea de ieșire în grădina școlii, pentru a planta 2 zambile; • deplasarea pe aleele grădinei printre straturi de ghiocei, zambile,tulpini de trandafiri, brândușe,toporași și păpădii; • observarea modului de plantare, • observarea modului de întreținere (udat, presat pământ) și a uneltelor folosite (țărură și stropitoare) • interacțiunea a fost făcută vizual, olfactiv, tactil (elevii au cules, la întoarcere, câte un toporaș și o frunzuliță a acestuia, *toporașii fiind crescuți spontan pe lângă grădină); • Jocul didactic: <i>Să ne imaginăm!</i> • Colaj. 	<ul style="list-style-type: none"> • au observat alcătuirea unei plante și rolul ei • au admirat diversitatea plantelor de primăvară • au făcut confuzii între denumirile unor flori • au fost atenți la modul de plantare al zambilei • au folosit stropitoarea; • au cules toporași și i-au mirosit; • au fost atrași de prezența găzelor(buburuza) • unii au cules mai mulți toporași sau i-au răsturnat • au fost foarte atenți la jocul de imaginație: ”empatizat” cu o floare închisă la întuneric • au lucrat responsabil la lipirea toporașului, imagini cu flori de primăvară; • au sesizat factorii care întrețin viața plante

<p>2., „ÎN PĂDURE”</p> <p>Activitate realizată online</p>	<ul style="list-style-type: none"> • conștientizarea necesității protejării pădurii; • reciclarea hârtiei; • plantarea unui copac (în ghiveci) folosind o sămânță; • denumirea copacului; • realizarea de colaje cu imagini din pădure. 	<ul style="list-style-type: none"> • Internet, grupul clasei; • Filme educative, fișe de lucru; • Activitate în familie; • Activitate practică; • Joc didactic de imaginație: <p><i>Cum va arăta Copacul Meu?</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • au avut curiozitatea lucrului online; • au participat la sesiunea online: <p>https://hartareciclarii.ro/despre-proiect/sesiuni-01fbclid=IwAR0ub2i7KA1xoPZe_DKbPBxpXwscx6</p> <ul style="list-style-type: none"> • au făcut predicții; • au avut bucuria primirii feedbackului; • au descoperit imagini și poze; • au realizat compoziții adaptate temei.
--	---	--	---

Avantajele/ Dezavantajele ambelor tipuri de învățare

1. Avantaje:

a. La clasă:

- interacțiune cu natura în toată complexitatea ei;
- observarea directă a comportamentului școlarului;
- intervenția rapidă sau graduală (în funcție de caz);
- experimentarea profundă a unor aspecte reale(globale sau speciale);
- realizarea sarcinilor conform unei planificări;
- încurajarea socializării directe: elev-elev , elev – cadru didactic, elev- cadru nedidactic.

b. Online:

- existența unei relaxari/ confort benefice studiului individual;
- posibilitatea folosirii diferitelor materiale și linkuri;
- mânuirea de obiecte cunoscute;
- încurajarea unei exprimări libere;
- posibilitatea eliminării unor bruiaje.

2. Dezavantaje:

a. La clasă:

- expunere în grup;
- cheltuielile cu echipamentul / ținută.

b. Online:

- tendința de apatie;
- prezența persoanei din umbră;
- efectele calculatorului/ smart-ului etc.;
- inexistența unei metode diversificate și complete de predare- învățare-evaluare și intervențiilor de remediere ;
- absența unor materiale didactice

Un lucru sigur, totuși vom ști, după ce ne vom întreba cum e bine să se producă învățarea și anume că permanent vom căuta să identificăm și să utilizăm noi tehnici, metode și activități de a învăța eficient.

Bibliografie:

https://www.didactic.ro/materiale/132369_jurnalul-reflexiv

http://www.tvet.ro/Anexe/30768/Portofolii_MODEL_B/Gradinaru%20Hilda.pdf

<https://edict.ro/metode-interactive-utilizate-in-evaluarea-didactica/>

PROIECT DE ACTIVITATE-TABLOU DE TOAMNĂ

Monica Mardare

Grădina Cu Program Prelungit Crai Nou Bacau

PROIECT DIDACTIC

GRUPA: Mare - „Steluțele”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI : „Toamna – anotimpul bogăției”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „În grădina toamnei”

TEMA ZILEI: „O zi cu Zâna Toamnă”

Capitolul: elemente de limbaj plastic

Tema: Compoziție plastică realizată cu ajutorul petei de culoare

Subiectul ludic: „Tablou de toamnă”

Modalități de realizare: joc-exercițiu

Tipul de activitate: consolidare de deprinderi și priceperi

Scop: compunerea, în mod original și personal, a spațiului plastic, utilizând materiale și tehnici de lucru cunoscute.

Obiective operaționale:

1. cognitive:

OC1 - să denumească culorile necesare pentru utilizarea lucrării;

OC2 - să descrie modul de realizare a lucrărilor.

1. psihomotrice:

OPM1- să efectueze exerciții pentru încălzirea mâinilor;

OPM2 - să aplice culorile, realizând pete de culoare pe suprafața dată (planșe);

OPM3 - să recombine culorile corespunzător sarcinii date, având la dispoziție materialele necesare.

1. afectiv-atitudinale:

OA1- vor aprecia frumusețea lucrărilor în raport cu obiectivele activității.

Strategia didactică:

a) Metode și procedee didactice: jocul, conversația, explicația, exercițiul, demonstrația.

b) Mijloace didactice: acuarele, pensoane, apă, planșe model, paletă de culori, planșe în contur, șevalet.

c) Forme de organizare: frontală, pe grupe.

Resurse:

1. **Umane:** 27 preșcolari cu vârsta cuprinsă între 5-6 ani
2. **Spațiale:** sala de grupă
3. **Temporale:** 30 de minute

Etapale activității	Ob. Op.	Conținut și sarcini de învățare	Strategia didactică		
			Metode și procedee didactice	Mijloace didactice	Forme de organiza
Moment organizatoric		Organizez spațiul și climatul educativ într-un mod optim desfășurării activității propuse.			Frontală
1. Captarea atenției		Inițiez o scurtă conversație despre frumusețea anotimpului de toamnă. Le spun apoi copiilor că vom picta niște tablouri pe care i le vom dăruia Zânei Toamna.	Conversația euristică, explicația		frontală
2. Enunțarea temei și a obiectivelor		Prezint, într-o manieră accesibilă, tema și obiectivele lecției, urmând să se observe atelierele de lucru. „Veți picta niște tablouri cu ajutorul unor planșe lucrate chiar de voi”. Veți fi împărțiți în patru echipe și veți picta planșe cu fructe, legume, flori și un copac de toamnă”.	Conversația Explicația		Frontală
3. Actualizarea cunoștințelor anterioare	OC1	Solicit preșcolarii să enumere materialele necesare și modul de utilizare realizării lucrării.	Conversația Explicația		Frontal și individuală

4. Prezentarea optimă a conținutului învățării și dirijarea învățării	OC2 OPM1 OPM2 OA1	Prezintă copiilor planșele conturate. Explic preșcolarii cum se realizează lucrările. Solicit prin sondaj 1-2 preșcolari să verbalizeze realizarea lucrărilor. Se vor efectua exerciții de încălzire a mușchilor fini ai mâinii și de creare a stării emoționale propice realizării temei. Voi urmări modul de relaționare a copiilor și de exersare a deprinderilor specifice de lucru. Voi oferi explicații acolo unde va fi necesar.	Explicația Demonstrația Exercițiul Exercițiul.	Planșe, acuarele, pensoare, apă, șervețele	Pe grupe Pe echipă
5. Obținerea performanței	OPM2 OPM3	Îndrum preșcolarii să finalizeze lucrările, să mai adauge elemente, să corecteze.	Explicația Exercițiul	Planșe, acuarele, pensoare, apă, șervețele	Pe echipă
6. Feedback	OC2	Solicit preșcolarii să precizeze elementele compoziționale folosite.	Conversația		Frontal individual
7. Evaluarea performanțelor	OC1 OC2 OPM1 OPM2 OPM3 OA1	Solicit preșcolarii să așeze lucrările în holul grădiniței unde vor avea loc jocurile distractive. Vom aprecia lucrările în funcție de cum au combinat culorile, modul cum au respectat cerințele de lucru, acuratețea lucrărilor și finalizarea acestora. Se vor face evaluări și autoevaluări.	Conversația	Expoziția lucrărilor realizate de copii	Frontal
8. Retenția		Solicit preșcolarii să denumească tema lecției și materialele necesare.	Conversația		Frontal
9. Transferul		Intern - spun copiilor că vom mai realiza și alte astfel de lucrări. Solicit verbalizarea acțiunilor efectuate. Extern- propun copiilor să recităm poezii de toamnă.	Exercițiul		Frontal

Educația Online În Învățământul Preșcolar

ANA MARIA MARUSCA

Grădinița Cu Program Normal Nr.2 astileu-refractor

La nivel mondial, infecția cu Coronavirusul (COVID-19) a creat o panică, o deschidere spre schimbare, în toate domeniile de activitate. Nici sistemul de învățământ nu a scăpat de aceste schimbări, ci, din contră, activitățile instructiv-educative din grădinițele de copii au necesitat o mare reorganizare. Dacă la ciclurile de învățământ superioare activitatea online era oarecum cunoscută, la nivelul ciclului preșcolar, activitatea online a fost o mare provocare, atât pentru profesorii pentru învățământul preșcolar, cât și pentru copii și, implicit, pentru părinți. Învățământul online presupune multă atenție, efort și implicare în căutarea resurselor pe care le vom transmite copiilor.

Închiderea în masă a creșelor, grădinițelor, liceelor și universităților a determinat regândirea proceselor de predare și învățare. Prin urmare, pentru a găsi soluțiile optime, educatorii au fost nevoiți să treacă la un mod de predare online peste noapte. Cu toate că învățământul la distanță este crucial în contextul creat de pandemie pentru a asigura continuitate educației, acest fapt nu transformă automat educatorii în profesioniști care au competențe tehnologice și pedagogice necesare predării online. În plus, educația online a devenit o problemă larg răspândită atât pentru cadrele didactice, cât și pentru părinți. Tranziția de la predarea și învățarea față în față la predarea și învățarea în fața unui ecran a fost concepută ca un complex problematic pentru toate părțile implicate în procesul de învățământ, cu atât mai mult pentru părinții copiilor preșcolari (Miulescu, 2020, pp. 205-206).

Educația online poate fi definită ca fiind o educație susținută electronic, care se bazează pe Internet atât pentru interacțiunea educator/preșcolar, cât și pentru distribuirea materialelor didactice, acestea putând include audio, video, text, animații (Simionescu, 2020, p. 8). De asemenea, educația online poate fi văzută ca o formă alternativă de învățământ, care presupune continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță (Dediu, 2020, p. 40).

Predarea online, spre deosebire de predarea tradițională la clasă, cuprinde o multitudine de proceduri de predare asistate de calculator, care implică anumite instrumente online. Există două tipuri de predare online: predarea de tip **sincron** și **asincron**. Predarea sincron implică o experiență de predare online în timp real, incluzând sesiuni în care atât educatorul, cât și preșcolarul trebuie să fie online în același moment. În cazul predării asincron, activitățile didactice nu se desfășoară în timp real. Acest lucru se materializează prin faptul că interacțiunea dintre educator și preșcolar poate avea loc astfel încât să avengeze atât programul preșcolarului, cât și al educatorului (Pascaru, 2021).

În didactica tradițională, actul predării este unidirecțional, adică îndreptat de la cadru didactic spre copil și avea ca obiectiv transmiterea de cunoștințe gata structurate, pe care copiii urmau să le asimileze în mod pasiv. Treptat, s-a simțit necesitatea elaborării de modele în care predarea să nu mai fie atribuită doar educatorului, ci să implice și copilul. Așadar, viziunea s-a schimbat radical în didactica modernă, unde predarea nu mai este concepută ca o activitate de comunicare, de transmitere de cunoștințe, ci ca o problemă de organizare și conducere a proceselor de învățare (Bocoș & Jucan, 2007).

Chifani (2020, p. 62), Comorașu (2020, p. 65) și Pascaru (2021) prezintă avantajele educației online la ciclul preșcolar:

- fiind o experiență nouă îi atrage pe copii;
- se poate crea un parteneriat mai bun între educator-preșcolar-părinte;
- flexibilitatea timpului și a locației;
- nu necesită efort de mișcare, ceea ce presupune lipsa de a fi condiționat de mijloacele de transport;
- ajută la o organizare mai bună întrucât educatorul nu trebuie să se concentreze atât de mult pe problemele de disciplină;
- informația poate fi accesată în timp util și rapid;
- oferă posibilitatea ca preșcolarul să-și creeze propriul ritm de lucru, de a prelua informația în ritm propriu;
- accesibilitatea la diferite platforme interactive.

Chifani (2020, p. 62) și Comorașu (2020, p. 66) enumeră și dezavantajele educației online:

- familiile defavorizate nu fac față schimbărilor;
- conexiunea la internet precară și deținerea sărăcăcioasă de instrumente electronice;
- activitățile online necesită mult mai mult timp de pregătire din partea educatorului;
- interesul învățăcelilor scade treptat în mediul virtual;
- mediul online nu poate înlocui contactul afectiv și emoțional de care educatorii și preșcolarii au nevoie pentru a crea un mediu de învățare propice;
- învățăceii nu respectă termenele stabilite;
- distanțarea fizică a preșcolarilor, interacțiunea scăzută;
- limitarea limbajului și capacitatea de exprimare.

Consider că multitudinea dezavantajelor pe marginea acestui subiect este datorat „luării pe nepusă masă” și nepregătirii celor necesare.

Instrumentele digitale utilizate de către mine în cadrul activităților instructiv-educative online sunt: Zoom, Google Meet, Jigsaw Planet, Wordwall.

Zoom – este cea mai utilizată platformă online de către cadrele didactice din România. Se creează conturi gratuite pentru cadrele didactice, iar preșcolarilor și părinților acestora li se trimite un link de conectare. Pe whiteboard se poate desena, colora; se pot împărtăși ecranul și documentele aflate în calculator/laptop; se pot crea camere secundare pentru preșcolari pentru a încuraja munca în grupuri mici. De asemenea, există opțiunea să se înregistreze întreaga conferință audio-video.

GoogleMeet – este o aplicație din suita Google for Education care se poate accesa doar dacă există un cont de gmail. Gmailul a primit recent, datorită pandemiei Covid-19, și opțiunea de meet care anterior a fost doar platită. Meet este aplicația Google similară cu Skype de la Microsoft (o platformă de comunicare instant prin video și chat, unde se creează un link de întâlnire, iar participanții trebuie doar să-l acceseze, fără să aibă vreun cont, pentru a putea intra în sesiunea online). Google Meet acceptă până la 100 participanți gratuit și oferă aceleași opțiuni ca și întâlnirea de pe Zoom: comunicare cu participanții cu video, microfon și prin chat, partajarea ecranului, activarea modului silențios pentru anumiți participanți, împărtășirea de alte link-uri prin chat.

Jigsawplanet – este o aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip text sau fotografie și decuparea sub forme de piese de puzzle în funcție de complexitatea dorită (de la 3 la câteva sute de bucăți). Este o aplicație gratuită și nu necesită crearea de cont de utilizator.

Wordwall – este o aplicație utilă pentru educatori deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele (de exemplu: cuvântul lipsă, anagrame, puzzle, rebus, adevărat sau fals, sortează, chestionare, spânzurătoare, deschide cutia). Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate.

Așadar, educația online dezvoltă capacități de autoeducație eficiente deoarece, pe de o parte, îl responsabilizează pe copil, iar pe de altă parte determină stabilirea unui contact direct între preșcolar și părinte în acțiunea instructiv-educativă. Totodată, învățarea online îl face pe copil părtaș la propriile descoperiri, implicându-l direct și individual în dezvoltarea fenomenelor educaționale stabilite prin obiectivele operaționale de fiecare educator, prin tact și îndemnare pedagogică.

BIBLIOGRAFIE

Bocoș, M., & Jucan, D. (2007). *Teoria și metodologia instruirii. Teoria și metodologia evaluării*. Editura Paralela 45, Pitești;

Chifani, A. (2020). Avantajele și dezavantajele școlii online. In Marcu, L.S., Panțică, G., & Simionescu, C., *Școala online. Aspecte. Provocări. Soluții*. Pp. 61-63. Editura Cartea Vrânceană, Focșani;

Comorașu, A. (2020). Școala online – o experiență de neuitat. In Marcu, L.S., Panțică, G., & Simionescu, C., *Școala online. Aspecte. Provocări. Soluții*. Pp. 61-63. Editura Cartea Vrânceană, Focșani;

Dediu, C. (2020). Interactivitate prin învățarea online. In Marcu, L.S., Panțică, G., & Simionescu, C.,

Școala online. Aspecte. Provocări. Soluții. Pp. 40-45. Editura Cartea Vrânceană, Focșani;

<https://meet.google.com/>

<https://wordwall.net/>

<https://www.jigsawplanet.com/>

<https://zoom.us/>

Miulescu, M.L. (2020). *Noile media: prieten sau dușman? Experiențele de predare-învățare online ale profesorilor din învățământul preșcolar*. Revista de Pedagogie, pp. 203 – 221;
<https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=922905>

Pascaru, C.F. (2021). *Predarea online și beneficiile acesteia*. EDICT – Revista Educației accesat de pe link-ul <https://edict.ro/predarea-online-si-beneficiile-acesteia/>

Simionescu, C. (2020). Ce este educația online?. In Marcu, L.S., Panțică, G., & Simionescu, C., *Școala online. Aspecte. Provocări. Soluții*. Pp. 8-11. Editura Cartea Vrânceană, Focșani.

PAȘTELE ÎN VIAȚA ȘI SUFLETUL PREȘCOLARULUI

Vișinoiu Irina Mădălina

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

Anotimpul Primăvara aduce cu ea una dintre cele mai frumoase sărbători: "Paștele", care oferă un prilej de bucurie pentru noi toți. Copiii așteaptă cu drag, venirea acestei sărbători care înseamnă, bucurie, bunătațe, liniște.

Sărbătorile sunt un prilej de bucurie, de împăcare sufletească, lumina sfântă din noaptea Învierii Mântuitorului, călăuzindu-ne spre o viață mai bună. Cea mai mare, mai însemnată, mai sfântă și mai îmbucurătoare sărbătoare de peste an, după spusele românilor de pretutindeni, e sărbătoarea Paștelor.

Românii așteaptă sărbătoarea aceasta cu mare bucurie, și caută în același timp, ca locuințele lor să fie curate și cu toate pregătirile, în cea mai bună rânduială.

Curiozitatea copiilor de a afla cât mai multe despre Iisus și despre obiceiurile și tradițiile de Paște, oferă un bun prilej de a prezenta care este semnificația Paștelui, de a stimula curiozitatea, interesul, pentru a cunoaște tradițiile și obiceiurile de Paște.

În săptămâna Paștelui mi-am propus să omagiez împreună cu preșcolarii această sfântă sărbătoare prin activități care să îmbine cât mai armonios utilul cu plăcutul, utilizând câteva forme de activitate: jocul, învățarea, munca și creația.

Răstignirea și Învierea Mântuitorului, reprezintă reînvierea naturii primăvara și totodată reluarea ciclurilor vieții. Oul, el însuși purtător de viață, devine un simbol al regenerării, al purificării și al veșniciei.

Sfânta sărbătoare a Paștelui a fost și va rămâne un miracol, o sărbătoare îndrăgită atât de adulți cât și de copii, pentru că face ca sufletele noastre să tresalte de bucurie, ne face să fim mai înțelepți și să ne iubim mai mult aproapele.

Cele mai multe tradiții și obiceiuri ale zilei de Paște se referă în principal la cinstita cum se cuvine a acestei sărbători, la bunul mers al vieții și al treburilor, la sănătatea familiei și la sporul casei.

În mai toate zonele țării există obiceiul ca, în dimineața zilei de Paște, membrii familiei să se îmbrace în haine noi, curate și să meargă la biserică pentru a lua "paște". Fiecare dintre aceștia trebuie să aibă ou roșu în buzunar. Astfel că, după ce vor ieși de la biserică, vor ciocni tradiționalele ouă roșii în timp ce rostesc binecunoscuta formulă "Hristos a Înviat", la care se răspunde cu "Adevărat a Înviat". Se mai spune, de asemenea, că din primul ou ciocnit este bine să guste toată familia pentru a fi împreună întotdeauna. Acest ou trebuie spart de capul familiei, care îl împarte în atâtea bucăți câți membri are familia

COPILĂRIA, *RAIUL* DIN VIAȚA UNUI OM

Nicoleta Mocanu

Scoala Gimnaziala Potoceni

„Copilăria este inima tuturor vârstelor”

(Lucian Blaga)

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că numai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin... Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla. Orice! Este vârsta la care suntem cel mai aproape de Dumnezeu și de toate tainele existenței. Ne putem întâlni oricând cu balaurul cu șapte capete, cu zgrițuroaica cea haină, putem fi vrăjitori, eroi din filme sau benzi desenate, putem vizita orice loc din lume cu ochii minții și să credem cu tărie că am fost acolo cu adevărat...

Lipsit de griji și de preocupări, copilul „este un înger ale cărui aripi descresc pe măsură ce picioarele îi cresc” (Mark Twain). Curios, expansiv, creativ, spontan și dezinvolt, copilul își construiește propria lui lume; o lume a inocenței, a curiozității, a experimentării, a optimismului, a iubirii necondiționate, a visării, o lume în care poveștile și basmele fac realmente parte din realitatea sa.

Inocența care însoțește vârsta copilăriei surprinde mereu prin surâs și candoare și fac din aceasta o lume fericită, înconjurată de bine și apărată de puritate. Cercetătorii asociază această stare mentală a copilăriei cu cea pe care o avem atunci când visăm, când medităm sau când creăm poezie. “Există adesea, în prima copilărie, o prospețime a imaginației, o curiozitate neobosită, un fel de geniu poetic, pe care savanții sau artiștii ajunși la maturitate nu le pot găsi decât cu mare greutate”(Gascon Berger).

Din acea perioadă a vieții, când totul era posibil, când orice tristețe era ștearsă de mângâierea blândă a mamei, când pur și simplu puteai visa continuu, căci viața însăși era un vis, avem doar amintiri plăcute. Așa cum spune și Octavian Paler, „copilăria și inocența sunt descoperiri târzii, când amintirile și greșelile își alungesc umbrele. Ni le apropiem prin regret. Nemaiavându-le, știm ce-am pierdut.”

Copilăria este un reper fundamental pentru orice om atunci când acesta devine adult. “Un copil poate să învețe oricând un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stai locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește.” (Paulo Coelho) Încă din momentul în care ne naștem, începem să explorăm și să descoperim misterele lumii în care încă nu ne-am obișnuit. La vârsta aceasta fragedă, orice lucru, fie el cât de mic și nesemnificativ devine o enigmă. Orice detaliu, aparent lipsit de importanță reușește să ne capteze toată atenția. Simplitatea cu care vedem lucrurile ne îmbie sufletele cu o fericire ieșită din comun. Acesta înseamnă univers magic, iar pe parcurs ce creștem și ne maturizăm, legătura cu acesta începe să se slăbească, până în momentul în care chiar uităm de el, în graba noastră continuă de a ajunge cât mai sus în această lume haotică.

Copilăria este o lume în care nu ne vom putea întoarce niciodată cu totul, deși putem păstra în sufletul nostru spiritul de aventură și inocență care ne va urma până la vârsta senectuții și mai departe. Universul copilăriei este magic, un loc dominat de puterea imaginației, unde parcă spațiul și timpul stau în loc pentru a savura bucuria pe care o trăiesc copiii, toate evenimentele se petrec într-un prezent continuu și într-un singur loc: aici. Vârsta inocenței este o cheie spre fericirea tuturor, deoarece a fi copil înseamnă să împarți cu toți care te înconjoară bucuriile pe care le trăiești, este perioada în care începem încetul cu încetul să ne dezvoltăm ca persoane, devenim unici față de ceilalți.

Frumoasă, fascinantă, magică, vârsta inocenței ne rămâne în suflet și ne vom aminti cu zâmbetul pe buze momentele în care nu aveam nici o grija, când ne jucam cât e ziua de lungă, clipe în care ne vom conferi un strop de bucurie de fiecare dată când ne vom aminti de ele în anii ce vor urma. Rămânem doar cu amintirile, cu un strop de regret că nu am putut profita la maxim de unele momente, ne-am îndepărtat de unii dintre prietenii noștri de atunci, iar copilul din noi rămâne singur și prăfuit stând într-un colț al sufletului nostru, plângând pentru clipele de demult.

Când suntem copii ne grăbim să creștem și, până să ne dăm seama, ne trezim adulți, în vârtoarea vieții și, copleșiți de răspunderi, de griji, de dorinți nepotrivite, imposibile sau imorale, începem să facem compromisuri pentru a le îndeplini, pierzându-ne astfel inocența și puritatea sufletească, specifică idealurilor de început ale vieții.

Uneori, adult fiind, este nevoie să ne focalizăm atenția și să analizăm lucid ceea ce avem de făcut și atunci, pentru a ne putea elibera de constrângerile unei atenții prea selective, se impune o anumită capacitate de a fi deschiși și creativi, de a gândi într-o manieră nouă; în astfel de momente, avem nevoie

de inocența și spontaneitatea copilului de altădată.

Cât trăim rămânem totuși copiii părinților noștri (atâta timp cât încă îi mai avem) și chiar dacă ne maturizăm și devenim adulți, ar trebui să păstrăm în suflet o doză de infantilitate pe care să o lăsăm să iasă la suprafață ori de câte ori avem ocazia. Ca părinți sau bunici reținem magia copilăriei alături de copiii sau nepoții noștri, poate nu cu aceeași intensitate, dar sigur cu aceeași plăcere.

Dacă am elibera mai des copilul din noi, sigur am putea accepta mai ușor realitatea plină de constrângeri și nemulțumiri, am putea fi mult mai fericiți și am trăi cu mai multă intensitate clipa. "Când nu mai ești copil, ai murit de mult!" (Constantin Brâncuși)

Copilăria este aidoma albinei care adună nectarul pentru a face miere. Orice copil este un trofeu pe care viața îl smulge morții în marea bătălie care durează de miliarde de ani și al cărei sfârșit nu se cunoaște încă. Copilăria este cea mai nevinovată, cea mai îngerească, dar în același timp și cea mai imorală, cea mai sadică vârstă a omului. Nu există nici un om care să nu-și amintească de această vârstă ca un vis dispărut cu care nimeni nu poate fi asemuit mai pe urmă. E vârsta în care orice copil dă voie imaginației să-și împlinească visurile și are dreptul la orice. Ea e frumoasă, candidă și ființele cele mai bune sunt cele care păstrează cel mai mult sau pierd cel mai puțin din această candoare și din această sensibilitate. Sentimentele față de copilărie împreună cu toate frumusețile ei sunt puse în mișcare de către neputință. Primele impresii despre copilărie au o importanță enormă și tot restul vieții noastre nu-i adesea altceva decât o urmare a lor.

În opinia mea, copilăria este cea mai importantă parte a vieții unui om, deoarece este etapa în care un individ se formează și își creează aspirațiile pentru când va deveni adult.

În primul rând, în timpul școlii, un adolescent este ajutat de către profesori să își găsească un țel. Acestuia îi sunt oferite mai multe posibilități, însă va alege întotdeauna calea pe care acesta o consideră dreaptă. De multe ori, în alegerea unui țel intervin și părinții adolescentului, impunându-i prin diverse mijloace calea pe care să o urmeze. De exemplu, într-o familie în care ambii părinți sunt medici, copilul va fi, în mare parte, influențat de discuțiile din familie și de meseria părinților și, cel mai probabil, va urma o facultate de medicină, urmând ca și acesta să devină medic.

În al doilea rând, în primii șapte ani de trai ai copilului, acesta își primește educația elementară de la părinți. Sunt de părere că aceștia sunt cei mai importanți ani din viața unui copil, deoarece copilul poate învăța cum să se comporte în viață, bunele maniere devenind chiar un reflex, dacă acesta este învățat să se comporte așa cum se cuvine. De asemenea, de educația elementară depind și primii ani ai acestuia în școala generală, influențându-i astfel și parcursul acestuia în școală.

Așadar, copilăria este cea mai importantă etapă în dezvoltarea unui individ, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, deoarece îi influențează atât parcursul în școală, cât și cariera acestuia.

Referință Bibliografică:

- Elena Glodean, „**Copilăria este inima tuturor vârstelor**”, Confluente Literare, Ediția nr. 1613, Anul V, 01 iunie 2015.
- U. Șchiopu: Psihologia Copilului, Educația Didactică și pedagogică 1967
- E. Claparedé: Psihologia copilului și pedagogia experimentală, E.D.P., 1975

Activitățile Extracurriculare În Anotimpul Primăvara - Exemple De Bune Practici

Păduraru Comănoiu Mihaela

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Orasul Comarnic

Despre rolul activităților extracurriculare în dezvoltarea personalității copilului s-au scris și se vor mai scrie multe, căci importanța acestui aspect este clară și de netăgăduit, prin schimbările pe care le produce în „interiorul” elevului. Cum copiii, indiferent de vârstă au mult timp liber, valorificarea acestuia în mod constructive, educative și atractiv, necesită un mare „talent”, atât al părinților, cât și al școlii.

Devine așadar primordial ca fiecare dintre cei implicați în acest act de învățare extracurriculară/extracurriculară, să fie interesați, atrași, activ implicați și mai ales, bine organizați. Mai ales la ciclul primar, când copiii își descoperă pentru întâia dată „talentele”, abilitățile și competențele (de orice fel ar fi ele), este absolut necesar să fie stimulate cât mai des. Și cum ar putea fi mai plăcut pentru elevi, decât a-i implica în tot felul de „altfel” de activități și proiecte, decât cele de tip curricular? Răspunsul este evident oricărui învățător...: făcând „altceva”, „altfel”, în alt mod, în alt cadru (fie școlar sau în afara școlii).

Vorbind prin prisma părinților, „umplerea” timpului liber al copiilor, desi astăzi o sarcina extrem de dificilă pentru unii, rămâne totuși la aprecierea lor, desi câteva sfaturi bune de la profesori, ar putea ajuta, din prisma celor de la catedră, „umplerea” timpului în afara curriculumului, este sarcina profesorului, care nu trebuie să uite sub nicio formă, că și elevul are „ceva” de spus, are nevoia de a allege, în ceea ce vrea să îl implice profesorul. Ar trebui să ținem mai întâi cont de părerea copiilor, de cât de plăcută ar fi pentru elevi activitatea pe care ne dorim să o desfășurăm și mai puțin de „recompensele” noastre, ca recunoaștere, diplome, adeverințe. Implicarea elevilor activități extracurriculare/extracurriculare trebuie să fie necesitatea elevilor, nu a profesorului.

Dacă vorbim de momentele când putem desfășura diferite și atractive activități extracurriculare, pe parcursul unui an școlar, luând ca reper anotimpurile, toamna, cu toată bogăția ei, oferă nenumărate posibilități de organizare de proiecte educative de acest gen, dar în iarnă. Se pare că doar sărbătorile de iarnă par a fi „exploatate” de cadrele didactice. Dar, când vine primăvara, cu „alaiul ei de flori” și renaște întreaga natură, renaște și în elevi dorința de „altceva”, de petrecere frumoasă a timpului școlar și extracurricular. În lunile acestui anotimp al „reînvierii”, profesorul are la dispoziție o largă paleta de activități pe care le poate derula cu elevii săi.

Voi exemplifica câteva dintre activitățile extracurriculare pe care le-am desfășurat cu elevii mei, de clasa I, în această primăvară, activități la îndemâna oricui, ce vrea să trezească în elevi o „altă descoperire de sine”:

- Simple ieșiri în exteriorul școlii, în natură, drumeții în vederea observării schimbărilor produse în natură;
- Decorarea clasei cu diverse lucrări, specifice anotimpului primăvara;
- Experimente științifice (plantare semințe, observarea încolțirii plantelor, a creșterii și dezvoltării, a părților componente ale unei plante ș.a);
- Expoziții: de măștișoare, de picturi pe diferite teme, realizate prin diferite tehnici; (atașez expoziția noastră de măștișoare realizate din lut polimeric, pictat de elevi);
- 8 Martie oferă tuturor un prilej de manifestare creativă, fie prin serbări artistice, fie prin realizarea unor diverse felicitări, colaje, compuneri literare ș a, dedicate mamelor.

Aș vrea să descriu o activitate deosebită pe care am realizat-o cu elevii cu această primăvară cu ocazia participării la un proiect eTwinning, proiectul, inițiat de prof. Nurcihan Dincer și prof. Özge Kabasakal din Turcia și care alătură încă 13 școli din Turcia, 4 din România și 1 din Republica Moldova și elevi de clase primare. Îmbucurător este faptul că, datorită vârstei elevilor, pentru a realiza diversele activități propuse în cadrul proiectului, elevii au fost alături de mamele lor și împreună, am derulat numeroase activități „altfel”, „altceva” de 8 Martie (atașez imagini din proiectul comun al școlilor implicate, unde fiecare școală avea sarcina de a crea un cuvânt dedicat mamelor, iar elevii mei au avut de scris „beauty” din materiale reciclabile) sau munca elevilor pentru scrierea sloganului proiectului. Am exemplificat acest proiect pentru a demonstra că se poate și „altceva”, ce încântă elevii și părinții lor.

- Activități dedicate unor evenimente (zile) internaționale: Ziua Apei, Ziua Pădurii, Ziua Pământului, Ziua Păsărilor ș.a sau unor personalități naționale ori internaționale (1 martie – celebrare Ion

- Creangă, 7 aprilie - Ziua Mondială a Sănătății, 23 aprilie – Ziua Mondială a Limbii engleze ș.a)
- Jocuri și activități în aer liber: jocurile copilăriei (Șotronul, Păsărică mută-ți cuibul, Uluil și porumbeii), activități de grădinărit în curtea școlii (plantare flori de primăvară, de copaci), concursuri sportive (role, trotinete, biciclete), desen pe asfalt ș.a
 - Activități dedicate Sărbătorilor de Paști. De la picturi de ouă, colaje, până la participările la slujbele religioase la biserica din cartier sau la Sfânta Împărtășanie ori în așteptarea lepurașului, copiii mici sau mari au mare atracție și nerăbdare în a participa la astfel de evenimente.
 - Concursuri extrașcolare/extracurriculare pentru elevi precum cele organizate de Echipa StarKids & Micii Olimpici, care au ca ținte și principii „dezvoltarea aptitudinilor digitale pentru preșcolari și elevi prin joc și învățare” și admit că „Baza oricărei formații intelectuale, civice, morale, trebuie pusă în anii școlii primare.” (Stefan Augustin Doinas)”. Echipa de la Micii Olimpici consideră că „formarea bazelor și aptitudinilor digitale pentru generațiile tinere se consolidează prin intermediul concursurilor online, dar mai ales și prin restul activităților creative” și își doresc ca „Micii Olimpici să fie comunitatea în care părinții, cadrele didactice, preșcolarii și elevii să aibă toate instrumentele necesare pentru desfășurarea concursurilor și activităților extracurriculare”

Cred că lista cu exemple de bune practice poate continua, iar fiecare își poate crea o astfel de listă cu activități ce pot fi desfășurate cu elevii în anotimpul verde al primăverii. Succesul unor astfel de momente este garantat, plăcerea și bucuria elevilor aducând mare satisfacție celui ce le organizează, căci „Dacă știți cum să diagnosticați bucuria unui copil, intensitatea bucuriei lui, atunci ar fi trebuit să observați că cea mai mare bucurie este fericirea dificultăților depășite, atingerea obiectivelor, secretele deschise, bucuria victoriei și fericirea independenței, stăpânirea, posesia.” (Janusz Korczak). Să nu uităm să bucurăm copiii și că de noi depinde dacă le place la școală. Să facem școala un loc unde se întâmplă des și „altceva”, unde ei vin să găsească și surpriza, nu doar ...cartea, un loc unde ei se vor descoperi pe sine!

Bibliografie: 1. pagina eTwinning a Proiectului „The best mom ever in the world” (<https://twinspace.etwinning.net/226551/home>)

2. pagina Micii Olimpici (<https://miciolimpici.ro/ro/despre>)

Strategia Didactică, Element De Bază În Organizarea Învățării Copiilor

Florica Voinic

Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 3 Tulcea

Noul mod de abordare a curriculum-ului a determinat modificări și îmbunătățiri la nivelul strategiilor didactice folosite de educatoare în activitățile cu copiii. În esența lor, **strategiile educației integrate** sunt „strategii de micro-grup, activ-participative, cooperative, colaborative, partenoriale, implicante, organizative și socializante”. Acestea, datorită atributelor lor, sunt adaptabile, putând fi cu ușurință multiplicat sau diversificate pentru a acoperi situațiile noi. Aceste atribute caracterizează și învățarea, care trebuie să se realizeze în grupuri mici, să fie cooperativă, partenorială, activ-participativă, să se desfășoare într-un mediu relaxant, plăcut.

Când vorbim de strategie didactică avem în vedere următoarele aspecte : metodele, materialele didactice pe care le utilizăm în activități, formele de organizare a grupei de copii pe tot parcursul activităților.

Metodele de învățământ privesc atât modul cum se transmit și se asimilează cunoștințele, cât și dezvoltarea unor calități intelectuale și morale, precum și controlul dobândirii cunoștințelor și al formării deprinderilor și abilităților.

Pe lângă metodele clasice, cunoscute de fiecare, este indicată utilizarea unor metode noi, activ-participative și interactive care prin specificul lor sunt pe placul copiilor, solicită copiii fără a le induce senzația de oboseală. Prin metode precum: piramida, diamantul, pălăriile gânditoare și multe altele, pe care le voi descrie în capitolul ce va urma, pun copiii în situația de a gândi, de a se juca, de a învăța într-un mod plăcut reușind totodată să realizeze obiectivele stabilite la începutul activităților. Metodele alese trebuie să corespundă conținutului prezentat copiilor, să încurajeze comunicarea cu copilul și să stimuleze copilul să participe la activitate.

Calea de învățare pe care o parcurge copilul este determinată de metoda folosită. Această „cale” devine cel mai spectaculos exercițiu de interacțiune dintre mințile copiilor care ne bucură când observăm progrese de la o perioadă la alta.

Materialele didactice folosite trebuie să îndeplinească anumite condiții pentru a fi eficiente și plăcute copiilor. Acestea trebuie să fie realizate estetic, să nu pună în pericol copiii, să fie funcționale și specifice activităților ce urmează a fi desfășurate, să fie bogate și variate pentru a nu se plictisi copiii. Fiecare obiect utilizat ca material didactic trebuie să fie sugestiv, să incite și să motiveze copilul la activitate. Baza materială este realizată în parte de mine, dar participă și copiii la îmbogățirea acesteia. Astfel, în funcție de tema aleasă, copiii sunt invitați să aducă la grădiniță acele materiale, obiecte care consideră ei că pot fi utilizate în cadrul unor jocuri sau în cadrul activităților.

Implicarea directă a copiilor sporește plăcerea de a lucra a fiecăruia, implicându-i afectiv și efectiv rezultatele obținute sunt de lungă durată. Fiecare copil va fi mândru de ceea ce a adus și va prezenta cu plăcere colegilor jucăria sau imaginile aduse de acasă. Copiii vor comunica între ei, vor învăța unii de la ceilalți fără prea mare greutate deoarece stă în firea lor să discute unii cu ceilalți. Învățarea se va realiza în mod natural fără a conștientiza efortul depus.

În funcție de metoda didactică aleasă stabilesc materialul didactic necesar dar și modul de organizare al grupei de copii. Unele activități se pot realiza frontal accentul punându-se însă pe lucrul în grup, în echipă, în perechi și individual. Desfășurând activități de grup sau în perechi stimulez comunicarea între copii, cooperarea, spiritul de echipă, empatia, toleranța, copiii se pot ajuta reciproc la rezolvarea sarcinilor învățând astfel unii de la ceilalți

Din perspectiva noului curriculum pentru educație timpurie, obiectivele activităților, se realizează printr-o abordare pluridisciplinară, integrată. Pornind de la copil, de la individualitatea fiecăruia educatoarea, prin joc, creează situații de învățare stimulativă. Nu trebuie să uităm că relația educatoare-copil este întregită de prezența părintelui care este partenerul cheie în educația copilului. Cum pe drept se spune într-un proverb african că „pentru a crește un copil este nevoie de un sat întreg.”

Aspecte Privind Stimularea Creativității Elevilor

Ilie Vesa

Colegiul National Onisifor Ghibu Oradea

„Creativitatea este o floare atât de delicată, încât elogiul o face să înflorească, în timp ce descurajarea o înăbușă adesea chiar înainte ca ea să se poată transforma în floare.” T. Carlyl

Pornind de la această afirmație înțelegem că profesorul poate încuraja sau dimpotrivă descuraja manifestările creative prin acceptarea sau respingerea a ceea ce este neuzual sau imaginativ.

Iată câteva modalități prin care profesorul poate stimula creativitatea în clasă.

a) acceptarea și încurajarea gândirii de tip divergent

De exemplu, pe parcursul discuțiilor din clasă profesorul poate formula întrebări de genul: "Poate cineva să sugereze un alt mod de a înțelege această întrebare?" Încercarea de a găsi soluții inedite va fi recompensată, chiar dacă produsul final nu e unul perfect sau așteptat de către profesor.

b) tolerarea opiniilor nonconformiste

De exemplu, profesorul va solicita elevilor să-și argumenteze opiniile divergente. Elevii nonconformiști trebuie să aibă acces egal la privilegiile și recompensele de care beneficiază ceilalți.

c) încurajarea elevilor să aibă încredere în propriile lor judecăți

Când elevii pun o întrebare e important să fie luat în calcul și faptul că ei pot răspunde, reformula sau clarifica întrebările pe care le formulează. În consecință, trebuie facilitate astfel de activități.

d) sublinierea faptului ca oricine este capabil să realizeze activități creative într-o anumită formă

Trebuie evitată descrierea marilor artiști sau inventatori prin trăsături specifice unor supraoameni. Eforturile creative ale fiecărei activități a elevilor vor fi recunoscute și apreciate.

Cum ar putea profesorul să dezvolte în clasă o atmosferă care să faciliteze creativitatea? Prin aplicarea unor principii:

- încurajarea elevilor să gândească, să descopere fără a fi amenințați cu evaluarea imediată. Evaluarea continuă, îndeosebi în timpul învățării inițiale îi determină pe elevi să aibă teamă de utilizarea unor modalități creative de învățare.
- încurajarea curiozității, explorării, experimentării, testării, muncii în echipă;
- recompensarea exprimării unor idei noi sau a unor acțiuni creative;
- neimpunerea propriei soluții în rezolvarea unor probleme;
- provocarea elevilor cu idei nonconformiste;
- încurajarea elevilor să-și noteze ideile proprii, ținând anumite jurnale, caiete de notițe.

Profesorii care aplică aceste principii renunță la a oferi doar un flux permanent de cunoștințe. Ei devin astfel un mediator între copil și realitate și nu doar o sursă directă informație. Cercetările au arătat că acești profesori adresează întrebări cu caracter divergent de genul: "Ce s-ar întâmpla dacă...", "Ce te face să crezi aceasta?", "Cum vezi tu lucrurile?". De asemenea, nu oferă un feedback evaluativ imediat, ci acceptă și manifestă interes pentru răspunsurile paradoxale. Rezultatul acestor strategii este că elevii înșiși vor tinde să-și pună probleme, să descopere noi probleme și să problematizeze asupra unor lucruri acceptate ca adevărate.

Pe de altă parte, pornind de la o succesiune de observații realizate în cadrul școlii au fost identificați o serie de **factori cu efect inhibitor** asupra comportamentului creativ al elevilor.

Prima categorie de factori se referă la **caracteristici ale elevilor**:

- intoleranța față de opiniile colegilor. În scopul atenuării acestei tendințe e necesar să-i ajutăm pe elevi să-și dezvolte toleranța pentru nou, unic și chiar pentru unele idei bizare;
- percepția de sine devalorizantă, surprinsă adesea în afirmații de genul: "Nu sunt o persoană creativă", "Nu am făcut niciodată nimic deosebit". Îi putem încuraja pe elevi să-și reconsidere aceste autoevaluări negative recurgând la alternative de genul: "Sunt original", "Nu-mi pasă ceea ce gândesc alții despre modul cum văd eu lucrurile". Elevii pot fi învățați că într-o anumită situație se poate acționa în diferite moduri. Dezvoltarea acestei deprinderi va induce la elevi o stimulare a

- gândirii creative, creșterea stimei de sine și reducerea nivelului de anxietate;
- frica de ridicol are un efect paralizant; din dorința de a nu face greșeli, de a nu te expune, de a nu fi criticați, unii elevi preferă să nu acționeze, să stea în umbră;
- conformismul și dependența excesivă de opiniile altora, dorința de a te ajusta valorilor și modelelor sociale;
- tendința de a interpreta orice structura ca fiind închisă. Aceasta tendință rezultă frecvent din modul de prezentare al materialului didactic de către profesor.

Alți factori inhibitori ai creativității țin de **profesor**:

- anumite tipare comportamentale ale profesorului cum ar fi: sancționarea îndrăzneții de a pune întrebări incomode, accentul exagerat pus în clasă pe competiție, critica prematură;
- utilizarea de către profesor a unor "frazе ucigașe" de genul: "asta nu e logic", "cine știe răspunsul corect?", "poți s-o dovedești?", prea academic/demodat/extravagant (Selnow, 1997);
- accentul pus în școală pe reproducere, neaprecierea suficientă a originalității. Distingem astfel profesori stimulativi, ce încurajează autoexprimarea, și profesori inhibitori, lipsiți de entuziasm, hipercritici, rigizi și conservatori;
- profesori ce induc elevilor necesitatea lucrurilor sigure, indubitabile prin obiceiul de a insista până când obțin răspunsul anticipat de ei, în forma dorită.

O ultima categorie de factori se referă la **sistemul de învățământ**:

- supraîncărcarea școlară;
- manuale dense și organizate deductiv, prezentând un extract de știință, cât mai concisă și sistematizată, dar în nemișcare, dând-i elevului impresia ca omul a descoperit toate deodată. Astfel, enigmele pe care inteligenta omului nu le-a dezlegat nu își au locul în manuale (Stoica, 1983).

În concluzie, evaluarea frecventă de către profesor în timpul orelor, accentul pus pe competiție, restricționarea răspunsurilor posibile, încurajarea conformismului, pot reduce tendințele creative ale elevilor.

Bibliografie:

Cojocariu, V.M. (2008). Educație pentru schimbare și creativitate, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Stoica, A. E. și colab (1983). Creativitatea elevilor. Editura Didactică și Pedagogică, București.

<https://www.rasfoiesc.com/educatie/psihologie/CREATIVITATEA-SI-STIMULAREA-CO36.php>

Creativitatea La Vârsta Preșcolară

Cristina Vesa

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.56 Oradea

Creativitatea nu trebuie confundată cu talentul sau inteligența. Creativitatea nu înseamnă a face ceva mai bine decât ceilalți; înseamnă a gândi, a explora, a descoperi și a imagina. Ideile creative se regăsesc în toate aspectele vieții.

Preșcolarii creativi se diferențiază de obicei de restul grupului prin diferite comportamente specifice. Ei sunt foarte curioși, vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativă și un spirit de observație bine dezvoltat, pun adesea întrebări, învață ușor. De asemenea, au o memorie bună, un vocabular dezvoltat corespunzător, au o imaginație vie și o capacitate deosebită de a compune povești.

Creativitatea devine educabilă încă de la vârsta preșcolară în condițiile în care cadrele didactice sunt preocupate de crearea unui climat adecvat, realizează corelații interdisciplinare, promovează manifestarea liberă a copiilor în învățare.

Modalitatea cea mai importantă de manifestare, dar și de stimulare a potențialului creativ este jocul, în toate formele sale. Prin joc, copilul poate fi oricine își dorește, poate inventa jocuri de rol, poate crea personaje. În acest context, poveștile, memorizările, lecturile după imagini, toate au rolul de a le stimula creativitatea. Un exercițiu util pentru dezvoltarea creativității copilului, îl poate reprezenta continuarea unei povești, găsirea unui alt final sau crearea unei povești pe baza unui șir de ilustrații.

Un cadru didactic poate să încurajeze și să stimuleze creativitatea copiilor prin următoarele modalități:

- prin crearea unui mediu adecvat preșcolarului, în care jocul să se desfășoare fără restrângeri;
- prin libertate de exprimare;
- prin diverse ateliere de creație;
- încurajând procesul de creație, indiferent de rezultat.

Specialiștii ne sfătuiesc să combatem atitudinea greșită a adulților, care inhibă creativitatea și curiozitatea copiilor. Să nu insistăm ca ei să facă lucrurile „în mod corect”, să-i lăsăm să viseze, să nu etichetăm, să nu comparăm copiii între ei.

Copiii au o creativitate înnăscută, dar care trebuie șlefuită. Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, diferitele jocuri în aer liber sau acasă, la grădiniță sau la școală, toate au darul de a-i ajuta să-și exprime emoțiile, gândurile și sentimentele. Activitățile artistico-plactice, de educație muzicală și abilități practice constituie un mijloc de exprimare a vieții copilului, de exteriorizare a dorințelor, dar și a problemelor. Motivația copilului pentru activitățile artistico-plactice și practice este nevoia de exprimare a propriilor trăiri. Reprezentările plastice ale copilului evoluează treptat spre o redare cât mai realistă, alături intervine imaginația creatoare și trece spre fabulație, spre ireal. Cadrul didactic nu va cere copilului să reproducă, să realizeze asemănarea, până la identificare, cu înfățișarea naturii. Este bine să se acorde copilului libertatea de idei, de a găsi mijloace și forme potrivite, în care să se reflecte emoțiile și sentimentele trăite. Pentru că la vârste mici copilul are tendința de a se exprima în lucrările lui, bazându-se pe experiența personală.

La vârsta preșcolară se dezvoltă imaginația, proces psihic ce ocupă un loc important în contextul factorilor creativității. Are loc o adevărată explozie a imaginației. Imaginația copilului poate fi observată în special în desenele copilului. Chiar dacă nu are deprinderi de lucru formate, chiar dacă desenul în sine nu este nici măcar inteligibil, folosindu-și imaginația dar și deprinderile de exprimare, copilul poate prezenta o întreagă lume în câteva mâzgălituri. Pe măsură ce-și însușește anumite tehnici de lucru, el poate crea desene sau picturi originale. Culoarele utilizate de copii în desen, expresiile folosite în limbaj, gestică și mimica din momentele în care povestește sau fabulează sunt surse de cunoaștere a afectivității copilului.

Preșcolăritatea reprezintă vârsta la care este benefic, dar și necesar să stimulăm potențialul creativ al copilului, prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor latente. Datorită imensei sale curiozități și a dorinței permanente de cunoaștere, copilul este prin natura sa un creativ. Curiozitatea și setea de cunoaștere ne fac receptivi față de lumea exterioară. Copilul care își manifestă permanent mirarea și surpriza, încercând să surprindă ineditul lumii, este considerat prototipul creativității.

Bibliografie:

Bontaș, I. (2007). *Tratat de pedagogie*. București, Editura Bic All.

Cojocariu, V.M. (2008). *Educație pentru schimbare și creativitate*. București, Editura Didactică și Pedagogică.

Dănescu, E. (2009). *Stimularea creativității la vârsta preșcolară*. Pitești, Editura Paralela 45.

Roco, M. (2004). *Creativitate și inteligență emoțională*, Iași, Polirom.

Tomșa, Gh. (2005). *Psihopedagogie preșcolară și școlară*. Ed. Ministerul Educației și Cercetării, București.

TEHNICI ȘI MODALITĂȚI DE PREDARE ÎN ONLINE

ANDREEA RALUCA BOCA

Grădinița Cu Program Prolungit Parfum de Tei Cluj-mpoca

Este foarte important să îmbinăm utilul cu plăcutul și metodele tradiționale cu cele moderne, iar tehnologia este tot mai necesară în momentul de față. Nu trebuie să neglijăm predarea și accentul pe copil, tehnologiile fiind instrumente care trebuie utilizate cu atenție și în mod adecvat.

Profesorii care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în sarcini și evaluare au alegeri aproape nelimitate.

Câteva metode de predare online:

– **Google Classroom**: aici puteți discuta cu preșcolarii, puteți împărtăși idei, spune povești, recita poezii, intona cântece, realiza momente de mișcare pe fondul unor cântece îndrăgite de copii, etc. Părinții copiilor pot încărca diferite imagini cu lucrările preșcolarilor iar cadrele didactice pot oferi feed-back individual.

– **Wordwall** – mai multe tipuri de activități potrivite pentru evaluare, copiii pot alege mai multe variante de răspuns, cu itemi precum : DA sau NU, Adevărat sau Fals, Alege răspunsul corect!

<https://www.jigsawplanet.com/> - Din experiența mea cel mai mult copiii au agreat puzzle-urile online. A fost jocul cel mai atractiv prin care au învățat să asambleze diferite piese creând imaginea dată: o imagine din povestea învățată, o floare, o legume, un mijloc de transport, etc. Imaginea se putea crea din mai multe piese sau mai puține în funcție de nivelul de vârstă și individual al copiilor.

În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă.

Produsele preșcolarilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, iar creativitatea pe care tehnologia îți permite să o exprimi este ceva despre care profesori din diverse colțuri ale lumii vorbesc în mod constant într-un sens pozitiv. Este esențială legătura și comunicarea între familie-grădiniță, interesul comun fiind copilul. Se dorește captarea atenției copilului și menținerea acesteia, cu atât mai mult cu cât este mai greu în mediul virtual, dar nu imposibil.

CUVINTE PICTATE - PROIECT EDUCAȚIONAL

Irina-Ionela Chirilă

Scoala Gimnaziala Elena Rares Botosani

Premiza:

Particularitatea proiectului constă în uniunea dintre artă și literatură-se va inventa o poveste stâns legată de opera de artă. Se va realiza o vizită la galeria de artă ,pentru a cunoaște tablourile unor pictori celebri,izvor de inspirație pentru povești incredibil de creative.Se vor crea cărți în care cuvântul și imaginea vor deveni interdependente. Cadrele didactice nu vor face lecții de istoria artei,ci pur și simplu vor avea în vedere apropierea copiilor de opera de artă.Frumusețea și implicarea emoțională care vor apărea prin proiectarea copilului în opera de artă,vor face pe copil să descopere dimensiuni necunoscute.Elevii vor fi puși în contact cu cele mai frumoase picturi,fără a urmări cu precădere învățarea unor noțiuni.Numele artiștilor vor trece în plan secundar,ceea ce va conta va fi găsirea unui fir între tablouri care să conducă la crearea unor istorisiri,apoi la punerea lor în scenă,alegând decoruri și muzică adecvate.Locurile, timpul, personajele,obiectele,peisajele vor fi cele inventate de artiștii ce au observat realitatea ce-i înconjură.

Activitate interdisciplinară implicând următoarele arii curriculare:

Limbă și comunicare

Matematică și Științe ale naturii

Om și societate

Arte

Tehnologii

Discipline implicate:Limba și literatura română , Educație muzicală,Arte vizuale și abilități practice , Educație civică,Geografie,Științe ale naturii

Subiect: Cuvinte pictate

Tip de activitate: mixtă

Scopul:

- Dezvoltarea creativității,a spiritului critic, estetic prin observarea, explorarea,crearea operelor de artă
- Consolidarea deprinderilor de folosire a limbajului verbal și nonverbal
- Însușirea cunoștințelor referitoare la opera de artă,elementelor de limbaj plastic

Obiective generale:

Apropierea de opera de artă cu interes și entuziasm.

Recunoașterea celor mai importante opere ale unuia sau mai mulți artiști.

Cunoașterea potențialului comunicativ a unei opere de artă.

Traducerea limbajului vizual, a imaginii în limbaj literar, cuvânt.

Scrierea compunerilor cu plăcere și punerea lor în scenă.

Stimularea creativității.

Obiective specifice:

Obiective cognitive:

O1:Să analizeze opera de artă,urmărind elementele esențiale,decodând emoțiile,senzațiile

O2:Să descrie personaje,peisaje,obiecte,atmosfera,folosind cuvinte,elemente de limbaj plastic, muzică,

mișcare, limbaj nonverbal

O3:Să inventeze povești,scene de teatru,decoruri

O4:Să utilizeze tehnici grafice și picturale

O5:Să recunoască și să folosească elemente de limbaj plastic:linia,punctul,culoarea,spațiul,etc

O6:Să-și îmbogățească vocabularul

Obiective psihomotorii:

O1:Să scrie caligrafic

O2:Să utilizeze corect tehnicile și instrumentele de lucru

Obiective afective:

O1:Să manifeste interes în activitățile desfășurate

O2:Să interrelaționeze cu ceilalți pentru a schimba opinii personale

O3:Să exprime plastic stări,sentimente în mod original,creativ,expresiv

Activități:

1. Realizarea unei cărți

Pentru a face totul mai misterios,mai atractiv,peutru a dezvolta tensiunea emoțională a elevilor se va realiza o corespondență între elevii Școlii Gimnaziale „Elena Rareș”,pentru a schimba păreri.Povestea va fi creată în cadrul mai multor întâlniri și va fi schimbată între elevii claselor a III-a.

- Vizita la galeria de artă.
- Observarea operei de artă.
- Realizarea unor shițe.
- Scrierea unor notițe.
- Reanalizarea lucrărilor în clasă pe bază de imagini după operele de artă vizionate în galerie
- Identificarea personajelor,locurilor,timpului...
- Scrierea unei părți a poveștii

Povestea va trece din clasă în clasă până când va fi terminată.Carte va fi o corelare între imagini (după operele de artă) și părțile de poveste.Ansamblarea paginilor va fi rezultatul creativității copiilor.

Se va realiza o carte mare pentru expoziția finală și cărți mici pentru elevi.

1. Pictura

- Realizarea unor opere după picturile marilor artiști.
- Crearea picturilor urmărind tehnicile picturale învățate (aglomerări de puncte,pete de culoare,linii de diferite grosimi,lungimi și direcție)

3.Interpretarea piesei de teatru

După crearea poveștii se vor selecta secvențe ce pot fi puse în scenă.Se vor picta decorurile,se vor crea costumele (vor fi implicați și părinții),se va alege fondul muzical,se vor distribui rolurile,se vor face invitații,afișe,iar în final se va interpreta .

4.Expoziție finală cu povești și picturi

Locul expoziției va fi specificat la momentul potrivit după cum au fost realizate lucrările.

Metode și procedee: observația, conversația,brainstormingul,mozaicul,exercițiul, explicația, demonstrația, activitate practică de documentare activă prin desenare,turul galeriei,joc de rol.

Forme de organizare:frontal,individual,grupal

Materiale necesare:

Foi de diferite mărimi și grosimi, instrumente grafice, prezentări ppt, vase cu floarea-soarelui, bucăți de țiglă, aracet, lac, tempera,acuarele, pensoane, hârtie colorată, materiale pentru costume,peutru expoziția finală, cd-uri cu muzică.

Resurse umane:

-profesorii de la clasele a treia de la Școala Gimnazială „Elena Rareș”, Botoșani

-elevii de la clasele a-III-a de la Școala Gimnazială „Elena Rareș”, Botoșani

-părinții.

Metode Creative Folosite În Procesul De Predare-Învățare-Evaluare

Vasilica Popescu

Scoala Gimnaziala Mihai Viteazul Strehaia

Metodele creative au un rol important în procesul de predare-învățare-evaluare și sunt folosite cu succes dacă, la rândul său, învățătorul este creativ în tot ceea ce face, începând de la acțiunea de predare, de alegere a metodelor adecvate, de procurare sau confecționare a mijloacelor didactice, proiectare și chiar evaluare a tuturor acțiunilor desfășurate.

În alegerea metodelor creative, trebuie să ținem cont de mai mulți factori: disciplina la care folosim metoda respectivă, tema lecției, particularitățile de vârstă și intelectuale ale copiilor, astfel încât acestea să faciliteze transmiterea cunoștințelor, formarea priceperilor și deprinderilor propuse și să urmărim antrenarea și dezvoltarea capacităților creatoare, a imaginației, gândirii, iar prin acestea să sporim în mod semnificativ calitatea și eficiența predării-învățării.

La clasă am utilizat, ca metode creative: „Pălăriuțele gânditoare” și „Explozia stelară”.

Metoda „Pălăriuțelor gânditoare” este o tehnică interactivă de stimulare a creativității, bazată pe jocul de rol al elevilor, care își pot etala gândirea, în concordanță cu însemnătatea culorilor pălăriilor care definesc rolul. Pentru atingerea obiectivelor acestei metode, trebuie să împărțim colectivul clasei în grupe de 6 elevi, fiecare primind câte o pălărie gânditoare, apoi sarcinile vor fi expuse, asigurându-ne de faptul că toți elevii au înțeles cele prezentate.

În ceea ce privește semnificația culorilor:

Pălăriuța albastră este purtată de liderul grupei, el fiind cel care dirijează activitatea, supraveghează cu atenție, intervine atunci când este nevoie, acționează asupra situațiilor apărute, dacă apar conflicte, le rezolvă amiabil, urmând să aleagă soluția corectă.

Pălăriuța verde realizează un brainstorming, prezentând o multitudine de soluții creative, caută variante posibile, expune tot ce îi trece prin minte.

Pălăriuța albă este reprezentată de cel care deține informațiile corespunzătoare temei propuse, dar nu intervine cu idei sau discuții, colegele pălăriuțe îl solicită la nevoie.

Pălăriuța neagră, așa cum îi sugerează și culoarea gândește critic, dar în același timp logic, scoate în evidență aspectele negative, identifică greșelile, riscurile activității.

Pălăriuța galbenă are o gândire logică și optimistă, ia în calcul toate variantele de soluționare ale problemei, etalează păreri, vine cu propuneri, expune aspectele pozitive și se ocupă de analiza soluțiilor creative ale pălăriuței verde.

Pălăriuța roșie este purtată de cel care deține capacități imaginative, studiază cu atenție toate acțiunile activității, este sincer, îi stimulează și motivează pe ceilalți, privește găsirea soluțiilor cu ajutorul intuiției sale, însă nu oferă explicații.

Această metodă creativă poate fi folosită în toate etapele scenariului didactic și la diferite activități, bineînțeles rolurile copiilor se vor schimba în funcție de acestea și chiar este indicat acest lucru, pentru ca toți elevii să poarte pălăriuțele, deci, să facă schimb de roluri, ca să nu se lase loc de interpretări și să se nască diferite conflicte, din contră, această metodă, în afară de valoarea ei creativă, ajută și la dezvoltarea relațiilor de cooperare.

O altă metodă de stimulare a creativității, pe care o folosesc des, în special la disciplina Comunicare în limba română, respectiv, Limba și literatura română este „Explozia stelară”. Termenul vine de la cuvântul englez „starbursting”-„star – stea” și „burst – a exploda”, având elemente comune cu metoda brainstorming-ului. Pe baza acesteia, se formulează întrebări și răspunsuri care vizează anumite situații.

Pentru utilizarea acesteia, trebuie să confecționăm o stea mare și cinci mai mici, colorate cu galben, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steaua mare se scrie sau se desenează ideea principală, pe cele mici sunt scrise întrebări ca: Ce? Cine? Când? Unde? De ce?, lista putând continua. Fiecare elev din grupă va extrage câte o steluță și își vor mai selecta câțiva elevi, în funcție de efectivul clasei, astfel încât să fie 5 grupuri, acestea urmând să coopereze în compunerea întrebărilor. La semnalul învățătorului, copiii revin în formula inițială și expun întrebările, elevii din grupele cealalte răspunzând sau formulând chiar întrebări la întrebări.

Metoda se poate utiliza în foarte multe activități cu caracter creator: diferite povestiri, lectură după ilustrații, jocuri didactice, texte lirice, epice sau chiar nonliterare, dar și la matematică, civică, etc., poate fi organizată individual sau în grup, de astfel poate fi folosită și în activități de evaluare.

În concluzie, prin aceste metode creative se dezvoltă forțele psihice și calitățile acestora, iar folosirea lor în procesul de predare-învățare-evaluare este benefic pentru elevi.

Bibliografie:

Valentin Dogaru-Ulieru, Educație și dezvoltare profesională, Scrisul Românesc, Fundația-Editura, 2011.

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN VIAȚA CELOR MICI

CLAUDIA-ECATERINA GAIDOȘ

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.1 astileu Sat

Cultivarea creativității în mintea și sufletul copiilor preșcolari este o necesitate și se impune din ce în ce mai mult într-o societate în plină mișcare. Copiii au o creativitate fantastică înăscută, dar care trebuie șlefuită! Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale. Rolul acesteia este enorm, atât în procesul culturii, cât și al civilizației, în școala contemporană fiind prezentă o preocupare vie pentru educarea creativității. Concepția, potrivit căreia, talentele și geniile sunt înăscute a fost depășită, acestea fiind rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, dezvoltare, maturizare.

Cercetările care au vizat creativitatea la copii au demonstrat că aceștia au o imaginație bogată, o tendință naturală de explorare și descoperire a lumii, fiind extrem de creativi, existând totuși posibilitatea ca acest nivel ridicat al creativității să nu se mențină pe toată durata copilăriei, putând scădea în jurul vârstei de 5-6 ani. Menținerea nivelului ridicat de creativitate, manifestat la o vârstă mică, precum și dezvoltarea pe parcurs a acesteia depinde atât de mediul în care crește copilul, cât și de oportunitățile pe care le are în viață. Dar acești factori pot acționa și invers, inhibând dezvoltarea creativității.

Cercetătorul Sandra Russ, psiholog clinician propune un model de combinare a unor trăsături și abilități, importante în exprimarea creativității, și anume:

- ◀ trăsături de personalitate: încredere în sine, curiozitate, motivație;
- ◀ procese emoționale: fantezie exprimată în timpul jocului, abilitate de a găsi plăcere în provocări, capacitate de implicare în activități;
- ◀ abilități cognitive: gândire divergentă, capacitate de a reordona informațiile, de a schimba unele modele de gândire, orientare către rezolvarea de probleme, bagaj bogat de cunoștințe.

Astfel, un copil care nu va avea suficientă încredere în sine, va considera că ceea ce poate crea nu este de valoare și nu se va mai implica în acțiuni de exprimare a creativității. Creativitatea se caracterizează prin noutate, valoare, originalitate, armonie, înseamnă îndrăzneală, copilul care își manifestă permanent mirarea și entuziasmul, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat, fiind considerat prototipul creativității.

Rolul părinților este important în susținerea dezvoltării creativității celor mici. Aceștia, trebuie să încurajeze copiii să gândească critic (copiii să găsească soluții la problemele cu care se confruntă); să pună la îndemâna celor mici diverse materiale pentru exprimarea creativă, cum ar fi: creioane colorate, hârtie, lipici, acuarele, pietre, pene, tuburi de carton, să limiteze timpul liber al celor mici, timp petrecut în fața calculatorului/tabletei/telefonului/televizorului și să îi îndrume spre activități care susțin creativitatea (citit, colorat, desenat, exersarea unui rol), să le lase copiilor libertatea de a face alegeri, de a lua decizii.

Așa cum familia are rolul de a stimula încă de la vârste fragede inițiativa și independența de acțiune a copilului, la grădiniță, creativitatea acestuia este stimulată de către educatoare, cea care va înlocui chipul cald al mamei, cea care va avea mereu la îndemână cuvintele blânde, care va fi un bun pedagog, psiholog și manager al grupei de preșcolari.

Educatoarea este cea care dăruiește fiecărui copil, la pornirea sa pe drumul spre lumină primele elemente, călăuzindu-i pașii spre marele titlu de OM. Ea este cea care modelează materialul cel mai de preț – copilul, dorind ca din fiecare bloc de marmură brută să realizeze o ființă înzestrată cu cele mai frumoase trăsături, un om care să înmănușeze calitățile morale cele mai înalte. „Doamna” este cea care îl ajută pe copil să descopere tainele naturii, toate aceste lucruri contribuind la a socoti activitatea sa „profesiunea de aur” (Dumitru Salade).

Rolul educatoarei este de încurajare, de sensibilizare a copilului în fața frumosului, dovedind empatie și respect necondiționat, ceea ce îl va ajuta cu adevărat pe copil să se auto-descopere, să se armonizeze cu sine. De timpuriu, noi, educatoarele, trebuie să observăm în cadrul jocului, a activităților plastice sau practice sau cu alte diferite ocazii, anumite înclinații, interese sau chiar aptitudini artistice ale preșcolarilor, deoarece toți copiii, îndrumați cu grijă sunt capabili să deseneze, să cânte, să recite o poezie, să picteze, să realizeze o lucrare practică, cu scopul de a dezvolta, în funcție de particularitățile de vârstă, aptitudinile artistice în vederea formării viitorilor creatori în domeniul artelor și de a stimula capacitatea de „a crea”.

Desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul, diferitele jocuri în aer liber, acasă sau la grădiniță, toate au

darul de a-i ajuta să își exprime emoțiile, gândurile, sentimentele. Cadru cel mai important de manifestare, precum și de stimulare a potențialului creativ este jocul, deoarece prin joc, copilul poate fi oricine își dorește, poate inventa jocuri de rol, poate crea personaje, iar poveștile, memorizările, lecturile după imagini, au rolul de a stimula creativitatea acestora. De asemenea, un exercițiu util pentru dezvoltarea creativității preșcolarilor este continuarea unei povești fascinante sau găsirea unui alt final al poveștii, crearea unei povești pe baza unui șir de ilustrații.

Alte activități pe care copilul le desfășoară în grădiniță și care constituie un cadru generos de activare și stimulare a potențialului creativ sunt activitățile din Domeniul Estetic și Creativ (activități plastice, modelaj, activități muzicale, activități practic-gospodărești). Artă îl pregătește pe copil să trăiască în frumusețe, în armonie, să respecte frumosul și să vibreze în fața lui. Cuvintele, sunetele, gesturile, culorile, formele plastice sunt mijloace de exprimare, de exteriorizare a dorințelor, a așteptărilor. Prin artă se dezvoltă sensibilitatea senzorială, dar și cea artistică, delicatețea comportamentală. Sensibilitatea artistică se construiește pe baza afectivității, intuiției și fanteziei, în funcție de măiestria educativă a educatoarei și de caracteristicile mediului în care se formează preșcolarul.

Astfel, întreaga paletă de activități desfășurate în cadrul procesului instructiv-educativ din grădiniță, în mod deosebit cele din Domeniul Estetic și Creativ, sub atenta îndrumare și pricepere a educatoarei, contribuie la cultivarea capacității ceative a copiilor, oferindu-le posibilitatea să perceapă frumosul din artă, natură și societate, redându-l într-o manieră originală, îmbogățindu-și orizontul de cunoaștere.

Fișă De Lucru

ADRIANA ANTOHI

Scoala Gimnaziala Nr. 206

Se dă textul:

A sosit, copii, în țară
Mult dorita primăvară;
Și-a adus pe deal, câmpie,
Verdeață și veselie.

Soarele, alintat de nori,
Zâmbește mângâind flori.
Zeci de-albine lucrătoare
Colindă din floare-n floare.

Și aici, pe vreme bună,
Nectar și polen adună,
Ca să facă-n a lor casă
Mierea dulce și gustoasă.

Prisăcarul le iubește
Și cu drag le îngrijește.
Stă în preajma stupului
Și-i mândru în munca lui.

(*Albinele*, de Antohi Adriana)

1. Răspunde la întrebări:
 - a) Ce a adus primăvara?
 - b) Ce face soarele?
 - c) Ce adună albinele pentru a obține mierea gustoasă?
 - d) Cine îngrijește albinele?
2. Găsește cuvinte cu înțeles asemănător pentru termenii: veselie, colindă, vreme, lucrătoare, adună, casă, îngrijește.
3. Scrie cuvinte cu înțeles opus pentru termenii: a sosit, vesel, mult, bună, a aduna, dulce, muncitor.
4. Alcătuieste un enunț în care cuvântul *colindă* să aibă alt înțeles decât cel din poezie.
5. Scrie un mesaj adresat prisăcarului format din cel puțin trei enunțuri. Folosește o formulă de adresare potrivită. Încercuiește cu verde semnele de punctuație utilizate.
6. Recitește poezia.

- a) Cum sunt grupate versurile?
 - b) Câte strofe are poezia?
 - c) Câte silabe au versurile din prima strofă?
 - d) Cu care vers rimează primul vers din a doua strofă? Dar al treilea?
7. Identifică din poezie cuvinte care rimează.
8. Găsește cuvinte care rimează pentru: soare, zâmbește, copii, deal.

„VINE IEPURAȘUL!”

ELENA-LUCIA MITROIU

Scoala Gimnaziala Nr. 112

Sărbătorile Pascale sunt un prilej de bucurie pentru toți creștinii, de la mic la mare. O celebrare luminată, Minunea Învierii Domnului Iisus este practic temelia bisericii pe care o cunoaștem astăzi. Aceasta este relatată de-a lungul timpului în scrierile vremii și de apostolii lui Hristos, fiind însoțită de o multitudine de tradiții și datini.

În Săptămâna Mare, săptămână ce simbolizează chinurile prin care trece Mântuitorul, pornește de la Duminica Floriilor, atunci când Iisus Hristos intră în Ierusalim și se termină cu Duminica Paștelui, atunci când Hristos învie, se fac ultimele pregătiri pentru Marea Sărbătoare. Lumina Sfântă este cea dătătoare de speranță oamenilor, arătând că miracolele încă sunt posibile, arătând biruința omenirii, triumful asupra suferinței și spălarea păcatelor.

Multe tradiții de Paște sunt păstrate și acum, fiind foarte așteptate de cei mici: înroșirea ouălor, mirosul îmbietor al cozonacului, pasca și drobul de miel, slujbele religioase, iepurașul și coșul său plin de bunătăți sau numeroase alte obiceiuri.

Punctul de pornire în desfășurarea Atelierului „Vine iepurașul!” l-a constituit curiozitatea micuților mei elevi de a afla cât mai multe despre Iisus și despre obiceiurile și tradițiile de Paști de pretutindeni. Copiii iubesc această sărbătoare nu pentru latura ei religioasă, ci pentru latura laică – venirea iepurașului cu ouă de ciocolată și cadouri. Astfel, în această săptămână, am încercat cu ajutorul părinților și al tuturor cadrelor didactice care predau la Clasa Pregătitoare B, să sădim în sufletele micuților iubirea pentru Dumnezeu și semenii. Implicarea copiilor în derularea acestor activități din cadrul atelierului a condus la conștientizarea faptului că tradițiile și obiceiurile trebuie păstrate și transmise mai departe generațiilor următoare.

Activitățile pe care le-am desfășurat în cadrul atelierului au constat în realizarea unor:

- desene libere specifice acestor sărbători pascale;
- planșe respectând tema dată despre Paște;
- felicitări, colaje;
- decorațiuni pentru masa de Paște, imagini reprezentative ale unor povești, povestiri despre Iisus, iepurași, etc.

La toate aceste activități, copiii au lucrat cu plăcere, au desenat și au colorat liber sau în contur, au pictat pe planșe de desen. Au fost creativi în lucrările pe care le-au realizat, pictat sau modelat. Copiii au utilizat o varietate de materiale: plastilină, acuarele, pensule, creioane colorate, carioca, foi, cartoane albe/colorate, tuburi cartonate, sârmă plușată, pom-pom, ochi mobili etc.

Imagini surprinse în cadrul **Atelierului** – „VINE IEPURAȘUL!” și câteva din produsele muncii micuților elevi ai clasei Pregătitoare B (aprilie 2022).

Paștele - Sărbătoarea Creștinilor

Anca Elena Aruxandei

Școala Gimnazială Luizi-Călugăra, Bacău

Sărbătoarea Paștelui este una dintre cele mai importante din an. Aceasta trebuie marcată și la nivelul învățământului preșcolar, pentru a le transmite copiilor, încă de mici, tradițiile și obiceiurile legate de această sărbătoare.

Ca educatoare, m-am gândit să aduc spiritul de sărbătoare în grădiniță, prin intermediul mai multor activități, desfășurate pe toată durata săptămânii. Săptămâna se intitulează: „Paștele - sărbătoarea creștinilor”.

În prima zi, am organizat o vizită la Biserică. Acolo, ne-am întâlnit cu preotul, care le-a explicat copiilor ce este cu adevărat Paștele. Copiii au fost foarte atenți și impresionați de toate informațiile pe care le-au primit, dar cel mai mult au fost încântați de picturile din interiorul Bisericii.

A doua zi, am încondeiat ouă. Cei mici au fost foarte încântați, penru că au avut libertatea de a se ”juca” cu orice culoare. Ouăle încondeiate au fost expoziționate și apreciate, atât de copii, cât și de părinți. A fost o activitate care a implicat și prezența părinților.

În următoarea zi, am fost „Micii bucătari”. Copiii au aflat ce preparate se gătesc cu ocazia acestei sărbători, și bineînțeles, cu ajutorul mamelor iscusite în ale gătitului, am făcut mini-cozonaci. A fost o surpriză ”dulce”, și foarte plăcută pentru cei mici.

Ultima zi s-a încheiat cu o activitate intitulată „Cursa iepurașilor”. Pentru această activitate, am creat un traseu aplicativ, presărat cu ”surprize dulci”. Copiii au parcurs traseul, țopăind ca iepurașii, și colectând ouă de ciocolată. La final, cel care a strâns cele mai multe ouă de ciocolată, a fost premiat cu o diplomă de „Cel mai rapid iepuraș”.

Ca recompensă a participării active a copiilor la toate activitățile desfășurate pe tot parcursul săptămânii, toată lumea a primit câte o diplomă și o medalie.

ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ DEDICATĂ ZILEI DE 8 MARTIE ,”TE IUBESC, MAMI!”

Despina Dascalu

Gradinita Cu Program Prolungit Nr. 3 Tulcea

Cu toții am așteptat mult venirea primăverii, primele flori, soarele cald și îmbietor, primii mugurași, mărtișorul, Ziua Mamei.

Ziua femeii ,8 Martie, este o sărbătoare cu totul specială prin care celebrăm și prețuim femeile din întreaga lume: mame, soții sau persoane apropiate. Este un moment cu totul special, prin care ne arătăm aprecierea față de femeile din viața noastră.

Pentru a marca importanța acestei zile, grupa mijlocie ”Albinuțele” a organizat o activitate extracurriculară, o ”surpriză” după cum au denumit-o cei mici, pentru ființa cea mai dragă nouă, MAMA.

Așadar, ne doream să pregătim ceva special pentru ziua de 8 Martie și cel mai potrivit pentru toți a fost ca mamele să vină la noi în grupă pentru a petrece împreună cu copiii o experiență încărcată de emoție și voie bună. Pregătirile au fost intense: grupa a fost decorată cu inimioare și flori, copiii au învățat câteva cântece, poezii și dansuri și au realizat un mic cadou pentru mămici ,îndrumați de educatoarele grupei.

Activitatea desfășurată, ”Te iubesc, mami!” a cuprins , în primă parte, micul program artistic pregătit de cei mici și ,în partea a doua, o activitate comună mama-copil ,în cadrul căreia copiii împreună cu mamicile, au transformat un cufăr într-o frumoasă cutie de bijuterii prin tehnica decoupage-ului pe lemn.

Pentru început, copiii, îmbrăcați în culorile mărtișorului au intrat în sala de grupă pe melodia ”*De ziua ta mămico*” oferindu-le mamicilor tablourile pictate special pentru ele și o felicitare, apoi au cântat , au recitat și au dansat cu mult drag împărtășind dragoste și multă emoție.

Mămicile au fost, de asemenea, foarte încântate că au avut ocazia să petreacă timp de calitate cu proprii copii, atmosfera fiind una lejeră, degajată, activitățile fiind ghidate și supravegheate de educatoarele grupei.

A fost o activitate minunată, plină de surprize, momente înduioșătoare, voie bună și, după cum spuneam, multe, multe emoții!

ACTIVITATE INTEGRATA

DANA JURCA

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.30 Oradea

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

TEMA ANUALĂ: "Când, cum și de ce se întâmplă?"

TEMA SĂPTĂMÂNII: „În lumea insectelor”

TEMA ZILEI: „ Cu Tinkerbell în țara cifrelor”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

MIJLOC DE REALIZARE: Activitate integrată **ADP+ALA I +ADE(DȘ+DOS)+ALA II**

FORME DE ORGANIZARE: Frontal, individual, pe grupuri

DURATA : 1 Zi

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Dezvoltarea capacității de a înțelege și utiliza numerele în limitele 1-9, utilizând un limbaj matematic adecvat și consolidarea deprinderilor practice dobândite anterior.

ELEMENTELE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

ADP: ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

- **ADP: Întâlnirea de dimineață:** *Salutul, Noutatea zilei, Prezența, Calendarul naturii;*
- **Rutine:** *"Harnici ca albinuțele"- exersarea unor deprinderi de a face ordine la locul de joacă;*
- **Tranziții:** *„Fluturașul meu”, “Primavara”, „Bat din palme”, Numărătoare – “Una este luna”.*

ALA I

- **Biblioteca:** *“Scrisoare pentru Tinkerbell”- semne grafice*
- **Artă:** *„Floricele și fluturași - pictură”*
- **Nisip și apă:** *„Gâze nazdrăvane” - forme de nisip*

ADE

- **DȘ -** *“Cu Tinkerbell în țara cifrelor”- joc didactic*
- **DOS –** *“Macheta pentru Tinkerbell - decupare și lipire.*

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să numere crescător și descrescător în limitele 1-9;
- Să raporteze numărul la cantitate și cantitatea la număr;
- Să efectueze operații simple de adunare și scădere;
- Să verbalizeze oral acțiunea efectuată folosind un limbaj matematic în forme accesibile înțelegerii lor (+, -, =);
- Să folosească toate materialele primite pentru a realiza o machetă pentru Tinkerbell.

ALA II

- **Valsul primaverii:** *“Tinkerbell și prietenii”*

STATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: Jocul, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, RAI, problematizarea, metoda cubului, turul galeriei, evaluarea.

Mijloace didactice: calendarul naturii, Tinkerbell, cușorul cu surprize, gentuța cu praf magic, borcănașe, cifre magnetice, fișe pentru trasarea liniilor, lipici, foarfecă, tablă magnetică,

acuarele, pensule, ecusoane cu fluturi, mămăruțe, albine, coșulețe cu jetoane, tabla magnetică, planșe cu probleme ilustrate, recompense pentru copii, etc.

Sarcinile jocului:

- Grupa va fi împartită în echipe. În funcție de simbolurile primite, echipa albinuțelor, fluturașilor, mămăruțelor;
- Raspunsurile corecte vor fi recompensate;
- Castigă echipa care a rezolvat corect cele mai multe probe.

Reguli de joc:

- Copilul numit selectează /denumește /descrie și așează la locul potrivit materialul motivând răspunsul;
- Respectă regulile grupei în vederea menținerii ordinii și disciplinei în timpul competiției;
- Fiecare probă de concurs va constitui o sarcină de lucru.
- **Elemente de joc:** Surpriza, coșul cu sarcini de lucru, mișcarea, aplauzele, mânuirea materialului, cubul, cufărul magic, recompense.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru învățământ preșcolar(3-6/7 ani), MECI, 2008;
- Proiectarea pas cu pas (îndrumător pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar), Daniela Răileanu, Dorina Vieriu, Iuliana Alecsa, Editura Diamant, 2010;
- Metodica predării matematicii în grădiniță, Constantin Petrovici, Editura Polirom 2014;
- Aplicații ale noului curriculum pentru învățământul preșcolar, Daniela Răileanu, Elena Ungureanu, Otilia Flocea, Anișoara Bereholschi, Editura Didactica Publishing House, 2010;
- Revista învățământului preșcolar, număr tematic pentru proiectarea integrată, Nr.3-4/ 2009, Editura Arlequin;
- Metode interactive de grup-ghid metodic- 60 metode și 200 aplicații practice pentru învățământul preșcolar, Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga, Editura Arve.

SCENARIUL ZILEI

Întâlnirea de dimineață va debuta cu intrarea copiilor în sala de grupă pe cântecul "Prietenii, prietenii" și formarea unui cerc al prieteniei, la indicațiile educatoarei:

„Dimineața a sosit,/La grădiniță am venit./ Un cerc mare sa formam /Cu toți să ne salutăm!”

Salutul se va realiza prin tehnica „comunicării rotative”. Se va începe de la educatoare către copilul care salută „Bună dimineața, buburuză Ana.....!” în funcție de ecusonul din piept și utilizând una dintre cele 6 modalități de salut (îmbrățișare, strângere de mână, bate palma, dansează, valul, lady și gentleman). La finalul salutului atenția copiilor va fi îndreptată spre musafirii din grupă, pe care îi vom saluta.

Prezența, „După ce ne-am adunat /Și frumos ne-am salutat/ Colegii ne-am întâlnit/ Cine oare n-a venit?” Se va realiza prezența, iar preșcolarii vor specifica colegii absenți urmând ca apoi educatoarea să denumescă un băiețel pentru a număra băieții și o fetiță pentru a număra fetele.

Calendarul naturii va fi completat de către copii prin întrebările precum : „În ce anotimp ne aflăm?” „Cum este vremea azi?” „În ce zi ne aflăm?”

Momentul de învioreare va consta în câteva mișcări de înviorare pe cântecul "Buna dimineața", poezia "Gândul bun"

Activitatea de grup: se va realiza printr-o scurtă reactualizare a cunoștințelor despre primăvară și despre tema săptămânii: **In lumea insectelor**, prin metoda interactivă R.A.I. *Copii sunt încurajați să răspunda prin întrebări și răspunsuri.*

Noutatea zilei : Este reprezentată de apariția surpriză a personajului Tinkerbell cu un coș în mână și un cufăr misterios. Ea le spune copiilor că îi place să se joace cu cifrele și să meșterească diferite lucruri și că a auzit despre copii din grupa "mănuțelor" sunt harnici și inteligenți așa cum îi place ei. De aceea s-a gândit să vină să se joace cu ei, să vadă cât de multe lucruri știu. Voi prezenta copiilor activitatea care urmează să o desfășurăm precum și obiectivele pe care le urmărim.

Tranziția: „Bat din palme clap, clap, clap/Din picioare trap, trap, trap/Ne învărtim ,ne răsucim /Și la centre noi pornim!”

A.L.A.1:

- *Bibliotecă:Trasare semne grafice combinate "Scrisoare pentru Tinkerbell"*
- *Artă:„Floricele și fluturași - pictură"*
- *Nisip și apă: „Gâze nazdrăvane '- forme de nisip*

Voi reaminti copiilor comportamentul așteptat în cadrul activităților: se discută în șoaptă pentru a nu deranja colegii, apreciem și protejăm lucrările colegilor, fiecare sarcină trebuie terminată, colaborăm în realizarea sarcinilor, dacă un copil a terminat sarcina și dorește să lucreze la un alt centru este liber să o facă.

Se execută exerciții de încălzire a mușchilor mici a mâinii înainte de începerea activității. Copiii desfășoară activitățile de la sectoare, voi trece pe la fiecare sector în parte.

Dupa finalizarea lucrărilor, se analizează produsele muncii din fiecare sector folosind metoda călătoria misterioasă, copii fiind aplaudați.

Prin tranziția *"Una este luna"- numaratoare*, vor intra în sala de grupă și se vor așeza pe scăunele pentru a începe jocul didactic.

ADE:

Se reamintește copiilor tema zilei și motivul pentru care Tinkerbell a venit în vizită la ei după care se va desfășura jocul didactic pe parcursul căruia copiii vor lucra împreună, vor fi harnici și prietenoși, iar dacă vor rezolva corect sarcinile, vor fi recompensați cu praf magic, cu ajutorul căruia la sfârșitul activității vor putea deschide cutia misterios.

activitate din cadrul ADE și anume activitatea practică, în care copiii vor trebui să realizeze o machetă colectivă "Macheta lui Tinkerbell".

Lucrările vor fi apreciate și evaluate prin metoda "călătorie misterioasă".

Ziua se încheie cu "Valsul primaverii", unde copiii vor dansa în perechi pe un fond muzical.

Lucrările vor fi apreciate și evaluate prin metoda "călătorie misterioasă".

Ziua se încheie cu "Valsul primaverii", unde copiii vor dansa în perechi pe un fond muzical.

Valorificarea Unei Competențe Specifice De La Disciplina CLR În Orele De Lectură- Exemplet De Activitate De Învățare

OLTEA HRITCU

Scoala Primara nr. 2, Liceul Tehnologic Mihai Eminescu Dumbraveni

Denumirea si contextul activității de învățare:

„Surpiza”- lectura aprofundată a textului (ora a II-a)

Clasa I

Disciplina: CLR

Competența specifică vizată (în principal):

3.2. Identificarea mesajului unui scurt text care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente familiare

Descrierea activității de învățare:

- metodele alese: metoda predării-învățării reciproce, conversația, explicația, munca în grup
- pași de desfășurare a activității:

Li se transmite elevilor că pe parcursul orei vor aprofunda lectura textului „Surpiza” (Anexa 1), text cu care elevii au făcut cunoștință în ora anterioară. Vor formula întrebări, vor povesti conținutul textului, își vor imagina o continuare a textului.

Se sintetizează pe înțelesul copiilor obiectivele propuse.

Elevii vor fi împărțiți în patru grupe (două grupe de câte 4 elevi și două grupe de câte 6 elevi): *grupa clarificatorilor, grupa întrebătorilor, grupa rezumatorilor, grupa prezicătorilor*. Fiecare grupă va avea câte un lider și va primi sarcini de lucru:

Grupa clarificatorilor:- va avea de explicat cuvinte din text, de integrat în enunțuri cuvinte care să aibă sens diferit față de cel din text.

Grupa întrebătorilor:- va avea de formulat întrebări referitoare la conținutul textului și să răspundă întrebărilor formulate de ei.

Grupa rezumatorilor:- va avea de povestit în câteva enunțuri ceea ce au reținut din text, în ordinea în care s-a petrecut.

Grupa prezicătorilor:- va avea de făcut un scurt text în care își vor imagina reacția părinților când vor vedea surpriza făcută de copiii lor.

Sarcini de lucru:

Clarificatorii:

1. Explicați cuvintele:

balama=_____

se căznește=_____

de zor=_____

1. Uniți cuvintele cu sens asemănător pentru:

util	folosește
funcționează	privește
ajută	folositor
se uită	strigă
cheamă	merge

1. Alcătuiți enunțuri cu trei dintre cuvintele de la exercițiul de mai sus, la alegere.

Întrebătorii:

Formulați patru întrebări referitoare la text și răspundeți întrebărilor formulate de voi.

Rezumatorii:

Povestiți în 4-5 enunțuri ceea ce ați reținut din text. Întâmplările să fie prezentate în ordinea în care s-au petrecut.

Prezicătorii:

Imaginați-vă reacția părinților când au văzut surpriza pregătită de copii. Alcătuiți un scurt text din 4-5 enunțuri.

Modalități de facilitare a implicării elevilor:

Activitatea de învățare propriu-zisă se va realiza în grupuri, conform descrierii metodei folosite, dar rezultatele analizei textului vor fi prezentate frontal, elevii fiind puși în situația de a răspunde la întrebările adresate de colegii din celelalte grupe. Liderului grupei îi revine sarcina de a mobiliza colegii de grupă, sub supravegherea profesorului coordonator, în sesizarea răspunsurilor ce trebuie oferite și completarea fișelor de lucru

Resurse utilizate: textul scris, fișe de lucru, plan de analiză a textului, instrumente de scris, recompense

Modalități de evaluare:

Când sarcinile de lucru vor fi finalizate, liderul grupei va prezenta soluțiile exercițiilor propuse.

Fiecare grupă va primi câte o recompensă pentru munca depusă (stickere cu personaje din desene animate).

Elevii vor prezenta păreri proprii asupra comportamentului celor doi copii.

Extindere:

Metoda a fost aplicată la clasa I și, pentru parte din lecție ce a vizat **obținerea performanței** li s-a cerut elevilor să alcătuiască frontal **cvintete și acrostihuri având în vedere caracteristicile personajelor și semnificația titlului.**

Rezultate:

Cvintete:

1.

PĂRINȚII

Grijulii		Iubitori	
Mângâie	ocrotesc		apără
Suntem	Mândri	de	ei
Speciali			

2. SURPRIZA

plăcută,	așteptată	
bucură,	comunică	înveselește
Ne	încântă	prezența ei
dorită		

Acrostih:

Cuminte

Ascultător

Zelos

Iubitor

Meticulos

Isteț

Rapid

Atentă

Liniștită

Iubitoare

Nastrușnică

Ascultătoare

Deschideri spre alte discipline :

AVAP:

În încheierea activității vor realiza o morișcă din hârtie colorată pe care o vor duce părinților ca surpriză, prinsă cu pioaneze pe un suport de lemn tip bețișor. Le vor fi explicate etapele de lucru, iar lucrarea va fi executată în timp ce le vor fi oferite explicațiile.

MM:

Folosind morișca confecționată, cântăm cântecelul: „Bate vântul frunzele!”.

Anexa 1

Surpriza

E o zi însorită de primăvară. E o vreme grozavă de ieșit la joacă cu prietenii.

Cazimir și sora sa, Alina, se gândesc cum să facă ceva util pentru familia lor. Aproape zilnic au nevoie de morișca pe care tata o ține în garaj. Le ajută la udat rondurile cu flori.

Acum, însă, morișca nu funcționează. A apărut un defect săptămâna trecută.

Cazimir se uită la morișca din garaj. Îi vine o idee! Ce ar fi să încerce să o repare? Ar putea să reușească, întocmai cum a făcut și cu balamaua de la gardul grădinii.

O cheamă și pe sora sa să îl ajute. Cazimir se căznește de zor să repare morișca. Lucrează acum la elice. Vrea să o termine până se întorc părinții săi de la serviciu. Alina îi pregătește toate sculele necesare.

Curând va fi gata. Ce surpriză vor avea părinții!

CUVINTE NOI:

Importanta Creativitatii In Viata Elevilor

Codila Monica

Scoala Gimnaziala Nr.2 Resita

Este frecvent vehiculată ideea că actul creației este un fapt ocazional pe care îl manifestă un număr restrâns de artiști și inventatori geniali, în marile momente de inspirație. În fapt, noi toți suntem creativi zilnic.

Ori de câte ori o problemă este rezolvată într-o manieră inedită, descoperim o nouă utilitate a unui obiect banal sau ne lăsăm purtați ideativ într-o lume nemaiîntâlnită, de atâtea ori este implicată într-un anumit grad și creativitatea.

După cum afirma Văgotski (1963), "tot ceea ce depășește în viața de toate zilele limitele rutinei și cuprinde măcar un dram de noutate poate fi numit proces creator". Fiind o rezultată a funcționării optime a întregii personalități, creativitatea reprezintă totodată sinteza unor factori multipli de natură intelectuală și aptitudinală. Nu trebuie însă minimalizat rolul factorilor motivaționali, emoționali și cu precădere ai celor atitudinali în dinamica procesului creativ.

Creativitatea vizează abilitatea de rezolvare a problemelor într-un mod original, competent și adaptativ. Oamenii creativi tind să-și manifeste această caracteristică într-un domeniu specific. După cum există multiple tipuri de inteligență, deosebim și numeroase tipuri de creativitate

În scopul maximizării potențialului creativ în școală, este necesar să fie înțeleasă natura de tip "puzzle" a procesului creativ. Una dintre principalele motivații pentru care ne-am propus abordarea domeniului creativității o constituie intenția de a oferi câteva principii și proceduri, care să faciliteze stimularea inventivității elevilor în cât mai multe aspecte ale vieții școlare.

Activitatea creativă este una dintre cele mai mari provocări ale vieții și, implicit, atrage după sine cele mai mari recompense.

Cercetările arată însă că, în orice domeniu, ideile creatoare sunt rezultatul unui efort susținut, precum și al unei angajări de durată în activitate. Mai multe studii atestă faptul că inteligența și creativitatea sunt fenomene relativ independente. În general, profesorii agreează și preferă elevii inteligenți, dar care sunt conformiști, în locul elevilor creativi, dar nonconformiști.

În rândul elevilor, sunt patru categorii de combinații posibile între cele două dimensiuni ale personalității: creativitatea și inteligența. Astfel, deosebim:

- a. Copii cu nivel de creativitate înalt și cu inteligență ridicată.
- b. Copii cu nivel de creativitate înalt, dar cu inteligență modestă. Este cea mai dezavantajată categorie de elevi din școală. Frecvent, acești elevi prezintă probleme de adaptare, pentru că sunt deficitar sub raportul inteligenței aptitudinea cea mai apreciată în școală. De asemenea, ei sunt în conflict cu școala și deseori cu ei înșiși. Se simt inadecvați și fără valoare, dar sunt capabili de performanțe superioare într-un mediu lipsit de stres.
- c. Copii cu nivel de creativitate modest și cu inteligență ridicată. Acești elevi sunt în general dependenți de performanțele școlare. Ei luptă pentru obținerea unei recunoașteri academice tradiționale, dar suferă serios când eșuează în obținerea de note mari.
- d. Copii cu un nivel de creativitate modest și cu inteligență modestă. Aceștia se vor angaja în activități cu caracter defensiv, încercând pe cât posibil să eludeze mediul școlar, perceput la modul negativ.

Creativitatea evoluează direct proporțional cu nivelul inteligenței doar până la un anumit punct, după care cele două dimensiuni evoluează pe traiectorii relativ independente.

Randamentul școlar reprezintă principalul indicator al creativității la elevi. Această afirmație este discutabilă, datorită imaginii-șablon a elevului model în școală. Acest elev model este acela care știe să expună riguros opinia profesorului și să redea fidel manualul, având note maxime la toate materiile. În consecință, este puțin probabil ca elevii cu note foarte mari să fie și foarte creativi. Prin urmare, un segment important al categoriei elevilor creativi va fi deficitar prin raportare la capacitățile cele mai valorizate în școală.

Creativitatea există doar în forme specifice. Distingem, astfel, o creativitate științifică, una tehnică, o creativitate artistică, o creativitatea socială etc. Altfel spus, toate formele de creativitate dispun de

caracteristici comune (originalitate, flexibilitate), alături de care se întâlnesc trăsături specifice domeniului în care se manifestă. De exemplu, un elev creativ la literatură nu va manifesta cu necesitate un comportament creativ în găsirea unor soluții inedite la problemele de fizică.

Elevii antrenați au obținut scoruri semnificativ mai mari, comparativ cu cei neantrenați la un test inedit de originalitate. S-a constatat persistența în timp a efectelor ședințelor de training.

Conchidem că un mediu ce provoacă și, în același timp, recompensează comportamentul creativ poate facilita apariția unor comportamente originale și în alte sarcini decât cele pentru care a fost antrenată o persoană.

Ca urmare a parcurgerii etapelor demersului creativ, se ajunge la transformarea potențialității creatoare într-un produs. Produsul creativ este modalitatea palpabilă de apreciere a creativității. El poate fi exprimat fie prin ceva material, fie prin ceva spiritual.

Prima categorie se referă la produsele palpabile, acceptate de o anumită cultură, pe când cea de-a doua categorie vizează produsele psihologice, adică idei exprimate sau numai gândite. Produsul rezultat ca urmare a parcurgerii procesului creativ trebuie să fie nou, original și să prezinte valoare socială.

Constatările mai multor cercetători au subliniat faptul că, cel mai frecvent, școala contemporană se prezintă ca un inhibitor al comportamentului creator. Ne interesează astfel să identificăm, pe de o parte, factorii de inhibiție ai creativității în școală, iar pe de altă parte, modalitățile concrete prin care pot fi diminuați acești factori și, implicit, să oferim câteva tehnici de stimulare a creativității.

Factori inhibitori ai creativității în școală Sistemul educațional autohton nu numai că nu încurajează, ci, frecvent, inhibă activitățile creatoare ale elevilor în clasă, prin cultivarea unui comportament stereotip. Elevii creativi sunt adesea considerați o sursă de indisciplină în școală.

Creativitatea poate fi individuală sau socială. Vorbim de creativitate individuală atunci când avem de-a face cu noul raportat la sfera experiențelor individuale, iar despre creativitate socială atunci când acest nou este raportat la cultură. Creativitatea individuală este vitală pentru dezvoltarea individului, constituie premisa creativității sociale, indispensabilă oricărei societăți sau oricărei culturi. Definiția creativității generale constituie o definiție minimală pentru creația științifică. Pe lângă criteriul noutății și al valorii, produsul creației științifice trebuie să satisfacă criteriul verificabilității și criteriul consistenței logice.

În general, în timp ce aptitudinile intelectuale, aptitudinile speciale, calitățile și strategiile gândirii reprezintă instrumentul creativității, factorii motivaționali și atitudinali constituie factori dinamizatori, iar însușirile temperamentale reprezintă componente esențiale ale stilului creativ.

Valențele Educației Estetice În Formarea Și Dezvoltarea Personalității Elevilor

Toncu Liliana

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

Frumusețea este umbra lui Dumnezeu asupra universului.

Gabriela Mistral

Conceptul de estetică își are originea în limba greacă: *aisthesis*, *aisthetikos*, ceea ce face referire la sensibil, frumos, plăcut, simțire. Dicționarul Explicativ al Limbii Române definește estetica astfel: știința care studiază legile și categoriile artei, considerată ca forma cea mai înaltă de creare și de receptare a frumosului, ansamblu de probleme privitoare la esența artei, la raporturile ei cu realitatea, la metoda creației artistice, la criteriile și genurile artei.

Educația, în ansamblul ei, este un fenomen social, iar, idealul educațional s-a schimbat pe parcursul evoluției societății în funcție de transformările din cadrul acesteia.

Datorită forței pe care o poate exercita, arta a fost folosită din timpuri străvechi ca mijloc educativ. Încă de la Homer, de la grecii antici, preocupați de realizarea aceluia *kalokagathon* (îmbinarea frumosului cu binele), trecând prin Renaștere-epoca preocupată de realizarea unei dezvoltări multilaterale, ajungând în secolul al XVIII-lea, care atribuie artei un rol esențial în procesul educației și până în epoca modernă, oamenii au fost mereu preocupați de a realiza educația estetică.

Schimbările intervenite în lumea contemporană, progresele din lumea științei, tehnicii și artei, urbanizarea și industrializarea excesivă, precum și informatizarea, au produs influențe și asupra esteticului, categorii care se dorește inclusă aproape în toate domeniile activității umane.

Curricula actuală oferă școlii prin ariile curriculare specifice Arte și Tehnologii și, mergând prin extindere, și prin intermediul celorlalte arii, posibilitatea realizării obiectivelor și competențelor specifice laturii educației estetice.

Obiectivele educației estetice se împart în două grupe reprezentative:

- A) obiective care au în vedere formarea capacității de a percepe, însuși și folosi adecvat valorile estetice;
- B) obiective care urmăresc dezvoltarea capacităților de a crea, cultivarea aptitudinilor estetice creatoare.

Prima grupă vizează formarea conștiinței și a conduitei estetice, și include:

- a) cultivarea sensibilității față de fenomenul estetic și pregătirea pentru înțelegerea limbajului;
- b) formarea gustului estetic - categorie ce exprimă capacitatea omului de a iubi și aprecia frumosul sub raport cognitiv, afectiv și comportamental;
- c) formarea sentimentelor și covingerilor estetice materializate în respect, dragoste și pasiune pentru frumos.

A doua grupă de obiective vizează dezvoltarea creativității estetice. Pentru aceasta, se impune descoperirea la timp a aptitudinilor speciale pentru diferite genuri de arte și dezvoltarea acestora prin activități educative specifice. Tot în a doua grupă sunt incluse formarea deprinderilor și obiectivelor specifice creației respective.

Creativitatea este condiția de bază a artei. Stimulând într-un mod propriu expresivitatea și originalitatea, educația estetică se înscrie pe linia unei pedagogii a creativității. Ea impune să dezvoltăm la elevi aspirația spre a crea frumosul, exigența și bunul gust, simțul echilibrului și simplitatea comportării frumoase, civilizate.

Dezvoltarea aptitudinilor, intereselor și înclinațiilor elevilor reprezintă un obiectiv important al școlii. În ceea ce privește aptitudinile artistice, educația estetică urmărește atât depistarea acestora de la vârsta cea mai fragedă, cât și asigurarea condițiilor și mijloacelor necesare pentru dezvoltarea lor. Indiferent de ce fel de aptitudini este vorba: muzicale, literare, coregrafice, plastice, toți copiii, cu mici excepții, sunt capabili să asculte muzică, să recite, să deseneze sau să danseze. Există în modul lor de a se manifesta deosebiri calitative evidente. Cunoașterea acestor deosebiri este indispensabilă pentru desfășurarea educației estetice în cadrul școlii. Ca orice tip de aptitudine, și cele estetice se dezvoltă prin exercitare. De aceea, sarcina școlii constă în inițierea elevilor de timpuriu cu tehnicile diferitelor arte,

antrenarea lor în exerciții de creație, studierea manifestărilor fiecărui elev și stimularea inițiativelor artistice, iar, acolo unde este cazul, orientarea spre școlile de artă.

Ceea ce trebuie să ne motiveze permanent în activitatea specifică educației estetice este că aceasta are o infinitate de efecte pozitive asupra personalității elevilor. Cele mai semnificative dintre acestea vizează calitatea procesului de socializare a copiilor, formarea și rafinarea intelectului, organizarea eficientă a timpului liber. Modalitățile de realizare a educației estetice pot fi grupate în funcție de mijlocul utilizat: frumosul natural, ambianța socială, literatura, muzica, arta plastică.

Elementul cel mai general și care acționează de la început asupra sensibilității, asupra laturii afective a copilului, încă înainte de școală, dar și după aceea, îl constituie frumosul natural. Succesiunea anotimpurilor, răsăritul și apusul soarelui, o noapte înstelată, un câmp înflorit, un cer senin, toate pot deveni prilej de a atrage atenția copilului asupra frumosului din natură și a-l ajuta să îl perceapă, să reacționeze emoțional și să vibreze intern la contactul cu el. De asemenea, ambianța, cadrul social în care trăiește elevul (locuința, școala, clasa, strada) exercită o influență pozitivă sau negativă în acest sens.

Educându-i pe elevi în spiritul frumosului și al valorilor, vom modela personalități complexe, capabile să se integreze armonios în societatea modernă, atât de supusă schimbărilor și expusă permanent pericolului de „răsturnare a valorilor”. Prin educația estetică ne dorim să îi educăm pe copii să recepteze, să interpreteze și să creeze frumosul.

Arta, susține D. Salade, „Răspunde unor nevoi reale pe care le simte orice persoană de a-și lămuri unele idei, de a-și motiva unele comportamente, de a-și fundamenta unele atitudini, sugerând, explicând, valorificând sau problematizând. Prin caracterul ei stimulat, tonic, optimist, arta împinge la iubirea adevărului, a binelui, a științei și a vieții.”

Bibliografie

1. Cristea S. , 2000, „Dicționar de pedagogie”, Ed. Litera, București
2. Salade D. ,1973, „Educația prin artă și literatură”, E.D.P. București
3. Văideanu G. , 1967, „Cultura estetică școlară” , E.D.P. București

PROIECT DIDACTIC

SIMONA STOICA

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

CLASA: I

ARIA CURRICULARĂ: Consiliere și orientare

DISCIPLINA: DEZVOLTARE PERSONALĂ

UNITATEA TEMATICĂ: „Despre prietenie”

SUBIECTUL LECȚIEI: „ Ce este un bun prieten? ”

Text suport „**Povestea celor trei fluturi**”- poveste populară

TIPUL LECȚIEI: dobândire de noi cunoștințe

SCOPUL LECȚIEI: *Identificarea caracteristicilor unui bun prieten*

1. Captarea atenției

Împart elevilor trei fluturași: unul alb, unul galben și unul roșu.

Cer elevilor să scrie pe fiecare fluturaș numele unui prieten.

1. Dirijarea învățării

Propun elevilor vizionarea poveștii: <https://www.youtube.com/watch?v=IzX8ltJclnU>.

*Elevii sunt **solicitați** să răspundă la o serie de întrebări care vizează textul :*

- Câți fluturași am întâlnit în poveste?
- Ce culoare avea fiecare fluturaș?
- De ce au cerut ajutor?
- Cui au cerut ajutor?
- Ce a răspuns margareta? Dar laleaua?
- Ce răspuns au primit de la mac?
- Cine le-a oferit ajutor?
- Ce au dovedit prin atitudinea lor?
- De ce erau fericiți cei trei fluturi când s-au adăpostit în frunzișul copacului?
- Ce au descoperit fluturașii la sfârșitul povestirii?

*** Joc "Un bun prieten adevărat"**

Sarcină: Calculați și aflați cum să recunoașteți un prieten adevărat.

Solicit elevii să rezolve operațiile scrise pe fluturași. După ce rezolvă corect au voie să întoarcă fluturașul pentru a afla cum să recunoască un prieten bun.

21 + 32= Nu te lasă la greu!

53 - 20= Împarte cu tine și binele și greu!

40 + 30= Se bucură de succesul tău!

• Joc „ Prietenia, o comoară neprețuită”

<https://wordwall.net/ro/resource/10059857/roata-prieteniei>

Solicite elevilor să răspundă la întrebările:

- Cum te porți cu un prieten?
- Care dintre personajele poveștii au avut un comportament prietenos? De ce?
- Care dintre personajele poveștii au avut un comportament neprietenos? De ce?

3. Obținerea performanței și conexiunea inversă

În copacul prieteniei cei trei fluturași au găsit o comoară neprețuită: Secretele prieteniei. Împreună cu colegul de bancă, scrie pe fluturaș trei caracteristici pe care ar trebui să le aibă un bun prieten.

- **Joc ” Așa da, așa nu!”**

<https://wordwall.net/ro/resource/7016022/asa-da-asa-nu>

4. Activitate recreativă

Propun elevilor să deseneze chipul cel mai bun prieten/cele mai bune prietene.

Audiție ”Cântecul prieteniei”:

Propun elevilor să deseneze chipul cel mai bun prieten/cele mai bune prietene.

https://youtu.be/OuGIFH6_8hA

PROIECT DE ACTIVITATE- CLUBUL DE LECTURA

eufemia jurca

Scoala Gimnaziala Nr.2 Resita

PROIECT DE ACTIVITATE

„CLUBUL DE LECTURĂ”

Prof. învă. primar Eufemia Jurca

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița, Caraș-Severin

Cuprins

Cap1

Aria curriculară: LIMBĂ ȘI COMUNICARE

Clasa: a III-a

Locul: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MARIUS ȘANDRU” REȘIȚA

Disciplina: LIMBĂ ȘI COMUNICARE

Subiectul: CLUBUL DE LECTURĂ

Durata: 30 min.

Scopul activității: Trezirea interesului pentru literatura română având ca punct de pornire operele cunoscute ale marilor scriitori: Creangă, Sadoveanu, Caragiale.

Obiective cadru:

OC 1: dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral și scris (citirea/lectura)

Obiective de referință:

- OR 1: să manifeste curiozitate și interes față de activitatea de lectură;
- OR 2: să identifice litere, cuvinte și enunțuri în textul tipărit;
- OR 3: să citească în ritm propriu, corect un text;
- OR 4: să desprindă semnificația globală a unui text citit;
- OR 5: să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situații date.

Obiective operaționale / competențe derivate :

- O 1: să participe cu interes la rezolvarea sarcinilor de joc;
- O 2: să manifeste inițiativă pentru participarea la dialoguri despre cărți și personaje din texte cunoscute;
- O 3: să citească în ritm propriu un text, raportând informațiile oferite de acesta la experiența proprie;
- O 4: să recunoască momente din texte cunoscute pe baza unor mesaje citite/audiate;
- O 5: să formuleze opinii personale pentru a stabili valoarea de adevăr a unei propoziții.

Strategii didactice:

Metode și procedee: jocul didactic, problematizarea, învățarea prin descoperire, conversația euristică, conversația de verificare, lectura predictivă, explicația, exercițiul.

Forme de organizare: frontală, individuală.

Bibliografie:

- **Curriculum Național – Programe școlare**
- Șerdean I, **Didactica Limbii și literaturii române în învățământul primar**, Ed. Corint, București, 2005;
- Crețu E, Iliescu C, Nichita S, Popescu S **ÎNDRUMĂTOR METODIC pentru dezvoltarea vorbirii și activități recreative pentru ciclul primar**, E.D.P., București,1981;
- Gherghina D, Șerban D, Avram G, Nicolaescu F, Săndulescu M **DINCOLO DE HOTARUL OREI DE CLASĂ** (îndrumător metodic), Ed. DIDACTICA NOVA Craiova, 2003;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

- Activitatea „**CLUBUL DE LECTURĂ**” se va deschide printr-un cuvânt scurt al moderatorului, prin care se precizează scopul activității și importanța momentului.
- Tabla va fi decorată asemeni unei biblioteci cu rafturi pe care vor fi lipite bilețele cu sarcini didactice.

Etapetele activității	Ob	Activitatea moderatorului	Activitatea elevilor	Strategii didactice	Evaluare
Moment organizatoric 1 min.		Se asigură cadrul necesar pentru începerea activității: pregătirea materialului și ordonarea acestuia în „biblioteca clasei” (la tablă) pe domenii, așezarea copiilor în locurile indicate. * Cuvântul de deschidere al moderatorului	Se pregătesc pentru activitate.		

<p>Captarea atenției</p> <p>3 min.</p>	<p>O1</p> <p>O2</p> <p>O3</p>	<p>*Ghicatori</p> <p>Cinci ghicatori sunt așezate în „bibliotecă” pe primul raft.</p> <p>Se explică regulile jocului: cinci elevi trec pe rând și citesc ghicitorile și numesc alți cinci copii care trebuie să găsească răspunsul. Dacă un elev nu găsește răspunsul corect, numește un al coleg, până se răspunde corect la toate ghicitorile.</p> <p>* Ghicitoarea moderatorului va face trecerea spre următoarea etapă din „lecție”</p> <p>(ghicitoarea CARTEA)</p>	<p>Parcurg pas cu pas regulile „jocului”.</p>	<p>Jocul didactic</p> <p>Explicația</p> <p>Conversația</p>	<p>Obs. sistematică</p> <p>Autoevaluare</p>
<p>Anunțarea subiectului și a obiectivelor</p> <p>1 min.</p> <p>Exersare de capacități și competențe</p> <p>10 min.</p>	<p>O3</p> <p>O4</p> <p>O5</p>	<p>* Se anunță subiectul /conținutul și obiectivele urmărite</p> <p>* Pe tablă au fost lipite, pe un alt "raft", copertele cărților dintre care elevii vor "împrumuta" o carte, respectiv vor descoperi personajul la care face referire un anumit fragment literar citit.</p> <p>Pe „raft” se află cărți de:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Mihail Sadoveanu; - Ion Creangă; - I.L. Caragiale, <p>* Elevii sunt invitați să descopere personajul, titlul operei și autorul din bilețelele primite, avansând într-o altă etapă a activității.</p>	<p>Elevii sunt atenți.</p> <p>Elevii primesc fiecare câte un bilețel cu un fragment dintr-o operă literară pe care îl vor citi întâi în gând și apoi cu voce tare și vor face predicții asupra operei literare din care poate face parte fragmentul citit, recunoscând totodată personajul.</p>	<p>Explicația</p> <p>Jocul didactic</p> <p>Conversația de verificare</p>	<p>Obs. sistematică</p> <p>Probă orală</p>

10 min.	<p>*Moderatorul este preocupat de animarea elevilor, de menținerea unei atmosfere de destindere, de realizarea unei satisfacții atât din partea elevilor, cât și din partea invitaților (bibliotecarul școlii).</p> <p>* Pe spatele copertelor expuse se vor afla notate fragmentele citite de către copii. Moderatorul va întoarce pe rând fiecare copertă.</p> <p>Astfel se confirmă unele dintre predicțiile pe care elevii le-au făcut în legătură cu cărțile din paginile cărora va apărea personajul surpriză.</p>	<p>Elevii verifică pe rând dacă predicțiile făcute de ei se confirmă.</p> <p>Ar putea fi descoperite personaje ca: „Lizuca.” din Dumbrava minunată a lui M. Sadoveanu, „leneșul” din Povestea unui om leneș a lui I. Creangă,</p> <p>„Goe” din D-I Goe a lui I.L. Caragiale și alte personaje din opere literare cunoscute de către elevii ciclului primar.</p>		
---------	--	--	--	--

<p>Interacțiunea de grup</p> <p>5 min</p>	<p>O5</p>	<p>*Se vor împărtăși elevilor bilețele cuprinzând titlul unei povești/ povestiri pe care trebuie să o parcurgă ca lectură suplimentară, iar ca temă suplimentară vor trebui să formuleze trei întrebări legate de lectura citită. Titlurile se vor regăsi în operele scriitorilor prezentate anterior.</p> <p>*Pentru destinderea atmosferei, pe spatele bilețelor cu tema, fiecare copil va citi cate o propoziție pe care va trebui să o completeze foarte rapid.</p> <p>Exemple:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Primul cuvânt care îmi vine în minte la finalul activității este.....</i> • <i>Dacă nu aș fi astăzi aici.....</i> • <i>Când voi avea de făcut un cadou, mă voi gândi să....</i> • <i>După ziua de astăzi.....</i> • <i>Lectura de care îmi aduc aminte cu plăcere este.....</i> • <i>Primul lucru pe care-l voi spune acasă este.....</i> 	<p>Elevii vor numi titlul lecturii pe care trebuie să o citească/ recitească până la următoarea oră de lectură și vor lua la cunoștință tema atribuită.</p> <p>Elevii citesc propozițiile dând răspunsuri spontane și amuzante.</p>	<p>Problematizarea</p>	<p>Obs. sistematică</p> <p>Evaluarea orală</p>
<p>Concluzii și aprecieri</p> <p>1 min.</p>		<p>*Se fac aprecieri generale asupra desfășurării activității.</p>	<p>Activitate în grup</p>	<p>Aprecieri verbale</p>	

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR PRIN JOCURI DIDACTICE

Rodica Mateș

Scoala Gimnaziala Horea Horea

Ținând cont de complexitatea fenomenului creativității, Al. Roșca arată că e greu de formulat o definiție a creativității care să fie unanim recunoscută. Creativitatea reprezintă un complex de aptitudini și însușiri psihice care în condiții favorabile generează produse noi și valoroase pentru societate sau pentru individ. Toți oamenii au un anumit nivel de creativitate. Cei mai mulți au un nivel de creativitate la nivel mediu.

Creativitatea poate fi stimulată sau inhibată în mediul familial. Un mediu familial permisiv, deschis, în care copilul se simte sprijinit de părinți, apreciat pentru ideile sale poate avea efecte pozitive asupra creativității elevului. Școala este un alt mediu unde poate fi stimulată creativitatea sau poate fi stopată. Dezvoltarea creativității elevilor depinde în mare măsură de atitudinea profesorului față de elevi. Profesorul poate folosi la clasă multe jocuri didactice. Acestea cuprind cerințe care contribuie la valorificarea creatoare a deprinderilor și cunoștințelor achiziționate, la realizarea transferurilor între acestea, la dobândire prin mijloace proprii de cunoștințe.

Jocul cuvintelor magice se poate folosi în anumite momente ale zilei, sau ale unei activități, în general cu conținut moral civic, care îi pune pe elevi în diferite situații de a descoperi și de a crea propriile adevăruri. „Cuvintele magice” provoacă gândirea critică, rezolvarea problemelor, imaginația, cinstea și responsabilitatea, elemente ce trebuie să devină esența educației pentru copiii noștri. Elevii sunt așezați în cerc sau semicerc, pe scaune sau pe covor. În centru se află o cutie. În cutie cartonașe, iar pe fiecare cartonaș este scris un cuvânt ca de exemplu: hărnicie, înțelegere, curiozitate, credință, respect, etc. Copiii și învățătoarea iau din cutie câte un cartonaș la întâmplare, îl citesc cu atenție, apoi încep să discute despre sensul cuvântului, despre cea ce le sugerează, făcând legătură cu viața lor personală. La joc participă și învățătoarea, care le oferă copiilor un exemplu de felul în care trebuie să aibă loc discuțiile. Acest joc se desfășoară după anumite reguli care se bazează pe ascultarea cu atenție a fiecărui participant, pe respectul reciproc. Acest joc nu este un joc de competiție, este un joc care stimulează gândirea, creativitatea verbală, răspunzând nevoii copilului de a-și verbaliza observațiile, gândurile, sentimentele în mod liber, fără complexe, deschis, anulându-se în felul acesta timiditatea. Tot prin acest joc este stimulată încrederea în posibilitățile lor de a relata aspecte din experiența personală, din impresiile și observațiile lor asupra realităților în mijlocul cărora trăiesc și își desfășoară activitatea. Se pot propune elevilor și alte sarcini legate de structura cuvintelor, familia de cuvinte, integrarea cuvintelor într-o propoziție simplă, dezvoltată sau într-o propoziție în care toate cuvintele să aibă aceeași inițială, sinonime, antonime.

Jocul *Ghicește urmarea* constă în audierea unei povești care este întreruptă la un moment dat, de clinchetul unui clopoțel. Copiii trebuie să-și imagineze întâmplările continuând povestea. Acest joc activează gândirea, dezvoltă atenția și perspicacitatea, îi conferă suplețe și mobilitate. Este eficient și în dezvoltarea deprinderilor de a asculta.

În jocul *Ștafeta povestirii*, fiecare elev extrage un cartonaș pe care este trecut un număr. Cel care are numărul unu începe să creeze o povestire pe care o întrerupe după câteva fraze, ultimul cuvânt fiind și atunci.... sau când..... Povestirea este continuată de copilul care are cartonașul cu numărul doi și așa mai departe. Sunt puși să creeze toți copiii, să-și imagineze continuarea acțiunii, valorificându-și astfel potențialul creativ. Se poate sugera copiilor să orienteze povestirea lor spre o anumită latură: comică, tristă, fantastică sau realistă.

Jocurile de combinare sunt deosebit de atractive și eficiente pentru dezvoltarea gândirii, independenței și originalității copiilor. De exemplu: combinarea unui personaj dintr-o lectură cu un alt personaj din altă lectură, combinarea mai multor povești într-una singură, combinarea unor cuvinte pentru a obține o povestire, combinarea unor propoziții aparent fără nicio legătură, în așa fel să se obțină un text, combinarea mai multor probleme într-una singură. De exemplu: alegeți un personaj din povestea Capra cu trei iezi de Ion Creangă și Scufița Roșie de Frații Grim. Imaginați-vă o discuție între aceste personaje. Scrieți dialogul dintre acestea.

Jocul *Steaua enigmelor*. În mijlocul stelei se află scris titlul unui capitol sau al unei unități de învățare. În vârful fiecărui colț al stelei sunt scrise, cu o culoare, modalitățile de realizare, obiectivele unității scrise în centru. Cu altă culoare sunt scrise sarcini, întrebări pentru fiecare problemă pusă în discuție. Elevii formează cinci grupe. Fiecare grupă își alege un colț de stea cu sarcina care i se potrivește.

Un alt joc destul de atractiv și ușor de aplicat la clasă este jocul „*Interviu cu un personaj*”. În timpul jocului, un elev este reporterul, iar altul este un personaj dintr-o poveste. Se va purta o discuție

imaginară, în care sunt îmbinate elementele cunoscute din poveste cu elemente din realitate.

Ideea folosirii jocului în activitățile educative nu este nouă. Prin joc pot fi observate înclinațiile copiilor. În copilărie se află o prospețime a imaginației, o curiozitate foarte mare. Foarte mulți elevi din clasele primare manifestă în mod spontan imaginație, creativitate, independență. Atât învățătorul cât și profesorul de la aceste clase trebuie să descătușeze fantezia elevilor și să le dezvolte creativitatea.

Trebuie împiedicată cu orice preț tendința de a imita pe celălalt. Prin joc copilul își afirmă puterea, priceperea, personalitatea în ansamblul ei. Jocul este o reprezentare proprie și directă a vieții umane. În jocul didactic, divertismentul nu este un scop în sine, ci numai un mijloc de stimulare a energiilor cognitive. Pot avea un efect educativ evident, deoarece cultivă încrederea în forțele proprii, precum și spiritul de răspundere, de ajutor reciproc.

Bibliografie:

1. Bâdică Tatiana, „*Jocuri didactice pentru dezvoltarea vorbirii*”, EDP, București, 1974.
2. Roco M., „*Creativitatea individuală și de grup*”, Editura Academiei, București, 1979..
3. Roșca Alexandru, „*Creativitatea*”, Editura Enciclopedică Română, București, 1972.

LADA CU ZESTRE

GOTEA VASILICA

Grădinița Cu Program Normal Borduşelu-sc.gim.ciochina

24 Ianuarie...Ziua Unirii Principatelor Române (Unirea lui Cuza)...știm cu toții că este declarată zi liberă, este un fel de 1 Decembrie pentru români, motiv pentru care fiecare dintre noi sărbătorește cum consideră de cuviință.

Noi, grupa gărgărițelor a Grădiniței cu Program Normal Borduşelu am hotărât să îmbinăm utilul cu plăcutul și să ne bucurăm de o vizită la Muzeul Agriculturii din România, a cărui ofertă pentru 24 Ianuarie era atelierul de olărit „roata olarului”. Pentru toți prichindeii a fost o adevărată încântare să simtă cum un bulgăre de lut prinde viața sub mânuțele lor micuțe și este transformat într-o micuță farfurie.

Spre deliciul gărgărițelor mele, ca o răsplată din partea doamnelor muzeograf, pentru atitudinea și dorința lor de cunoaștere, vizita noastră nu s-a limitat doar la „roata olarului”, în timp ce vasele noastre au rămas zâmbitoare la uscat, noi am putut vizita expoziția muzeului, expoziție ce cuprinde tradiții și obiceiuri, meserii și obiecte ale românilor din diferite timpuri și zone ale României. A fost o adevărată încântare să traversăm muzeul de la un capăt la altul, traseu în parcurgerea căruia am întâlnit chiar și exponate unicate; am vizitat frizeria, croitoria, cizmăria, măcelăria, brutăria, băcănia și poșta altor timpuri; am descoperit aspecte ale vieții de apicultor, de agricultor, de olar, de pescar, etc. Aproape toate îndeletnicirile și toate obiectele de lucru ale românilor de peste timpuri se aflau adunate sub un singur acoperiș, fiecare ascunzând propria poveste. Spre finalul vizitei am putut admira aspecte ale diverselor încăperi (bucătăria, dormitorul, camera de lucru, etc) ale unei case modeste de oameni gospodari.

Pentru mine și pentru gărgărițele mele această vizită la Muzeul Agriculturii din România, cu toate noutățile ei, au fost ca un tăvălug al cunoașterii culturii poporului român din totdeauna.

Mi-am dorit ca această vizită să-și lase amprenta asupra micuților, dar se pare că o parte dintre ei erau deja „amprentați” de acasă, căci, la plecare, mare mi-a fost mirarea, când la întrebarea: „v-a plăcut?”, pe lângă un puternic „daaaaaa” în cor, s-a auzit și...„doamna, are și mami de la mamaia așa pe care se face pătură și covor” (sigur se referea la războiul de țesut)...„doamna, am și eu acasă farfurie la fel, doar că este altă culoare”. Cu chipul luminat și cu inima bătând cu putere, am îndrăznit să lansez o provocare, fără să-i conștientizez la cel moment valoarea: „haideți să le adunăm pe toate la grădiniță, să avem și noi un muzeu al nostru, mai micuț...vreți?”

Așa, de la ideea mea de a avea o simplă expoziție la intrarea în grădiniță, am reușit, în mai puțin de o săptămână să amenajăm o sală imensă cu exponate adunate de prin dulapurile prăfuite și uitate: au apărut dintr-o dată două războaie pentru țesut (ușor incomplete, dar cu multe idei de improvizat pentru elementele lipsă), pături țesute, macaturi, scoarțe țesute de îmbrăcarea pereților, ștergere de diferite dimensiuni și culori, vase, străchini, sticle din lemn, sau îmbrăcate în scoarță de copac, elemente de decorarea pereților, lămpi, felinare, bibelouri, icoane, ceasuri, copăi pentru cocă sau pentru spălatul hainelor, fusuri, fuioare, suveici, baloți de paie, presuri, vase din lut de diferite mărimi și forme pentru diferite întrebuințări, haine de cioban, unelte vechi datând din anul 1773, obiecte ale soldaților (cască, opinci, valiza), nasturi, monede, etc... o minunăție de sală, pe care o putem numi muzeul nostru, al tuturor celor care mergem cu mare drag la grădiniță din localitate...LADA noastră CU ZESTRE, zestrea noastră, a celor de la Borduşelu (deși nu locuiesc acolo, mă consider o fiică a locuitorilor acestui sat, cu bune și rele).

Pentru ca micuțele gărgărițe să conștientizeze mai mult valoarea celor adunate în acea sală, am hotărât să invităm la o activitate bunicii preșcolarilor, dar și bunicii satului...am cântat împreună, am dansat împreună, am râs împreună, am confecționat păpușa din fire cu cei de grupă mare și păpușa din lingură de lemn cu cei de grupă mijlocie și grupă mică...iar ca surpriza să fie până la capăt surpriză...invitații (adică bătrânii) au confecționat în prezența gărgărițelor mele păpușa din cârpe și păpușa din pănuși de porumb.

Activitatea a fost un real succes, ducându-se vorba în satele vecine că Grădinița cu Program Normal Borduşelu, structură a Scolii Gimnaziale Ciochina, județul Ialomița are propriul ei muzeu, are propria ei LADA CU ZESTRE care trebuie îmbunătățită, completată și transmisă fiecărei generații viitoare!

(educatoare: Goțea A. Vasilica, grupa mixtă Gărgărițele, G.P.N. Borduşelu, Școala Gimnazială Ciochina, județul Ialomița; activitate creativă „lada cu zestre”)

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATA

DANA JURCA

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.30 Oradea

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?

TEMA PROIECTULUI / SĂPTĂMÂNII: Bucuriile iernii

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate integrată

TEMA ACTIVITĂȚII: „*Petrecere pentru Olaf*”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Fixare și consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:ALA1+DȘ+DOS+ALA2

1. ADP

- **Întâlnirea de dimineață:** „*Petrecere pentru Olaf!*”
- **Rutine:** „*Singurel îmi fac ordine la locul de muncă*” – deprinderi de ordine;

„*Singurel mă spăl pe mâini*” – deprinderi de igienă;

„*Și eu pot fi prieten bun*”- deprinderea de a ajuta la nevoie;

- **Tranziții:**

1. „*La măsuțe-am terminat,/Și frumos noi am lucrat.*

Înspre baie ne-ndreptăm,/ Ca să ne spălăm.

Cântec „*Bună dimineața, dragă grădiniță!*”, „*Luați seama bine, ”Ninge, ninge ”, “A ram, sam, sam, „Cerne iarna”.*

1. *1-2, 1-2, să nu facem tărăboi,/3-4-5, mă așez frumos aici.*

2. ALA 1:

Joc de creație: „*De-a cofetarii pricepuți*”- realizarea unor fursecuri pentru petrecerea lui Olaf;

Știință: „*Găsește nasturii*”

Biblioteca: „*Decoram farfurioare pentru petrecere*”- copiii vor decora farfuriile din carton cu semne grafice cunoscute;

3. ADE

DȘ+DOS (joc didactic , confecționare) „*Ne pregătim de petrecere pentru Olaf*”

4. Jocuri si activități liber alese: ALA2

„*Prezentarea coifurilor pentru petrecere*”

Dans tematic: „Dansul prieteniei”

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în context de viață familiar;
- Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă, îngrijire personală) și practici privind securitatea personal;
- Autocontrol și expresivitate emoțională;
- Activarea și manifestare a potențialului creativ;
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzătoare a unor obiecte/instrumente ;
- Exersează cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale;
- Manifestă creativitate în activități diverse;
- Finalizează proiecte simple;
- Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația.

SCOPUL: Dezvoltarea capacității de a înțelege și utiliza numerele cardinale și ordinale în limitele 1-5, utilizând un vocabular adecvat; formarea și consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică.

OBIECTIVE:

- O 1: să numere crescător și descrescător în limitele 1-5 ;
- O2 : să raporteze numărul la cantitate și invers;
- O3:să formeze grupe de obiecte după criteriul dat;
- O4:să efectueze operații de adunare și scădere în limitele 1-5 cu una,două unități;
- O 5: să realizeze sarcinile la centrul de interes la care participă ;
- O 6: să realizeze o lucrare propusă, după modelul dat.

SARCINA DIDACTICĂ: Copiii vor trebui să aranjeze masa pentru petrecere, grupând, numărând, asociind materialele din cutia cu surprize;

REGULILE JOCULUI: Copiii vor realiza, pe rând, sarcinile date de educatoare. Pentru fiecare răspuns corect copiii vor aplauda manifestându-și bucuria . După rezolvarea corectă a unei sarcini, copiii vor primi un element surpriză cu care vor realiza la sfârșit o piramidă.

ELEMENTE DE JOC: Mânuierea materialelor, aplauze, mișcarea, surpriza.

TRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, problematizarea, munca independentă, munca în perechi, analiza produselor activității, metoda piramidei;

METODE DE EVALUARE : observarea sistematică a comportamentului copiilor, aprecieri verbale și non- verbale.

MIJLOACE DIDACTICE:

- Cutia cu surprize în care se vor găsi materialele necesare, coifuri, lipici, personajul surpriză Elsa.
- Material necesare activităților ALA1 și ALA2: fursecuri, finetti ,bomboane ornament, șorțuri, fișe de lucru, carioca. CD, calculator.

farfurii din carton, etc.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupuri

DURATA : 1 zi

BIBLIOGRAFIE:

1. Ministerul Educației și Cercetării, Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani),2019;
2. Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;
3. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani;
4. Activitatea integrată din grădiniță - ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, D.P.H. 2008.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea va debuta cu întâlnirea de dimineață. Copiii intră ordonat în sala de grupă, intonând cântecul " Bună dimineața, dragă grădiniță!"

Copiii se aliniază lângă dulapuri și fac gimnastica de înviore, bucurându-se de melodia "Luați seama bine!" apoi se așază la măsuțe, urmează salutul, se face prezența, se completează calendarul naturii.

Activitatea de grup se realizează prin jocul "Cutiuța magică".

Noutatea zilei

Educatorea le spune copiilor că este, pentru toți, o zi specială, cu oaspeți și activități deosebite. Copiii salută urând oaspeților „Bine ați venit!”

Se aude o bătaie în ușă, tocmai își face apariția Elsa, este foarte bucuroasă să participe alături de copii la activități. Se descoperă și „cutia cu surprize” găsită tot în decorul din grupă. În cutie se găsesc toate materialele necesare desfășurării activității integrate „**Petrecere pentru Olaf**”.

Le propun copiilor jocul didactic matematic: „**Ne pregătim de petrecere**”, în care copiii vor avea de rezolvat diferite sarcini matematice: grupare, numărare, asocierea cifrei la cantitate și invers.

Se trece la activitățile pe centre folosind **tranziția**: "Ninge, ninge "

Joc de creație: „ De-a cofetarii pricepuți”- realizarea unor fursecuri pentru petrecerea lui Olaf;

Știință: "Găsește nasturii lui Olaf"

Biblioteca: „Decoram farfurioare pentru petrecere"- copiii vor decora farfuriile din carton cu semne grafice cunoscute;

După ce vor finaliza activitatea la centre, copiii vor face trenulețul apoi prin tranziția " A ram-sam-sam" se vor așeza la măsuțe și vor desfășura activitatea DOS- confecționare" Coifuri pentru petrecere ".

Se va continua ultima parte a zilei care va fi plină de distracție și voie bună prin desfășurarea jocurilor "Dansul prieteniei"

CREATIVITATEA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

MUSAT MARIANA

Grădinița Cu Program Prelungit Raza de Soare Urziceni

„Tot ceea ce spune, face și acționează, se relaționează și exprimă în atitudini, se joacă și participă la activitățile altora, îi creează copilului satisfacție, bucurii, trăiri deosebit de intense în planul afectiv, o adevărată fericire și lipsă de griji omenești, fapt pentru care această perioadă a mai fost numită și vârsta de aur a copilăriei.”

„Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi, și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare – oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorința de a investiga.” Jean Piaget

Termenul de **creativitate** își are originea în cuvântul latin *creare*, care înseamnă *a zămisli, a făuri, a crea, a naște*. Termenul de creativitate definește un act dinamic, un proces care se dezvoltă, se desăvârșește. El a fost introdus în psihologie de G.W. Allport, pentru a desemna o formațiune de personalitate. „Educatorea este cea care dăruiește fiecărui om, la pornirea lui pe drumul spre lumină primele elemente, călăuzindu-i pașii spre marele titlu de om. Ea este aceea care modelează materialul cel mai de preț – copilul – tinzând ca din fiecare bloc de marmură brută să realizeze o ființă înzestrată cu cele mai frumoase trăsături, un om care să noul curriculum înseamnă creativitate, ceea ce presupune schimbarea ta ca dascăl, găsirea noului pentru fiecare activitate. Soluția o reprezintă o intensă activitate creatoare.

Creativitatea este un proces mental și social care implică generarea unor idei sau concepte noi, sau noi asocieri ale minții creative între idei sau concepte existente.

Creativitatea este un concept multidimensional și se poate manifesta în multiple domenii. Identificarea și cuantificarea naturii creativității constituie obiective dificile.

Mulți oameni asociază creativitatea în special cu artele: muzica, teatrul, dansul, literatura, care sunt deseori denumite „arte creative”. Creativitatea nu este proprie numai pentru arte, ci este la fel de fundamentală pentru progresele din științe, matematică, tehnologie și în toate domeniile, mai ales la vârsta prescolară.

Preșcolăritatea este apreciată tot mai mult ca vârsta ce cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața unei persoane, pe parcursul ei înregistrăm ritmurile cele mai pregnante în dezvoltarea individualității umane și unele din cele mai semnificative achiziții cu ecouri evidente pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale. Creativitatea poate fi utilă individului în orice domeniu și situație a vieții sale.

Una dintre cele mai importante premise ale creativității constă în disponibilitatea de a lua totul de la capăt, de a considera că nimic nu este definitiv, că nici un proces nu este încheiat odată pentru totdeauna. Nu există nici o situație conștientă care să nu permită o participare creativă.

De aceea, nu putem face abstracție de una din dimensiunile esențiale pentru întreaga dezvoltare și afirmare a personalității – creativitatea.

Învățământul preșcolar fiind într-un continuu proces de transformare acordă libertate cadrului didactic de a educa copiii viitoarei generații, oglindindu-și în această muncă creativitatea și tactul pedagogic de care trebuie să dea dovadă. Educatorea trebuie să fie un partener al copilului cu care să pornească în descoperirea mediului înconjurător, scopul final al acestui „traseu” fiind pregătirea copilului de a conștientiza rolul și locul pe care îl ocupă în această lume. Programa activităților din grădiniță este astfel concepută pentru a oferi libertatea educatoarelor de a da frâu liber creativității; de a-și alege tipul de activități, metode și procedee în concordanță cu particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor. Preșcolăritatea este vârsta la care este imperios necesară stimularea potențialului creativ al copilului, necunoscut sau neexprimat încă, prin cunoașterea și stimularea aptitudinilor, prin mobilizarea resurselor existente și prin susținerea manifestării lor prin mobilizarea intrinsecă. De la această vârstă trebuie cultivate unele valori, originalitatea, perseverența, interesele cognitive, dar și artistice. Termenul de creativitate își are originea în cuvântul latin *creare*, care înseamnă *a zămisli, a făuri, a crea, a naște*. Însăși originea cuvântului demonstrează că termenul de creativitate definește un proces, un act dinamic care se dezvoltă, se desăvârșește și cuprinde atât originea cât și scopul.

Stimularea creativității este un demers socio-educational complex, ce cuprinde simultan fenomenele de

activizare (incitare și susținere) antrenare ,cultivare și dezvoltare prin actualizarea virtualităților creative , pentru accesarea lor de la posibil la real , prin afirmarea efectivă .

Toți suntem creativi, însă educația pe care o primește un individ și metodele pe care acesta le folosește zi de zi, ca să își stimuleze gândirea, fac din unii oameni să fie mai creativi decât ceilalți.

Dezvoltarea potențialului creativ, nu se realizează de la sine,sunt necesare acțiuni continue și organizate, de stimulare și activare.Educația și metodele folosite joacă un rol important în stimularea creativității și fără dezvoltarea lor, nu o să te consideri niciodată o persoană creativă.

Evoluția creativității grafic-figurale înregistrată, poate fi explicată atât prin volumul mai mare de achiziții cognitive și operaționale, cât și prin aportul antrenamentului creativ la care au fost supuși și a climatului creativ asociat acestuia.

Rezultatele pozitive semnalate oglindesc aptitudinile creative ale copiilor. Datoria noastră, a adulților, este de a lăsa copilul liber, nesilit, să-și exprime grafic experiența personală, potrivit nivelului său de dezvoltare.Individualitatea preșcolară este justificată psihologic de diferențele cantitative și calitative care există între copii, chiar dacă ei sunt de aceeași vârstă și aparțin aceluiași mediu.

Motivația este acceptată ca fundamentală, pentru creativitate, iar cei mai importanți factori motivați sunt auto-motivația și interesul de a efectua lucrarea (obiectul creației).

Această abilitate ar trebui să fie stimulată încă din primii ani de viață ai unui copil, deoarece creativitatea poate juca un rol esențial în procesul de învățare.

„O gândire creativă permite copiilor să facă legături între o arie a învățării și alta, extinzându-și astfel înțelegerea.”Imaginația este mai importantă decât cunoașterea.” (Albert Einstein)

Preșcolăritatea reprezintă perioada cea mai importantă, pentru conturarea creativității. Acum se cristalizează trebuințele de cunoaștere, de informație , de independență, de autoexprimare, acum se conturează percepția de sine.

Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit.

Rolul grădiniței la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument, pe care societatea îl folosește pentru cultivarea creativității.

„ Oamenii ar fi mult mai creativi dacă li s-ar explica în ce constă, de fapt noțiunea de creativitate”

A. Haven

Este adevărat că stimularea creativității, a originalității și a gândirii critice presupune o serie de riscuri pe care educatoarea trebuie să și le asume, conștientă fiind că rezultatul final merită un asemenea preț. În activitatea noastră nu trebuie să uităm că: "Niciodată nu este prea devreme pentru începerea educării creativității; activitatea creatoare nu ar trebui să fie îngrădită de nici un fel de restricții,limitări, critici"-V. Lowenfeld.

A.S. Macarenco aprecia înalt capacitatea pedagogului de a visa împreună cu copii, de a-i pasiona prin, a-i ajuta —bucuria de mâine.

Bibliografie

- Ana Avramescu, "Creativitatea și cultivarea ei în școală"
- „Psihologia vârstelor"-Ciclurile vieții, Ursula Șchiopu, 1981, p.92-93
- Roco, M., Creativitatea și inteligența emoțională, Ed. Polirom, București, 2001
- Roco M., Creativitate și inteligență emoțională, ed. Polirom, Iași, 2004.
- Tribuna Învățământului.ro

Realizarea Educației Ecologice Prin Utilizarea Jocului Didactic

LAZAR VERONICA

Scoala Gimnaziala Dr.alexandru Safran Bacau

Educația ecologică a devenit în multe țări o nouă dimensiune a curriculumului, având drept scop inițierea și promovarea unei atitudini responsabile față de mediu. Aceasta vizează diferite laturi ale dezvoltării personalității individului. Obiectivul principal constă în formarea premiselor de înțelegere a efectelor unui comportament necorespunzător asupra mediului și a atitudinii de protejare a mediului.

La preșcolar și școlarul mic este extrem de importantă formarea bazei unei gândiri și atitudini centrate pe promovarea unui mediu natural propice vieții, dezvoltarea spiritului de responsabilitate față de natură. Prin participarea tuturor factorilor educativi: școală, familie, comunitate, mass-media etc. la realizarea acestor intenții, copilul înțelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzător asupra mediului.

Educația ecologică necesită o abordare transdisciplinară. Ea poate fi realizată atât în cadrul școlii cât și în afara acesteia. În cadrul disciplinelor școlare educația ecologică poate fi abordată sub diverse forme, un bun exemplu fiind *jocul didactic ecologic*.

JOC DIDACTIC: "SĂ PROTEJĂM NATURA"

SCOP:

-Verificarea cunoștințelor elevilor în legătură cu normele de comportare specifice asigurării și protejării naturii.

-Formarea deprinderii de a culege date necesare în scopul informării pe o temă dată.

-Activizarea vocabularului elevilor cu cuvinte care denumesc antonime.

Consolidarea deprinderii de a interpreta cât mai expresiv un cântec cunoscut.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

1. să identifice imaginile în care omul acționează în favoarea mediului;
2. să identifice acțiunile omului prin care se deteriorează natura (care produc distrugeri);
3. să așeze în albumul potrivit imaginea decupată anterior, motivând alegerea;
4. să găsească antonimele unor cuvinte date;
5. să interpreteze corect melodia și textul unui cântec.

SARCINA DIDACTICĂ:

Identificarea și gruparea imaginilor în funcție de urmările acestora asupra mediului (protejarea sau distrugerea lui).

Alegerea unor cuvinte cu sens opus și utilizarea lor corectă în propoziții.

Interpretarea adecvată a unui cântec cunoscut.

REGULI DE JOC:

Răspunsurile bune sunt aplaudate, cele greșite sunt corectate de colegi.

Câștigă echipa care așează prima jetoanele corect.

ELEMENTE DE JOC:

Mișcarea, mânuirea materialelor, aplauzelor, surpriza.

DEFĂȘURAREA JOCULUI:

Grupa va fi împărțită în două subgrupe, fiecare să le așeze pe care trebuie

să le așeze pe panou după următoarele criterii:

- pe panoul alb se așează imaginile care reprezintă acțiuni de îngrijire a mediului (sădirea pomilor, adunarea și aruncarea gunoaielor în locuri special amenajate, etc.)

- pe panoul gri se așează imaginile care reprezintă acțiuni de deteriorare a mediului: (tăierea pomilor, foc în pădure, aruncarea gunoaielor pe jos).

După ce fiecare echipă așează imaginile se verifică cu întreaga grupă dacă au fost corect așezate. Câștigă echipa care nu a făcut nici o greșeală .

VARIANTĂ:

Elevii au două albume:

- - *Să ocrotim natura.*
 - *Nu distrugeți natura.*

Anterior planificării și desfășurării jocului, elevii au drept sarcină de a decupa acasă din reviste sau din cărți imagini cu acțiuni ale omului asupra mediului. Fiecare copil va lipi imaginea sa în albumul la care crede că se potrivește, motivând alegerea.

În partea a doua a jocului se va desfășura un exercițiu de limbaj: li se vor spune elevilor cuvinte, iar ei vor găsi opusul lui (antonimul) și va formula propoziții cu cele două antonime.

Cuvintele alese trebuie să corespundă temei jocului și să pună elevii în situația de a conștientiza cele două modalități de acțiune asupra mediului: una benefică și alta dăunătoare.

Pornind de la premisa că ecologia constituie una dintre condițiile supraviețuirii speciei umane, educația ecologică reprezintă calea de a ajunge, prin cunoaștere, la înțelegerea și respectarea naturii, a mediului din care facem parte.

Bibliografie:

Mateșică, V., Modalități de educație ecologică a micilor școlari, Ed. „Miniped” – Înv. primar, Nr. 4, București, 2003.

Abordarea Interdisciplinară A Educației Ecologice În Învățământul Primar

MARIANA CRISTINA POPAN

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV

Mediul înconjurător, în ochii copiilor, înseamnă tot ce-i înconjoară, din cel mai apropiat punct de ei, până unde se întâlnește cerul cu pământul. Înseamnă lumea lor, cu toate drepturile lor (îndeosebi dreptul la creștere și dezvoltare sănătoasă și armonioasă).

Statele în care ei cresc reflectă mediul ca o valoare socială, ca o etică și o responsabilitate colectivă. Prin constituția țării se prevede obligația statului de a asigura refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, de a menține echilibrul ecologic.

Se știe că educația copilului începe încă de la nașterea sa. Obișnuindu-l în familie cu un mediu curat, copilul învață să crească ordonat, sănătos, respectând etica valorilor din viața spațio-temporală.

Grădinița îl preia din familie, cu bagajul de valori asimilate de la aceasta, apoi îl formează, prin explorări periodice în natură, cu deprinderi și obișnuințe, conform unor scopuri și obiective, binedimensionate în procesul instruirii preșcolare.

Vizitele în natură îl ajută să pătrundă în tainele naturii: de ce vara frunza este verde și florile sunt multicolore și miros superb, de ce plouă toamna, mai mult decât în celelalte anotimpuri, de ce ninge iarna

Pas cu pas, cu suport de întrebări, bazat pe imagini și realități cunoscute, preșcolarul observă, structura mediului, la suprafață, îi descoperă micile secrete, bazate pe simplele constatări, le învață prin experimente, apoi le aplică, la rândul său, în viața de zi cu zi, prin formarea de deprinderi și obișnuințe, prin aplicații practice: aerisirea sălii de grupă, utilizarea strictă a obiectelor de uz necesar, în condiții igienice,.... (după cum a constatat și Komenski- „tot ce poate fi văzut să fie văzut, tot ce poate fi auzit să fie auzit, tot ce poate fi pipăit să fie pipăit”)

Prin activitățile practice de cunoaștere a schimbărilor din natură (când e foarte rece, apa îngheață – fenomen specific anotimpului iarna), prin activitățile practice de cunoaștere a animalelor (creșterea și îngrijirea zilnică a unui iepuraș într-un mediu ambiant în sala de grupă), copilul descoperă continuu că mediul în care trăiește este o imensă lume în care cresc, ca și el, alte viețuitoare cu puii săi, adaptate, ca și el, la condiții de temperatură, acuratețe, de hrană, sub permanenta protecție maternă. În mod deosebit, realizând aceste activități, cu plăcere, ei desoperă o anumită empatie în relația copil - iepuraș, copil - floare, ... Retrăiesc acel sentiment matern, preocupați fiind de condițiile de viață ale iepurașului. Descoperă că mediul este cel mai bun prieten al său, dacă îl respectă, așa cum el este respectat și iubit.

Plimbările în parc îi amintesc preșcolarului de întâlnirea lui cu planetle de care se îngrijește zilnic, din camera lor, ori din sala de grupă. Copacii sunt mari, pentru că natura i-a udat cu multă dragoste cu ploile cerului și i-a îmbrățișat cu căldura soarelui. Astfel, copiii au învățat că, așa cum setea lor dispare, consumând o anumită cantitate de apă potabilă, plantele sunt frumoase, ca și ei, dacă sunt udate cu apă curată. Întreținându-le pământul curat, în mod periodic, se dezvoltă sănătos, ca și ei, iar mediul în care se află devine destul de familial. Prin aceste obișnuințe, ei au înțeles corect că ”natura trebuie ocrotită ca un tot unitar”.

Prin implicarea preșcolarilor în activități de purificare a mediului înconjurător (curtea grădiniței, din jurul locuinței), copiii au constatat:

- e plăcut și frumos mediul curat, în care ne jucăm,
- e sănătoasă (sănătos) orice plantă (animal) îngrijit(ă), periodic, după nevoile sale
- e interesant mediul nostru de viață, deosebit afară, deosebit acasă, ori la grădiniță.

Toamna cea darnică aduce și zile mohorâte, cu frunze ruginii, uscate. Copiii, într-o explorare realizată în parcul municipal, au adunat cu entuziasm aceste frunze, ajutând astfel la întreținerea curățeniei din parc. Frunzele care i-au atras cel mai mult, le-au adunat, pentru ierbarul grupei. Apoi, le-au studiat în cadrul activităților de educație ecologică, aflând astfel de impactul fenomenelor din natură asupra plantelor. (căldura verii înverzește frunza, iar răcoarea toamnei o îngălbenește).

Sub altă ordine de idei, copiii au aflat că vara este anotimpul coacerii (pentru că e foarte cald)- se coc cerealele, fructele, ...Toamna , acestea se recoltează.De aceea toamna , chiar dacă e rece și ploioasă, e roditoare și darnică; copiii percep gustul fructelor dulci de toamnă, deosebindu-le de legumele indispensabile alimentației sănătoase, atât de necesare creșterii lor armonioase.Desoperă astfel diferențele dintre legume (cu gusturi diferite, culori și forme diferite) și fructe, dintre plante și copaci (plantele sunt mai mici decât copacii și trăiesc mai puțin decât aceștia).Descoperă și asemănări ale acestora (ca și copacii, plantele se nasc prin însămânțare, își dezvoltă rădăcina, din care crește tulpina cu mulți noduli; din aceștia cresc frunzele, care ,vor înflori, asemeni chipurilor de copii; din floare se naște fructul crescut cu multă dragoste, ...).Copiii descoperă astfel că Planeta Pământ este o planetă vie, aflată într- un continuu circuit al renașterii.Copiii percep raportul naștere- viață- moarte ca pe o permanentă (re)facere a lumii vii.

Bazându-se pe aceste cunoștințe, copiii învață cu plăcere să transpună prin cuvinte și păreri ale altor oameni (cum ar fi scriitorii) despre frumusețile mediului înconjurător, în cadrul activităților de educare a limbajului prin parcurgerea unor texte în proză sau versuri (ex:”Legenda ghiocelului”,”Concertul primăverii”,”Gândăcelul”,...).

De obicei, spre sfârșitul perioadei de preșcolaritate,copiii înțeleg bine că o floare ruptă, o piatră mutată fără rost,scrijelirea sau ruperea copacilor, dar nu doar atât, sunt fapte ale oamenilor care duc la diminuarea condițiilor de trai ale mediului natural curat, în care ei pot crește bolnavi, sau insuficient dezvoltăți; știu că o frunză verde înseamnă o gură de aer curat; dacă această frunză dispare, aerul se poluează ; acest aer ei îl inspiră în plămâni, transformându-i în victime ale unor boli nedorite și care le împiedică creșterea lor sănătoasă,le slăbesc imunitatea,etc..

Astfel, am auzit , în urma celor amintite mai sus, din gura unui copil:

„Sunt o floare, dragă tată, crește-mă cu dragoste! Îngrijindu-te de mine, mamă dragă , te-ngrijești, de tinerețea florilor din grădina casei noastre, căci grija lor mă face să cresc sănătos, voinic și voios, așa cum ți-ai dorit mereu!

Intrați în școală, copiii vor învăța, pe parcursul acestei perioade că, la fel ca și la grădiniță, ei trebuie să-și creeze în continuare atitudini pozitive față de mediul înconjurător.Vor învăța cum să îmbunătățească și să mențină calitatea acestuia, vor învăța cum „evoluiază” pământul, ce se întâmplă cu acesta dacă intră în procesul degradării,etc.

Pornind tot de la observarea mediului înconjurător, aproape – departe,acum ei descoperă și mai multe componente ale naturii, care capătă și mai multă utilitate în viața omului, în întreținerea sănătății lui,etc..

Pornind de la banalele desene din clasa I , la începutul orelor de educație ecologică (casa, imensă, înconjurată de copăcei verzi, sănătoși), elevii ajung mai târziu, acumulând cât mai multe cunoștințe, să transpună, tot prin desen și culoare, viața lor în copăcei distruși de mediul poluat de mizeriile din fiecare zi, acumulate inconștient și involuntar, manifestându-și astfel, repulsia față de cei ce contribuie la distrugerea naturii.

Explorând mediul înconjurător prin vizite în natură și în anumite întreprinderi industriale, elevii își formează deducții logice, concluzii concrete, despre cum este natura, ca atare (pură, curată vie, frumoasă- sănătoasă) și cum a transformat-o omul, cu activitățile sale, într-un mediu poluat de viață (bolnav, care îmbolnăvește, la rândul său).

Elevii, pe baza experimentelor, acumulează cunoștințe despre sol (structură, clasificare), despre aer (fără culoare, fără miros, fără gust), despre apă (fără culoare, sau miros, aflată în formele ei din natură, sau în stările ei de agregare- (lichidă/solidă/gazoasă), despre mediile de viață (terestru/acvatic/aerian),...Află astfel că acestea sunt învelișurile planetei noastre, fără de care viața nu poate exista.

Ei învață despre utilizarea rațională a resurselor naturale , despre progresul civilizației umane, despre necesitatea colaborării internaționale, la nivel eco-sistemic,despre corelația resurse naturale (aer- apă-sol- soare,..)- om- univers.

În ciuda evoluției științifice și modernizării acestora, adevărata dezvoltare a ființei vii, armonioasă și sănătoasă, se desfășoară tot în mijlocul naturii, acolo unde omul nu poate decât să contribuie la prelungirea vieții sale, prin plantare (și nu tăiere) de pomi, prin curățirea (și nu distrugerea) pădurilor,etc.

Convorbirea însoțită de imagini formează la școlarul mic reprezentări ale mediului în care trăiește, dezvoltă afectiv respectul față de cei din jur și față de sine, îl transformă într-o persoană responsabilă a faptelor sale prin care influențează mediul său de viață..

Amenajând colțul viu în sala de clasă, ori acasă, copilul devine un adevărat cercetaș întreprinzător al naturii (studiază și descoperă cum este planta când are sau nu lumină, când îi este cald sau frig, etc),,

deasemeni, îngrijindu-se și de grădina din fața școlii.

STIMULAREA CREATIVITĂȚII PRIN LECȚIILE DE MATEMATICĂ LA CICLUL PRIMAR

Drăgîlă Ozana Coanita

SCOALA GIMNAZIALA "MARIUS SANDRU"

Deoarece matematica nu se invata numai de specialisti, ci ea face parte din cultura generala a oricarui cetatean si o invatam pentru a o folosi si a ne ajuta in practica,este necesar ca elevii sa dobandeasca nu simpla instruire matematica,ci educatie matematica.

Activitatea matematica implica efectul gandirii,in primul rand al celei creative.In clasele primare se formeaza notiuni elementare,cu care omul va lucra pe tot parcursul vietii,notiuni pe care se cladeste intregul system de achizitii imperoais necesare.Este incontestabila contributia matematicii la formarea unei gandiri logice,concrete si creative,la formarea unor deprinderi de munca,de ordine,de punctuatie.

Conceptul de creativitate a primit numeroase definitii din partea specialistilor.Vazuta prin prisma "zestrei" de attribute personale,creativitatea capata sensul de "potential creativ",de suma de insusiri si factori psihologici ai unor viitoare performante creatoare.

O conditie fundamentala a creativitatii este inteligenta,ea fiind una dintre cele mai generale aptitudini umane si un atribut al tuturor proceselor cognitive,avand particularitati specifice:capacitatea de a surprinde repede si cu precizie trasaturile definitorii ale unui obiect,de a sesiza ceea ce este esential,general,repabil din perceptiile anterioare,de a organiza si structura rapid si selective,de a combina si a stabili relatii intre idei,imagini,lucruri sau fenomene la diferite nivele de abstractie sau intuitie.inteligenta este o conditie necesara,darn u si suficienta a creativitatii.Realizarea actiunii de creatie solicita fantezia,unele aptitudini speciale, implicarea factorilor motivationali: curiozitatea,interes pentru cunoastere, precum si anumite trasaturi ale personalitatii.Intr-un sens mai larg creativitatea este combinata cu capacitatea gandirii umane de a gasi metode,solutii, idei noi.La nivelul copiilor din ciclul primar orice rezolvare de situatii problematice constituie in acelasi timp o manifestare a creativitatii gandirii lor. Principala caracteristica a gandirii creative la elevi este noutatea sau originalitatea solutiei gasite,a ideii emise. Personal, consider ca in ciclul primar se formeaza premisele pentru dezvoltarea ulterioara a creativitatii.

Copilul de varsta scolara mica adopta o atitudine creatoare atunci cand, pus in fata unei probleme ii structureaza datele,descopera caile de a rezolva intr-un mod personal.Rezolvarea de probleme, si in mod deosebit compunerea de probleme matematice,prezinta o mare importanta pentru dezvoltarea flexibilitatii gandirii si constituie un cadru optim pentru cultivarea creativitatii.In rezolvarea problemelor,gandirea elevilor este mereu confundata cu o necunoscuta,Pentru descoperirea ei,elevii emit ipoteze,intrebind diverse cautari,stabilesce diferite relatii,fac combinatii pentru a gasi drumul spre rezolvare, Pe masura ce ei patrund in miezul problemei,necunoscuta se lasa descoperita,

Printre procedeele folosite in activitatea de rezolvare a problemelor enumeram:

- Complicarea problemei prin introducerea de noi date sau prin modificarea intrebarii
- Rezolvarea problemei prin doua sau mai multe procedee
- Scrierea rezolvarii problemei intr-o singura expresie
- Alegerea celei mai scurte si mai economicoase cai de rezolvare
- Determinarea schemei generale de rezolvare a problemelor care fac parte dintr-o anumita categorie si incadrarea sau nu a unei probleme dintr-o anumita categorie de probleme
- Transformarea problemelor compuse in exercitii astfel incat ordinea operatiilor sa fie in succesiunea judecatilor si a realitatilor corespunzatoare continutului problemei
- Transformarea problemelor compuse in exercitii cu paranteze care sa indice ordinea operatiilor
- Transformarea si compunerea din 2 sau 3 probleme simple a unei compuse

Creatoare este si gandirea unui elev care gaseste rezolvarea unei probleme de matematica,pe o cale diferita sau mai eleganta decat cea din manual sau cea care a fost prezentata de invatator in clasa. Compunerea problemelor este una dintre modalitatile principale de a dezvolta gandirea independenta si originala a copiilor,de cultivare si educare a creativitatii gandirii lor.

Se pot compune si crea probleme in urmatoarele forme si urmataorele succesiuni graduale:

- Probleme actiune sau cu punere in scena
- Compunere de probleme dupa tablouri sau imagini
- Compunere de probleme dupa modelul unei probleme rezolvate anterior
- Compunere de probleme dupa un plan stabilit

- Probleme cu indicarea operatiilor matematice ce trebuie efectuate
- Compunere de probleme cu mai multe intrebari posibile
- Compunere de probleme cu o intrebare data si cu mai multe continuturi date, precum si date si relatii intre date ale continutului
- Compunere de probleme cu intrebare probabila
- Compunere de probleme cu un inceput dat, cu sprijin de limbaj
- Compunere de probleme cu marimi date, cu valori numerice date
- Compunere de probleme dupa un exercitiu simplu sau compus
- Compunere de probleme dupa un model simbolic
- Compunere de probleme cu modificarea continutului si a datelor
- Crearea libera de probleme

Din practica scolara am constatat ca jocul didactic ofera copilului cadru adecvat pentru o actiune independenta. Jocurile didactice au un continut bine conturat avand ca punct de plecare notiuni dobandite de elevi la momentul respective, iar prin sarcina data de acestia sunt pusi in situatia sa elaboreze diverse solutii de rezolvare potrivit capacitatilor individuale, accentual cazand nu pe rezultatul final, ci pe modul de obtinere al lui, pe posibilitatile de stimulare a capacitatilor destimulare si afectiv-motivationale implicate in desfasurarea acestora.

Jocurile didactice cuprind sarcini didactice care contribuie la valorificarea creatoare a deprinderilor si a cunostintelor achizitionate, la dobandirea, prin mijloace proprii, a unor noi cunostinte. Ele angajeaza intreaga personalitate a copilului, constituind adevarate mijloace de evidentiere a capacitatilor creatoare, dar angajeaza si metode de stimularea potentialului creativ al copilului, referindu-se la creativitatea de tip scolar, manifestata de elevi in procesul de invatare.

Recunoasterea jocului didactic ca pe o metoda de stimulare si dezvoltare a creativitatii o argumentam prin capacitatile de antrenare in joc a factorilor intelectuali si nonintelectuali evidentiate de cercetarile stiintifice oglindite in literatura didactica. Referindu-ne la principalii factori determinati in structurile creatoare ale personalitatii, constatam ca acestia sunt solicitati si antrenati cu ponderi diferite in jocurile didactice.

Cultivarea creativitatii la elev impune anumite cerinte, dintre care mentionam: invatatorul sa insufle elevilor o atitudine si un stil de gandire creator, crearea unei atmosfere permissive, orientarea elevilor spre nou, incurajarea efortului creativ al elevilor inca de la primele manifestari.

BIBLIOGRAFIE

- Ardelean L., Secelean N. - *Didactica matematicii - notiuni generale, comunicare didactica specifica matematicii*, Ed. Universitatii Lucian Blaga, Sibiu, 2007
- Ardelean L., Secelean N. - *Didactica matematicii - managementul, proiectarea si evaluarea activitatilor didactice*, Ed. Universitatii Lucian Blaga, Sibiu, 2007
- Dumitru I.A. - *Dezvoltarea gândirii critice si învățarea eficienta*, Ed. de Vest, Timisoara, 2000
- Sarivan L. coord. - *Predarea interactiva centrata pe elev*, Educatia 2000+, 2005, Bucuresti, 2005

ACTIVITATE CREATIVA - MARTISORUL-SIMBOL AL PRIMAVERII

LUCHIAN ANDREEA CATALINA

GRĂDINIȚA CHIȘCĂRENI nr.2

ARGUMENT

Primăvara este anotimpul bucuriei, al unui nou început. Natura se trezește la viață.

Frumusețea primăverii ne face să uităm supărările, cântecele păsărilor ne bucură urechile iar mărțișorul ne luminează ochii.

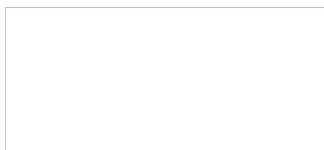
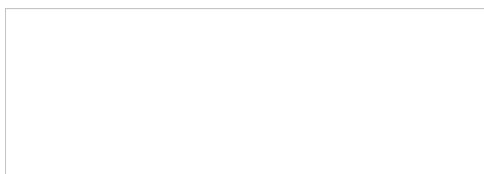
Haideți să-i învățăm pe cei mici să confecționeze cele mai gingașe mărțișoare, felicitări și ornamente pentru cele mai deosebite ființe de pe pământ: mame, bunici, femei.

Ziua mamei se serbează încă de pe vremea grecilor antici. 8 Martie este ziua în care femeia ar trebui să fie ridicată pe pedestalul unei regine. Datorită lor, femeilor, existăm noi!

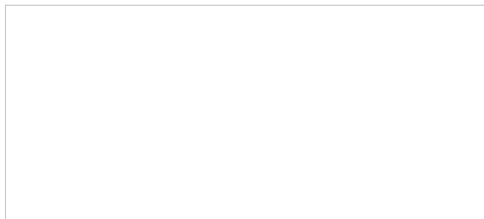
Respect, prețuire și admirație, pentru că ne-ați dat viață, minunate mame!

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII CREATIVE

Preșcolarii și cadrele didactice educatoare din comuna Șipote, jud. Iași, au confecționat în luna februarie mărțișoare, felicitări și ornamente cu scopul de a fi oferite în dar tuturor enoriașilor prezenți pe data de 06.03.2022 în Bisericile din satele comunale.

La Biserică, la sfârșitul slujbei, cei mici au fost împărțășiți, au recitat rugăciuni și au bucurat toți credincioșii cu mărțișoare și felicitări.

Preșcolarii au fost foarte încântați de activitatea creativă realizată atât în grădiniță cât și la Biserică.

Copilașii au muncit cu drag și spor alături de doamnele educatoare iar rezultatele muncii au fost răsplătite cu mingi, diplome, jucării, dulciuri și flori.

Menționez că această activitate a fost inițiată și coordonată de mine.

Mulțumesc tuturor preșcolarilor și colegelor educatoare din comuna Șipote pentru implicare, părinților pentru minunații copilași pe care zilnic îi aduc la grădiniță, preoților pentru buna cooperare și nu în ultimul rând conducerii Școlii Gimnaziale Șipote, jud. Iași.

Vă mulțumim dumneavoastră, echipă minunată, pentru deosebita colaborare și frumoasa organizare a tuturor concursurilor!

Felicitări!!!

www.miciolimpici.ro

